

โครงการรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยววิถีชาวเลเกาะยาวใหญ่ จังหวัดพังงา
A RESORT FOR SEA FOLK TOURISM IN KOH YAO YAI , PHANG NGA

ธีรพล สือบพงษ์

THIRAPHOL SUEBPONG

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา

สถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS FOR THE

DEGREE OF BACHELOR OF ARCHITECTURE

PRINCE OF SONGKHLA UNIVERSITY

2568

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

โครงการรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยววิถีชาวเลเกาะยาวใหญ่ จังหวัดพังงา
A RESORT FOR SEA FOLK TOURISM IN KOH YAO YAI , PHANG NGA

ธีรพล สือบพงษ์

THIRAPHOL SUEBPHONG

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา

สถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS

FOR THE DEGREE OF BACHELOR OF ARCHITECTURE

PRINCE OF SONGKHLA UNIVERSITY

2568

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

โครงการรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยววิถีชาวเลเกาะยาวใหญ่ จังหวัดพังงา

A RESORT FOR SEA FOLK TOURISM IN KOH YAO YAI , PHANG NGA

นายธีรพล สืบพงษ์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง

อนุมัติให้วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ลงชื่อ.....

(อาจารย์กรสวรรค์ชนก เขียววิชัย)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์กวิณ ว่องวิทย์การ

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ขวัญชัย กาแก้ว

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรกัญญา ง่วนสนสกุล

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

อาจารย์อดุลย์ แก้วดี

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัญรินทร์ บวรอารยะศิลป์

คณะกรรมการ

อาจารย์วิสุทธิ นุชนาปี

คณะกรรมการ

อาจารย์กรสวรรค์ชนก เขียววิชัย

คณะกรรมการ

อาจารย์กมลพร สมคิด

คณะกรรมการ

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยเป็นส่วน
หนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม
ขอรับรองว่า งานวิจัยนี้มาจากการศึกษาวิจัยของนักศึกษาเอง และได้แสดงความขอบคุณบุคคลที่มีส่วน
ช่วยเหลือแล้ว

ลงชื่อ.....

(อาจารย์กรสวรรค์ชนก เขียววิชัย)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ลงชื่อ.....

(นายธีรพล สืบพงษ์)

นักศึกษา

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้ไม่เคยเป็นส่วนหนึ่งในการอนุมัติปริญญาตรีในระดับใดมาก่อน
และไม่ได้ถูกใช้ในการยื่นขออนุมัติปริญญาในขณะนี้

ลงชื่อ.....

(นายธีรพล สีบพงษ์)

นักศึกษา

ชื่อวิทยานิพนธ์	โครงการรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยววิถีชาวเลเกาะยาวใหญ่ จังหวัดพังงา
ผู้เขียน	นายธีรพล สืบพงษ์
สาขาวิชา	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2568

บทคัดย่อ

เกาะยาวใหญ่ จังหวัดพังงา เป็นพื้นที่ยุทธศาสตร์สำคัญที่มีระบบนิเวศทางทะเลสมบูรณ์และอัตลักษณ์วัฒนธรรมชาวเลที่เข้มแข็ง ทว่าการขยายตัวของการท่องเที่ยวเชิงปริมาณซึ่งมีมูลค่าสูงกว่า 50,000 ล้านบาทต่อปี ได้สร้างความท้าทายต่อการรักษาความสมดุลระหว่างผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจและมรดกทางวัฒนธรรม วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จึงนำเสนอ “โครงการรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยววิถีชาวเล” เพื่อเป็นต้นแบบสถาปัตยกรรมที่พักอาศัยระดับพรีเมียมที่ใช้การออกแบบเป็นการขับเคลื่อนความยั่งยืน

กระบวนการศึกษาเริ่มต้นจากการวิเคราะห์บริบททางสังคมและภูมิปัญญาท้องถิ่นของชุมชนชาวเล เพื่อนำมาสังเคราะห์ร่วมกับกรอบแนวคิดด้านสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น การออกแบบเพื่อความยืดหยุ่น (Resilient Design) และหลักการออกแบบที่ยั่งยืนให้เหมาะสมกับพื้นที่ชายฝั่งทะเล โดยเน้นการสำรวจภาคสนามและการวิเคราะห์ปัจจัยทางกายภาพอย่างละเอียด เพื่อนำไปสู่การวางผังโครงการที่สามารถบูรณาการพื้นที่พักผ่อนเข้ากับกิจกรรมเชิงวัฒนธรรมและการเรียนรู้ของชุมชนได้อย่างกลมกลืน

โครงการรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยววิถีชาวเลเกาะยาวใหญ่ จังหวัดพังงา ถ้ายทอดอัตลักษณ์วิถีชาวเลและภูมิปัญญาเครื่องมือประมงพื้นบ้านผ่านการลดทอนรูปทรงสู่องค์ประกอบสถาปัตยกรรมเขตร้อนชื้นที่โดดเด่น โดยให้ความสำคัญกับการวางผังอาคารแบบกระจายตัวและรักษาระบบนิเวศดั้งเดิมพร้อมจัดลำดับทางสัญจรที่เชื่อมต่อกับพื้นที่ส่วนกลางเข้าสู่พื้นที่กิจกรรมวิถีชีวิตอย่างเป็นระบบตัวอาคาร เน้นการสร้างสภาวะน่าสบายด้วยพื้นที่ "กึ่งภายนอก" เพื่อส่งเสริมการระบายอากาศธรรมชาติให้สอดคล้องกับสภาพภูมิอากาศชายฝั่ง อีกทั้งยังประยุกต์ใช้ความยืดหยุ่นผ่านการบูรณาการวัสดุท้องถิ่นอย่างไม้และไม้ไผ่เข้ากับเทคโนโลยีการก่อสร้างสมัยใหม่ เพื่อสร้างโครงสร้างที่มีความทนทานต่อลมมรสุมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้โครงการนี้ไม่ได้เป็นเพียงที่พักแรมระดับพรีเมียมแต่ยังทำหน้าที่เป็น "พื้นที่สื่อสารทางสถาปัตยกรรม" ที่ช่วยยกระดับมูลค่าการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม พร้อมส่งเสริมการกระจายรายได้สู่เศรษฐกิจฐานรากอย่างยั่งยืนตามยุทธศาสตร์มรดกทางวัฒนธรรมในระดับสากล

คำสำคัญ : วิถีชาวเล, สถาปัตยกรรมพื้นถิ่น, การออกแบบเพื่อความยืดหยุ่น, การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

THESIS TITLE	A RESORT FOR SEA FOLK TOURISM IN KOH YAO YAI , PHANG NGA
AUTHOR	THIRAPHOL SUEBPHONG
MAJOR	ARCHITECTURE
YEAR	2025

ABSTRACT

Koh Yao Yai, Phang Nga, is a vital strategic hub characterized by its abundant marine ecosystems and resilient Sea Folk (Chao Lay) cultural identity. However, the expansion of mass tourism, valued at over 50 billion THB annually, poses significant challenges in balancing economic growth with the preservation of cultural heritage. This thesis proposes "A Resort for Sea Folk Tourism" as a model for premium hospitality that utilizes architectural design as a strategic tool to drive sustainability and enhance the "Spirit of Place."

The study began with an analysis of the social context and local wisdom of the Sea Folk community, synthesized with frameworks of Local Vernacular Architecture and Resilient Design tailored for coastal environments. The methodology involved in-depth field surveys and physical factor analysis to inform a master plan that harmoniously integrates leisure spaces with community-based cultural activities and learning centers.

The Koh Yao Yai Sea Folk Way of Life Resort translates "Chao Lay" identity and fishing wisdom into tropical architecture, utilizing a dispersed layout to preserve the ecosystem while linking communal spaces to local activities. By prioritizing "semi-outdoor" ventilation and integrating local materials with salt-resistant technology, the design ensures thermal comfort and structural resilience against coastal monsoons. This "Architectural Communication Space" ultimately elevates cultural tourism and fosters sustainable grassroots economic growth in alignment with international heritage strategies.

Keywords : Sea Folk Way of Life, Vernacular Architecture, Resilient Design, Sustainable Tourism

กิตติกรรมประกาศ

การทำวิจัยและเขียนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นผลจากการสนับสนุนและความช่วยเหลือจากบุคคลและองค์กรหลายท่านที่ให้การสนับสนุนและช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ ตลอดระยะเวลาในการศึกษาและดำเนินการวิจัย

ข้าพเจ้าขอขอบคุณอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์กรสวรรค์ชนก เขียววิชัย ผู้ให้คำแนะนำและแรงสนับสนุนตลอดการดำเนินการวิจัย โดยได้ให้คำปรึกษาที่มีคุณค่าและช่วยแนะนำแนวทางการวิจัย ไกล่ชิดจนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วง รวมทั้งให้ข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ในการพัฒนาให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณผู้บริหารคณะกรรมการของเทศบาลตำบลพรุใน จังหวัดพังงา ที่ให้การสนับสนุนทั้งด้านข้อมูล การเข้าถึงแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยรวมทั้งสถานที่ในการเก็บข้อมูลและการปฏิบัติงาน

ขอขอบคุณเพื่อนร่วมชั้นเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้องที่ได้ช่วยเหลือและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในระหว่างการศึกษา

ขอขอบคุณครอบครัวและผู้ที่ทำให้กำลังใจเสมอมา โดยเฉพาะนายพิรุณ สืบพงษ์ (บิดา) นางอำไพ สืบพงษ์ (มารดา) และนายปองพล สืบพงษ์ (พี่ชาย) ที่เป็นแรงบันดาลใจและคอยสนับสนุนข้าพเจ้าทั้งในด้านร่างกายและจิตใจ

ขอแสดงความขอบคุณอย่างยิ่งต่อคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง ที่ได้อุดหนุนวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาปริญญาตรี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ประจำปีงบประมาณ 2568 อันเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยส่งเสริมการดำเนินวิจัยให้เป็นไปอย่างราบรื่นและสมบูรณ์

สุดท้ายข้าพเจ้าขอขอบคุณทุกท่านที่มีส่วนร่วมในการวิจัยนี้ และขอภัยในข้อบกพร่องที่อาจเกิดขึ้นในระหว่างการทำวิจัยฉบับนี้

ด้วยความเคารพอย่างสูงและขอบคุณยิ่ง

ลงชื่อ.....

(นายธีรพล สืบพงษ์)

นักศึกษา

สารบัญ

เนื้อหา	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ข
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญภาพ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ที่มาและความสำคัญของโครงการ.....	1
1.2 ประเด็นคำถามของโครงการ.....	2
1.3 สมมติฐานของโครงการ.....	2
1.4 วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	2
1.5 ขอบเขตการศึกษาของโครงการ.....	3
1.5.1 ขอบเขตเชิงพื้นที่.....	3
1.5.2 ขอบเขตเชิงเนื้อหา.....	3
1.5.3 ขอบเขตเชิงเวลา.....	3
1.6 กระบวนการขั้นตอนและวิธีการศึกษา.....	5
1.6.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	5
1.6.2 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	6
1.6.3 การสังเคราะห์และออกแบบ.....	6
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	7
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรม	
2.1. นิยามและคำจำกัดความ.....	8
2.2 แนวความคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	9
2.2.1 ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงวิถี.....	9
2.2.2 ความหมายของโรงแรมประเภทรีสอร์ต.....	10
2.2.3 ทฤษฎีภูมิทัศน์เชิงนิเวศ.....	11

สารบัญ (ต่อ)

เนื้อหา	หน้า
2.2.4 ทฤษฎีการออกแบบชีวภาพ.....	13
2.2.5 ความรู้สึกผูกพันต่อสถานที่.....	14
2.2.6 การออกแบบที่ยั่งยืนและยืดหยุ่น.....	15
2.2.7 สถาปัตยกรรมพื้นถิ่น.....	17
2.3 กรณีศึกษางานออกแบบที่เกี่ยวข้อง	
2.3.1 กรณีศึกษาในประเทศ.....	18
2.3.2 กรณีศึกษาต่างประเทศ.....	23
บทที่ 3 การวิเคราะห์เพื่อการออกแบบ	
3.1. การศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ.....	39
3.1.1 การศึกษาความเป็นไปได้ด้านนโยบาย.....	39
3.1.2 การศึกษาความเป็นไปได้ด้านการเงินและงบประมาณ.....	45
3.1.3 การสอดคล้องกับความต้องการของสังคมปัจจุบัน.....	61
3.2 การวิเคราะห์ที่ตั้ง.....	64
3.2.1 การเลือกที่ตั้งและขนาดที่ตั้ง.....	64
3.2.2 เกณฑ์การเลือกที่ตั้งระดับเมือง.....	65
3.2.3 การเลือกที่ตั้งเฉพาะในระดับพื้นที่.....	67
3.2.4 เกณฑ์การเลือกพื้นที่และขนาดพื้นที่.....	69
3.2.5 วิเคราะห์บริบทของสภาพแวดล้อมของที่ตั้ง.....	72
3.3. การวิเคราะห์ผู้ใช้สอยอาคาร.....	76
3.3.1. การวิเคราะห์กลุ่มลูกค้าเป้าหมาย.....	77
3.3.2. การวิเคราะห์บุคลากรผู้ให้บริการ.....	78
3.3.3. การวิเคราะห์กลุ่มชุมชนผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย.....	80
3.4. การวิเคราะห์เพื่อจัดกลุ่มประโยชน์ใช้สอย.....	81
3.4.1. พฤติกรรมและเส้นทางการใช้งาน.....	81
3.4.2. การวิเคราะห์กิจกรรมและลักษณะพื้นที่.....	83
3.5 การวิเคราะห์ความต้องการของขนาดพื้นที่ใช้สอย.....	84

สารบัญ (ต่อ)

เนื้อหา	หน้า
3.6. การวิเคราะห์ข้อกำหนดและข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง.....	91
3.6.1. กฎกระทรวงผังเมืองรวมจังหวัดพังงา พ.ศ.2560.....	91
3.6.2. กฎกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ.2568.....	93
3.6.3. กฎกระทรวงกำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง พ.ศ. 2551.....	95
3.6.4. กฎกระทรวงกำหนดลักษณะประกอบธุรกิจโรงแรม พ.ศ.2566.....	96
3.7. ภาพบรรยากาศโครงการ.....	99
บทที่ 4 แนวคิดในการออกแบบ	
4.1 แนวคิดในการออกแบบ.....	102
4.1.1 นิยามแนวคิดเพื่อการออกแบบ.....	102
4.1.2 การถอดรหัสแนวคิดสู่การกำหนดภาษาทางสถาปัตยกรรม.....	103
4.1.3 การศึกษาและวิเคราะห์แนวคิดเพื่อการออกแบบ.....	105
4.1.4 การวิเคราะห์ความแข็งแกร่งของแนวคิดหลักเชิงเปรียบเทียบ.....	107
4.2 การพัฒนาแนวคิดในการออกแบบ.....	108
4.2.1 การพัฒนาแนวคิดในการออกแบบเพื่อตอบสนองความต้องการ.....	108
4.2.2 การพัฒนาแนวคิดในการออกแบบเพื่อตอบสนองความยั่งยืน.....	110
4.2.3 การพัฒนาแนวคิดในการออกแบบเพื่อตอบสนองความยืดหยุ่นการรองรับภัยพิบัติ.....	112
4.3 การพัฒนาแบบร่าง.....	113
4.3.1 การออกแบบร่างทางเลือก.....	113
4.3.2 การพัฒนาสถาปัตยกรรมต้นแบบ.....	114
บทที่ 5 ผลงานการออกแบบ	
5.1 ผังบริเวณ (Layout).....	118
5.2 ผังบริเวณ (Master Plan).....	119
5.3 แบบขยายส่วนต้อนรับ (Reception).....	120
5.3.1 ผังบริเวณ.....	120
5.3.2 ผังพื้นที่ส่วนต้อนรับ.....	120

สารบัญ (ต่อ)

เนื้อหา	หน้า
5.3.3 รูปด้าน.....	121
5.3.4 รูปตัด.....	122
5.3.5 แบบขยายรายละเอียด.....	122
5.3.6 ทศนิยมภาพ.....	123
5.3.7 ส่วนรวมพลหรือลานนกรงหัวจุก.....	126
5.3.8 รูปด้าน.....	126
5.3.9 รูปตัด.....	127
5.3.11 ทศนิยมภาพ.....	127
5.4 แบบขยายส่วนสนับสนุน (Restaurant).....	128
5.4.1 ผังบริเวณส่วนร้านอาหารและส่วนกิจกรรม (All day dining and activity area).....	128
5.4.2 ผังพื้นที่.....	128
5.4.3 รูปด้าน.....	129
5.4.4 รูปตัด.....	130
5.4.5 ทศนิยมภาพ.....	131
5.4.6 ผังบริเวณส่วนร้านอาหาร (Cooking class).....	133
5.4.7 ผังพื้นที่.....	133
5.4.8 รูปด้าน.....	135
5.4.9 รูปตัด.....	136
5.4.10 แบบขยายรายละเอียด.....	136
5.4.11 ทศนิยมภาพ.....	137
5.4.12 ผังบริเวณ Main Pool.....	138
5.4.13 ผังพื้นที่.....	138
5.4.14 รูปด้าน.....	139
5.4.15 รูปตัด.....	140
5.4.16 ทศนิยมภาพ.....	140

สารบัญ (ต่อ)

เนื้อหา	หน้า
5.5 แบบขยายส่วนให้บริการ (Spa)	141
5.5.1 ผังบริเวณส่วนให้บริการ (Spa).....	141
5.5.2 แบบขยายอาคาร Lobby ผังพื้นและรูปตัด.....	141
5.5.3 รูปด้าน.....	142
5.5.4 แบบขยายอาคาร Spa Type 1 ผังพื้นและรูปตัด.....	142
5.5.5 รูปด้าน.....	143
5.5.6 แบบขยายอาคาร Spa Type 2 ผังพื้นและรูปตัด.....	143
5.5.7 รูปด้าน.....	144
5.5.8 แบบขยายอาคาร Moxibustion Type 1 ผังพื้นและรูปตัด.....	144
5.5.9 รูปด้าน.....	145
5.5.10 แบบขยายอาคาร Moxibustion Type 2 ผังพื้นและรูปตัด.....	145
5.5.11 รูปด้าน.....	146
5.5.12 แบบขยายอาคาร Yoga ผังพื้นและรูปตัด.....	146
5.5.13 รูปด้าน.....	147
5.5.14 แบบขยายอาคาร Sauna ผังพื้นและรูปตัด.....	147
5.5.15 รูปด้าน.....	148
5.5.16 แบบขยายอาคาร Fitness ผังพื้นและรูปตัด.....	148
5.5.17 รูปด้าน.....	149
5.5.18 แบบขยายอาคาร Toilet ผังพื้นและรูปตัด.....	149
5.5.19 รูปด้าน.....	150
5.5.20 ทัศนียภาพ.....	150
5.6 แบบขยายส่วนห้องพัก (Accommodation).....	152
5.6.1 ผังบริเวณ The Building type A,B	152
5.6.2 ผังห้องพัก.....	152
5.6.3 ผังพื้น Building A , C	153

สารบัญ (ต่อ)

เนื้อหา	หน้า
5.6.4 ผังหลังคา.....	156
5.6.5 รูปด้าน.....	157
5.6.6 รูปตัด.....	157
5.6.7 ผังพื้นที่ Building B.....	158
5.6.8 ผังหลังคา.....	159
5.6.9 รูปด้าน.....	160
5.6.10 รูปตัด.....	160
5.6.11 ทักษณียภาพ.....	161
5.6.12 ผังบริเวณ Cultural Villa Seaview.....	163
5.6.13 ผังพื้นที่.....	163
5.6.14 รูปด้าน.....	164
5.6.15 รูปตัด.....	165
5.6.16 ผังหลังคาและผังฐานราก.....	165
5.6.17 ผังระบบไฟฟ้าและสว่าง.....	166
5.6.18 แบบขยายรายละเอียด.....	166
5.6.19 ทักษณียภาพ.....	167
5.6.20 ผังบริเวณ Ocean Deluxe Pool Villa.....	168
5.6.21 ผังพื้นที่.....	168
5.6.22 รูปด้าน.....	169
5.6.23 รูปตัด.....	170
5.6.24 ผังหลังคาและผังฐานราก.....	171
5.6.25 แบบขยายรายละเอียด.....	171
5.6.26 ทักษณียภาพ.....	172
5.6.27 ผังบริเวณ Beach front pool villa.....	173
5.6.28 ผังพื้นที่.....	174

สารบัญ (ต่อ)

เนื้อหา	หน้า
5.6.29 รูปด้าน.....	174
5.6.30 รูปตัด.....	175
5.6.31 ผังหลังคา.....	176
5.6.32 แบบขยายรายละเอียด.....	176
5.6.33 ทศนิยมภาพ.....	177
5.6.34 ผังบริเวณ Residential Villa.....	179
5.6.35 ผังพื้น.....	179
5.6.36 รูปด้าน.....	180
5.6.37 รูปตัด.....	181
5.6.48 ทศนิยมภาพ.....	181
5.7 แบบขยายส่วนกิจกรรมในโครงการ (Cultural Activity Area).....	182
5.7.1 ผังบริเวณ.....	182
5.7.2 ผังพื้น ผังหลังคาและรูปตัดอาคารเตรียมอาหาร.....	182
5.7.3 รูปด้าน.....	183
5.7.4 ผังพื้น ผังหลังคาและรูปตัดอาคารกิจกรรม 01.....	183
5.7.5 รูปด้าน.....	184
5.7.6 แบบขยายส่วนอาคารกิจกรรม 02.....	184
5.7.7 รูปด้าน.....	185
5.7.8 ทศนิยมภาพ.....	185
5.7.9 ผังบริเวณ Kids Area 1.....	186
5.7.10 ผังพื้น และผังหลังคา.....	186
5.7.11 รูปด้าน.....	187
5.7.12 รูปตัด.....	187
5.7.13 ผังบริเวณ Kids Area 2.....	188
5.7.14 ผังพื้น และผังหลังคา.....	188

สารบัญ (ต่อ)

เนื้อหา	หน้า
5.7.15 รูปด้าน.....	189
5.7.16 รูปตัด.....	189
5.7.17 ทิศนียภาพ	190
5.7 แบบขยายส่วนบริหารโครงการ (Back of house).....	190
5.7.1 ผังบริเวณ.....	190
5.7.2 ผังพื้น.....	191
5.7.3 รูปด้าน.....	191
5.7.4 รูปตัด.....	192
บทที่ 6 บทสรุปและข้อเสนอแนะ	
6.1 สรุปผลการศึกษาและการออกแบบ.....	194
6.1.1 การสะท้อนอัตลักษณ์และภูมิปัญญาท้องถิ่น.....	194
6.1.2 แนวคิดการออกแบบเพื่อความยืดหยุ่นและยั่งยืน.....	194
6.1.3 ศักยภาพเชิงกลยุทธ์และการสร้างคุณค่าทางเศรษฐกิจ.....	195
6.2 อุปสรรคและข้อจำกัดในการศึกษา.....	195
6.2.1 ความซับซ้อนและกฎเกณฑ์ที่เคร่งครัดของข้อกำหนดทางกฎหมายในพื้นที่ชายฝั่ง.....	195
6.2.2 ความยากลำบากในการเข้าถึงและรวบรวมข้อมูลภูมิปัญญาเฉพาะถิ่น.....	196
6.3 ข้อเสนอแนะ.....	196
6.3.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการพัฒนาโครงการ.....	196
6.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาทางวิชาการในอนาคต.....	197
บรรณานุกรม.....	บ
ภาคผนวก.....	ป
ประวัติผู้เขียน.....	ย

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 2.1 ภาพรวมโครงการ Keemala Resort.....	18
ภาพที่ 2.2 รูปแบบห้องพัก Clay Pool Cottages.....	19
ภาพที่ 2.3 รูปแบบห้องพัก Tent Pool Villas.....	20
ภาพที่ 2.4 รูปแบบห้องพัก Tree Pool Houses.....	21
ภาพที่ 2.5 รูปแบบห้องพัก Bird's Nest Pool Villas.....	22
ภาพที่ 2.6 ภาพผังโครงการ Jetwing Vil Uyana Resort.....	24
ภาพที่ 2.7 พื้นที่ส่วนพักโครงการ.....	25
ภาพที่ 2.8 The Sanctuary Spa.....	26
ภาพที่ 2.9 กิจกรรมเชิงสำรวจและวัฒนธรรมโครงการ.....	27
ภาพที่ 2.10 ผังโครงการ.....	29
ภาพที่ 2.11 ห้องพักโครงการ.....	30
ภาพที่ 2.12 ส่วนกลางโครงการ.....	31
ภาพที่ 2.13 ส่วนพื้นที่กิจกรรม.....	32
ภาพที่ 3.1 สถิติการท่องเที่ยว จังหวัดพังงา.....	41
ภาพที่ 3.2 โครงการทำเรือวงแหวนอันดามัน เชื่อม ภูเก็ต-พังงา-กระบี่.....	42
ภาพที่ 3.3 การเข้าถึงของโครงการ.....	66
ภาพที่ 3.4 การวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการ.....	68
ภาพที่ 3.5 การวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการ.....	69
ภาพที่ 3.6 การเลือกพื้นที่และขนาดพื้นที่ตั้งโครงการ.....	70
ภาพที่ 3.7 การเลือกพื้นที่และขนาดพื้นที่ตั้งโครงการ.....	70
ภาพที่ 3.8 บริบทของสภาพแวดล้อมของตำบลพรุใน.....	71
ภาพที่ 3.9 บริบทของสภาพแวดล้อมของตำบลพรุใน.....	71
ภาพที่ 3.10 วิเคราะห์บริบทของสภาพแวดล้อมของที่ตั้งของโครงการ.....	73
ภาพที่ 3.11 วิเคราะห์บริบทของสภาพแวดล้อมของที่ตั้งของโครงการ.....	74
ภาพที่ 3.12 วิเคราะห์บริบทของสภาพแวดล้อมของที่ตั้งของโครงการ.....	74
ภาพที่ 3.14 การวิเคราะห์กลุ่มลูกค้าเป้าหมาย.....	77

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 3.15 การวิเคราะห์บุคคลากรผู้ให้บริการ.....	78
ภาพที่ 3.16 ผังโครงสร้างองค์กร.....	79
ภาพที่ 3.17 การวิเคราะห์กลุ่มชุมชนผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย.....	80
ภาพที่ 3.18 ผังแสดงเส้นทางสัญจร.....	81
ภาพที่ 3.19 ผังการจัดกลุ่มประโยชน์ใช้สอย.....	82
ภาพที่ 3.20 กลุ่มพื้นที่ใช้สอย.....	83
ภาพที่ 3.21 แผนที่ผังเมืองรวมจังหวัดพังงา พ.ศ.2560.....	92
ภาพที่ 3.22 แผนที่กฎกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม.....	94
ภาพที่ 3.23 แสดงภาพบรรยากาศโครงการ.....	99
ภาพที่ 4.1 ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของเกาะยาว.....	100
ภาพที่ 4.2 ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของเกาะยาว.....	101
ภาพที่ 4.3 ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของเกาะยาว.....	101
ภาพที่ 4.4 ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของเกาะยาว.....	102
ภาพที่ 4.5 การสังเคราะห์อัตลักษณ์แนวคิดสู่ภาษาและองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรม.....	103
ภาพที่ 4.6 การกำหนดภาษาสถาปัตยกรรมและองค์ประกอบการออกแบบจากอัตลักษณ์แนวคิด.....	103
ภาพที่ 4.7 การศึกษาระดับที่ทางกายภาพและสภาวะเชื่อมต่อกับสภาพแวดล้อมทางทะเล.....	105
ภาพที่ 4.8 บ้านชาวเลและบ้านโบราณบนเกาะยาว.....	106
ภาพที่ 4.9 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของกิจกรรมและบริบทที่ตั้ง.....	108
ภาพที่ 4.10 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของกิจกรรมและบริบทที่ตั้ง.....	109
ภาพที่ 4.11 การออกแบบร่างทางเลือก.....	113
ภาพที่ 4.12 การพัฒนาต้นแบบภาพรวมโครงการ.....	114
ภาพที่ 4.13 การพัฒนาต้นแบบภาพรวมผังโครงการ.....	115
ภาพที่ 4.14 การพัฒนาต้นแบบภาพรวมผังโครงการ.....	116
ภาพที่ 5.1 ภาพรวมโครงการ.....	117
ภาพที่ 5.2 ผังบริเวณ (Layout).....	118

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 5.3 ผังบริเวณ (Master Plan).....	119
ภาพที่ 5.4 ผังบริเวณส่วนต้อนรับ (Reception).....	120
ภาพที่ 5.5 ผังพื้นที่ส่วนต้อนรับ (Reception).....	120
ภาพที่ 5.6 รูปด้านอาคารส่วนต้อนรับที่ 1 และ 2.....	121
ภาพที่ 5.7 รูปด้านอาคารส่วนต้อนรับที่ 3 และ 4.....	121
ภาพที่ 5.8 รูปตัดอาคารบริหารโครงการที่ A และ B.....	122
ภาพที่ 5.9 แบบขยายฐานเสาไม้และราวกันตกไม้.....	122
ภาพที่ 5.10 ทศนียภาพภายนอกด้านหน้าส่วนต้อนรับ.....	123
ภาพที่ 5.11 ทศนียภาพภายนอกทางเข้าส่วนต้อนรับ.....	123
ภาพที่ 5.12 ทศนียภาพภายนอกโถงทางเดินส่วนต้อนรับ.....	124
ภาพที่ 5.13 ทศนียภาพภายนอกด้านหลังส่วนต้อนรับ.....	124
ภาพที่ 5.14 ทศนียภาพภายในส่วนโถงกลาง.....	125
ภาพที่ 5.15 ทศนียภาพภายในส่วน Lobby.....	125
ภาพที่ 5.16 ผังพื้นที่ส่วนรวมพลหรือลานนกรงหัวจุก (Assembly area).....	126
ภาพที่ 5.17 รูปด้านรวมพลหรือลานนกรงหัวจุก.....	126
ภาพที่ 5.18 รูปตัดส่วนรวมพลหรือลานนกรงหัวจุกที่ A และ B.....	127
ภาพที่ 5.19 ทศนียภาพภายนอกลานนกรงหัวจุก.....	127
ภาพที่ 5.20 ผังบริเวณส่วนร้านอาหารและส่วนกิจกรรม.....	128
ภาพที่ 5.21 ผังพื้นที่ส่วนร้านอาหารและส่วนกิจกรรม ชั้นที่ 1.....	128
ภาพที่ 5.22 ผังพื้นที่ส่วนร้านอาหารและส่วนกิจกรรม ชั้นที่ 2.....	129
ภาพที่ 5.23 รูปด้านส่วนร้านอาหารและส่วนกิจกรรมที่ 1 และ 2.....	129
ภาพที่ 5.24 รูปด้านส่วนร้านอาหารและส่วนกิจกรรมที่ 3 และ 4.....	130
ภาพที่ 5.25 รูปตัดส่วนร้านอาหารและส่วนกิจกรรมที่ A และ B.....	130
ภาพที่ 5.26 ทศนียภาพภายนอกส่วนร้านอาหาร.....	131
ภาพที่ 5.27 ทศนียภาพภายนอกส่วนกิจกรรม.....	131

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 5.28 ทศนิยมภาพภายในส่วนร้านอาหาร.....	132
ภาพที่ 5.29 ทศนิยมภาพภายในส่วนพื้นที่กิจกรรม.....	132
ภาพที่ 5.30 ผังบริเวณ Cooking class.....	133
ภาพที่ 5.31 ผังพื้นที่ Cooking class ชั้นที่ 1.....	133
ภาพที่ 5.32 ผังพื้นที่ Cooking class ชั้นที่ 2.....	134
ภาพที่ 5.33 ผังพื้นที่ Cooking class ชั้นที่ 3.....	134
ภาพที่ 5.34 รูปด้าน Cooking class ที่ 1 และ 2.....	135
ภาพที่ 5.35 รูปด้าน Cooking class ที่ 3 และ 4.....	135
ภาพที่ 5.36 รูปตัด Cooking class ที่ A และ B.....	136
ภาพที่ 5.37 แบบขยายโครงสร้างพื้นและโครงคร่าวรับผิวปิด.....	136
ภาพที่ 5.38 ทศนิยมภาพภายนอก Cooking class.....	137
ภาพที่ 5.39 ทศนิยมภาพภายในส่วน Cooking class.....	137
ภาพที่ 5.40 ผังบริเวณส่วน Main Pool.....	138
ภาพที่ 5.41 ผังพื้นที่ส่วน Main Pool.....	138
ภาพที่ 5.42 รูปด้านอาคารส่วน Main Pool ที่ 1 และ 2.....	139
ภาพที่ 5.43 รูปด้านอาคารส่วน Main Pool ที่ 3 และ 4.....	139
ภาพที่ 5.44 รูปตัด Main Pool ที่ A และ B.....	140
ภาพที่ 5.45 ทศนิยมภาพภายนอกส่วน Main Pool.....	140
ภาพที่ 5.46 ผังบริเวณส่วนให้บริการ Spa.....	141
ภาพที่ 5.47 ผังพื้นที่ และรูปตัดอาคาร Lobby.....	141
ภาพที่ 5.48 รูปด้านอาคาร Lobby.....	142
ภาพที่ 5.49 ผังพื้นที่ และรูปตัดอาคาร Spa Type 1.....	142
ภาพที่ 5.50 รูปด้านอาคาร Spa Type 1.....	143
ภาพที่ 5.51 ผังพื้นที่ และรูปตัดอาคาร Spa Type 2.....	143
ภาพที่ 5.52 รูปด้านอาคาร Spa Type 2.....	144

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 5.53 ผังพื้นที่ และรูปตัดอาคาร Moxibustion Type 1.....	144
ภาพที่ 5.54 รูปด้านอาคาร Moxibustion Type 1.....	145
ภาพที่ 5.55 ผังพื้นที่ และรูปตัดอาคาร Moxibustion Type 2.....	145
ภาพที่ 5.56 รูปด้านอาคาร Moxibustion Type 2.....	146
ภาพที่ 5.57 ผังพื้นที่ และรูปตัดอาคาร Yoga.....	146
ภาพที่ 5.58 รูปด้านอาคาร Yoga.....	147
ภาพที่ 5.59 ผังพื้นที่ และรูปตัดอาคาร Sauna.....	147
ภาพที่ 5.60 รูปด้านอาคาร Sauna.....	148
ภาพที่ 5.61 ผังพื้นที่ และรูปตัดอาคาร Fitness.....	148
ภาพที่ 5.62 รูปด้านอาคาร Fitness.....	149
ภาพที่ 5.63 ผังพื้นที่ และรูปตัดอาคาร Toilet.....	149
ภาพที่ 5.64 รูปด้านอาคาร Toilet.....	150
ภาพที่ 5.65 ทศนิยมภาพภายนอกส่วน Spa.....	150
ภาพที่ 5.66 ทศนิยมภาพภายในส่วน Spa.....	151
ภาพที่ 5.67 ทศนิยมภาพภายนอกส่วน Spa.....	151
ภาพที่ 5.68 ผังบริเวณ The Building type A,B.....	152
ภาพที่ 5.69 ผังห้องพัก Family Suite Pool Access.....	152
ภาพที่ 5.70 ผังห้องพัก Family Seaview Suite.....	153
ภาพที่ 5.71 ผังห้องพัก Deluxe Seaview Suite.....	153
ภาพที่ 5.72 ผังห้องพัก 1 ST Seaview Pool Penthouse.....	154
ภาพที่ 5.73 ผังห้องพัก 2 ND Seaview Pool Penthouse.....	154
ภาพที่ 5.74 ผังพื้นที่ 1 ST Building A C Family Pool Access.....	155
ภาพที่ 5.75 ผังพื้นที่ 2 ND Building A C Seaview Pool Penthouse.....	155
ภาพที่ 5.76 ผังพื้นที่ 3 RD Building A C Seaview Pool Penthouse.....	156
ภาพที่ 5.77 ผังหลังคา 3 RD Building A C Seaview Pool Penthouse.....	156

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 5.78 รูปด้าน Building A.....	157
ภาพที่ 5.79 รูปตัด Building A.....	157
ภาพที่ 5.80 ผังพื้นที่ 1 ST Building B Family Pool Access.....	158
ภาพที่ 5.81 ผังพื้นที่ 2 ND Building B Deluxe Seaview Suite.....	158
ภาพที่ 5.82 ผังพื้นที่ 3 RD Building B Family Seaview Suite.....	159
ภาพที่ 5.83 ผังหลังคา Building B.....	159
ภาพที่ 5.84 รูปด้าน Building B.....	160
ภาพที่ 5.85 รูปตัด Building B.....	160
ภาพที่ 5.86 ทศนิยมภาพภายนอก Building A.....	161
ภาพที่ 5.87 ทศนิยมภาพภายนอก Building B.....	161
ภาพที่ 5.88 ทศนิยมภาพใน Family Pool Access.....	162
ภาพที่ 5.89 ทศนิยมภาพภายนอก Deluxe Seaview Suite.....	162
ภาพที่ 5.90 ผังบริเวณส่วน Cultural Villa Seaview.....	163
ภาพที่ 5.91 ผังพื้นที่ส่วน Cultural Villa Seaview.....	163
ภาพที่ 5.92 รูปด้าน Cultural Villa Seaview ที่ 1และ3.....	164
ภาพที่ 5.93 รูปด้าน Cultural Villa Seaview ที่ 2และ4.....	164
ภาพที่ 5.94 รูปตัด Cultural Villa Seaview ที่ AและB.....	165
ภาพที่ 5.95 ผังหลังคาและผังฐานราก.....	165
ภาพที่ 5.96 ผังระบบไฟฟ้าและสว่าง.....	166
ภาพที่ 5.97 แบบขยายโครงสร้างผนัง โครงสร้างพื้นและจุดต่อฐานเสา.....	166
ภาพที่ 5.98 ทศนิยมภาพภายใน Cultural Villa Seaview.....	167
ภาพที่ 5.99 ทศนิยมภาพภายใน Cultural Villa Seaview.....	167
ภาพที่ 5.100 ผังบริเวณส่วน Ocean Deluxe Pool Villa.....	168
ภาพที่ 5.101 ผังพื้นที่ส่วน Ocean Deluxe Pool Villa ชั้นใต้ถุน.....	168
ภาพที่ 5.102 ผังพื้นที่ส่วน Ocean Deluxe Pool Villa ชั้น 2.....	169

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 5.103 รูปด้าน Ocean Deluxe Pool Villa ที่ 1และ2.....	169
ภาพที่ 5.104 รูปด้าน Ocean Deluxe Pool Villa ที่ 3และ4.....	170
ภาพที่ 5.105 รูปตัด Ocean Deluxe Pool Villa ที่ AและB.....	170
ภาพที่ 5.106 ผังหลังคาและผังฐานราก.....	171
ภาพที่ 5.107 แบบขยายจุดต่อและจุดเชื่อมต่อฐานราก.....	171
ภาพที่ 5.108 ทศนียภาพภายใน Ocean Deluxe Pool Villa.....	172
ภาพที่ 5.109 ทศนียภาพภายใน Ocean Deluxe Pool Villa.....	172
ภาพที่ 5.110 ทศนียภาพภายใน Ocean Deluxe Pool Villa.....	173
ภาพที่ 5.111 ผังบริเวณส่วน Beach front pool villa.....	173
ภาพที่ 5.112 ผังพื้นที่ส่วน Beach front pool villa.....	174
ภาพที่ 5.113 รูปด้าน Beach front pool villa ที่ 1และ2.....	174
ภาพที่ 5.114 รูปด้าน Beach front pool villa ที่ 3และ4.....	175
ภาพที่ 5.115 รูปตัด Beach front pool villa ที่ AและB.....	175
ภาพที่ 5.116 ผังหลังคาส่วน Beach front pool villa.....	176
ภาพที่ 5.117 แบบขยายจุดต่อและจุดเชื่อมเสากับคาน.....	176
ภาพที่ 5.118 ทศนียภาพภายนอกส่วน Beach front pool villa.....	177
ภาพที่ 5.119 ทศนียภาพภายในส่วน Living Area.....	177
ภาพที่ 5.120 ทศนียภาพภายในส่วน Master Bedroom.....	178
ภาพที่ 5.121 ทศนียภาพภายในส่วน Bedroom.....	178
ภาพที่ 5.122 ผังบริเวณส่วน Residential Villa.....	179
ภาพที่ 5.123 ผังพื้นที่ส่วน Residential Villa.....	179
ภาพที่ 5.124 รูปด้าน Residential Villa ที่ 1และ2.....	180
ภาพที่ 5.125 รูปด้าน Residential Villa ที่ 3และ4.....	180
ภาพที่ 5.126 รูปตัด Residential Villa ที่ AและB.....	181
ภาพที่ 5.127 ทศนียภาพภายนอก Residential Villa.....	181

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 5.128 ผังบริเวณส่วนกิจกรรมโครงการ.....	182
ภาพที่ 5.129 แบบขยายอาคารเตรียมอาหาร.....	182
ภาพที่ 5.130 รูปด้านอาคารเตรียมอาหาร.....	183
ภาพที่ 5.131 ผังพื้น ผังหลังคาและรูปตัดอาคารกิจกรรม 01.....	183
ภาพที่ 5.132 รูปด้านอาคารกิจกรรม 01.....	184
ภาพที่ 5.133 ผังพื้น ผังหลังคาและรูปตัดอาคารกิจกรรม 02.....	184
ภาพที่ 5.134 รูปด้านอาคารกิจกรรม 01.....	185
ภาพที่ 5.135 ทศนียภาพภายนอกส่วนกิจกรรม.....	185
ภาพที่ 5.136 ผังบริเวณส่วน Kids Area 1.....	186
ภาพที่ 5.137 ผังพื้นส่วน Kids Area 1.....	186
ภาพที่ 5.138 รูปด้านส่วน Kids Area 1.....	187
ภาพที่ 5.139 รูปตัดส่วน Kids Area 1.....	187
ภาพที่ 5.140 ผังบริเวณส่วน Kids Area 2.....	188
ภาพที่ 5.141 ผังพื้นส่วน Kids Area 2.....	188
ภาพที่ 5.142 รูปด้านส่วน Kids Area 2.....	189
ภาพที่ 5.143 รูปตัดส่วน Kids Area 2.....	189
ภาพที่ 5.144 ทศนียภาพภายในส่วน Kids Area.....	190
ภาพที่ 5.145 ผังบริเวณส่วนบริหารโครงการ.....	190
ภาพที่ 5.146 ผังพื้นส่วนบริหารโครงการ.....	191
ภาพที่ 5.147 รูปด้านอาคารบริหารโครงการที่ 1 และ 2.....	191
ภาพที่ 5.148 รูปด้านอาคารบริหารโครงการที่ 3 และ 4.....	192
ภาพที่ 5.149 รูปตัดอาคารบริหารโครงการที่ A และ B.....	192
ภาพที่ 5.150 ภาพ QR วิดีโอของโครงการ.....	193
ภาพที่ 5.151 ข้อมูลสนับสนุนโครงการ.....	193

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 2.1 ตารางแสดงแนวคิด Pa-Ta-Pea.....	19
ตารางที่ 2.2 ตารางแสดงแนวคิด Khon-Jorn.....	20
ตารางที่ 2.3 ตารางแสดงแนวคิด We-Ha.....	21
ตารางที่ 2.4 ตารางแสดงแนวคิด We-Ha.....	22
ตารางที่ 2.5 ตารางแสดงการออกแบบทางสถาปัตยกรรมและระบบนิเวศ.....	25
ตารางที่ 2.6 ตารางแสดงจุดขายหลักด้านประสบการณ์.....	26
ตารางที่ 2.7 ตารางแสดงกิจกรรมเชิงสำรวจและวัฒนธรรม.....	27
ตารางที่ 2.8 ตารางแสดงการออกแบบห้องพัก.....	30
ตารางที่ 2.9 ตารางสรุปกรณีศึกษาที่เกี่ยวข้อ.....	33
ตารางที่ 2.10 ตารางกรณีศึกษาในประเทศ.....	34
ตารางที่ 2.11 ตารางกรณีศึกษาในประเทศ (ต่อ).....	35
ตารางที่ 2.12 ตารางกรณีศึกษาต่างประเทศ.....	36
ตารางที่ 2.13 ตารางกรณีศึกษาต่างประเทศ (ต่อ).....	37
ตารางที่ 3.1 ตารางรูปแบบการลงทุนของโครงการ.....	45
ตารางที่ 3.2 ตารางศักยภาพของตลาด.....	46
ตารางที่ 3.3 ตารางศักยภาพเชิงพื้นที่และการเข้าถึง.....	47
ตารางที่ 3.4 ตารางองค์ประกอบต้นทุนการก่อสร้างและพัฒนา.....	48
ตารางที่ 3.5 ตารางต้นทุนการก่อสร้างและพัฒนา.....	49
ตารางที่ 3.6 ตารางค่าใช้จ่ายดำเนินงานต่อปี (OPEX).....	50
ตารางที่ 3.7 ตารางประมาณการค่าใช้จ่ายดำเนินงานต่อปี.....	51
ตารางที่ 3.8 ตารางรูปแบบรายได้ของโครงการ.....	52
ตารางที่ 3.9 ตารางวิเคราะห์ศักยภาพรายได้จากกลุ่มครอบครัว.....	53
ตารางที่ 3.10 ตารางการคำนวณรายได้ประมาณการรวมจากที่พัก/ปี.....	54
ตารางที่ 3.11 ตารางการคำนวณประมาณการรายได้เสริม/ปี.....	55
ตารางที่ 3.12 ตารางรายได้รวมของโครงการ.....	55
ตารางที่ 3.13 ตารางระยะเวลาคืนทุน.....	56

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 3.14 ตารางผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ.....	57
ตารางที่ 3.15 ตารางผลตอบแทนทางสังคมและสิ่งแวดล้อม (SROI).....	57
ตารางที่ 3.16 ตารางการเปรียบเทียบ Benchmark.....	58
ตารางที่ 3.17 ตารางการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ด้านการเงิน.....	59
ตารางที่ 3.18 ตารางการแบ่งส่วนตลาดตามหลักจิตวิทยาและพฤติกรรม.....	60
ตารางที่ 3.19 การวางตำแหน่งทางการตลาด.....	60
ตารางที่ 3.20 ตารางการเลือกที่ตั้งเฉพาะในระดับพื้นที่.....	66
ตารางที่ 3.21 ตารางศักยภาพทางภูมิยุทธศาสตร์และการเข้าถึง.....	67
ตารางที่ 3.22 ตารางเกณฑ์การเลือกพื้นที่และขนาดพื้นที่.....	69
ตารางที่ 3.23 ตารางลักษณะทางกายภาพภูมิประเทศและการวางผัง.....	72
ตารางที่ 3.24 ตารางลักษณะทางกายภาพลมและการระบายอากาศ.....	72
ตารางที่ 3.25 ตารางลักษณะทางกายภาพแสงและความร้อน.....	73
ตารางที่ 3.26 ตารางลักษณะทางกายภาพเสียง กลิ่น และความชื้น.....	75
ตารางที่ 3.27 ตารางวิเคราะห์สถิติและข้อมูลการส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดพังงา.....	76
ตารางที่ 3.28 ตารางวิเคราะห์สถิติและข้อมูลการส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดพังงา.....	76
ตารางที่ 3.29 ตารางโครงสร้างบุคลากรฝ่ายบริหารโครงการ.....	78
ตารางที่ 3.30 ตารางการจัดสรรพื้นที่ Back of House.....	79
ตารางที่ 3.31 ตารางพฤติกรรมและเส้นทางการใช้งาน.....	81
ตารางที่ 3.32 ตารางการวิเคราะห์กิจกรรมและลักษณะพื้นที่.....	82
ตารางที่ 3.33 ตารางการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยหลัก.....	84
ตารางที่ 3.34 หมวด 1 – ส่วนต้อนรับ (Reception).....	84
ตารางที่ 3.35 หมวด 2 – ส่วนสนับสนุน (Restaurant).....	85
ตารางที่ 3.36 หมวด 3 – ส่วนให้บริการ (Spa).....	86
ตารางที่ 3.37 หมวด 4 – ส่วนห้องพัก (Accommodation).....	87
ตารางที่ 3.38 หมวด 5 – ส่วนกิจกรรมในโครงการ (Cultural Activity Area).....	88
ตารางที่ 3.39 หมวด 6 - ส่วนบริหารโครงการ (Back of house).....	88

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 3.40 หมวด 6 - ส่วนบริหารโครงการ (Back of house) (ต่อ).....	89
ตารางที่ 3.41 หมวด 7 - ส่วนจอดรถ (Parking).....	90

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

เกาะยาวใหญ่ จังหวัดพังงา ตั้งอยู่ในตำแหน่งยุทธศาสตร์ตอนกลางของกลุ่มจังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามัน โดยมีบทบาทสำคัญทั้งในมิติทางเศรษฐกิจ วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม ด้วยทรัพยากรทางทะเลที่อุดมสมบูรณ์ และระบบนิเวศชายฝั่งที่หลากหลาย โดยเฉพาะป่าชายเลนและแนวปะการังที่เอื้อต่อการประกอบอาชีพดั้งเดิม

แม้เกาะยาวใหญ่จะอยู่ในบริบทของการขยายตัวด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวเชิงปริมาณ แต่ชุมชนในพื้นที่ยังคงรักษาอัตลักษณ์ดั้งเดิมไว้ได้อย่างมั่นคง วิถีชีวิตของชาวเลยังผูกพันกับภูมิปัญญาการประมงพื้นบ้าน การเพาะปลูกสมุนไพรพื้นถิ่น และหัตถกรรมที่สะท้อนการพึ่งพาธรรมชาติ อย่างไรก็ตาม การเติบโตของการท่องเที่ยวอย่างรวดเร็วโดยปราศจากการบริหารจัดการที่รัดกุมได้ก่อให้เกิด ความเปราะบางทางวัฒนธรรมและความเสี่ยงต่อการสูญเสียภูมิปัญญาท้องถิ่น ซึ่งถูกทำลายด้วยกระแสโลกาภิวัตน์และการท่องเที่ยวเชิงพาณิชย์

ด้วยคุณลักษณะเฉพาะของชุมชนเกาะยาวใหญ่ จึงเกิดแนวคิดในการออกแบบ "รีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยววิถีชาวเล" โครงการนี้ไม่ได้มุ่งเน้นเพียงการให้บริการที่พักเชิงพาณิชย์ แต่เป็นการออกแบบพื้นที่ให้เป็น "กลไกตัวกลาง" ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน กลไกนี้ทำหน้าที่เป็น พื้นที่การเรียนรู้ และการถ่ายทอดประสบการณ์ ซึ่งเชื่อมโยงนักท่องเที่ยวเข้ากับวิถีชีวิตและภูมิปัญญาท้องถิ่นผ่านกิจกรรมเชิงปฏิบัติการที่สะท้อนวัฒนธรรมชาวเลอย่างจริงใจ ขณะเดียวกันก็ทำหน้าที่เป็น เครื่องมือขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานราก เพื่อสร้างรายได้ที่กระจายสู่ชุมชนอย่างเป็นธรรม และยังเป็น กลไกเสริมสร้างความเข้มแข็งทางวัฒนธรรม ในการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมให้คงอยู่และพัฒนาไปในรูปแบบที่ยั่งยืน

ดังนั้นแนวคิดดังกล่าวจึงสอดคล้องกับหลักการของการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน ที่เน้นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างมิติสิ่งแวดล้อม สังคม และเศรษฐกิจ โดยเฉพาะในพื้นที่เกาะซึ่งมีความเปราะบางสูง ทั้งในมิติทางกายภาพและวัฒนธรรม การออกแบบสถาปัตยกรรมและกิจกรรมท่องเที่ยวที่บูรณาการแนวคิด Resilient Design และ Local Vernacular Architecture จะช่วยเสริมเอกลักษณ์ของพื้นที่ให้โดดเด่น และยกระดับคุณค่าของการท่องเที่ยวจากเพียง "การสังเกตการณ์" ไปสู่ "การเข้าใจและเคารพ" อย่างแท้จริง

ด้วยเหตุนี้ เกาะยาวใหญ่จึงมีศักยภาพอย่างยิ่งในการเป็นต้นแบบของการพัฒนารีสอร์ตเชิงวัฒนธรรมที่สามารถเชื่อมโยงนักท่องเที่ยวเข้ากับชุมชนอย่างลึกซึ้ง ส่งเสริมการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น และขับเคลื่อนแนวความคิดการท่องเที่ยวเชิงคุณค่าที่ส่งผลเชิงบวกต่อทั้งผู้มาเยือนและเจ้าของพื้นที่

1.2 ประเด็นคำถามของวิทยานิพนธ์

1.2.1 การสะท้อนอัตลักษณ์

สถาปัตยกรรมรีสอร์ทสามารถสะท้อนอัตลักษณ์วิถีชาวเลและภูมิปัญญาท้องถิ่นของชุมชนเกาะยาวใหญ่อย่างไรเป็นรูปธรรมได้อย่างไร

1.2.2 การบูรณาการและการถ่ายทอด

สามารถออกแบบกิจกรรมและพื้นที่เชิงสถาปัตยกรรมเพื่อเป็นกลไกในการบูรณาการและการถ่ายทอด องค์ความรู้ระหว่างนักท่องเที่ยวกับวิถีชีวิตดั้งเดิมของชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดได้อย่างไร

1.2.3 ความยั่งยืนและความยืดหยุ่น

ประยุกต์ใช้หลักการออกแบบเพื่อความยั่งยืนและสถาปัตยกรรมเพื่อความยืดหยุ่น เพื่อตอบสนองต่อบริบททางกายภาพและภัยพิบัติทางธรรมชาติของพื้นที่ชายฝั่งได้อย่างไร

1.3 สมมติฐานของวิทยานิพนธ์

โครงการรีสอร์ทที่ชูอัตลักษณ์วิถีชีวิตชาวเลผ่านการออกแบบพื้นที่กิจกรรมและการมีส่วนร่วมสามารถยกระดับความผูกพันทางจิตใจต่อสถานที่ให้นักท่องเที่ยว ควบคู่ไปกับการสร้างระบบเศรษฐกิจหมุนเวียนในชุมชนและการสืบสานมรดกทางวัฒนธรรมอย่างเป็นรูปธรรม

1.4 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.4.1 เพื่อวิเคราะห์บริบททางสังคม วัฒนธรรม วิถีชีวิต และภูมิปัญญาท้องถิ่นของชุมชนชาวเลเกาะยาวใหญ่ เพื่อเป็นฐานข้อมูลในการกำหนดแนวคิดหลักและอัตลักษณ์ของโครงการ

1.4.2 เพื่อสังเคราะห์กรอบแนวคิดด้านสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น การออกแบบเพื่อความยืดหยุ่น และการออกแบบเพื่อความยั่งยืน มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาโครงการในพื้นที่ชายฝั่งทะเล

1.4.3 เพื่อออกแบบวางผังโครงการรีสอร์ทและพัฒนาต้นแบบสถาปัตยกรรมที่สามารถ บูรณาการพื้นที่พักผ่อน เข้ากับกิจกรรมเชิงวัฒนธรรมและการเรียนรู้ของชุมชนชาวเล ได้อย่างกลมกลืนโดยมุ่งเน้นการสร้างความตระหนักในสิ่งแวดล้อมและประสบการณ์ที่ประทับใจแก่ผู้มาเยือน

1.5 ขอบเขตของการศึกษา

1.5.1 ขอบเขตเชิงพื้นที่

1.5.1.1 พื้นที่ศึกษาหลัก : เกาะยาวใหญ่ จังหวัดพังงา ในเขตตำบลเกาะยาวใหญ่และตำบลพรุใน ซึ่งมีศักยภาพในการเชื่อมโยงระหว่างชายหาดและชุมชนชาวเลดั้งเดิม โดยเน้นการวิเคราะห์รูปแบบการตั้งถิ่นฐานของชุมชน เพื่อนำภูมิปัญญามาประยุกต์ใช้ในการออกแบบที่เน้นความยืดหยุ่นต่อภัยพิบัติ และความเปราะบางทางกายภาพของพื้นที่ชายฝั่งทะเล

1.5.1.2 การวิเคราะห์บริบท : มุ่งเน้นการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลด้านกายภาพและระบบนิเวศอย่างละเอียด โดยเฉพาะการศึกษาลักษณะภูมิประเทศเพื่อใช้เป็นแนวทางในการวางผังพื้นที่อย่างเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมชายฝั่ง การสำรวจและทำความเข้าใจระบบนิเวศ เพื่อกำหนดแนวทางการอนุรักษ์ควบคู่กับรูปแบบการตั้งถิ่นฐานของชุมชนชาวเลให้สอดคล้องกับบริบทธรรมชาติ นอกจากนี้ยังให้ความสำคัญกับการวิเคราะห์ความเสี่ยงจากภัยพิบัติต่าง ๆ เพื่อรองรับการออกแบบสถาปัตยกรรมที่มีความยืดหยุ่นและสามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมได้อย่างยั่งยืน

1.5.2. ขอบเขตเชิงเนื้อหา

1.5.2.1 สถาปัตยกรรมศาสตร์ : มุ่งเน้นที่การออกแบบสถาปัตยกรรมรีสอร์ท ตั้งแต่ในการออกแบบวางผัง เพื่อกำหนดการจัดวางพื้นที่เชิงประสบการณ์จนถึงรายละเอียดของอาคารหลักที่สะท้อนอัตลักษณ์ชุมชน

1.5.2.2 ข้อกำหนดทางกฎหมาย : วิเคราะห์ผังเมืองรวมจังหวัดพังงา พ.ศ.2560 กฎกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ.2568 กฎกระทรวงกำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารบางชนิด หรือบางประเภท พ.ศ. 2551 ข้อกำหนดระยะร่นชายฝั่ง และกฎกระทรวงกำหนดลักษณะและระบบความปลอดภัยของอาคารที่ใช้ประกอบธุรกิจโรงแรม พ.ศ.2566

1.5.3. ขอบเขตเชิงเวลา

ขอบเขตด้านเวลาครอบคลุมกระบวนการดำเนินงานวิทยานิพนธ์ทั้งหมด โดยแบ่งเป็นขั้นตอนหลักตามระเบียบวิธีวิจัย

1.5.3.1 การวิจัยเบื้องต้น : ข้อมูลปฐมภูมิและทุติยภูมิบททวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

1.5.3.2 การวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล : บริบทและกำหนดแนวคิดหลักโครงการ

1.5.3.3 การพัฒนาแนวคิดทางสถาปัตยกรรม : ร่างแบบผังแม่บทและกำหนดองค์ประกอบเชิงสถาปัตยกรรมเบื้องต้น

1.5.3.4 การพัฒนารายละเอียดโครงการ : พัฒนาแบบแปลนอาคาร, รูปด้าน, รูปตัด, และรายละเอียดเชิงโครงสร้างที่สำคัญ รวมถึงการนำเสนอสื่อสถาปัตยกรรมขั้นสุดท้าย

1.5.3.5 แผนการดำเนินงานแบบรายละเอียด

บทที่	ระยะเวลา	รายละเอียด	ผลลัพธ์ที่คาดหวัง
บทที่ 1 บทนำ	มิถุนายน (4 สัปดาห์)	1. การกำหนดหัวข้อ : ทบทวนหัวข้อ, ปรับขอบเขตให้ชัดเจน 2. กำหนดปัญหา/ที่มา : ระบุความสำคัญ, ปัญหาที่ต้องการแก้ไข/พัฒนา 3. กำหนดวัตถุประสงค์และขอบเขต : กำหนดสิ่งที่ต้องการบรรลุ และขีดจำกัดของโครงการ 4. จัดทำและนำเสนอโครงร่างเบื้องต้น : ขอคำปรึกษาและอนุมัติจากอาจารย์ที่ปรึกษา	1. ชื่อโครงการที่ชัดเจน 2. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาฉบับร่าง 3. วัตถุประสงค์และขอบเขตที่ชัดเจน 4. โครงร่างบทที่ 1 ฉบับสมบูรณ์
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรม	กรกฎาคม - สิงหาคม (8 สัปดาห์)	1. การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง : สืบค้น ทฤษฎี แนวคิดหลัก เช่น สถาปัตยกรรมยั่งยืน การออกแบบที่ยืดหยุ่น Sense of Place และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 2. การวิเคราะห์กรณีศึกษา : คัดเลือกกรณีศึกษาที่เกี่ยวข้องด้านรูปแบบการใช้งานและการจัดการ 3. การสังเคราะห์กรอบแนวคิด : นำทฤษฎีและกรณีศึกษากำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการออกแบบ	1. สรุปแนวคิดและทฤษฎีที่ใช้เป็นฐานการออกแบบ 2. บทสรุปการวิเคราะห์กรณีศึกษา 3. โครงร่างบทที่ 2 ฉบับสมบูรณ์
บทที่ 3 การวิเคราะห์เพื่อการ ออกแบบ	กันยายน - พฤศจิกายน (10 สัปดาห์)	1. กำหนดวิธีการวิจัย : กำหนดขั้นตอนและเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล 2. การสำรวจและวิเคราะห์พื้นที่ Site Analysis : ลงพื้นที่จริงเพื่อเก็บข้อมูลทางกายภาพ สภาพแวดล้อม กฎหมาย และบริบททางสังคมวัฒนธรรม 3. การเก็บรวบรวมข้อมูลบริบท : สัมภาษณ์/สอบถามผู้เกี่ยวข้อง ชาวบ้าน นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ 4. สรุปผลบทที่ 1-3 : รวบรวมและปรับปรุงบทที่ 1-3 เพื่อนำเสนอความก้าวหน้า	1. เครื่องมือการวิจัย เช่น แบบสอบถาม/แบบสัมภาษณ์ 2. แผนผังวิเคราะห์พื้นที่ Site Analysis Diagram และข้อจำกัด/โอกาส 3. ข้อมูลเชิงคุณภาพ/ปริมาณที่รวบรวมได้ 4. รายงานความก้าวหน้าบทที่ 1-3 ฉบับสมบูรณ์
บทที่ 4 แนวคิดในการ ออกแบบ	พฤศจิกายน - ธันวาคม (6 สัปดาห์)	1. การวิเคราะห์ข้อมูล : ประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลที่เก็บรวบรวมจากบทที่ 3 2. การสังเคราะห์ : แปลงผลการวิเคราะห์เป็นข้อกำหนดและแนวทางในการออกแบบ 3. การกำหนดแนวคิดหลัก : พัฒนาแนวคิดและปรัชญาในการออกแบบรวมถึงการจัดทำผังความสัมพันธ์ (Bubble Diagram) และผังการใช้พื้นที่ (Zoning)	1. ข้อเสนอจากข้อมูลบริบท 2. แนวทางและหลักเกณฑ์การออกแบบ 3. โครงร่างบทที่ 4 และ ผังแนวคิดหลัก
บทที่ 5 ผลงานการออกแบบ	มกราคม - กุมภาพันธ์ (8 สัปดาห์)	1. การออกแบบเบื้องต้น (Schematic Design) : พัฒนาแบบแปลน รูปด้าน รูปตัดเบื้องต้น และองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมที่สำคัญ 2. การพัฒนาแบบรายละเอียด (Design Development) : พัฒนาแบบให้มีรายละเอียดมากขึ้น เช่น วัสดุ โครงสร้าง ระบบ (ไฟฟ้า/ประปา/HVAC) และภูมิทัศน์ 3. การจัดทำสื่อนำเสนอ : จัดทำภาพ 3 มิติ โมเดลและโปสเตอร์นำเสนอผลงาน	1. แบบรายละเอียดแปลน รูปด้าน รูปตัด มาตรฐานตามความเหมาะสม 2. ผลงานออกแบบฉบับสมบูรณ์ พร้อมสื่อนำเสนอ
บทที่ 6 บทสรุปและเสนอแนะ	มีนาคม (4 สัปดาห์)	1. การเขียนสรุปผลและอภิปรายผล : สรุปผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ อภิปรายผลการออกแบบ ชี้แจงข้อจำกัดและเสนอแนะสำหรับการศึกษาในอนาคต 2. การจัดทำบทคัดย่อ/บรรณานุกรม : จัดทำองค์ประกอบหน้าหน้า (ปก บทคัดย่อ) และส่วนท้าย (บรรณานุกรม ภาคผนวก) 3. การตรวจสอบแก้ไขและจัดพิมพ์ : ตรวจสอบความถูกต้องของรูปแบบทั้งหมดจัดพิมพ์เล่มจริงและเตรียมตัวนำเสนอ	1. โครงร่างบทที่ 6 2. องค์ประกอบหน้าหน้าและส่วนท้ายของรูปเล่ม 3. รูปเล่มวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์และพร้อมนำเสนอ

ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

1.5.3.6 ตารางการดำเนินงาน

รายละเอียด	เดือน									
	มิถุนายน	กรกฎาคม	สิงหาคม	กันยายน	ตุลาคม	พฤศจิกายน	ธันวาคม	มกราคม	กุมภาพันธ์	มีนาคม
ภาคเรียนที่ 1										
บทที่ 1 บทนำ	●●●●									
บทที่ 2 ทบทวน วรรณกรรม		●●●●	●●●●							
บทที่ 3 การวิเคราะห์เพื่อ การออกแบบ				●●●●	●●●●	●●				
สอบวิทยานิพนธ์ครั้งที่ 1			●							
สอบวิทยานิพนธ์ครั้งที่ 2						●				
ภาคเรียนที่ 2										
บทที่ 4 แนวคิดในการ ออกแบบ						●●	●●●●			
บทที่ 5 ผลงานการ ออกแบบ								●●●●	●●●●	
บทที่ 6 บทสรุปและ เสนอแนะ										●●●●
สอบวิทยานิพนธ์ครั้งที่ 3								●		
สอบวิทยานิพนธ์ครั้งที่ 4										●
หมายเหตุ: สัญลักษณ์ ● (ทึบ) แสดงถึงช่วงเวลาหลักในรายละเอียดช่วงนั้น ๆ										

ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

1.6 กระบวนการขั้นตอนและวิธีการศึกษา

การศึกษามุ่งเน้นการวิเคราะห์และออกแบบเชิงสถาปัตยกรรมที่สอดคล้องกับบริบททางกายภาพ วัฒนธรรม และวิถีชีวิตของชุมชนชาวเลเกาะยาวใหญ่ โดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงคุณภาพควบคู่กับการสำรวจภาคสนามอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมทั้งด้านกายภาพ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม

1.6.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1.6.1.1 ข้อมูลปฐมภูมิ

การสำรวจภาคสนาม : ดำเนินการสำรวจและบันทึกข้อมูลเชิงกายภาพ ได้แก่ ลักษณะภูมิประเทศ ระบบนิเวศป่าชายเลน ทิศทางลมและแดด และข้อมูลเชิงสังคม เพื่อทำความเข้าใจรูปแบบการตั้งถิ่นฐานดั้งเดิม

การสัมภาษณ์เชิงลึก : ทำการสัมภาษณ์บุคลากรหลักในชุมชน เช่น ผู้นำชุมชน ผู้เฒ่าผู้แก่และชาวประมง เพื่อเก็บข้อมูลเกี่ยวกับวิถีชีวิต ประวัติศาสตร์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น

1.6.1.2 ข้อมูลทุติยภูมิ

การทบทวนวรรณกรรม : ศึกษาเอกสารวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดหลัก อาทิ สถาปัตยกรรมพื้นถิ่นและหลักการออกแบบเพื่อความยืดหยุ่น

กรณีศึกษา : วิเคราะห์โครงการรีสอร์ทเชิงวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวชุมชนที่ประสบความสำเร็จทั้งในและต่างประเทศ เพื่อเป็นแนวทางการกำหนดเกณฑ์การออกแบบ

1.6.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

1.6.2.1 การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์และบันทึกภาคสนามมาตีความเพื่อระบุแก่นเรื่องเล่าของเกาะยาวใหญ่ อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมและรูปแบบกิจกรรมที่สื่อถึงภูมิปัญญาท้องถิ่น

1.6.2.2 การวิเคราะห์เชิงกายภาพ

การประเมินปัจจัยทางสิ่งแวดล้อม : วิเคราะห์ปัจจัยทางภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม อาทิ ทิศทางลมมรสุม ระดับน้ำขึ้น-น้ำลง เพื่อกำหนดแนวทางการออกแบบอาคารที่สอดคล้องกับธรรมชาติ

การวิเคราะห์ข้อจำกัด : วิเคราะห์ข้อจำกัดของพื้นที่และ การวิเคราะห์ความเสี่ยงภัยพิบัติ เช่น ความเสี่ยงน้ำท่วมและสึนามิ เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการประยุกต์ใช้หลักการ Resilient Design

1.6.3 การสังเคราะห์และออกแบบ

1.6.3.1 การกำหนดแนวคิด

การสังเคราะห์แนวคิดหลัก : สังเคราะห์ผลการวิเคราะห์เพื่อกำหนดแนวคิดหลักของโครงการและการออกแบบประสบการณ์

การกำหนดผังขอบเขตพื้นที่ : กำหนดผังแม่บทและการจัดวาง ผังขอบเขตพื้นที่เชิงประสบการณ์ เพื่อจัดลำดับการรับรู้ของนักท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับเรื่องราวของชุมชน

การพัฒนาทางสถาปัตยกรรม : ดำเนินการออกแบบอาคารและองค์ประกอบทางภูมิทัศน์ โดยประยุกต์หลักการ Resilient Architecture และสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นเพื่อสร้างสรรค์ให้เป็นผลลัพธ์ที่เป็นรูปธรรม

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 เชิงวิชาการ : เป็นการนำเสนอแนวทางการออกแบบวีรียอร์ตที่บูรณาการหลักการ Resilient Architecture เข้ากับแนวคิด Sustainable Design และ Spatial Narrative เชิงวัฒนธรรม เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ด้านสถาปัตยกรรมที่เชื่อมโยงระหว่างการออกแบบกับบริบททางสังคมและสิ่งแวดล้อมชายฝั่ง

1.7.2 เชิงสังคมและวัฒนธรรม : โครงการมีบทบาทในการเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้และถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นของชุมชนชาวเล สร้างความตระหนักถึงคุณค่าและอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมท้องถิ่น รวมทั้งส่งเสริมความร่วมมือระหว่างชุมชนและนักท่องเที่ยวให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ สร้างความภูมิใจและความเข้มแข็งทางสังคมอย่างยั่งยืน

1.7.3 เชิงเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม : เป็นแนวทางตัวอย่างของการพัฒนาโครงการเชิงพาณิชย์ที่ให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและลดผลกระทบต่อระบบนิเวศชายฝั่ง ส่งเสริมเศรษฐกิจฐานรากผ่านการกระจายรายได้สู่ครัวเรือนในชุมชนอย่างเป็นธรรม และสร้างสมดุลระหว่างการท่องเที่ยว การอนุรักษ์ และการพัฒนาอย่างยั่งยืนในระยะยาว

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มุ่งเน้นการศึกษาค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับ กรอบแนวคิดเชิงทฤษฎีและการออกแบบเชิงประสบการณ์ เพื่อใช้เป็นฐานรากในการพัฒนาโครงการรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยววิถีชาวเลเกาะยาวใหญ่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทำความเข้าใจในแนวคิดเรื่องสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นและสถาปัตยกรรมเพื่อความยั่งยืน ซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์จังหวัดพังงา การศึกษาได้ให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงความรู้เชิงทฤษฎีมาวิเคราะห์กับอัตลักษณ์ชุมชนชาวเล เพื่อสร้างแนวทางในการออกแบบที่สอดคล้องกับการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์ โดยใช้ข้อมูลเหล่านี้เป็นกรอบแนวคิดในการวิเคราะห์และพัฒนาแนวทางการออกแบบที่เป็นรูปธรรม

2.1 นิยามและคำจำกัดความ

2.1.1 รีสอร์ท (Resort)

สถานที่พักผ่อนชั่วคราวที่จัดตั้งขึ้นเพื่อให้บริการแก่บุคคลทั่วไป โดยมุ่งเน้นการพักผ่อน การท่องเที่ยว และการสัมผัสบรรยากาศของธรรมชาติ ภายในรีสอร์ทจะมีสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการครบถ้วนทั้งในด้านที่พัก อาหาร และกิจกรรมสันทนาการ เพื่อให้ผู้เข้าพักสามารถใช้เวลาพักผ่อนภายในพื้นที่ได้อย่างเต็มที่ (กรมการท่องเที่ยว, 2560)

2.1.2 วิถีชาวเล (Seafolk Way of Life)

รูปแบบการดำรงชีวิตของชุมชนดั้งเดิมบนเกาะยาวใหญ่ ที่มีความผูกพันอย่างแน่นแฟ้นกับทรัพยากรทางทะเลและป่าชายเลน โดยสะท้อนผ่านภูมิปัญญา อาทิ การประมงพื้นบ้าน การถักอวน และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ซึ่งถูกพิจารณาเป็น "คลังวัฒนธรรมมีชีวิต" ของโครงการ และเป็นแหล่งวัตถุดิบทางภูมิปัญญาในการออกแบบกิจกรรม

2.1.3 รีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยววิถีชาวเล (Resort for Seafolk Tourism)

การออกแบบอาคารและพื้นที่ให้บริการที่พักเชิงพาณิชย์ ที่มีแกนเรื่องเล่าและกิจกรรมหลักที่มุ่งเน้นการเชื่อมโยงนักท่องเที่ยวเข้ากับวิถีชีวิตและภูมิปัญญาดั้งเดิมของชุมชนชาวเล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการอนุรักษ์วัฒนธรรม และการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก เป็นชื่อเรียกโครงการที่สะท้อนการบูรณาการมิติทางเศรษฐกิจและวัฒนธรรม

2.1.4 สถาปัตยกรรมเพื่อความยืดหยุ่น (Resilient Architecture)

หลักการออกแบบอาคารและโครงสร้างที่สามารถทนทานต่อแรงกระทำจาก ภัยพิบัติ หรือ การเปลี่ยนแปลงทางสิ่งแวดล้อม เช่น น้ำท่วม, สึนามิ และมีความสามารถในการฟื้นตัวใช้งานได้อย่างรวดเร็ว เป็นหลักการเชิงเทคนิคที่ใช้ในการออกแบบวิลล่าและอาคารหลักบนชายฝั่ง เพื่อให้โครงการ มีความยั่งยืนและปลอดภัย

2.1.4. การท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์ (Experiential Tourism)

รูปแบบของการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นให้ “นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมโดยตรงกับกิจกรรมและวิถีชีวิต ของพื้นที่ท้องถิ่น” เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ ความเข้าใจ และความรู้สึกเชื่อมโยงทางอารมณ์กับสถานที่นั้น ๆ มากกว่าการท่องเที่ยวเพื่อชมสถานที่เพียงอย่างเดียว (Pine & Gilmore, 1999)

2.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.2.1 ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงวิถี

การท่องเที่ยวเชิงวิถี (Community-Based Tourism หรือ Lifestyle Tourism) หมายถึง การท่องเที่ยวที่เน้นการ เรียนรู้และสัมผัสชีวิต วัฒนธรรม และวิถีชีวิตของชุมชนท้องถิ่น โดย นักท่องเที่ยวสามารถเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ของชุมชน เช่น การทำเกษตรกรรม การประมง การทำอาหาร และงานฝีมือดั้งเดิม รวมถึงพิธีกรรมทางวัฒนธรรมต่าง ๆ (Murphy, 1985; Blackstock, 2005)

ลักษณะสำคัญของการท่องเที่ยวเชิงวิถี ประกอบด้วย

1. การสร้างประสบการณ์ที่แท้จริง (Authentic Experience) นักท่องเที่ยวมีโอกาส เรียนรู้และสัมผัสวิถีชีวิตจริงของชุมชน ไม่ใช่เพียงการชมสถานที่หรือกิจกรรมที่ถูกจัดแสดงเพื่อตอบสนอง นักท่องเที่ยวเท่านั้น (MacCannell, 1973; Pine & Gilmore, 1999)

2. การมีส่วนร่วมของชุมชน (Community Participation) ชุมชนท้องถิ่นมีบทบาท สำคัญในการ ออกแบบและจัดการกิจกรรม รวมถึงการเป็นเจ้าของและได้รับประโยชน์ทางเศรษฐกิจและ สังคม การมีส่วนร่วมเช่นนี้สอดคล้องกับแนวคิด Arnstein's Ladder of Participation (1969) และ Pretty's Typology of Participation (1995)

3. ความยั่งยืนทางสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม (Sustainability) การท่องเที่ยวเชิง วิถีเป็นส่วนหนึ่งของ การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ซึ่งส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ วัฒนธรรม และ ภูมิปัญญาของชุมชน พร้อมสร้างรายได้อย่างสมดุล (Butler, 1999; UNWTO, 2016)

4. การเรียนรู้เชิงประสบการณ์ (Experiential Learning) นักท่องเที่ยวเรียนรู้ผ่านการ ลงมือทำและมีส่วนร่วม ในกิจกรรมของชุมชน เช่น การทำวนหรือการประกอบอาหารที่บ้าน

ซึ่งสามารถเชื่อมโยงกับ Kolb's Experiential Learning Cycle (1984) ที่ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ การสัมผัสประสบการณ์จริง, การสังเกตและสะท้อนความคิด, การสร้างแนวคิดเชิงนามธรรม, และการทดลองใช้ความรู้

2.2.2 ความหมายของโรงแรมประเภทรีสอร์ท

“รีสอร์ท” (Resort) หมายถึงสถานที่พักผ่อนชั่วคราวที่จัดตั้งขึ้นเพื่อให้บริการแก่บุคคลทั่วไป โดยมุ่งเน้นการพักผ่อน การท่องเที่ยว และการสัมผัสบรรยากาศของธรรมชาติ ภายในรีสอร์ทจะมีสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการครบถ้วนทั้งในด้านที่พัก อาหาร และกิจกรรมสันทนาการ เพื่อให้ผู้เข้าพักสามารถใช้เวลาพักผ่อนภายในพื้นที่ได้อย่างเต็มที่ (กรมการท่องเที่ยว, 2560)

2.2.2.1 ความหมายตามพระราชบัญญัติและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547

กำหนดให้ “รีสอร์ท” จัดอยู่ในประเภทของ “โรงแรม” ซึ่งหมายถึง “สถานที่ประกอบธุรกิจให้บริการที่พักชั่วคราวโดยคิดค่าตอบแทน ไม่ว่าจะมียาอาหารหรือบริการอื่นประกอบด้วยหรือไม่” (มาตรา 4) โดยรีสอร์ทมักจัดอยู่ในประเภทที่ 3 คือ โรงแรมประเภทรีสอร์ท ซึ่งเป็นโรงแรมที่ตั้งอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เช่น ชายทะเล ภูเขา หรือชนบท มีลักษณะของอาคารพักแยกเป็นหลัง หรือเป็นกลุ่มอาคารขนาดเล็กที่มีการตกแต่งกลมกลืนกับสิ่งแวดล้อม

กฎกระทรวง ฉบับที่ 14 (พ.ศ. 2535) ออกตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522

กำหนดให้รีสอร์ทหรือโรงแรมต้องถือเป็นอาคารประเภท “อาคารพักแรม” ซึ่งต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านความมั่นคงแข็งแรง ระบบป้องกันอัคคีภัย การระบายอากาศ และสุขอนามัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากตั้งอยู่ในพื้นที่ชายฝั่งทะเล ต้องมีการถอยร่นจากแนวชายฝั่งตามข้อบัญญัติท้องถิ่นหรือผังเมืองรวมที่กำหนดไว้

ระเบียบกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ว่าด้วยมาตรฐานการประกอบธุรกิจโรงแรม พ.ศ. 2561

นิยาม “รีสอร์ท” ว่าเป็นสถานที่พักแรมในลักษณะบ้านพักตากอากาศ มีการจัดภูมิทัศน์และบรรยากาศเพื่อการพักผ่อน โดยมักมีพื้นที่โล่ง พื้นที่สีเขียว และการออกแบบที่สะท้อนเอกลักษณ์ของท้องถิ่น

2.2.2.2 ความหมายตามแนวทางทางสถาปัตยกรรม

ในทางสถาปัตยกรรม รีสอร์ท (Resort) หมายถึง กลุ่มอาคารและพื้นที่ที่ออกแบบเพื่อการพักผ่อนและฟื้นฟูทั้งร่างกายและจิตใจ โดยเน้นการผสมผสานระหว่างสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติและรูปแบบสถาปัตยกรรมที่สอดคล้องกับบริบทพื้นที่ (สถาบันอาศรมศิลป์, 2563) องค์ประกอบหลักของรีสอร์ท ประกอบด้วย 4 ส่วน ได้แก่

- พื้นที่พักอาศัย (Accommodation Zone)
- พื้นที่บริการส่วนกลาง (Service & Facility Zone)
- พื้นที่กิจกรรมและนันทนาการ (Recreation Zone)
- พื้นที่บริหารและสนับสนุน (Back of House Zone)

2.2.2.3 ความหมายเชิงสังคมและเศรษฐกิจการท่องเที่ยว

ในมิติทางเศรษฐกิจและสังคม “รีสอร์ท” ถือเป็น แหล่งรองรับการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ ที่ส่งเสริมเศรษฐกิจท้องถิ่นผ่านการจ้างงานและการใช้ทรัพยากรภายในชุมชน โดยเฉพาะรีสอร์ทในพื้นที่ชายฝั่งทะเลซึ่งมักผสมผสานแนวคิด “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism)” และ “การท่องเที่ยวเชิงวิถี (Cultural Tourism)” เพื่อสร้างความยั่งยืนระยะยาว (องค์การการท่องเที่ยวโลก, 2020)

2.2.3 ทฤษฎีภูมิทัศน์เชิงนิเวศ

ทฤษฎีภูมิทัศน์เชิงนิเวศ หรือที่รู้จักในวงวิชาการว่าเป็น นิเวศวิทยาภูมิทัศน์ (Landscape Ecology) เป็นสาขาวิชาสหวิทยาการที่มุ่งเน้นการศึกษาวิจัยความสัมพันธ์ระหว่าง โครงสร้างเชิงพื้นที่ หน้าที่เชิงนิเวศและ การเปลี่ยนแปลงของภูมิทัศน์ในช่วงเวลาและขนาดพื้นที่ที่แตกต่างกัน (Forman & Godron, 1986)

หลักการสำคัญของทฤษฎีนี้คือการทำความเข้าใจว่าการจัดเรียงขององค์ประกอบเชิงพื้นที่ เช่น ป่า แหล่งน้ำ พื้นที่เกษตรกรรม ส่งผลต่อกระบวนการทางนิเวศวิทยาอย่างไร ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งในการวางแผนและการออกแบบเพื่อ ความยั่งยืน และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

2.2.3.1 โครงสร้างของภูมิทัศน์

หลักการนี้มุ่งเน้นไปที่องค์ประกอบเชิงพื้นที่และการจัดเรียงของส่วนประกอบต่าง ๆ ในภูมิทัศน์ องค์ประกอบหลักที่ใช้ในการวิเคราะห์โครงสร้าง ได้แก่

1. ความไม่เป็นเนื้อเดียวกันของพื้นที่ภูมิทัศน์ทั้งหมดเป็นพื้นที่ที่ไม่เป็นเนื้อเดียวกันหรือมีลักษณะหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นพื้นที่ธรรมชาติหรือพื้นที่ที่มนุษย์ดัดแปลงการจัดเรียงขององค์ประกอบเหล่านี้มีความสำคัญต่อกระบวนการทางนิเวศวิทยา

2. แบบจำลองหย่อม-แนวเชื่อม-พื้นที่พื้นหลัง

2.1 หย่อม คือพื้นที่ที่ไม่เป็นเชิงเส้น ที่แตกต่างจากพื้นที่โดยรอบ เช่น ป่าไม้ในพื้นที่เกษตรกรรม หรือทะเลสาบ

2.2 แนวเชื่อม คือพื้นที่เชิงเส้นที่เชื่อมต่อหย่อมต่าง ๆ เข้าด้วยกัน เช่น แม่น้ำ แนวรั้วต้นไม้ หรือถนน มีบทบาทสำคัญในการเคลื่อนย้ายของพลังงาน สสาร และสิ่งมีชีวิต

2.3 พื้นที่พื้นหลัง คือพื้นที่ส่วนใหญ่ที่มีความครอบคลุมและควบคุมการเปลี่ยนแปลงของภูมิภาคทั้งหมด

2.4 ขอบ คือบริเวณรอยต่อระหว่างหย่อมกับพื้นที่พื้นหลัง ซึ่งมียลักษณะทางนิเวศวิทยาที่แตกต่างจากพื้นที่แกนกลางของหย่อม

2.2.3.2 หน้าที่ของภูมิภาค

หลักการนี้ศึกษาปฏิสัมพันธ์และการแลกเปลี่ยนของพลังงาน สสาร และสิ่งมีชีวิตระหว่างองค์ประกอบเชิงพื้นที่ต่าง ๆ ในภูมิภาค ได้แก่

1. การไหลของสิ่งมีชีวิตและสสาร คือการเคลื่อนที่ของสิ่งมีชีวิต เช่น การอพยพของสัตว์ การกระจายของเมล็ดพืช สารอาหารและพลังงานระหว่างหย่อมและตามแนวเชื่อม มีความสำคัญต่อความอยู่รอดของสิ่งมีชีวิตและการทำงานของระบบนิเวศ

2. ความเชื่อมโยง หมายถึงระดับที่องค์ประกอบเชิงพื้นที่มีการเชื่อมต่อกันและอำนวยความสะดวกให้เกิดการไหลผ่านของกระบวนการทางนิเวศวิทยา ภูมิภาคที่มีความเชื่อมโยงสูงจะช่วยให้สิ่งมีชีวิตสามารถเคลื่อนย้ายและแลกเปลี่ยนยีนได้ง่ายขึ้น ซึ่งส่งผลดีต่อความหลากหลายทางชีวภาพ

2.2.3.3 การเปลี่ยนแปลงของภูมิภาค

1. การเปลี่ยนแปลงในเชิงพื้นที่และเวลา ภูมิภาคมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาทั้งจากปัจจัยธรรมชาติ เช่น ไฟป่า น้ำท่วม และกิจกรรมของมนุษย์ เช่น การใช้ที่ดิน การพัฒนา

2. ความมั่นคงและความยืดหยุ่นของภูมิภาค ทฤษฎีนี้เน้นความสำคัญของความหลากหลายเชิงโครงสร้าง ในการสร้างความต้านทานต่อการรบกวน และความสามารถในการฟื้นตัวจากการรบกวนต่าง ๆ เช่น การที่ภูมิภาคที่มีหย่อมหลากหลายขนาดและเชื่อมต่อกันจะมีความมั่นคงต่อการรบกวนมากกว่า

3. บทบาทของมนุษย์ นิเวศวิทยาภูมิภาคนี้ยอมรับอย่างชัดเจนว่ามนุษย์เป็นส่วนหนึ่งของภูมิภาคและเป็นปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างและหน้าที่ของภูมิภาค การทำความเข้าใจผลกระทบของมนุษย์เป็นสิ่งสำคัญในการจัดการภูมิภาคที่ยั่งยืน

2.2.4 ทฤษฎีการออกแบบชีวภาพ

ทฤษฎีการออกแบบชีวภาพ คือการประยุกต์ใช้แนวคิด Biophilia ซึ่งหมายถึง "ความผูกพันโดยสัญชาตญาณของมนุษย์กับธรรมชาติและสิ่งมีชีวิตอื่น ๆ" (Wilson, 1984) เข้ากับงานออกแบบสภาพแวดล้อมสรรค์สร้าง (Built Environment) แนวคิดนี้มีพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ที่เชื่อว่าการเชื่อมโยงมนุษย์เข้ากับธรรมชาติอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องสามารถส่งผลเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญต่อสุขภาพกาย สุขภาพจิต และประสิทธิภาพการเรียนรู้ (Kellert, 2005)

การออกแบบชีวภาพมิใช่เพียงแค่การประดับตกแต่งด้วยต้นไม้ แต่เป็นการบูรณาการองค์ประกอบและกระบวนการทางธรรมชาติเข้ากับสถาปัตยกรรมและภูมิทัศน์อย่างมีกลยุทธ์ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการทางชีววิทยาเชิงวิวัฒนาการของมนุษย์ โดยมีกรอบแนวคิดหลักที่ใช้ในการปฏิบัติงานอย่างแพร่หลายคือ 14 รูปแบบของการออกแบบชีวภาพ (14 Patterns of Biophilic Design) ซึ่งจัดทำโดย Stephen R. Kellert และคณะ (Browning et al., 2014)

2.2.4.1 ประสบการณ์ตรงจากธรรมชาติ

องค์ประกอบนี้เน้นการสัมผัสกับองค์ประกอบธรรมชาติจริงที่สามารถเปลี่ยนแปลงและมีพลวัต ซึ่งส่งผลต่อการฟื้นฟูจิตใจและร่างกายโดยตรงรูปแบบที่สำคัญได้แก่ การมองเห็นธรรมชาติที่มีชีวิต ซึ่งมีประโยชน์ในการลดความเครียดและฟื้นฟูสมาธิ การรับรู้ผ่านเสียง กลิ่น หรือสัมผัส ซึ่งช่วยเพิ่มการผ่อนคลายและลดความดันโลหิต นอกจากนี้การออกแบบควรสร้างการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิและความเร็วลมอย่างเหมาะสม เพื่อเพิ่มความสบายทางกายภาพและการมีแหล่งน้ำที่มองเห็นหรือได้ยิน ช่วยสร้างความสงบและลดความเครียดทางสรีรวิทยา

2.2.4.2 ประสบการณ์ทางอ้อมจากธรรมชาติ

องค์ประกอบนี้ใช้การอ้างอิงถึงธรรมชาติ ผ่านการเลียนแบบรูปทรง ลวดลาย วัสดุ และองค์ประกอบที่ไม่ใช่สิ่งมีชีวิต เพื่อสร้างความรู้สึกลึกซึ้งเชื่อมโยงทางจิตใจรูปแบบที่โดดเด่นคือ การใช้รูปร่างหรือลวดลายที่ได้แรงบันดาลใจจากธรรมชาติ เช่น เส้นโค้ง ซึ่งช่วยลดความรู้สึกแข็งกระด้าง การใช้วัสดุธรรมชาติที่มีการแปรรูปน้อยที่สุด ซึ่งสะท้อนบริบทท้องถิ่นสร้างความรู้สึกรับรู้ที่แท้จริงและเพิ่มความผูกพันกับสถานที่ และการใช้รูปแบบที่มีความซับซ้อนแต่มีระเบียบ เช่น Fractal Patterns ซึ่งช่วยดึงดูดความสนใจโดยไม่ทำให้เกิดความเหนื่อยล้าทางความคิด

2.2.4.3 ประสบการณ์เกี่ยวกับพื้นที่และสถานที่

องค์ประกอบนี้เน้นการจัดการมิติเชิงพื้นที่ตามสัญชาตญาณเชิงวิวัฒนาการ การออกแบบควรสร้างความรู้สึกรับรู้ Prospect (มุมมองที่เปิดกว้างและไม่มีสิ่งกีดขวาง) เพื่อเพิ่มความรู้สึกรับรู้ควบคุมสถานการณ์ ขณะเดียวกันก็ต้องมี Refuge เพื่อส่งเสริมการพักผ่อนและการฟื้นฟูจิตใจ

2.2.5 ความรู้สึกผูกพันต่อสถานที่

ความรู้สึกผูกพันต่อสถานที่ (Sense of Place) คือแนวคิดเชิงสหวิทยาการที่สำคัญในงานภูมิสถาปัตยกรรม สถาปัตยกรรม ภูมิศาสตร์มนุษย์ และจิตวิทยาสิ่งแวดล้อม ซึ่งหมายถึง การรับรู้ทางอัตวิสัยและความหมายทางอารมณ์ที่มนุษย์มีต่อพื้นที่หรือสภาพแวดล้อมใด ๆ (Relph, 1976; Tuan, 1977) แนวคิดนี้เปลี่ยนมุมมองจากพื้นที่ทางกายภาพที่เป็นเพียงมิติทางเรขาคณิต ให้กลายเป็นสถานที่ที่เปี่ยมด้วยความหมาย อัตลักษณ์ และคุณค่าทางวัฒนธรรม

การออกแบบที่ประสบความสำเร็จตามแนวคิด Sense of Place มุ่งเน้นการบูรณาการมิติทางกายภาพ สังคม และประสบการณ์ส่วนบุคคลเข้าด้วยกันอย่างกลมกลืน เพื่อสร้างความผูกพันที่แข็งแกร่งและยั่งยืนระหว่างผู้คนกับสภาพแวดล้อม

2.2.5.1 องค์ประกอบหลักของความรู้สึกผูกพันต่อสถานที่ นักวิชาการได้กำหนดองค์ประกอบหลักที่สร้างความรู้สึกผูกพันต่อสถานที่ไว้สามประการ (Shamai, 1991; Williams & Roggenbuck, 1989)

1. องค์ประกอบทางกายภาพ

คุณลักษณะทางรูปธรรมของสถานที่ ซึ่งรวมถึงลักษณะทางภูมิศาสตร์ ภูมิประเทศ สภาพอากาศ โครงสร้างสถาปัตยกรรม รูปแบบการใช้ที่ดิน และรายละเอียดการออกแบบที่สะท้อนถึงบริบทท้องถิ่น การใช้วัสดุพื้นถิ่นและสุนทรียศาสตร์ของสถานที่เป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดเอกลักษณ์ทางกายภาพ

2. องค์ประกอบทางสังคมและวัฒนธรรม

อัตลักษณ์ของสถานที่ ความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของสถานที่ที่เชื่อมโยงกับอัตลักษณ์ส่วนบุคคลหรือกลุ่ม

2.2 ความผูกพันทางอารมณ์ ความรู้สึกรัก ความสบายใจ หรือการมีเจ้าของต่อสถานที่

2.3 ความขึ้นอยู่กับสถานที่ การรับรู้ว่าสถานที่นั้นมีคุณสมบัติที่เหมาะสมและมีเอกลักษณ์ในการสนับสนุนกิจกรรมเฉพาะอย่างของผู้ใช้

3. องค์ประกอบทางกิจกรรมและประสบการณ์

ปฏิสัมพันธ์และประสบการณ์ที่เกิดขึ้นในสถานที่ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการใช้งานทางสังคมและกิจกรรมที่หลากหลาย ประสบการณ์ที่เกิดขึ้นซ้ำ ๆ หรือประสบการณ์ที่มีความหมายเชิงสัญลักษณ์จะช่วยเสริมสร้างความทรงจำและความผูกพันทางอารมณ์ต่อสถานที่ยิ่งขึ้น

2.2.5.2. บทบาทและการประยุกต์ใช้ในงานออกแบบ

การนำแนวคิด Sense of Place มาใช้ในการวางผังและการออกแบบมิใช่แค่การรักษาเอกลักษณ์ทางประวัติศาสตร์เท่านั้น แต่เป็นการสร้างสภาพแวดล้อมที่มีคุณภาพชีวิตและความหมายที่ดีขึ้น (Cresswell, 2004)

1. การออกแบบที่ตอบสนองต่อบริบท นักออกแบบควรวិเคราะห์และบูรณาการ "จิตวิญญาณแห่งสถานที่" ซึ่งหมายถึงลักษณะเฉพาะของสถานที่นั้น ๆ เข้ากับโครงการ โดยเคารพต่อประวัติศาสตร์ ภูมิปัญญาพื้นถิ่น และโครงสร้างทางนิเวศวิทยา การออกแบบที่ดีจะช่วยลดความรู้สึกแปลกแยก ที่มักเกิดขึ้นจากการออกแบบที่เป็นสากลและไม่คำนึงถึงบริบท

2. การส่งเสริมการมีส่วนร่วม กระบวนการสร้างความรู้สึกผูกพันต่อสถานที่ ต้องการการมีส่วนร่วมจากผู้ใช้และชุมชนท้องถิ่น การออกแบบที่เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้กำหนดหรือถ่ายทอดความหมายและความต้องการของตนเอง จะช่วยให้ผลลัพธ์ที่ได้สะท้อนคุณค่าทางสังคมและวัฒนธรรมของสถานที่อย่างแท้จริง

2.2.5.3 การสร้างพื้นที่ที่มีความยืดหยุ่นทางสังคม

สถานที่ที่มีความผูกพันสูงมักมีความยืดหยุ่นทางสังคมสูงตามไปด้วย เนื่องจากผู้คนรู้สึกเป็นเจ้าของและมีความเต็มใจที่จะร่วมกันปกป้องและดูแลสถานที่นั้น ๆ แนวคิด Sense of Place จึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการส่งเสริมความรู้สึกเป็นชุมชนและความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่

2.2.6 การออกแบบที่ยั่งยืนและยืดหยุ่น

ในช่วงสองทศวรรษที่ผ่านมาแนวคิดการออกแบบสภาพแวดล้อมสรรค์สร้างได้พัฒนาจากเพียงแค่การตอบสนองต่อความต้องการด้านประโยชน์ใช้สอยและสุนทรียศาสตร์ ไปสู่การเป็นเครื่องมือในการจัดการผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม แนวคิดหลักสองประการที่ได้รับการยอมรับและบูรณาการอย่างกว้างขวางคือ การออกแบบอย่างยั่งยืน (Sustainable Design) และการออกแบบที่ยืดหยุ่น (Resilient Design) แม้ทั้งสองแนวคิดจะมีเป้าหมายร่วมกันในการสร้างสภาพแวดล้อมที่มีคุณภาพ แต่มีมิติและช่วงเวลาการตอบสนองที่แตกต่างกัน การทำความเข้าใจและการบูรณาการทั้งสองแนวคิดนี้จึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการพัฒนาวิธานนิพนธ์ที่มุ่งเน้นการสร้างสรรค์นวัตกรรมด้านสิ่งแวดล้อม

2.2.6.1 การออกแบบอย่างยั่งยืน (Sustainable Design)

การออกแบบอย่างยั่งยืนมีเป้าหมายหลักในการลดผลกระทบเชิงลบต่อสิ่งแวดล้อมในระยะยาว โดยเน้นการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและลดการสร้างของเสีย โดยมีพื้นฐานจากหลักการสามด้าน คือ สิ่งแวดล้อม สังคม และเศรษฐกิจ

หลักการสำคัญของการออกแบบอย่างยั่งยืน

1. การประหยัดพลังงาน การออกแบบอาคารที่ลดความต้องการพลังงานจากภายนอก เช่น การใช้ประโยชน์จากแสงธรรมชาติ การระบายอากาศตามธรรมชาติ และพลังงานหมุนเวียน
2. ประสิทธิภาพของทรัพยากร การเลือกใช้วัสดุรีไซเคิล วัสดุที่สามารถปลูกทดแทนได้ และการจัดการน้ำอย่างยั่งยืน เช่น การนำน้ำกลับมาใช้ใหม่
3. การลดของเสีย การออกแบบที่คำนึงถึงอายุการใช้งานของวัสดุ การปรับเปลี่ยนการใช้งานในอนาคตและการลดปริมาณขยะจากการก่อสร้างและการใช้งานอาคาร

2.2.6.2 การออกแบบที่ยืดหยุ่น (Resilient Design)

การออกแบบที่ยืดหยุ่นมีเป้าหมายหลักในการสร้างระบบหรือสภาพแวดล้อมที่สามารถรับมือ ปรับตัว และฟื้นตัวได้อย่างรวดเร็ว จากเหตุการณ์ไม่คาดฝันหรือความวุ่นวาย เช่น ภัยพิบัติทางธรรมชาติ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอย่างรุนแรง หรือวิกฤตเศรษฐกิจ

หลักการสำคัญของการออกแบบที่ยืดหยุ่น

1. ความทนทานต่อความล้มเหลว การออกแบบที่มีระบบสำรองหรือความสามารถในการทำงานต่อได้แม้ว่าบางส่วนจะเสียหาย เช่น การมีแหล่งพลังงานและน้ำสำรองในพื้นที่ และการออกแบบโครงสร้างที่สามารถรับแรงกระทำที่สูงกว่าปกติ
2. ความสามารถในการปรับตัว การออกแบบที่สามารถเปลี่ยนแปลงหรือรองรับการใช้งานที่แตกต่างกันภายใต้สภาวะวิกฤต เช่น การออกแบบพื้นที่สาธารณะให้เป็นศูนย์พักพิงฉุกเฉิน หรือการใช้องค์ประกอบอาคารที่สามารถถอดประกอบและซ่อมแซมได้ง่าย
3. การกระจายศูนย์ การลดการพึ่งพาระบบโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ เช่น การเปลี่ยนจากระบบไฟฟ้าแบบรวมศูนย์ไปสู่ระบบโครงข่ายไฟฟ้าขนาดเล็กและจัดการน้ำในระดับชุมชน
4. ความแข็งแกร่งของระบบ ความสามารถขององค์ประกอบในการต้านทานต่อแรงกระทำโดยไม่ล้มเหลวอย่างสิ้นเชิง

2.2.6.3 การบูรณาการสู่ภูมิทัศน์ที่ยั่งยืนและยืดหยุ่น

1. การปรับปรุงการให้บริการของระบบนิเวศ การออกแบบที่ยั่งยืนช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ขณะที่การออกแบบที่ยืดหยุ่นใช้ระบบนิเวศเป็นเครื่องมือป้องกันภัยพิบัติ เช่น การสร้างพื้นที่ชุ่มน้ำเทียมเพื่อเป็นแนวกันชนน้ำท่วมและดูดซับคาร์บอน
2. การสร้างความมั่นคงด้านพลังงานและอาหาร การออกแบบที่ส่งเสริมการผลิตอาหารและพลังงานในท้องถิ่น ผ่านการเกษตรในเมืองและ Solar Panels ไม่เพียงแต่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมแต่ยังเพิ่มความสามารถในการอยู่รอดเมื่อเกิดภาวะขาดแคลน

2.2.7 สถาปัตยกรรมพื้นถิ่น

อาคารที่สร้างขึ้นโดยผู้คนในท้องถิ่น โดยใช้เทคนิคและวัสดุที่มีอยู่ในพื้นที่นั้น ๆ สะท้อนให้เห็นถึงความสัมพันธ์อันแนบแน่นระหว่างผู้คน วัฒนธรรม และสภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์และภูมิอากาศ (Oliver, 1997) สถาปัตยกรรมประเภทนี้ไม่ได้ถูกสร้างขึ้นโดยสถาปนิกมืออาชีพ แต่เป็นผลผลิตของภูมิปัญญาที่ถ่ายทอดและสั่งสมมาหลายชั่วอายุคน ซึ่งเป็นรูปแบบการสร้างที่อยู่อาศัยที่เก่าแก่ที่สุดและเป็นรากฐานของสถาปัตยกรรมของโลก

2.2.7.1 ลักษณะสำคัญของสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น

1. การตอบสนองต่อภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม

โครงสร้างพื้นถิ่นมีความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสภาวะภูมิอากาศของท้องถิ่นได้อย่างแม่นยำ เช่น บ้านในเขตร้อนชื้นมักมีหลังคาลาดชันและชายคายื่นยาวเพื่อป้องกันฝนและมีการยกพื้นสูงเพื่อป้องกันน้ำท่วมและเพิ่มการระบายอากาศได้ถูก

2. การใช้วัสดุท้องถิ่นและเทคนิคการก่อสร้าง

สถาปัตยกรรมพื้นถิ่นใช้วัสดุที่หาได้ง่ายในพื้นที่โดยรอบ เช่น ไม้ไผ่ ดินเหนียว หินปูน หรือหิน ซึ่งช่วยลดต้นทุนการขนส่งและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในการผลิตวัสดุอย่างมีนัยสำคัญ

3. การสะท้อนถึงวิถีชีวิตและวัฒนธรรม

รูปแบบทางกายภาพของอาคารพื้นถิ่นมักผูกพันอย่างแยกไม่ออกกับวิถีชีวิต ความเชื่อ พิธีกรรม และโครงสร้างทางสังคมของชุมชนนั้น ๆ ตัวอย่างเช่น การจัดวางพื้นที่ใช้สอยภายในบ้าน การกำหนดลำดับความสำคัญของห้องต่าง ๆ หรือทิศทางการหันหน้าอาคาร มักสะท้อนถึงการจัดลำดับชั้นทางสังคม ความสัมพันธ์ในครอบครัว หรือการเคารพต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์ (Rapoport, 1969)

2.2.7.2. คุณค่าเชิงวิชาการและการประยุกต์ใช้ในปัจจุบัน

1. ต้นแบบของการออกแบบที่ยั่งยืน สถาปัตยกรรมพื้นถิ่นเป็นตัวอย่างที่ชัดเจนของนิเวศวิทยาเชิงวัฒนธรรม ที่แสดงให้เห็นว่ามนุษย์สามารถสร้างที่อยู่อาศัยที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่ำ และมีความยืดหยุ่นทางสภาพอากาศ โดยไม่ต้องพึ่งพาเทคโนโลยีที่ซับซ้อน

2. การสร้างอัตลักษณ์และจิตวิญญาณของสถานที่ การอนุรักษ์และการตีความสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นสมัยใหม่ ช่วยในการสร้างและรักษาความรู้สึกผูกพันต่อสถานที่ ในบริบทของการขยายตัวของเมืองที่มักนำมาซึ่งสถาปัตยกรรมที่ไม่คำนึงถึงบริบท รูปแบบพื้นถิ่นที่ได้รับการตีความใหม่จะช่วยเสริมสร้างอัตลักษณ์ของชุมชนและเชื่อมโยงผู้คนเข้ากับรากเหง้าทางวัฒนธรรม

3. การส่งเสริมความยืดหยุ่นของชุมชน การใช้เทคนิคและวัสดุพื้นถิ่นช่วยให้ชุมชนสามารถซ่อมแซมและฟื้นฟูที่อยู่อาศัยได้ด้วยตนเองภายหลังภัยพิบัติ

2.3 กรณีศึกษางานออกแบบที่เกี่ยวข้อง

กรณีศึกษางานออกแบบที่เกี่ยวข้องถือเป็นฐานรากสำคัญในการกำหนดทิศทางและกลยุทธ์การออกแบบของโครงการวิทยานิพนธ์ โดยกเพื่อดำเนินการวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบและถอดบทเรียนจากกรณีศึกษางานออกแบบรีสอร์ทและสถาปัตยกรรมที่เกี่ยวข้องที่ประสบความสำเร็จอย่างเป็นที่ยอมรับทั้งในบริบทของประเทศไทยและต่างประเทศ

2.3.1 กรณีศึกษาในประเทศ

2.3.1.1 Keemala Resort

ที่ตั้ง :	เขาตืน, ภูเก็ต, ประเทศไทย
สถาปนิก :	Architect Space
มัณฑนากร :	พิสิษฐ์ อ่องสกุลทอง จาก Pisud Design Company
เปิดดำเนินการ :	พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015)
ขนาดพื้นที่ :	รีสอร์ททั้งหมด 38 ห้อง/วิลล่าตั้งอยู่บนเนินเขาที่มีความลาดชัน
ประเภทของรีสอร์ท :	Luxury Eco Resort / Holistic Wellness Retreat
รางวัลที่ได้รับ :	Luxury Eco Resort (Continent Winner: Asia) World Luxury Hotel Awards The Best Luxury Boutique Hotels in Phuket Luxury Lifestyle Awards Best Luxury Boutique Spa in Asia World Luxury Spa Awards TOP 100 Sustainable Hotels & Resorts of the World

ภาพที่ 2.1 ภาพรวมโครงการ

ที่มา Architect Space. (n.d.). Keemala Resort.

การออกแบบห้องพักและแนวความคิดโครงการ : การจำลองวิถีชีวิต 4 ชนเผ่า มีพูลวิลล่ารวม 38 หลัง โดยแบ่งเป็น 4 รูปแบบหลัก ซึ่งทั้งหมดมีสระว่ายน้ำส่วนตัวและมีการตกแต่งภายในที่เน้นการใช้วัสดุธรรมชาติในท้องถิ่นและผ้าทอจากชุมชน

1. Pa-Ta-Pea (The Earth Clan) : Clay Pool Cottages

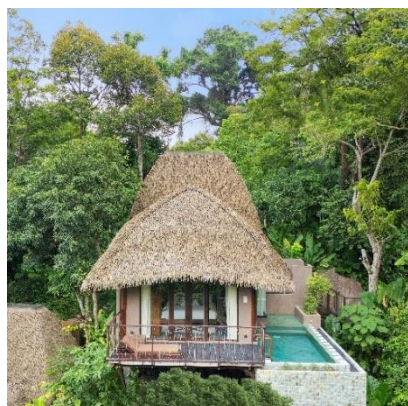
แนวคิด : ชนเผ่าที่ยึดมั่นในการเกษตรและการใช้ชีวิตกับดิน

การออกแบบ : เน้นวัสดุที่มาจากธรรมชาติและโลก เช่น ดินเหนียว (Clay), ฟาง, หิน, และ เซรามิก โครงสร้างมีการใช้ผนังดินและรูปทรงเพื่อสะท้อนความอบอุ่นและความผูกพันกับผืนดิน

ตารางที่ 2.1 ตารางแสดงแนวคิด Pa-Ta-Pea

รายละเอียด	แนวคิดจาก Pa-Ta-Pea (The Earth Clan: ชนเผ่าแห่งดิน)
ขนาด/จำนวน	เริ่มต้น 126 ตร.ม. (รวมสระ)
โครงสร้าง ภายนอก	รูปแบบกระท่อมดิน สร้างบนพื้นดิน (Ground-level)
วัสดุและการ ตกแต่ง	เน้นความสัมพันธ์กับโลกและดิน ใช้สีเอิร์ธโทน ผนังดินเหนียว (Clay) และฟาง ไม้ และหิน เป็นส่วนประกอบหลัก
จุดเด่นภายใน	- สะท้อนความเชื่อว่าการเชื่อมต่อกับดินส่งผลดีต่อสุขภาพ - มีอ่างอาบน้ำแบบลอยตัว (Stand-alone Bathtub) และฝักบัวแบบมรสุม (Monsoon Shower)

ที่มา Architect Space. (n.d.). Keemala Resort.

ภาพที่ 2.2 รูปแบบห้องพัก Clay Pool Cottages

ที่มา Architect Space. (n.d.). Keemala Resort.

2. Khon-Jorn (The Wanderer Clan): Tent Pool Villas

แนวคิด : ชนเผ่าที่ชอบเดินทาง ค้าขาย และล่าสัตว์ ซึ่งจำเป็นต้องมีที่พักที่สามารถรื้อถอนและสร้างใหม่ได้

การออกแบบ : ใช้โครงสร้างแบบ เต็นท์ (Tent) และ ผ้าใบ (Canvas) ที่ถูกดึงให้ตึงเหนือวิลล่า สร้างความรู้สึกโปร่งสบายและเบา โครงสร้างนี้ช่วยให้วิลล่าระบายอากาศได้ดีและกลมกลืนกับป่า

ตารางที่ 2.2 ตารางแสดงแนวคิด Khon-Jorn

รายละเอียด	แนวคิดจาก Khon-Jorn (The Wanderer Clan: ชนเผ่าเร่ร่อน)
ขนาด/จำนวน	เริ่มต้น 140 ตร.ม. (รวมสระ 30 ตร.ม.)
โครงสร้างภายนอก	รูปแบบคล้ายเต็นท์หรือกระโจม (Tent-like structure) ที่เน้นความกะทัดรัด สามารถติดตั้งและรื้อถอนได้ง่าย สะท้อนการใช้ชีวิตแบบกึ่งถาวร
วัสดุและการตกแต่ง	ใช้ ผ้าใบ (Canvas) หรือ ผ้าสองชั้น (Double-layer Tent Fabric) เป็นองค์ประกอบหลักในการสร้างผนังและหลังคา ภายในใช้ หนังสีเข้ม (Dark Leather) และลวดลายที่ได้แรงบันดาลใจจากสัตว์ป่า
จุดเด่นภายใน	- การออกแบบภายในให้ความรู้สึกของการผจญภัยและเร่ร่อน (Nomadic Vibe) - มีห้องน้ำขนาดใหญ่เป็นจุดเด่น พร้อมกระจกบานใหญ่ที่ให้วิวป่าแบบพาโนรามา

ที่มา Architect Space. (n.d.). Keemala Resort.

ภาพที่ 2.3 รูปแบบห้องพัก Tent Pool Villas
ที่มา Architect Space. (n.d.). Keemala Resort.

3. We-Ha (The Sky Clan): Tree Pool Houses

แนวคิด : ชนเผ่าที่ต้องการความเป็นส่วนตัวและเชื่อว่าการอยู่เหนือพื้นดินสามารถติดต่อกับจิตวิญญาณ

การออกแบบ : สร้างวิลล่าให้มีลักษณะแขวนลอยหรือตั้งอยู่บนเสาที่สูง คล้าย บ้านต้นไม้ เพื่อให้ได้มุมมองเหนือผืนป่าและเพิ่มความเป็นส่วนตัว โครงสร้างมีเส้นสายที่โค้งมนและดูไม่เป็นทางการ

รายละเอียด	แนวคิดจาก We-Ha (The Sky Clan: ชนเผ่าแห่งท้องฟ้า)
ขนาด/จำนวน	169 ตร.ม. (รวมสระ 25 ตร.ม.)
โครงสร้างภายนอก	วิลล่า 2 ชั้น ที่ออกแบบให้ดูเหมือนแขวนลอย (Suspended) อยู่จากต้นไม้และเชื่อมต่อกับทางเดินยกระดับ
วัสดุและการตกแต่ง	เน้นความโปร่งโล่งและให้ความรู้สึกเบา สื่อถึงการอยู่ใกล้ชิดกับท้องฟ้า
จุดเด่นภายใน	- ห้องพักแบ่งเป็น 2 ชั้น: ห้องนอนหลักอยู่ชั้นบน ส่วนห้องนั่งเล่นและรับประทานอาหารอยู่ชั้นล่าง - มีการใช้ เฟอร์นิเจอร์แขวนลอย (Suspended Furniture) และเตียงนอนรูปทรง รังไหม (Cocoon-shaped beds) เพื่อสะท้อนแนวคิดการลอยตัวอยู่กลางอากาศ

ที่มา Architect Space. (n.d.). Keemala Resort.

ภาพที่ 2.4 รูปแบบห้องพัก Tree Pool Houses
ที่มา Architect Space. (n.d.). Keemala Resort.

4. Rung-Nok (The Nest Clan): Bird's Nest Pool Villas

แนวคิด : ชนเผ่าที่ชื่นชอบความหรูหรา ความสงบ และการใช้ชีวิตอย่างสันโดษ

การออกแบบ : โดดเด่นที่สุดด้วยโครงสร้างภายนอกที่เหมือน รังนก (Bird's Nest) โดยใช้โครงไม้ และวัสดุสานในท้องถิ่นพันรอบตัววิลล่า เพื่อสร้างมิติของแสงและเงาที่น่าตื่นตาตื่นใจ

ตารางที่ 2.4 ตารางแสดงแนวคิด We-Ha

รายละเอียด	แนวคิดจาก Rung-Nok (The Nest Clan: ชนเผ่าแห่งรังนก)
ขนาด/จำนวน	ใหญ่ที่สุด เริ่มต้น 185 ตร.ม. (รวมสระ 30 ตร.ม.)
โครงสร้างภายนอก	โครงสร้างที่เป็นเอกลักษณ์ที่สุด มีลักษณะเป็น วิลล่าสาน (Woven Exterior Design) คล้ายกับ รังนกขนาดใหญ่ สร้างโดยใช้โครงไม้และวัสดุสานในท้องถิ่น
วัสดุและการตกแต่ง	เน้นความหรูหราและความพิถีพิถัน วัสดุสานภายนอกช่วยสร้างมิติของแสงเงาที่สวยงาม
จุดเด่นภายใน	- เป็นวิลล่าที่หรูหราและให้ความเป็นส่วนตัวสูงสุด (Opulent and Exclusive) - มี อ่างอาบน้ำหิน (Stone Tub) และฝักบัวโมเสก (Mosaic Shower) ที่ออกแบบมาเพื่อการอาบน้ำที่สามารถมองเห็นวิวป่าและวิวทะเลบางส่วนจากกระยะไกล

ที่มา Architect Space. (n.d.). Keemala Resort.

ภาพที่ 2.5 รูปแบบห้องพัก Bird's Nest Pool Villas

ที่มา Architect Space. (n.d.). Keemala Resort.

2.3.2 กรณีศึกษาต่างประเทศ

2.3.2.1 Jetwing Vil Uyana Resort

ที่ตั้ง :	Sigiriya, sri lanka
สถาปนิก :	Sunela Jayawardene สถาปนิกสิ่งแวดล้อม
ปีที่ก่อสร้าง :	พ.ศ. 2549 (ค.ศ. 2006)
ขนาดพื้นที่ :	28 เอเคอร์ (ประมาณ 69 ไร่)
ประเภทของรีสอร์ท :	Eco-Luxury/Boutique Eco Resort
รางวัลที่ได้รับ :	ติดอันดับ "15 Best Eco-Hotels in the World" (2023) หนึ่งใน "The World's Best Ecolodges" (2013) ด้านสิ่งแวดล้อม : Eco-Certified Property (Travelife)

แนวความคิดโครงการ

โครงการนี้มีที่มาจากแนวคิดของสถาปนิกสิ่งแวดล้อม Sunela Jayawardena ที่ต้องการเปลี่ยนพื้นที่นาข้าวที่ถูกทิ้งร้างและเสื่อมโทรมจำนวน 28 เอเคอร์ (ประมาณ 69 ไร่) ให้กลายเป็น "เขตอนุรักษ์ธรรมชาติส่วนตัว" หรือ "Man-made Wetland Sanctuary" โดยการสร้างระบบน้ำและภูมิทัศน์ใหม่เลียนแบบพื้นที่ชุ่มน้ำธรรมชาติ โดยได้รับแรงบันดาลใจจาก Barnes Wetland, London ชื่อ "Vil Uyana" แปลว่า "สวนแห่งทะเลสาบ"

เป้าหมาย

นิเวศวิทยา : พื้นฟูระบบนิเวศ โดยการสร้างอ่างเก็บน้ำและระบบ เพื่อดึงดูดและสร้างที่อยู่อาศัยให้กับสัตว์ป่าพื้นเมือง (ปัจจุบันเป็นที่อยู่ของนกมากกว่า 100 ชนิด และสัตว์เลื้อยคลานด้วยนม เช่น Slender Loris ที่หายาก

สถาปัตยกรรมยั่งยืน : ออกแบบอาคารที่กลมกลืนกับระบบนิเวศใหม่ และใช้เทคนิคการออกแบบที่ลดการพึ่งพาพลังงานจากภายนอก

สังคมและวัฒนธรรม : ส่งเสริมเศรษฐกิจท้องถิ่นและอนุรักษ์งานฝีมือท้องถิ่น รวมถึงการจ้างงานคนในชุมชนผ่านโครงการพัฒนาเยาวชน

วัสดุและเทคนิคการก่อสร้างแบบยั่งยืน

หลังคามุงจาก : ใช้วัสดุพื้นถิ่น เช่น ใบจาก หรือไยมะพร้าว เพื่อเป็นฉนวนกันความร้อนตามธรรมชาติ ช่วยลดความร้อนเข้าสู่อาคารได้ดี และลดการพึ่งพาเครื่องปรับอากาศ

วัสดุพื้นถิ่น : การใช้ไม้สัก, หิน, และดินเหนียว ในการก่อสร้างและตกแต่ง เพื่อให้กลมกลืนกับภูมิประเทศและสนับสนุนการค้าท้องถิ่น

การออกแบบช่องเปิด : อาคารส่วนกลาง เช่น ห้องอาหาร ห้องสมุด ถูกออกแบบให้มีพื้นที่เปิดโล่งขนาดใหญ่เหนือพื้นน้ำ เพื่อใช้ประโยชน์จากการระบายอากาศตามธรรมชาติ และลดความต้องการแสงสว่างเทียม

ภาพที่ 2.6 ภาพผังโครงการ

ที่มา Jetwing Hotels. (N.D.). Sustainability Report: Jetwing Vil Uyana Green Practices.

ตารางที่ 2.5 ตารางแสดงการออกแบบทางสถาปัตยกรรมและระบบนิเวศ

ระบบนิเวศ	ลักษณะที่ตั้ง	รูปแบบที่พัก	แนวคิดเชิงสถาปัตยกรรม
บึง	ตั้งอยู่บนเสาเหนือบึงน้ำ	Marsh Dwelling with Pool	บ้านแบบยกพื้นสูงจากน้ำ ผสมผสานความเป็นวิลล่าเข้ากับความรู้สึกของการพักใน <i>Ecolodge</i>
นาข้าว	ตั้งอยู่บนเสาเหนือแปลงนาข้าว	Paddy Dwelling with Pool	สะท้อนภาพลักษณ์ของที่พักแบบชนบทในศรีลังกา โดยยังคงความหรูหราพร้อมสระส่วนตัว
ทะเลสาบ	บ้านเหนือน้ำ	Water Dwelling	ให้ความรู้สึกสงบและเป็นส่วนตัวสูงสุด มองเห็นผิวน้ำกว้าง (คล้าย Maldives)
ป่า	ตั้งอยู่ในโซนป่าไม้หนาแน่น	Forest Dwelling with Pool	อาคารสองชั้นเน้นความรู้สึกเป็นส่วนตัวและใกล้ชิดกับธรรมชาติของป่า
สวน	โซนที่จัดแต่งภูมิทัศน์	Garden Dwelling	เน้นความรู้สึกเป็นรีสอร์ทหรูแบบดั้งเดิมที่สะดวกสบายและร่มรื่น

ที่มา Jetwing Hotels. (N.D.). Sustainability Report: Jetwing Vil Uyana Green Practices.

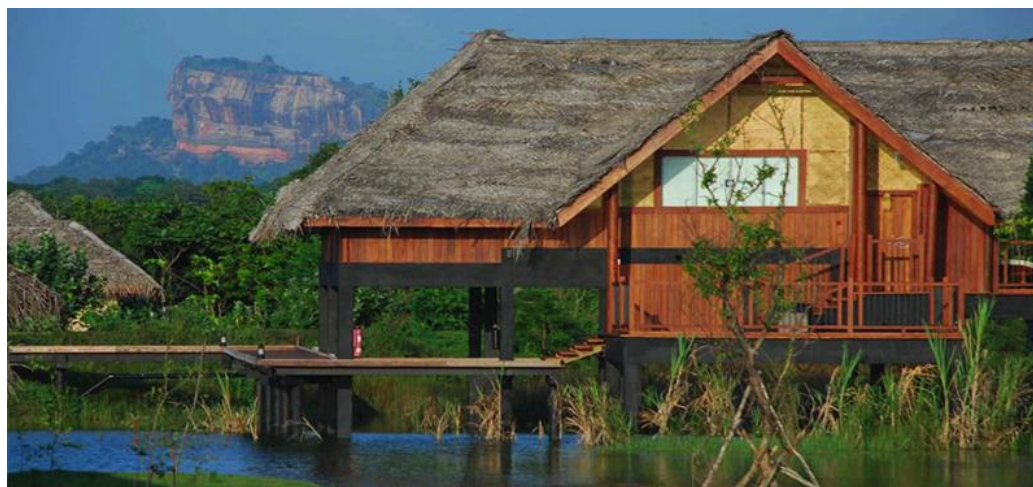
ภาพที่ 2.7 พื้นที่ส่วนพักโครงการ

ที่มา Jetwing Hotels. (N.D.). Sustainability Report: Jetwing Vil Uyana Green Practices.

ตารางที่ 2.6 ตารางแสดงจุดขายหลักด้านประสบการณ์

จุดขายหลัก	คำอธิบายโดยละเอียด
1. การออกแบบที่พัก ใน 5 ระบบนิเวศ	ผู้เข้าพักสามารถเลือกที่พักที่สร้างขึ้นใน 5 ภูมิภาคที่แตกต่างกัน ซึ่งทุกหลังเป็นวิลล่าส่วนตัวที่มีสถาปัตยกรรมเฉพาะตัว เช่น บ้านยกพื้นเหนือบึง/นาข้าว สิ่งนี้มอบประสบการณ์ที่พักรูปแบบใหม่และเป็นส่วนตัวสูงมีจำนวนทั้งหมด 36 หลัง
2. Loris Night Trail (การสำรวจสัตว์ยาม ค่ำคืน)	เป็นกิจกรรมที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะของรีสอร์ท เนื่องจากรีสอร์ทได้กลายเป็นเขตอนุรักษ์ของ Grey Slender Loris (ลิงโลริสสีเทา) ซึ่งเป็นสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมที่หายากกลางคืน ผู้เข้าพักจะได้ร่วมทัวร์นำโดย นักธรรมชาติวิทยาประจำรีสอร์ท เพื่อตามหาสัตว์หายากชนิดนี้ ซึ่งเป็นจุดเด่นที่เน้นย้ำถึงความสำเร็จของการฟื้นฟูระบบนิเวศของโครงการ
3. Signature Private Dining	รีสอร์ทนำเสนอประสบการณ์การรับประทานอาหารส่วนตัวที่ไม่ซ้ำใครในสถานที่พิเศษต่างๆ ภายในรีสอร์ท เช่น การดินเนอร์บนบ้านต้นไม้, การรับประทานอาหารที่ ไร่นา, หรือในห้องเก็บไวน์ใต้ดิน ซึ่งเน้นความโรแมนติกและเชื่อมโยงกับภูมิภาคที่หลากหลายของโครงการ
4. Personalized Butler Service	การบริการแบบบูรณาการที่ให้ บัตเลอร์ส่วนตัว คอยดูแลตลอดการเข้าพัก เพื่อมอบความสะดวกสบายในระดับสูงสุด ที่เป็นส่วนเสริมให้กับแนวคิดเชิงนิเวศ

ที่มา Jetwing Hotels. (N.D.). Sustainability Report: Jetwing Vil Uyana Green Practices.

ภาพที่ 2.8 The Sanctuary Spa

ที่มา Jetwing Hotels. (N.D.). Sustainability Report: Jetwing Vil Uyana Green Practice

ตารางที่ 2.7 ตารางแสดงกิจกรรมเชิงสำรวจและวัฒนธรรม

ประเภทกิจกรรม	ตัวอย่างกิจกรรมที่โดดเด่น
ธรรมชาติและสัตว์ป่า ภายในรีสอร์ท	Vil Uyana Wildlife Trail: การเดินสำรวจระบบนิเวศภายใน 69 ไร่ เพื่อชมความหลากหลายทางชีวภาพ (นก, ผีเสื้อ, สัตว์เลื้อยคลาน) ที่กลับมาอาศัยในพื้นที่ชุ่มน้ำเทียม Birding Trail: การส่องนกตามเส้นทาง Rangirigama Birding Trail
การเรียนรู้วัฒนธรรม ท้องถิ่น	Kamatha Dining: ประสบการณ์อาหารศรีลังกาแบบดั้งเดิม Cooking Class: เรียนรู้การทำอาหารท้องถิ่น
สปาและสุขภาพ	The Sanctuary Spa: การบำบัดด้วยสปาแบบครบวงจร การบำบัดแบบอายุรเวทและ ธรรมชาติบำบัด Yoga and Fitness Classes: มีชั้นเรียนโยคะและฟิตเนสพร้อมวิวทะเลสาบ
การท่องเที่ยว ภายนอก	Sigiriya Rock Fortress & Pidurangala: เป็นจุดหมายหลักที่อยู่ใกล้รีสอร์ท Dambulla Cave Temple: วัดถ้ำโบราณที่เป็นมรดกโลก Elephant Gathering: ทัวร์ซาฟารีเพื่อชมการรวมตัวของช้างที่ Minneriya National Park (กิจกรรมตามฤดูกาล)

ที่มา Jetwing Hotels. (N.D.). Sustainability Report: Jetwing Vil Uyana Green Practices.

ภาพที่ 2.9 กิจกรรมเชิงสำรวจและวัฒนธรรมโครงการ

ที่มา Jetwing Hotels. (N.D.). Sustainability Report: Jetwing Vil Uyana Green Practice

2.3.2.2 Cap Karoso Resort

ที่ตั้ง : หาด Karoso, เกาะซุมบา (Sumba), อินโดนีเซีย

สถาปนิก : GFAB Architects (นำโดย Gary Fell)

นักออกแบบภายใน : Bitte Design Studio และ The Frenchman

ปีที่แล้วสร้าง : พ.ศ. 2566 (ค.ศ. 2023)

ขนาดพื้นที่ : 1.94 เฮกตาร์ (ประมาณ 12 ไร่)

ประเภทของรีสอร์ท : Eco-Luxury Beachfront Resort & Farm

รางวัลที่ได้รับ : AHEAD Awards 2023: Best Resort

Southeast Asia DestinAsian Luxe List 2023

แนวความคิดโครงการ

แก่นหลักของ Cap Karoso คือปรัชญา 'Ancient Modern' ที่พยายามสร้างสมดุลระหว่างความหรูหราสมัยใหม่กับความงามอันดิบเถื่อนของเกาะซุมบา

1. สุนทรียศาสตร์ของสถาปัตยกรรมแบบ Brutalism และวัสดุพื้นถิ่น

สถาปัตยกรรมภายใต้การนำของ Gary Fell (GFAB Architects) เลือกใช้โครงสร้าง คอนกรีตเปลือย (Brut Concrete) ซึ่งมีรูปทรงเรขาคณิตที่เรียบง่ายและหนักแน่น เพื่อตอบโจทยความท้าทายด้านการก่อสร้างในพื้นที่ห่างไกลที่มีข้อจำกัดด้านแรงงานฝีมือ อย่างไรก็ตาม ความดิบของคอนกรีตได้ถูกทำให้อ่อนโยนลงและมีความหมายเชิงวัฒนธรรมผ่านการนำเอาวัสดุธรรมชาติและงานหัตถกรรมมาผสมผสาน เช่น หินซุมบา ไม้สัก และ หวาย/ไม้ไผ่ ซึ่งช่วยลดการพึ่งพาวัสดุนำเข้า และสร้างความอบอุ่นให้แก่พื้นที่ใช้งาน

2. การให้ความสำคัญกับระบบนิเวศและอาหาร (Farm to Table)

โครงการได้ผนวก ฟาร์มชีวภาพ (Biological Farm) ขนาด 3 เฮกตาร์ เข้าเป็นส่วนหนึ่งของรีสอร์ทอย่างแยกไม่ออก ฟาร์มนี้ไม่ได้ทำหน้าที่เพียงแค่เป็นแหล่งผลิตวัตถุดิบอินทรีย์สำหรับห้องอาหาร แต่ยังเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้และสร้างความตระหนักรู้ด้านเกษตรกรรมที่ยั่งยืนให้แก่ทั้งแขกและชุมชนท้องถิ่น

การออกแบบทางสถาปัตยกรรม

การวางผังตามแนวลาดเอียง: อาคารทั้งหมดถูกจัดเรียงลดหลั่นกันไปตามแนวลาดเอียงของพื้นที่ริมชายหาด เพื่อให้แน่ใจว่าห้องพักและวิลล่าเกือบทั้งหมดสามารถมองเห็นทิวทัศน์ของมหาสมุทรอินเดีย และวิวพระอาทิตย์ตกได้อย่างไม่มีอะไรบดบัง

การรวมอาคารหลัก : อาคารหลักที่ประกอบด้วยล็อบบี้ ร้านอาหาร และห้องพัก ส่วนใหญ่ จะตั้งอยู่ในระดับที่สูงที่สุดของพื้นที่ เพื่อให้มีทัศนียภาพที่กว้างไกลที่สุด

การจำลองหมู่บ้าน : พื้นที่สปาและเวลเนส ถูกวางผังให้เป็นกลุ่มอาคารแยกออกมา โดยใช้สถาปัตยกรรมหลังคาทรงแหลมสูงแบบดั้งเดิมของซุมบา จัดเรียงกันคล้าย หมู่บ้าน เพื่อสร้างบรรยากาศที่เงียบสงบและเป็นมงคล

การเชื่อมต่อกับฟาร์ม: แม้จะแยกจากพื้นที่รีสอร์ทโดยตรง แต่ฟาร์มชีวภาพขนาด 3 เฮกตาร์ก็ถือเป็นส่วนขยายของโครงการ โดยเป็นแหล่งวัตถุดิบและพื้นที่กิจกรรมเชิงสำรวจที่อยู่ไม่ไกล

ภาพที่ 2.10 ผังโครงการ

ที่มา GFAB Architects. (2024). Cap Karoso Resort.

ตารางที่ 2.8 ตารางแสดงการออกแบบห้องพัก

ประเภทที่พัก	พื้นที่ โดยประมาณ	ลักษณะเด่นของสถาปัตยกรรมและการตกแต่ง
Studio / Terrace Studio	42 - 52 ตร.ม.	* Studio: ตั้งอยู่บนชั้นบนของอาคารหลัก มีระเบียงพร้อมวิวทะเลที่กว้างไกล * Terrace Studio: ตั้งอยู่ในยูนิตชั้นเดียว มีระเบียงขนาดใหญ่พร้อมเดย์เบดและล้อมรอบด้วยพืชพรรณเขียวชอุ่ม ให้ความรู้สึกเป็นส่วนตัวแบบ Indoor-Outdoor
Beach Suite	~100 ตร.ม.	ห้องสวีทที่อยู่ใกล้ชายหาดที่สุด มี ห้องนั่งเล่นแยกส่วน และจุดเด่นคือ อ่างอาบน้ำแบบเปิดโล่ง (Open-air Soaking Tub) หรือพื้นที่อาบน้ำกลางแจ้งในสวนส่วนตัว
Garden Suite (2 ห้องนอน)	~110 ตร.ม.	เหมาะสำหรับครอบครัวหรือกลุ่มเล็ก มี 2 ห้องนอน เชื่อมต่อกันด้วยระเบียง และพื้นที่นั่งเล่นกึ่งเปิดโล่ง
Duplex Villa (Maghailo) (2-3 ห้องนอน)	154 ตร.ม. ขึ้น ไป	วิลล่า 2 ชั้นพร้อม สระว่ายน้ำส่วนตัว (Private Pool) และพื้นที่ลานจันทน์กลางแจ้งจุดเด่นคือมี ระเบียงดาดฟ้า (Rooftop Terrace) สำหรับจัดงานเลี้ยงหรือรับประทานอาหารส่วนตัวพร้อมวิวทะเล
Beachfront Villa (Ghan'nu) (3 ห้องนอน)	270 ตร.ม. ขึ้น ไป	เป็นวิลล่าที่หรูหรามากที่สุด ตั้งอยู่ริมหาด มี สระว่ายน้ำอินฟินิตี้ขนาดใหญ่ ห้องครัวเปิดโล่ง (Open-air Kitchen) พร้อมพื้นที่บาร์บีคิว และ ทางลงหาดส่วนตัว

ที่มา GFAB Architects. (2024). Cap Karoso Resort.

ภาพที่ 2.11 ห้องพักโครงการ

ที่มา GFAB Architects. (2024). Cap Karoso Resort

การจัดการพลังงานและทรัพยากร

พลังงานสะอาด : อาคารหลักติดตั้ง Solar Farm ซึ่งสามารถผลิตพลังงานไฟฟ้าได้มากกว่าร้อยละ 50 ของความต้องการในการดำเนินงานของรีสอร์ท

หลังคาเขียวเพื่อลดความร้อน : การใช้ Living Planters ซึ่งปลูกพืชที่ทนแล้งเป็นกลไกสำคัญในการลดความร้อนที่เข้าสู่อาคารและลดการพึ่งพาเครื่องปรับอากาศ อีกทั้งยังช่วยในการควบคุมการไหลบ่าของน้ำฝนและการลดการระเหยของน้ำ

การจัดการน้ำ: มีการใช้ ระบบบำบัดน้ำที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ควบคู่ไปกับการคัดเลือกพืชภูมิทัศน์ที่ต้องการน้ำน้อย เพื่อรับมือกับฤดูแล้งยาวนานของชุมชน

การออกแบบทางสถาปัตยกรรมและระบบนิเวศ

การจัดวางตามสภาพพื้นที่ : ห้องพักและวิลล่าถูกจัดวางตามแนวลาดเอียงของภูมิประเทศในรูปแบบ Terraced Layout ทำให้ทุกยูนิตสามารถรับวิวทะเลและวิวพระอาทิตย์ตกได้โดยไม่มีกรบดบัง ซึ่งเป็นการใช้ประโยชน์จากที่ตั้งอย่างชาญฉลาด

การอ้างอิงสถาปัตยกรรม Marapu : อาคารบริเวณสปาและเวลเนสถูกสร้างขึ้นโดยเลียนแบบ หลังคาทรงแหลมสูงของหมู่บ้านดั้งเดิม ซึ่งไม่ได้เป็นเพียงความสวยงาม แต่เป็นการให้เกียรติและสร้างจุดเชื่อมโยงทางจิตวิญญาณภายในพื้นที่รีสอร์ท

ภาพที่ 2.12 ส่วนกลางโครงการ

ที่มา GFAB Architects. (2024). Cap Karoso Resort.

จุดขายหลักด้านประสบการณ์

Gastronomic Journey : นำเสนออาหารระดับสูง ที่เน้นการใช้ผลผลิตอินทรีย์จากฟาร์มโดยตรง โดยมีแนวคิดการรับประทานอาหารร่วมกันและการเชฟนานาชาติมารังสรรค์เมนูพิเศษ

Artist-in-Residence Program : การเป็นเจ้าของภาพต้อนรับศิลปินร่วมสมัยนานาชาติให้มาสร้างสรรค์ผลงานในรีสอร์ทและมีปฏิสัมพันธ์กับช่างฝีมือและชุมชนท้องถิ่น

กิจกรรมเชิงสำรวจและวัฒนธรรม

Workshop หัตถกรรม : จัดกิจกรรมเชิงปฏิบัติการที่ให้แขกได้เรียนรู้ทักษะท้องถิ่นโดยตรง เช่น การทอผ้า Ikat และการย้อมสีธรรมชาติ

กิจกรรมสำรวจมรดก : นำเสนอการเดินทางเพื่อเยี่ยมชมหมู่บ้านดั้งเดิม สุสานหินโบราณ และพิธีกรรมตามความเชื่อของ Marapu เพื่อให้แขกได้เข้าใจมิติทางวัฒนธรรมของซุมบา

ภาพที่ 2.13 ส่วนกลางโครงการ

ที่มา GFAB Architects. (2024). Cap Karoso Resort

2.3.3 ตารางสรุปกรณีศึกษางานออกแบบที่เกี่ยวข้อง

ตารางสรุปนี้เป็นการวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบจากกรณีศึกษาในประเทศ 1 แห่ง และต่างประเทศ 2 แห่ง โดยเน้นที่การถอดบทเรียนด้านการตีความสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ความยั่งยืน และการเชื่อมโยงกับวัฒนธรรมชุมชน ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการกำหนดแนวทางการออกแบบรีสอร์ตเพื่อการท่องเที่ยววิถีชาวเลเกาะยาวใหญ่

ตารางที่ 2.9 ตารางสรุปกรณีศึกษางานออกแบบที่เกี่ยวข้อง

เกณฑ์การวิเคราะห์	กรณีศึกษาในประเทศ	กรณีศึกษาต่างประเทศ	
	Keemala Resort ภูเก็ต ไทย	Jetwing Vil Uyana Resort สิริริยา ศรีลังกา	Cap Karoso Resort เกาะซุมบา อินโดนีเซีย
แนวคิดหลัก	- รีสอร์ทเชิงสุขภาพ (Holistic Wellness) - แร่งบันดาลใจจากตำนานชนเผ่าโบราณ 4 กลุ่ม เพื่อสร้างสถาปัตยกรรมที่เหนือจริง	- รีสอร์ทเชิงนิเวศที่สร้างขึ้นในพื้นที่ชุ่มน้ำเทียม - จุดมุ่งหมายเพื่อการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ	รีสอร์ตเชิงวัฒนธรรม (Cultural Resort) การบูรณาการสถาปัตยกรรมศิลปะหัตถกรรมพื้นถิ่น
การตีความสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น	รูปแบบที่ได้รับแรงบันดาลใจสร้างสรรค์รูปลักษณ์ของที่พักในลักษณะ "รังนก" (Bird's Nest) "บ้านดิน" (Clay Pool Cottages) "บ้านต้นไม้" (Tree Pools)	รูปแบบที่ได้รับแรงบันดาลใจรูปแบบบ้านพักแบบเรียบง่าย ยกพื้นสูง คล้ายกระท่อมของชาวประมงหรือบ้านชาวนาครีลังกา เพื่อลดผลกระทบต่อพื้นที่ชุ่มน้ำและน้ำท่วม	รูปแบบที่ได้รับแรงบันดาลใจ ถอดแบบจากบ้านพื้นถิ่น "อูมา" (Uma) ของชาวซุมบา ซึ่งมีลักษณะหลังคาทรงสูงเด่นเป็นเอกลักษณ์ และการใช้หัตถกรรมท้องถิ่นในการตกแต่งอย่างประณีต
ความยั่งยืนและด้านสิ่งแวดล้อม	- เน้นการออกแบบที่กลมกลืนกับธรรมชาติ - การเลือกใช้วัสดุธรรมชาติและวัสดุรีไซเคิล - การจัดวางผังที่คงสภาพป่าเดิมให้ได้มากที่สุด	การสร้างระบบนิเวศใหม่ : เปลี่ยนที่นาที่ถูกทิ้งร้างเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำและป่าไม้ ทำให้เกิดที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่าและนกหลายชนิด	- เน้นการใช้วัสดุจากท้องถิ่น 80% - มีฟาร์มเพอร์มาคัลเจอร์ เป็นของตัวเอง - ใช้พลังงานแสงอาทิตย์เพื่อลดคาร์บอนฟุตพริ้นท์
การเชื่อมโยงชุมชนกับวัฒนธรรม	- การสร้างสรรค์ประสบการณ์เชิงสุขภาพ - การผสมงานศิลปะและวัฒนธรรมไทยในพื้นที่	- การจ้างงานคนในท้องถิ่น - การใช้วิธีการเกษตรแบบดั้งเดิมในการดูแลพื้นที่ - การสนับสนุนวิถีชีวิตเกษตรกร	- การจัดพื้นที่แสดงงานศิลปะของชาวซุมบา - การสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้ช่างฝีมือพื้นเมือง
สิ่งที่นำมาประยุกต์ใช้กับโครงการ	- ความกล้าในการตีความรูปแบบที่นำเสนอ - ประสบการณ์ที่น่าจดจำและไม่ซ้ำใคร - การจัดผังแบบเคารพภูมิประเทศเพื่อรักษาความร่มรื่นของพื้นที่เดิม	- แนวคิดสถาปัตยกรรมยกพื้นสูงที่เหมาะสมกับพื้นที่ริมทะเลและแนวคิด Resilient Design - การฟื้นฟูหรือสร้างระบบนิเวศที่สนับสนุนความหลากหลายทางชีวภาพของเกาะ	- การผสมผสานอัตลักษณ์วัฒนธรรมวิถีชาวเล ผ่านรูปทรงอาคารและงานหัตถกรรม - การออกแบบที่เน้นความยั่งยืนทางสังคม โดยสร้างรายได้และการมีส่วนร่วมกับชุมชนอย่างแท้จริง

ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

2.3.4 ตารางวิเคราะห์กรณีศึกษารีสอร์ทเชิงนิเวศและวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม

ตารางวิเคราะห์นี้เป็นการศึกษาแนวคิดการออกแบบและการบริหารจัดการของโครงการรีสอร์ทเชิงนิเวศที่ประสบความสำเร็จระดับโลกและในประเทศ จำนวน 7 แห่ง เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดกลยุทธ์การออกแบบที่ตอบสนองต่อ วิสัยทัศน์โครงการรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยววิถีชาวเลเกาะยาวใหญ่ และรองรับกลุ่มเป้าหมายหลักคือ กลุ่มนักท่องเที่ยวครอบครัว

ตารางที่ 2.10 ตารางกรณีศึกษาในประเทศ

เกณฑ์การวิเคราะห์	Six Senses Yao Noi จังหวัดพังงา	Pimalai Resort & Spa จังหวัดกระบี่	Aleenta Phuket จังหวัดพังงา
บรรยากาศรีสอร์ท	 	 	
แนวคิดหลัก	- Luxury Eco-Wellness Resort - รีสอร์ทหรูระดับ 5 ดาว เน้นสุขภาพ ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมธรรมชาติเชิงนิเวศและสุขภาพ	- Luxury Sustainable Resort & Cultural Immersion Hub - รีสอร์ทหรูระดับ 5 ดาว ที่เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้และผสมผสานกับชุมชน	- Boutique Luxury Conservation Resort - รีสอร์ทบูติกหรูเน้นการกิจกรรมอนุรักษ์ทางทะเล
รูปแบบกิจกรรมของรีสอร์ท	- Farm to Table - เรียนทำอาหาร - ดูนั่งกลางแปลง - Kids' Club - กิจกรรมทางน้ำ	- ดำน้ำ/สนอร์เกิล - ทัวร์หมู่บ้านชาวเล - กิจกรรมทางน้ำที่ปลอดภัยสำหรับครอบครัว	- โปรแกรมอนุรักษ์เต่าทะเล (ให้แขกเข้าร่วม) - ทัวร์หมู่บ้านชาวประมง - โยคะ
การตีความสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น	Minimalist Tropical: ใช้วัสดุไม้/ปาล์ม หลังคามุงจาก การออกแบบเปิดโล่งเน้นการกลมกลืนกับภูมิทัศน์ป่าและอ่าวพังงา	Southern Thai Tropical: โครงสร้างไม้ หลังคาทรงปั้นหยา แบบภาคใต้ยกพื้นสูง เน้นการระบายอากาศและมุมมองสู่ทะเล	Contemporary Beach: สถาปัตยกรรมทันสมัย เน้นเส้นสายเรียบง่าย เปิดมุมมองสู่ชายหาดและทะเลอย่างเต็มที่

ตารางที่ 2.11 กรณีศึกษาในประเทศ (ต่อ)

เกณฑ์การวิเคราะห์	Six Senses Yao Noi จังหวัดพังงา	Pimalai Resort & Spa จังหวัดกระบี่	Aleenta Phuket จังหวัดพังงา
ความยั่งยืนและ สิ่งแวดล้อม	<ul style="list-style-type: none"> - การจัดการขยะเป็นศูนย์ - ปลุกผักออร์แกนิก - ระบบผลิตน้ำดื่มในพื้นที่ - ลดการใช้พลังงาน 	<ul style="list-style-type: none"> - การจ้างงานสูงในท้องถิ่น - การอนุรักษ์พื้นที่ป่าและชายหาด - ลดการใช้พลาสติก 	<ul style="list-style-type: none"> - ภารกิจหลักคือการอนุรักษ์เต่าทะเล - ใช้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
เกณฑ์การวิเคราะห์	Six Senses Yao Noi จังหวัดพังงา	Pimalai Resort & Spa จังหวัดกระบี่	Aleenta Phuket จังหวัดพังงา
การเชื่อมโยงชุมชนกับ วัฒนธรรม	<ul style="list-style-type: none"> - การจ้างงาน - รับซื้อผลผลิตจากชาวสวน/ชาวประมง - จัดตั้งกองทุนเพื่อชุมชน 	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นพันธมิตรกับชาวเล - สนับสนุนด้านการศึกษาและเศรษฐกิจ - จ้างงานคนในท้องถิ่น 	<ul style="list-style-type: none"> - สนับสนุนโรงเรียนและหมู่บ้านประมงใกล้เคียง - โปรแกรมสร้างความตระหนักของชุมชน
สิ่งที่สามารถนำ ประยุกต์ใช้กับ วิทยานิพนธ์	โมเดลการพัฒนาในพื้นที่อำเภอพังงา : เรียนรู้การจัดการความหลากหลายควบคู่กับความยั่งยืนในสภาพแวดล้อมของเกาะยาวน้อย	โมเดลวิถีชาวเล : เป็นตัวอย่างที่ดีที่สุดในการสร้างความร่วมมืออย่างยั่งยืนและมีจริยธรรมกับกลุ่มชาวเล	โมเดล Mission-Driven : การใช้ "ภารกิจอนุรักษ์ทางทะเล" ที่ชัดเจน เพื่อดึงดูดและสร้างความผูกพันกลุ่มเป้าหมายครอบครัว

ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

ตารางที่ 2.12 กรณีศึกษาต่างประเทศ

เกณฑ์การวิเคราะห์	Soneva Fushi มัลดีฟส์	Nihi Sumba อินโดนีเซีย	Pacuare Lodge คอสตาริกา	Tierra Patagonia ชิลี
บรรยากาศ รีสอร์ท	 	 	 	
แนวคิดหลัก	- Ultra Luxury Zero Waste Island Resort - รีสอร์ทหรูที่สุดระดับโลก เน้นการดำเนินงานแบบไร้ของเสีย	- Ultra Luxury Cultural Heritage & Adventure Resort - รีสอร์ทหรูเน้นการอนุรักษ์มรดกวัฒนธรรมและกิจกรรมผจญภัย	- Adventure Based Off Grid Eco Resort - รีสอร์ทเชิงผจญภัย ดำเนินการแบบพึ่งพาตนเองและมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมต่ำ	- Luxury All Inclusive Adventure Resort - รีสอร์ทหรูที่เน้นแพ็คเกจผจญภัยในพื้นที่ธรรมชาติกว้างใหญ่
รูปแบบกิจกรรม ของ รีสอร์ท	- The Den (Kids' Club ระดับโลก) - หอดูดาว - สปา - กิจกรรมทางน้ำ	- ซิม่า - ห้องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมหมู่บ้าน - ผจญภัยธรรมชาติ	- White Water Rafting เข้าถึงด้วยการล่องแก่ง - Canopy Tours - เดินป่า ดูนก	- เดินป่า - ซิม่าในอุทยาน - ดูนก
การตีความสถาปัตยกรรมพื้นที่	Rustic Luxury : - ใช้ไม้เนื้ออ่อนหลังคามุงจาก - ดีไซน์เรียบง่ายแต่มีขนาดใหญ่และหรูหรา	Sumba Vernacular : - ใช้หลังคาทรงสูงตามแบบประเพณีซุมบา - ใช้วัสดุหินและไม้ท้องถิ่น	Open-Air Cabin : - โครงสร้างไม้แบบเปิดโล่งยกพื้นสูง - ใช้วัสดุที่ย่อยสลายได้ - Minimalist foundation	Curve of the Land : สถาปัตยกรรมแนวอนที่ยาวและโค้งงอคล้ายรอยย่นบนพื้นดิน เพื่อลดการบดบังทัศนียภาพ
ความยั่งยืนและสิ่งแวดล้อม	- ใช้พลังงานแสงอาทิตย์ - ระบบบำบัดน้ำและรีไซเคิลครบวงจร	- การจัดการน้ำอย่างยั่งยืน - การใช้ผลิตภัณฑ์ที่ย่อยสลายได้ - การอนุรักษ์พื้นที่ธรรมชาติ	- พลังงานแสงอาทิตย์ – ระบบบำบัดน้ำเสียแบบธรรมชาติ - การก่อสร้างที่ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม	- ใช้ความร้อนใต้พิภพในการทำความร้อนและระบายอากาศ - การออกแบบ Passive Designถนอมกันความร้อน

ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

ตารางที่ 2.13 กรณีศึกษาต่างประเทศ (ต่อ)

เกณฑ์การวิเคราะห์	Soneva Fushi มัลดีฟส์	Nihi Sumba อินโดนีเซีย	Pacuare Lodge คอสตาริกา	Tierra Patagonia ชิลี
การเชื่อมโยงชุมชนกับวัฒนธรรม	- จ้างงานเยาวชนท้องถิ่น - โครงการทำความสะอาดเกาะร่วมกับชุมชน	- รีสอร์ทระดมทุนโดยตรงเพื่อพัฒนาสุขภาพ - การศึกษาในชุมชนท้องถิ่น	การจ้างงาน ฝึกอบรมชาวพื้นเมือง Cabecar ให้เป็นมัคคุเทศก์และพนักงานหลัก	- จ้างงานชาวปาตาโกเนีย - ถ่ายทอดประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมท้องถิ่นผ่านการทัวร์
สิ่งที่สามารถนำประยุกต์ใช้กับวิทยานิพนธ์	การตลาดครอบครัวแนวคิด The Den และกิจกรรมสำหรับเด็ก เพื่อดึงดูดตลาดครอบครัวหรือ	การเงินเพื่อสังคมแนวคิดการตั้งมูลนิธิเพื่อชุมชนชาวเล ทำให้รีสอร์ทมีความหมายมากกว่าการพักผ่อน	Low-Impact Construction บทเรียนการออกแบบและก่อสร้างในพื้นที่อ่อนไหว/ยากต่อการเข้าถึง เช่น พื้นที่ชายฝั่ง/ป่าบนเกาะยาวใหญ่	Sense of Place การใช้สถาปัตยกรรม เช่น อาคารโค้งมนเพื่อ "สร้างกรอบ" ให้แขกได้ชื่นชมทัศนียภาพเป็นเอกลักษณ์ของอ่าวฟังกา

ทีมา ผู้ศึกษา (2568)

บทที่ 3

การวิเคราะห์เพื่อการออกแบบ

ประเทศไทยจากการเปลี่ยนผ่านจากยุคของการท่องเที่ยวเชิงปริมาณไปสู่ยุคที่ให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวที่มีมูลค่าสูงและความถูกต้องแท้จริง ท่ามกลางกระแสโลกาภิวัตน์ภูมิภาคชายฝั่งทะเลอันดามันซึ่งมีจังหวัดพังงาเป็นศูนย์กลางสำคัญ จึงต้องการกลไกใหม่ในการพัฒนาที่สามารถรักษามรดกทางวัฒนธรรม และความสมบูรณ์ของระบบนิเวศไว้พร้อมกัน การสร้างโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ที่ผสาน สถาปัตยกรรมเชิงอัตลักษณ์เข้ากับหลักการการพัฒนาที่ยั่งยืนจึงเป็นความจำเป็นเชิงกลยุทธ์

การออกแบบโครงการรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยววิถีชาวเลเกาะยาวใหญ่ ให้กลายเป็นสถาปัตยกรรมที่สามารถก่อสร้างและดำเนินงานได้อย่างยั่งยืน การออกแบบโครงการนี้มีจุดมุ่งหมายสำคัญในการ "สร้างคุณค่า" จากอัตลักษณ์ของวิถีชาวเลและรักษาระบบนิเวศอันอุดมสมบูรณ์ของเกาะยาวใหญ่ จังหวัดพังงา ผ่านการออกแบบรีสอร์ทที่เน้นคุณภาพประสบการณ์ผู้มาเยือน

โครงการรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยววิถีชาวเลเกาะยาวใหญ่ นี้ จึงถูกกำหนดบทบาทให้เป็น "พื้นที่ต้นแบบของการสร้างสถานที่" ที่นำเสนอวิถีชีวิตดั้งเดิมของชุมชนชาวเลมาเป็นผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวระดับนานาชาติ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ตามคุณลักษณะที่โดดเด่นของชุมชนเกาะยาวใหญ่และเกาะยาวน้อย ซึ่งมีรูปแบบการใช้ชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมอยู่แล้ว เช่น การไม่ใช้โฟมในการบริโภคและการจัดระบบคัดแยกขยะอย่างเป็นรูปธรรม และการออกแบบสถาปัตยกรรมที่เป็นเอกลักษณ์ (WITCHAYAKAWIN, 2024)

ดังนั้นการวิเคราะห์แนวคิดทฤษฎีบริบทของพื้นที่ ศักยภาพทางเศรษฐกิจและแนวคิดในการอนุรักษ์วิถีชาวเล กรอบหลักในทิศทางการออกแบบโครงการรีสอร์ทเพื่อส่งเสริมประสบการณ์และมุ่งเน้นให้เกิดการท่องเที่ยวคุณภาพสูง การศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการในบทนี้ จึงมุ่งวิเคราะห์อย่างเป็นระบบในมิติของ นโยบายระดับประเทศและจังหวัดที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ และ BCG Economy ศักยภาพทางเศรษฐกิจและการลงทุน ความต้องการของตลาดการท่องเที่ยวคุณภาพ ความเหมาะสมของพื้นที่และกฎหมาย เพื่อกำหนดบทบาทของโครงการในฐานะ "ต้นแบบการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้" การวิเคราะห์ในส่วนนี้จึงเริ่มจากการศึกษาความเป็นไปได้เชิงนโยบาย ซึ่งเป็นกรอบหลักในการกำหนดทิศทางและแนวทางการพัฒนาโครงการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของประเทศและจังหวัดพังงา

3.1 การศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ

3.1.1. การศึกษาความเป็นไปได้ด้านนโยบาย

3.1.1.1 นโยบายระดับประเทศ

การพัฒนาโครงการในระดับพื้นที่จำเป็นต้องพิจารณาความสอดคล้องกับนโยบายระดับประเทศ ซึ่งเป็นกรอบแนวทางสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาในมิติทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ทั้งในระดับประเทศและระดับภูมิภาค โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวและการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่ง ซึ่งอยู่ภายใต้วิสัยทัศน์ของประเทศในการมุ่งสู่การเติบโตอย่างยั่งยืน

1. การสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561–2580)

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ถือเป็นแผนแม่บทการพัฒนาระยะยาวของประเทศไทย โดยมีเป้าหมายในการนำประเทศไปสู่การเป็น “ประเทศที่มีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ภายใต้กรอบยุทธศาสตร์ 6 ด้าน ซึ่งมี 2 ด้านที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับภาคการท่องเที่ยวและการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่ง ดังนี้

1.1 ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

มุ่งเน้นการพัฒนาเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมและมูลค่าสูง โดยเฉพาะในภาคการท่องเที่ยว ซึ่งมีบทบาทสำคัญต่อเศรษฐกิจไทย แนวทางการพัฒนาประกอบด้วย การส่งเสริมการท่องเที่ยวที่มีมูลค่าสูง (High-Value Tourism) การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีเอกลักษณ์และแตกต่าง เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวคุณภาพ การยกระดับมาตรฐานบริการและโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานสากล

1.2 ยุทธศาสตร์ด้านการเติบโตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและยั่งยืน

มุ่งเน้นการพัฒนาเศรษฐกิจควบคู่ไปกับการอนุรักษ์ทรัพยากร ธรรมชาติ โดยเฉพาะการฟื้นฟูทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง เพื่อรองรับกิจกรรมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน แนวทางสำคัญ ได้แก่ การฟื้นฟูและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดความสมดุล การส่งเสริมการลงทุนในเทคโนโลยีสีเขียว การจัดการของเสียและพลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ การออกแบบอาคารและสิ่งแวดล้อมที่คำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

2. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566–2570)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 เป็นแผนยุทธศาสตร์ระดับชาติที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี โดยกำหนด 13 หมายเหตุแห่งอนาคตประเทศไทย เพื่อขับเคลื่อนประเทศสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน ผ่านการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและการสร้างคุณค่าทางสังคมอย่างสมดุล ซึ่งมีหมายเหตุที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวและบริการ ดังนี้

2.1 หมุดหมาย 8 ประเทศไทยเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เน้นคุณค่าและความยั่งยืน

มุ่งเน้นการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพที่คำนึงถึงความยั่งยืนทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยมีแนวทางสำคัญคือ การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม เพื่อสร้างมูลค่าจากอัตลักษณ์และเรื่องราวท้องถิ่น การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและเชิงนิเวศ

2.2 โมเดลเศรษฐกิจ BCG (Bio-Circular-Green Economy Model)

โมเดลเศรษฐกิจ BCG เป็นแนวคิดสำคัญของการพัฒนาเศรษฐกิจไทยใน ศตวรรษที่ 21 โดยผสมผสานหลักการของเศรษฐกิจชีวภาพ การใช้ทรัพยากรชีวภาพอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อ สร้างมูลค่าเพิ่มเศรษฐกิจหมุนเวียน การใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า ลดของเสียและออกแบบระบบการผลิตที่ หมุนเวียนได้ เศรษฐกิจสีเขียว การพัฒนาเศรษฐกิจที่ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและใช้พลังงานสะอาด ภายใต้โมเดลนี้ ได้กำหนดกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย 4 ด้าน ได้แก่

1. เกษตรและอาหาร (Agri-Food)
2. สุขภาพและการแพทย์ (Health and Wellness)
3. พลังงานและวัสดุชีวภาพ (Bioenergy and Biomaterials)
4. การท่องเที่ยวและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Tourism and Creative Economy)

องค์ประกอบของโมเดล BCG ที่เกี่ยวข้องกับภาคบริการและสถาปัตยกรรม ได้แก่ Circular Economy การออกแบบและพัฒนาพื้นที่โดยคำนึงถึงการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าสูงสุด การลด ของเสีย และการนำวัสดุมาใช้ซ้ำและ Green Economy การออกแบบที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การใช้ พลังงานหมุนเวียนและการลดการใช้สารเคมีหรือวัสดุที่เป็นอันตรายต่อระบบนิเวศ

3.1.1.2 แนวทางพัฒนาภาคใต้ (กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน)

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ซึ่งประกอบด้วยจังหวัดระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ และตรัง โดยมีเป้าหมายในการกำหนดทิศทางการพัฒนาเชิงยุทธศาสตร์ในระยะกลาง (พ.ศ. 2566–2570) เพื่อให้การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มจังหวัดเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

1. วิสัยทัศน์และเป้าประสงค์ของกลุ่มจังหวัด

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันได้กำหนดวิสัยทัศน์การพัฒนา ที่มุ่งเน้นการใช้ ศักยภาพจากทรัพยากรธรรมชาติ ภูมิประเทศ และเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม เพื่อยกระดับภูมิภาคให้เป็น “ศูนย์กลางการท่องเที่ยวระดับนานาชาติ” โดยมีเป้าประสงค์หลักในการพัฒนาอุตสาหกรรมบริการและ การท่องเที่ยวให้มีความยั่งยืน ภายใต้ฐานทรัพยากรธรรมชาติที่มั่นคงและสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อ การพัฒนาในระยะยาว

การพัฒนาของกลุ่มจังหวัดมุงเน้นใน 3 มิติหลัก ได้แก่

มิติด้านเศรษฐกิจ มุ่งเน้นการสร้างเศรษฐกิจฐานบริการและการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจและยกระดับรายได้ของประชาชนในพื้นที่

มิติด้านสังคม มุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ส่งเสริมความร่วมมือของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน เพื่อให้เกิดสังคมที่เข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการพัฒนา

มิติด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มุ่งรักษาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ ควบคู่กับการพัฒนาอย่างยั่งยืน เพื่อให้สิ่งแวดล้อมคงความสมดุลและรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ภาพที่ 3.1 สถิติการท่องเที่ยว จังหวัดพังงา
ที่มา ข้อมูลสถิติจากกองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา

2. ประเด็นยุทธศาสตร์หลักและแนวทางการพัฒนา

แผนพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันมุ่งเน้นการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพควบคู่ไปกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

2.1 การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ

แนวทางการพัฒนามุ่งเน้นให้แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ที่มีมาตรฐานตามระดับสากล เพื่อยกระดับคุณภาพของการบริการและประสบการณ์การท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน โดยส่งเสริมการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับบริบททางวัฒนธรรมและธรรมชาติของแต่ละพื้นที่

ภาพที่ 3.2 โครงการท่าเรือวงแหวนอันดามัน เชื่อม ภูเก็ต-พังงา-กระบี่
ที่มา TheIst.group Realist. (ม.ป.ป.). กลุ่มท่าเรือวงแหวนอันดามัน.

2.2 การพัฒนาโครงข่ายคมนาคมและระบบโลจิสติกส์

แนวทางการพัฒนาเน้นการเชื่อมโยงระบบคมนาคมระหว่างจังหวัดในกลุ่มภาคใต้ฝั่งอันดามัน และระหว่างภูมิภาค เพื่อสนับสนุนการเติบโตทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว โดยเฉพาะการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ เช่น โครงการพัฒนาท่าเรืออัคริยะจังหวัดพังงา เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเดินทางทางทะเลและการขนส่งผู้โดยสารอย่างปลอดภัย และโครงการพัฒนาท่าจอดเรือสำราญชุมชนหรือท่าเรือวงแหวนอันดามัน เพื่อสนับสนุนกิจกรรมท่องเที่ยวทางทะเลและการเข้าถึงเกาะแก่งต่าง ๆ อย่างยั่งยืน

โครงการดังกล่าวมีบทบาทสำคัญต่อการยกระดับจังหวัดพังงาให้เป็นศูนย์กลางการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวทางทะเลของกลุ่มจังหวัด และช่วยเพิ่มศักยภาพในการพัฒนาเกาะยาวใหญ่ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพระดับนานาชาติ

2.3 การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและการแก้ไขปัญหาเฉพาะพื้นที่

แนวทางการพัฒนามุ่งเน้นการรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยให้ความสำคัญกับการจัดการปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน เช่น ปัญหาการจัดการของเสีย การจัดการน้ำเสีย และการปรับปรุงสาธารณสุขปศุสัตว์พื้นฐาน เพื่อรักษาภาพลักษณ์ของภูมิภาคในฐานะพื้นที่ท่องเที่ยวระดับโลก มีการดำเนินโครงการเร่งด่วน เช่น โครงการจัดการขยะชุมชน และโครงการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมทางทะเล เพื่อสร้างความสมดุลระหว่างการพัฒนาและการอนุรักษ์

3.1.1.3 นโยบายระดับจังหวัดพังงา

แผนพัฒนาจังหวัดพังงา พ.ศ. 2566 – 2570 ซึ่งเป็นแผนแม่บทระยะกลางที่กำหนดทิศทางทางการพัฒนาในระดับพื้นที่ โดยมีกรอบแนวคิดที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี ภายใต้วิสัยทัศน์ “เมืองแห่งความผาสุกที่ยั่งยืน” (Sustainable City of Well-being) โดยเน้นการพัฒนาเศรษฐกิจบนฐานทรัพยากรธรรมชาติ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ให้สอดคล้องกับแนวคิดการพัฒนาที่ยั่งยืน

1. วิสัยทัศน์และพันธกิจของจังหวัดพังงา

แผนพัฒนาจังหวัดพังงา พ.ศ. 2566 – 2570 ได้กำหนด วิสัยทัศน์การพัฒนาว่า “เมืองท่องเที่ยวเชิงนิเวศชั้นนำ แหล่งเกษตรกรรมยั่งยืน ประชากรมีคุณภาพชีวิตที่ดี” ซึ่งเป็นแนวคิดที่มุ่งยกระดับพังงาให้เป็นจังหวัดต้นแบบของการพัฒนาเศรษฐกิจสีเขียว โดยอาศัยการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและเกษตรกรรมยั่งยืนเป็นเครื่องมือหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานราก พร้อมทั้งรักษาความสมดุลระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติให้ดำรงอยู่ร่วมกันได้อย่างกลมกลืน

2. พันธกิจหลักที่เกี่ยวข้องกับโครงการ

ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่มีคุณภาพและได้มาตรฐาน สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน และยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนผ่านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมเศรษฐกิจชุมชนและการท่องเที่ยว

3. เป้าประสงค์ของจังหวัดในประเด็นที่เกี่ยวข้อง

การเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากภาคการท่องเที่ยว การอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติสู่ความสมดุลอย่างยั่งยืน และการสร้างคุณค่าและเอกลักษณ์ของท้องถิ่นให้เป็นที่รู้จักในระดับประเทศและนานาชาติ

4. ยุทธศาสตร์ที่สนับสนุนโครงการ (พ.ศ. 2566 – 2570)

4.1 ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การสร้างเสริมคุณภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศครบวงจร
ยุทธศาสตร์นี้มุ่งพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ โดยเน้นการสร้างสมดุลระหว่างเศรษฐกิจ วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดหลักของโครงการที่มุ่ง “เชื่อมโยงประสบการณ์ท่องเที่ยวเกี่ยวกับวิถีชีวิตชาวเลและธรรมชาติของเกาะยาวใหญ่”

แนวทางการดำเนินงานภายใต้ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย การพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวอย่างได้มาตรฐาน การปรับปรุงและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้มีความพร้อมและปลอดภัย การส่งเสริมการสืบสานประเพณี วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยเฉพาะ “วิถีชาวเล” ในฐานะอัตลักษณ์สำคัญของพื้นที่ การส่งเสริมการลงทุนและการท่องเที่ยวคุณภาพสูง รวมถึงการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

4.2 ยุทธศาสตร์ที่ 3 : การเสริมสร้างระบบการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพ

พื้นที่เกาะยาวใหญ่มีระบบนิเวศทางทะเลและชายฝั่งที่เปราะบาง เช่น ป่าชายเลน แนวปะการัง และพื้นที่ชุมชนชายฝั่ง จึงจำเป็นต้องดำเนินการพัฒนาอย่างระมัดระวังและสอดคล้องกับหลักการอนุรักษ์ ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางยุทธศาสตร์ที่ 3 ของจังหวัด แนวทางและกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ การฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ การสร้างระบบการจัดการของเสีย น้ำเสีย และมลพิษให้ได้มาตรฐาน การพัฒนาโครงการที่สอดคล้องกับแผนบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมระดับจังหวัด

3.1.2. การศึกษาความเป็นไปได้ด้านการเงินและงบประมาณ

การวิเคราะห์ความเป็นไปได้ทางเศรษฐกิจและการลงทุนเป็นขั้นตอนสำคัญในการประเมินศักยภาพของโครงการรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยววิถีชาวเลเกาะยาวใหญ่ในเชิงธุรกิจ เพื่อให้มั่นใจว่าโครงการสามารถดำเนินงานได้จริงในระยะยาว ทั้งในมิติของการลงทุน การบริหารรายได้-รายจ่ายและการคืนทุน การวิเคราะห์นี้อ้างอิงข้อมูลเชิงเปรียบเทียบจากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวระดับบูรพาและการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมโดยเน้นการพัฒนาโมเดลธุรกิจที่สอดคล้องกับนโยบายเศรษฐกิจหมุนเวียน

3.1.2.1 ศักยภาพด้านการลงทุน

1. รูปแบบการลงทุนของโครงการ

โครงการถูกกำหนดให้เป็น การลงทุนแบบบูติกลักซ์ชวรีเฉพาะกลุ่ม ซึ่งดึงดูดนักลงทุนที่สนใจในธุรกิจที่มีมูลค่าเพิ่มทางวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมรูปแบบการลงทุนที่เหมาะสมคือการร่วมทุนระหว่างนักลงทุนภาคเอกชนที่มีความเชี่ยวชาญด้านรีสอร์ทระดับหรู และการสร้างกลไกการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นเพื่อให้เกิดการแบ่งปันผลประโยชน์อย่างยั่งยืน

ตารางที่ 3.1 ตารางรูปแบบการลงทุนของโครงการ

รายการ	รายละเอียด
ประเภทโครงการ	รีสอร์ทเชิงนิเวศและวัฒนธรรมเชิงประสบการณ์วิถีชาวเล
แนวคิดหลัก	การท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์โดยใช้ "วิถีชาวเล" และระบบนิเวศที่สมบูรณ์ของเกาะยาวใหญ่เป็นจุดขาย
รูปแบบการลงทุน	บริษัทเอกชน
กลไกการลงทุน	เน้นการลงทุนโดยภาคเอกชนด้าน Hospitality & Wellness ระดับบูรพาเพื่อให้ได้มาตรฐานสากล
ผู้ร่วมลงทุนหลัก	ภาคเอกชนที่มุ่งเน้นความยั่งยืน (ESG Investment)
หน่วยงานสนับสนุน	จังหวัดพังงา (สนับสนุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์), ททท. (ส่งเสริมการตลาดเชิงคุณภาพ), สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจ BCG (ให้คำปรึกษาด้านความยั่งยืน)
ลักษณะธุรกิจ	Eco-Resort / Cultural Workshop / F&B Local Sourcing / Creative Economy
เป้าหมายการดำเนินการ	สร้างรายได้จากการท่องเที่ยวที่มีมูลค่าสูง ควบคู่ไปกับการสร้างผลตอบแทนทางสังคม เช่น การจ้างงานและกระจายรายได้สู่ชุมชน
วิสัยทัศน์ในระยะยาว	การสร้างรีสอร์ทให้เป็น "ต้นแบบสถาปัตยกรรมเชิงอัตลักษณ์ที่ยั่งยืนและยืดหยุ่น" ซึ่งทำหน้าที่เป็น ศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและวัฒนธรรมของภูมิภาคชายฝั่งทะเลอันดามัน

ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

2. ศักยภาพของตลาด

ศักยภาพจังหวัดพังงามีอัตราการเติบโตของนักท่องเที่ยวที่โดดเด่น และโครงการนี้สามารถตอบสนองต่อเมกะเทรนด์ของโลกในด้าน Luxury, Wellness, และ Cultural Tourism การมุ่งเน้นกลุ่ม High-Value Tourists และการใช้วิถีชาวเล เป็นจุดขายที่แตกต่างจะช่วยให้โครงการสามารถเจาะตลาดเฉพาะกลุ่มและกำหนดราคาขายที่สูงได้อย่างยั่งยืน

ตารางที่ 3.2 ตารางศักยภาพของตลาด

รายการ	รายละเอียดเชิงวิเคราะห์และสถิติ
มูลค่าตลาดท่องเที่ยวไทย (โดยรวม)	สูงมาก (Very High Growth) จำนวนนักท่องเที่ยวพังกา (ปี 2567) : มากกว่า 4.1 ล้านคน อัตราเติบโต : เพิ่มขึ้น 23% จากปี 2566 (บ่งชี้ถึงความสนใจในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง)
แนวโน้มการเติบโตเฉพาะกลุ่ม	Luxury & Sustainable Tourism เติบโตอย่างรวดเร็ว เนื่องจากผู้บริโภคให้ความสำคัญกับการใช้จ่ายเพื่อประสบการณ์เชิงลึกและมีคุณค่าทางใจ
ตำแหน่งทางการตลาด	ไทยได้รับการจัดอันดับให้เป็นหนึ่งในจุดหมายปลายทางชั้นนำของเอเชียในด้านการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรม
จังหวัดศักยภาพสูง	ภูเก็ต, พังงา, กระบี่ (กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันที่โครงข่ายโลจิสติกส์เชื่อมโยงกัน)
กลุ่มลูกค้าเป้าหมาย	ครอบครัวที่มีกำลังซื้อสูงจากยุโรป เอเชียตะวันออกและตลาดที่ต้องการประสบการณ์
การปรับจุดขายสำหรับครอบครัว	เน้นการนำเสนอกิจกรรมเชิงวัฒนธรรมและธรรมชาติ ที่สามารถทำร่วมกันได้ทั้งครอบครัว - Workshop วิถีชาวเล : กิจกรรมเรียนรู้การทำประมงพื้นบ้าน หรือหัตถกรรมท้องถิ่นสำหรับเด็กและผู้ใหญ่ - Eco-Learning Adventures : กิจกรรม หาดทราย ที่เน้นการเรียนรู้ด้านสิ่งแวดล้อม - Tourism Product : ท่องเที่ยวสร้างสรรค์ เทียวดี กิจกรรมโดน
ศักยภาพด้านราคา (ADR)	สูง (High Potential) สามารถกำหนดอัตราค่าห้องพักเฉลี่ยต่อคืน (ADR) ที่สูงขึ้นได้ โดยเฉพาะห้องพักประเภท Family Villa ที่มีบริการและกิจกรรมพิเศษสำหรับครอบครัว
ความได้เปรียบเชิงยั่งยืน	ชุมชนเกาะยาวใหญ่มีคุณลักษณะด้านความยั่งยืนที่เข้มแข็ง เช่น การไม่ใช้โฟม การจัดระบบคัดแยกขยะ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการดึงดูดตลาด Eco-Cultural Tourism ระดับโลก
ความเสี่ยงหลัก	การเปลี่ยนแปลงของอุปสงค์จากนักท่องเที่ยวที่มีกำลังซื้อสูง และผลกระทบจากปัจจัยภายนอกที่อาจส่งผลต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจโลก

ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

3. ศักยภาพเชิงพื้นที่และการเข้าถึง

เกาะยาวใหญ่มีศักยภาพเชิงพื้นที่ที่แข็งแกร่งสำหรับการพัฒนาโครงการนี้ เนื่องจากเป็นทำเลที่เข้าถึงง่ายแต่ยังคงไว้ซึ่งความสงบและที่สำคัญที่สุดคือ มีฐานความยั่งยืนที่เข้มแข็งจากชุมชน ซึ่งช่วยลดความเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อม และเพิ่มมูลค่าการตลาดในฐานะจุดหมายปลายทางที่รับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

ตารางที่ 3.3 ตารางศักยภาพเชิงพื้นที่และการเข้าถึง

รายการ	รายละเอียดเชิงวิเคราะห์
ทำเลที่ตั้งเชิงยุทธศาสตร์	ศูนย์กลางกลุ่มจังหวัดอันดามัน : เกาะยาวใหญ่ตั้งอยู่ในตำแหน่งที่เชื่อมโยงระหว่างแหล่งท่องเที่ยวหลัก ได้แก่ ภูเก็ตและกระบี่ ทำให้เป็นจุดพักและเชื่อมโยงการเดินทางสำหรับนักท่องเที่ยวคุณภาพ
การเข้าถึง	สะดวกต่อการคมนาคมทางอากาศ: สามารถเข้าถึงได้สะดวกจากท่าอากาศยานนานาชาติภูเก็ตและกระบี่ผ่านการเดินทางทางเรือ โดยใช้เวลาไม่นาน
โครงสร้างพื้นฐานที่รองรับ	การสนับสนุนเชิงนโยบาย : การเข้าถึงและโลจิสติกส์จะได้รับประโยชน์จากการลงทุนภาครัฐในระดับกลุ่มจังหวัด เช่น โครงการพัฒนาท่าเรืออัครวิริยะในจังหวัดพังงา ซึ่งช่วยเพิ่มประสิทธิภาพด้านการขนส่งและยกระดับความปลอดภัย
ความสมบูรณ์ของพื้นที่	คุณค่าเชิงอนุรักษ์สูง : ชุมชนเกาะยาวใหญ่มีศักยภาพสูงด้านการอนุรักษ์และจัดการสิ่งแวดล้อมที่เข้มแข็ง เช่น การไม่ใช้โฟมในครัวเรือนและการจัดการขยะที่ดี ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่สำคัญและเป็นที่ต้องการของตลาดการท่องเที่ยวที่เน้นความยั่งยืนระดับโลก
ความเสี่ยงเชิงพื้นที่	ข้อจำกัดด้านโลจิสติกส์บนเกาะ : การพัฒนาและการบริหารจัดการบนเกาะมีต้นทุนสูงกว่าพื้นที่ชายฝั่งเนื่องจากการขนส่งวัสดุและสินค้าที่ซับซ้อน
ความได้เปรียบโดยรวม	เป็นพื้นที่ที่น่าเสนอความสงบและเป็นส่วนตัว ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการดึงดูดนักท่องเที่ยวระดับหรูหรา ที่ต้องการหนีจากความแออัดในศูนย์กลางการท่องเที่ยวขนาดใหญ่

ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

3.1.2.2 งบประมาณก่อสร้างและต้นทุนดำเนินงาน

การประมาณการงบประมาณก่อสร้างและต้นทุนดำเนินงานสำหรับโครงการรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยววิถีชาวเลเกาะยาวใหญ่ มีความสำคัญอย่างยิ่งในการประเมินความเป็นไปได้ทางการเงิน โครงการนี้มีลักษณะเฉพาะที่ต้องแบกรับต้นทุนที่สูงกว่าปกติ เนื่องจากข้อจำกัดด้านโลจิสติกส์บนเกาะ และความมุ่งมั่นในการใช้วัสดุและการดำเนินงานที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนตามแนวคิด BCG Economy

1. ต้นทุนการก่อสร้างและพัฒนา

ตารางที่ 3.4 ตารางองค์ประกอบต้นทุนการก่อสร้างและพัฒนา

องค์ประกอบต้นทุน	รายละเอียดเชิงวิเคราะห์และผลกระทบ
ต้นทุนต่อห้องพัก	มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ามาตรฐานทั่วไปของรีสอร์ทบนแผ่นดิน เนื่องจากตั้งอยู่บนเกาะ ทำให้มีต้นทุนขนส่งวัสดุและแรงงานเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะช่วงฤดูมรสุมที่จำกัดการขนส่ง ส่งผลให้ต้นทุนรวมต่อห้องอยู่ในช่วง 8-12 ล้านบาท/ห้อง
การใช้วัสดุ	โครงการเน้นวัสดุที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและสะท้อนอัตลักษณ์ชาวเล เช่น ไม้ อีฐดินเผา และเส้นใยธรรมชาติ ซึ่งมีราคาสูงกว่าวัสดุทั่วไป แต่ช่วยลดผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมและเพิ่มมูลค่าด้านการออกแบบ
การลงทุนในระบบอนุรักษ์	- ระบบบำบัดน้ำเสียแบบปิด (Closed-loop Sewage Treatment) - ระบบจัดการขยะอย่างยั่งยืน (Sustainable Waste Management) - ระบบพลังงานแสงอาทิตย์ (Solar Energy System)
งานออกแบบและอัตลักษณ์	ใช้บริการที่ปรึกษาและนักออกแบบที่มีความเชี่ยวชาญด้าน Vernacular Luxury Resort Design เพื่อบูรณาการอัตลักษณ์ชาวเลเข้ากับมาตรฐานรีสอร์ทระดับสากล ส่งผลให้ต้นทุนออกแบบสูงกว่าปกติ แต่สร้างเอกลักษณ์ที่แตกต่างในตลาด
ค่าที่ดิน	ที่ดินในพื้นที่เกาะยาวใหญ่มีราคาต่ำกว่าแหล่งท่องเที่ยวหลัก เช่น ภูเก็ตหรือกระบี่ แต่มีต้นทุนด้านการปรับพื้นที่และระบบสาธารณูปโภคสูงกว่าปกติ
ต้นทุนรวมโครงการ	ประมาณ 1,277.97 ล้านบาท รวมค่าก่อสร้าง ค่าที่ดิน ค่าออกแบบ ค่าครุภัณฑ์ตกแต่ง และงบประมาณสำรองฉุกเฉิน
ระยะเวลาก่อสร้าง	ประมาณ 24-30 เดือน (2-2.5 ปี)
ระยะเวลาคืนทุน	ประมาณ 12-20 ปี โดยขึ้นอยู่กับอัตราการเข้าพักเฉลี่ยและรายได้จากกิจกรรมเสริม
อัตราผลตอบแทนลงทุน	อยู่ที่ประมาณ 5-8% ต่อปี ซึ่งอยู่ในเกณฑ์สมเหตุสมผลสำหรับรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์

ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

ตารางที่ 3.5 ตารางต้นทุนการก่อสร้างและพัฒนา

รายการ	รายละเอียด
พื้นที่โครงการทั้งหมด	92,000 ตร.ม. (57 ไร่ 2 งาน)
พื้นที่ใช้สอยอาคารรวม	11,892 ตร.ม.
ต้นทุนก่อสร้างเฉลี่ย	80,000 – 120,000 บาท/ตร.ม. (ตามมาตรฐานโรงแรมระดับ 5 ดาว กรมธนารักษ์/สมาคมโรงแรมไทย)
งบลงทุนรวม (CAPEX)	≈ 1,277.97 ล้านบาท
องค์ประกอบที่รวมในงบลงทุน	- ค่าที่ดิน 60.95 ล้านบาท - ค่าก่อสร้างอาคาร 951.36 ล้านบาท - ค่าออกแบบและบริหารโครงการ 65 ล้านบาท - ค่าครุภัณฑ์ตกแต่งภายใน 95.14 ล้านบาท - ค่าสาธารณูปโภคภายนอกและภูมิทัศน์ 47.57 ล้านบาท - เงินสำรองฉุกเฉินและค่าดำเนินการ 57.95 ล้านบาท
รวมงบลงทุนทั้งหมด	≈ 1,277.97 ล้านบาท
ระยะเวลาก่อสร้าง	ประมาณ 24 – 30 เดือน (2–2.5 ปี)
รายได้สุทธิต่อปี	ประมาณ 63–93 ล้านบาท/ปี (ขึ้นอยู่กับอัตราการเข้าพักและรายได้จากกิจกรรมเสริม)
อัตราผลตอบแทนการลงทุน (ROI)	ประมาณ 5–7% / ปี
ระยะเวลาคืนทุน	ประมาณ 9–11 ปี (ค่าที่สมเหตุสมผลตามบริบทของโครงการรีสอร์ทระดับ 5 ดาวในพื้นที่เกาะท่องเที่ยว)
หมายเหตุเพิ่มเติม	ตัวเลขเป็นค่าประมาณจากข้อมูลอ้างอิงของกรมธนารักษ์, สมาคมโรงแรมไทย และเกณฑ์การลงทุนของรีสอร์ทระดับ 5 ดาว โดยพิจารณาปัจจัยความผันผวนของอัตราเข้าพัก และรายได้เสริมจากกิจกรรม เช่น Workshop, Local Tour และร้านอาหารท้องถิ่น

ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

จากการประเมินต้นทุนการลงทุนรวม 1,277.97 ล้านบาท และรายได้สุทธิต่อปีเฉลี่ยระหว่าง 63–93 ล้านบาทสามารถสรุปได้ว่า ระยะเวลาคืนทุนของโครงการจะอยู่ในช่วงประมาณ 9–11 ปี ซึ่งถือเป็นช่วงเวลาที่ มีความสมเหตุสมผล สำหรับโครงการรีสอร์ทระดับบนในพื้นที่เกาะที่มีต้นทุนด้านโลจิสติกส์สูงและเน้นแนวคิด “คุณค่าทางวัฒนธรรมและความยั่งยืน” มากกว่าปริมาณรายได้ในระยะสั้น

2. ค่าใช้จ่ายดำเนินงานต่อปี (OPEX)

ต้นทุนการดำเนินงาน (Operating Expenditure: OPEX) เป็นค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นต่อเนื่องในแต่ละปีหลังจากโครงการเปิดให้บริการ ซึ่งมีผลโดยตรงต่อผลตอบแทนจากการลงทุน (ROI) และระยะเวลาคืนทุนของโครงการรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยววิถีชาวเลเกาะยาวใหญ่

ลักษณะการดำเนินงานของรีสอร์ทนี้เน้นแนวคิด “Sustainable Luxury” ที่ผสมผสานความหรูหรากับความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม จึงมีโครงสร้างต้นทุนที่แตกต่างจากรีสอร์ททั่วไป โดยเฉพาะในด้านแรงงาน วัตถุดิบ และระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม

ตารางที่ 3.6 ตารางองค์ประกอบต้นทุนดำเนินงานประจำปี

องค์ประกอบต้นทุน	รายละเอียดเชิงวิเคราะห์และผลกระทบ
ต้นทุนแรงงาน	มีแนวโน้มสูงในระยะเริ่มต้น เนื่องจากต้องใช้เวลาฝึกอบรมและพัฒนาศักยภาพบุคลากรท้องถิ่นให้มีทักษะบริการระดับลักซ์วรี รวมถึงความเข้าใจในวัฒนธรรมและวิถีชาวเล เพื่อทำหน้าที่เป็น “Cultural Facilitators”
ต้นทุน F&B และ Supply Chain	มีประสิทธิภาพสูงจากการใช้วัตถุดิบภายในพื้นที่ เช่น อาหารทะเลสดจากชาวประมงในชุมชน ผักพื้นบ้าน และผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ซึ่งช่วยลดต้นทุนขนส่งและสร้างความสัมพันธ์เชิงพึ่งพาระหว่างรีสอร์ทกับชุมชน อีกทั้งยังเพิ่มมูลค่าเชิงการตลาดในฐานะ “Local Taste Experience”
การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม	แม้จะมีต้นทุนเริ่มต้นสูงจากการติดตั้งระบบอนุรักษ์ เช่น ระบบบำบัดน้ำเสียแบบปิด ระบบผลิตไฟฟ้าพลังงานแสงอาทิตย์ และการจัดการขยะรีไซเคิล แต่ในระยะยาวจะช่วยลดค่าใช้จ่ายด้านพลังงานและสาธารณูปโภคลงได้กว่า 20–30% ต่อปี ถือเป็นการลงทุนที่คุ้มค่าในเชิงยั่งยืน
ต้นทุนการตลาด	มุ่งเน้นกลยุทธ์ “Quality over Quantity” โดยสร้างภาพลักษณ์รีสอร์ทผ่านการเล่าเรื่อง (Brand Storytelling) ที่เชื่อมโยงกับแนวคิดความยั่งยืนและวัฒนธรรมชาวเล เช่น การจัดกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เวิร์กช็อป และโปรแกรมชุมชน ซึ่งช่วยเพิ่มคุณค่าทางแบรนด์และดึงดูดนักท่องเที่ยวคุณภาพสูง
ต้นทุนซ่อมบำรุง	อยู่ในระดับปานกลางถึงสูง เนื่องจากรีสอร์ทตั้งอยู่ใกล้ทะเลซึ่งมีความชื้นและเกลือสูง จำเป็นต้องมีการบำรุงรักษาวัสดุอาคารและเฟอร์นิเจอร์อย่างสม่ำเสมอ เพื่อรักษามาตรฐานระดับ 5 ดาวและยืดอายุการใช้งาน
ต้นทุนบริหารและระบบ	รวมค่าใช้จ่ายระบบบริหารจัดการและซอฟต์แวร์โรงแรม เช่น และระบบควบคุมพลังงานอัจฉริยะเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและลดความสูญเสียจากการดำเนินงาน

ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

ตารางที่ 3.7 ตารางประมาณการค่าใช้จ่ายดำเนินงานต่อปี

รายการค่าใช้จ่าย	สัดส่วนต่อ รายได้รวม (%)	ค่าใช้จ่าย โดยประมาณ (ล้านบาท/ปี)	รายละเอียดเชิงวิเคราะห์
1. ค่าจ้างบุคลากร	25-30%	45-55	ค่าใช้จ่ายหลักของรีสอร์ท เนื่องจากเน้นการใช้บุคลากรท้องถิ่น ต้องมีการฝึกอบรมให้เข้าใจงานบริการระดับลักซ์วีร์และการสื่อสารวัฒนธรรม เพิ่มมูลค่าทางประสบการณ์ให้แก่แขกผู้เข้าพัก
2. ค่าซ่อมบำรุง อุปกรณ์และอาคาร	8-10%	15-20	ค่าใช้จ่ายต่อเนื่องจากสภาพภูมิอากาศชายฝั่งทะเลและการดูแลอุปกรณ์พลังงานทางเลือก เช่น แผงโซลาร์เซลล์ ระบบบำบัดน้ำเสีย และระบบปรับอากาศ
3. ค่าพลังงานและ สาธารณูปโภค	10-12%	18-24	ค่าใช้จ่ายด้านไฟฟ้า น้ำประปา และอินเทอร์เน็ต แม้จะลงทุนในระบบพลังงานแสงอาทิตย์แต่ยังมีค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษาและสำรองพลังงานในช่วงฤดูฝน
4. ค่าการตลาดและ ประชาสัมพันธ์	5-7%	8-12	เน้นการตลาดเชิงคุณภาพ สร้างภาพลักษณ์ผ่านเรื่องเล่าเชิงวัฒนธรรม และการทำประชาสัมพันธ์ร่วมกับหน่วยงานท่องเที่ยวภาครัฐ เช่น ททท.
5. ค่าใช้จ่ายทั่วไปอื่น ๆ	5-8%	8-15	รวมค่าใช้จ่ายสำนักงาน ค่าประกันภัย ค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ค่าซอฟต์แวร์ระบบ PMS และระบบบริหารจัดการพลังงานอัจฉริยะ
รวมโดยประมาณ	55-65% ของรายได้ รวมต่อปี	≈ 100-120 ล้านบาท/ปี	ค่าใช้จ่ายรวมต่อปีคิดเป็นสัดส่วนที่สมเหตุสมผลสำหรับรีสอร์ท ระดับ 5 ดาวบนเกาะ โดยมีแนวโน้มลดลงในระยะยาวเมื่อระบบพลังงานและบุคลากรมีเสถียรภาพ

ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

การวิเคราะห์ภาพรวมทางการเงิน

ต้นทุนดำเนินงานต่อปีของรีสอร์ทประเภทนี้จะอยู่ที่ประมาณ 35-45% ของรายได้รวม ซึ่งถือเป็นอัตราปกติของรีสอร์ทในพื้นที่เกาะ และมีแนวโน้มลดลงเมื่อเข้าสู่ปีที่ 4-5 หลังเปิดดำเนินงาน เนื่องจากระบบอนุรักษ์เริ่มสร้างผลตอบแทนในเชิงประหยัดพลังงาน

3.1.2.3 รูปแบบรายได้ของโครงการ

รูปแบบรายได้ของโครงการรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยววิถีชาวเลเกาะยาวใหญ่ ถูกออกแบบมาเพื่อสร้างกระแสรายได้ที่แข็งแกร่งและยั่งยืน โดยพึ่งพิงตลาด High-Value Tourists และเน้นการสร้างรายได้เสริมจาก กิจกรรมเชิงประสบการณ์และวัฒนธรรม ซึ่งมีอัตรากำไรสูงและสอดคล้องกับแนวคิด BCG Economy

ตารางที่ 3.8 ตารางรูปแบบรายได้ของโครงการ

ประเภทรายได้	องค์ประกอบของรายได้	รายละเอียดและกลยุทธ์การสร้างรายได้	สัดส่วน (ประมาณการ)
รายได้หลัก	รายได้จากที่พัก	อัตราค่าห้องพักเฉลี่ยต่อคืน (ADR) สูง : กำหนดราคาในระดับพรีเมียม เนื่องจากโครงการมีความโดดเด่นด้านการออกแบบเชิงอัตลักษณ์และปรัชญาความยั่งยืน - เน้นการขาย Family Villa และ Suite Room เพื่อรองรับกลุ่มครอบครัวคุณภาพ	60-70%
รายได้เสริม	รายได้จากอาหารและเครื่องดื่ม (F&B)	เน้นการนำเสนอ Local Cuisine : การใช้ วัตถุดิบและอาหารทะเลท้องถิ่น จากชาวเล เพื่อสร้างสรรค์เมนูพิเศษที่มีอัตรากำไรสูงและลดต้นทุนวัตถุดิบ	15-20%
	รายได้จากกิจกรรมเชิงวัฒนธรรมและประสบการณ์	High Margin Activities : ค่าเข้าร่วมกิจกรรมเชิงปฏิบัติการและทัวร์สำรวจวิถีชาวเล ซึ่งมีความผูกพันกับชุมชนโดยตรง และขายได้ในราคาที่สูง	5-10%
	รายได้จากสปาและสุขภาพ	การให้บริการ Wellness & Spa โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น และผลิตภัณฑ์จากธรรมชาติ ซึ่งมีอัตรากำไรสูง	5-10%
	รายได้อื่น ๆ	การจำหน่ายผลิตภัณฑ์หัตถกรรมท้องถิ่น ค่าธรรมเนียมการจัดการกิจกรรมกลุ่มและรายได้จาก Artist-in-Residence Program	< 5%

ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

1. รายได้จากที่พัก

ตารางที่ 3.9 ตารางวิเคราะห์ศักยภาพรายได้จากกลุ่มครอบครัว

ประเภทห้องพัก	จำนวน (หน่วย)	ราคาขายเฉลี่ยต่อคืน (ADR)	อัตราการใช้ห้องพักเฉลี่ย	การวิเคราะห์ศักยภาพการสร้างรายได้จากกลุ่มครอบครัว
Residence Villa	1	40,000 บาท/คืน	55%	Iconic & Ultra-Luxury: ห้องพักที่เป็น Flagship ของโครงการ ออกแบบเพื่อรองรับ High-End Multi-Generational Families เน้นความเหนือระดับและพื้นที่ใช้สอยสูงสุด
BeachFront Pool Villa Two Bedroom	6	36,000 บาท/คืน	60%	Ultimate Top Tier Revenue: ห้องพักขนาดใหญ่ที่สุด ออกแบบสำหรับ High-End Multi-Generational Families เน้นความเป็นส่วนตัวสูงสุดและวิวทะเล
Seaview Pool Penthouse	4	30,000 บาท/คืน	65%	Bespoke Luxury Family : ห้องชุดหรูพร้อมสระส่วนตัวบนอาคาร เน้นกลุ่มครอบครัวที่ต้องการวิวสูงและความพิเศษ สร้างรายได้ในระดับ Ultra-Luxury
Ocean Deluxe Pool Villa Seaview	21	22,500 บาท/คืน	65%	Strategic Family Option : ทางเลือกสำหรับ Affluent Families ที่ต้องการสระว่ายน้ำส่วนตัวและวิวทะเลเป็นฐานลูกค้าที่ใหญ่ที่สุด
Cultural Villa Seaview	6	16,500 บาท/คืน	70%	High-Yielding Family Option : รองรับครอบครัวขนาดเล็ก/กลาง (มีบุตร 1-2 คน) ที่ต้องการสระว่ายน้ำส่วนตัวและเข้าถึงชายหาดได้ง่าย
Family Suite Pool Access	16	14,000 บาท/คืน	70%	Core Family Entry Level : ห้องชุดที่มีทางลงสระว่ายน้ำกลางหรือสระเชื่อมต่อ เน้นความสะดวกสบายและ Family-Centric Amenities ในราคาที่แข่งขันได้ดี เพื่อดึงดูดครอบครัวที่คำนึงถึงงบประมาณมากขึ้น
Family Seaview Suite	6	12,000 บาท/คืน	68%	Value Segment : ห้องชุดวิวทะเลขนาดใหญ่ เน้นการสร้างยอดจองและอัตราเข้าพักที่สูง
Deluxe Seaview Suite	6	11,000 บาท/คืน	68%	Entry Level Luxury : จุดเริ่มต้นในการเข้าถึงรีสอร์ทสำหรับคู่รักหรือครอบครัวเล็ก

ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

การสร้างรายได้สูงสุด : ห้องพักประเภท BeachFront Pool Villa Two Bedroom (36,000 บาท/คืน) และ Seaview Pool Penthouse (30,000 บาท/คืน) เป็นกลุ่มยูนิตที่สร้างมูลค่าสูงสุดต่อห้อง ซึ่งเป็นกลไกหลักในการยืนยันศักยภาพของโครงการในการแข่งขันในตลาด Ultra-Luxury

การสนับสนุนรายได้เสริม : ห้องพักในกลุ่ม Suite (11,000–14,000 บาท/คืน) ซึ่งมีจำนวนรวม 30 ยูนิต (Family Suite Pool Access, Family Seaview Suite, Deluxe Seaview Suite) ทำหน้าที่เป็น Volume Driver การมีอัตราเข้าพักสูงในกลุ่มนี้ช่วยเพิ่มจำนวนลูกค้าในรีสอร์ท ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการบรรลุเป้าหมาย High Ancillary Revenue 35% จากกิจกรรม Cultural Immersion

ความได้เปรียบเชิงกลยุทธ์ (Strategic Advantage): โครงการนี้มีประเภทห้องพักที่หลากหลายตอบสนองความต้องการของ Affluent Families ได้อย่างครบถ้วน ตั้งแต่ราคาเริ่มต้นที่แข่งขันได้ดี (11,000 บาท/คืน) ไปจนถึงราคาสูงสุดที่เหนือกว่าคู่แข่งในระดับ Two Bedroom (36,000 บาท/คืน) ตารางที่ 3.10 ตารางการคำนวณรายได้ประมาณการรวมจากที่พัก/ปี

ประเภทห้องพัก	จำนวน (หน่วย) (A)	ราคาขายเฉลี่ย ต่อคืน (ADR) (B)	อัตราการเข้าพักเฉลี่ย (C)	จำนวนคืนขาย ต่อปี (D=365 x C)	รายได้รวม/ปี (E=A x B x D)
Residence Villa	1	40,000 บาท	55%	200.75	8,030,000 บาท
BeachFront Pool Villa Two Bedroom	6	36,000 บาท	60%	219.00	47,304,000 บาท
Seaview Pool Penthouse	4	30,000 บาท	65%	237.25	28,470,000 บาท
Ocean Deluxe Pool Villa Seaview	21	22,500 บาท	70%	255.50	120,723,750 บาท
Cultural Villa Seaview	6	16,500 บาท	65%	237.25	23,487,750 บาท
Family Suite Pool Access	16	14,000 บาท	70%	255.50	57,232,000 บาท
Family Seaview Suite	6	12,000 บาท	68%	248.20	17,870,400 บาท
Deluxe Seaview Suite	6	11,000 บาท	68%	248.20	16,381,200 บาท
รวม	66 ยูนิต	-	เฉลี่ย 67%	-	319,499,100 บาท

ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

2. รายได้เสริม

รายได้เสริม มีบทบาทสำคัญในการเพิ่มอัตรากำไร และสร้างความแตกต่างให้กับโครงการ โดยคิดรายได้เสริมคิดเป็น 35% ของรายได้รวมทั้งหมด (จากการวิเคราะห์ก่อนหน้านี้: รายได้หลักจากที่พักอยู่ที่ 319,499,100 บาท/ปี หรือ 67% ของรายได้รวม)

ตารางที่ 3.11 ตารางการคำนวณประมาณการรายได้เสริม/ปี

ประเภทรายได้เสริม	สัดส่วนที่กำหนดโดยประมาณ	มูลค่าประมาณการต่อปี (บาท)	การวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์
1. รายได้จากกิจกรรมเชิงวัฒนธรรมและประสบการณ์	40%	68,815,190	หัวใจของ USP และ SROI: รายได้สูงสุดในกลุ่มเสริมเน้นกิจกรรม Authentic Cultural Immersion ที่มี High Margin และมีการแบ่งปันรายได้กับชุมชน
2. รายได้จากอาหารและเครื่องดื่ม (F&B)	30%	51,611,393	เน้นกลยุทธ์ Local Sourcing และอาหารทะเลสดจากชาวเล เพื่อสร้างประสบการณ์การรับประทานอาหารที่ไม่เหมือนใคร (Unique Dining)
3. รายได้จากสปาและสุขภาพ	20%	34,407,595	บริการ Wellness ที่ผสมผสานศาสตร์การบำบัดท้องถิ่น (Local Wisdom) เพื่อเพิ่มอัตรากำไร (EBITDA Margin) ของรายได้เสริม
4. รายได้อื่น ๆ	10%	17,203,798	รายได้เบ็ดเตล็ด เช่น ร้านขายของที่ระลึก (ผลิตภัณฑ์จากชุมชน), ค่าบริการซักรีด, ค่าเดินทาง
รวมรายได้เสริม	100%	172,037,976	คิดเป็น 35% ของรายได้รวมทั้งหมด

ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

ตารางที่ 3.12 ตารางรายได้รวมของโครงการ

รายการ	มูลค่าประมาณการต่อปี	สูตรคำนวณและที่มา
A. รายได้หลัก (ค่าห้องพัก)	319.50 ล้านบาท	คิดเป็น 65% ของรายได้รวมทั้งหมด (อ้างอิงจากตารางคำนวณ 66 ยูนิต)
B. รายได้เสริม (กิจกรรม, F&B, สปา)	172.04 ล้านบาท	คิดเป็น 35% ของรายได้รวมทั้งหมด
C. รายได้รวมทั้งหมด	491.54 ล้านบาท	A + B

ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

3.1.2.4 การคืนทุนและผลตอบแทนทางเศรษฐกิจสังคม

1. ระยะเวลาคืนทุน

การคำนวณระยะเวลาคืนทุน เป็นตัวชี้วัดสำคัญในการประเมินความเสี่ยงและระยะเวลาที่โครงการจะต้องใช้ในการเรียกคืนเงินลงทุนเริ่มต้น (CAPEX) ทั้งหมด โดยการประมาณการระยะเวลาคืนทุน 9-11 ปี สะท้อนให้เห็นว่าโครงการนี้เป็นการลงทุนแบบ Strategic Investment ที่ยอมรับ ROI ที่ต่ำกว่าในระยะสั้น เพื่อแลกกับ SROI ที่สูง และความยั่งยืนของแบรนด์ในระยะยาว

ตารางที่ 3.13 ตารางระยะเวลาคืนทุน

รายการ	ข้อมูล/สมมติฐาน	รายละเอียดเชิงวิเคราะห์
เงินลงทุนรวม (CAPEX)	1,277.97 ล้านบาท	CAPEX ที่สูงมาก: ตัวเลขนี้ยืนยันว่าโครงการมีการลงทุนเชิงกลยุทธ์ในโครงสร้างพื้นฐาน SROI/ESG เช่น ระบบจัดการทรัพยากรแบบปิด วัฒนธรรม ซึ่งเป็นต้นทุนเชิงกลยุทธ์เพื่อสร้าง Non-Replicable USP
รายได้รวมต่อปี	491.54 ล้านบาท	High Revenue Potential: รายได้ที่เพิ่มขึ้นจากการรวม Residence Villa และรายได้เสริม (35%) ตามฐาน 66 ยูนิต
ค่าใช้จ่ายดำเนินงาน (OPEX)	180.40 ล้านบาท	อ้างอิงสัดส่วนเดิม 36.7% ของรายได้รวม เพื่อรักษามาตรฐานการบริการและการจ้างงานในท้องถิ่น (Local Employment)
EBITDA ต่อปี	172.04 – 196.62 ล้านบาท (ประมาณ 35% – 40%)	การยืนยันกำไร : อัตรากำไร 35% - 40% ถือว่าแข็งแกร่งและสูงกว่ารีพอร์ตทั่วไป ซึ่งยืนยันว่ากลยุทธ์ Ancillary Revenue ประสิทธิภาพในการสร้างกระแสเงินสด
ระยะเวลาคืนทุน	6.50 – 7.43 ปี	คืนทุนเร็วขึ้น: จากเดิม 9-11 ปี ลดลงเหลือประมาณ 7 ปี สะท้อนถึงประสิทธิภาพในการสร้างรายได้ที่สูงขึ้นจากโครงการที่สมบูรณ์

ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

2. ผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ

ผลตอบแทนทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานของโครงการ ไม่ได้มาจากเพียงกำไรของรีสอร์ทเท่านั้น แต่รวมถึงการขับเคลื่อนเศรษฐกิจในพื้นที่ด้วย

ตารางที่ 3.14 ตารางผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ

องค์ประกอบ	รายละเอียดผลตอบแทน	ตัวชี้วัด
ผลตอบแทนทางการเงิน (ROI)	คาดว่าจะมีมูลค่าสุทธิปัจจุบัน (NPV) เป็นบวกในระยะยาว เนื่องจากโครงการสามารถกำหนด ADR ที่สูง	IRR อยู่ในระดับที่น่าพอใจ สำหรับนักลงทุนที่เน้น ESG
การเพิ่มรายได้แก่ท้องถิ่น	การสร้างห่วงโซ่อุปทานที่ยั่งยืนโดยการจัดซื้อวัตถุดิบและอาหารทะเลจากชาวเลท้องถิ่นโดยตรง	การหมุนเวียนเงินในท้องถิ่นที่สูงกว่ารีสอร์ททั่วไป
การยกระดับเศรษฐกิจการท่องเที่ยว	ดึงดูด High-Value Tourists นักท่องเที่ยวที่มีกำลังซื้อสูง ซึ่งมีค่าใช้จ่ายต่อหัวสูงกว่านักท่องเที่ยวทั่วไปหลายเท่า และช่วยยกระดับภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงคุณภาพของจังหวัดพังงา	อัตราการใช้จ่ายต่อคนต่อวันของนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายสูง

ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

3. ผลตอบแทนทางสังคมและสิ่งแวดล้อม (SROI)

SROI เป็นการประเมินมูลค่าทางสังคมที่เกิดขึ้นจากการลงทุน โดยใช้ "วิถีชาวเล" และ "ความยั่งยืนเชิงนิเวศ" เป็นแกนหลัก

ตารางที่ 3.15 ตารางผลตอบแทนทางสังคมและสิ่งแวดล้อม (SROI)

มิติ SROI	รายละเอียดผลตอบแทนทางสังคมและสิ่งแวดล้อม	ตัวชี้วัดเชิงคุณภาพ
มิติด้านสังคม	การจ้างงานและการกระจายรายได้สู่ชุมชน : การจ้างงานชาวบ้าน การฝึกอบรมทักษะงานบริการ และการจัดซื้อวัตถุดิบโดยตรงจากชาวเล	การจ้างงานท้องถิ่น : > 70% ของพนักงาน การมีส่วนร่วมของชุมชน : ชุมชนเป็นเจ้าของกิจกรรมเชิงวัฒนธรรม
มิติด้านวัฒนธรรม	การอนุรักษ์และถ่ายทอดวิถีชาวเล : โครงการทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้และวิถีชาวเล	จำนวนกิจกรรมวัฒนธรรม/ปี : การเพิ่มรายได้จากภูมิปัญญาท้องถิ่น
มิติด้านสิ่งแวดล้อม	การจัดการที่ยั่งยืน : การลงทุนในระบบบำบัดน้ำเสียแบบปิด การจัดการขยะอย่างยั่งยืน	ประสิทธิภาพระบบบำบัดของเสีย การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก
มิติด้านการตลาดและภาพลักษณ์	การยกระดับภาพลักษณ์ของประเทศ : เป็นต้นแบบของ Luxury Eco-Cultural Tourism ของภูมิภาค	การรับรอง Green Certification ระดับสากล การดึงดูดนักลงทุน ESG

ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

3.1.2.5 การเปรียบเทียบ Benchmark

การเปรียบเทียบนี้มุ่งเน้นการวิเคราะห์ความแตกต่างเชิงกลยุทธ์ระหว่างโครงการรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยววิถีชาวเลเกาะยาวใหญ่ (โครงการเป้าหมาย) กับคู่แข่งระดับลักซ์วารีในพื้นที่ เพื่อยืนยันความสามารถในการแข่งขัน โดยเฉพาะการกำหนดราคา (ADR) และกลไกการสร้างความยั่งยืน (SROI)

ตารางที่ 3.16 ตารางการเปรียบเทียบ Benchmark

เกณฑ์การวิเคราะห์	โครงการเป้าหมาย รีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยววิถีชาวเลเกาะยาวใหญ่	Benchmark Six Senses Yao Noi	Benchmark Anantara Koh Yao Yai
แนวคิดหลัก	Luxury Eco-Cultural เน้นวิถีชาวเล และ BCG Economy สร้างมูลค่าจากวัฒนธรรมท้องถิ่น	Ultra-Luxury Eco-Wellness เน้นความยั่งยืน และ Privacy ในสภาพแวดล้อมธรรมชาติ	Commercial Luxury เน้น Mass-Affluent Family Tourism และสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน
ตลาดเป้าหมาย	High-Value Tourists : ที่ต้องการประสบการณ์วัฒนธรรม	Ultra-Luxury Couples : ที่ต้องการความเป็นส่วนตัวสูงสุด และ Wellness	Affluent Families : ที่ต้องการความสะดวกสบาย และกิจกรรมหลากหลาย
ระดับ ADR/PBP	ADR สูงมาก (11,000–36,000 บาท/คืน) / PBP 12–20 ปี (Strategic Investment)	ADR สูงที่สุดในพื้นที่ (เริ่มต้น ~25,000 บาท+/คืน) / PBP ยาวนาน (High CAPEX/ESG)	ADR สูง (เริ่มต้น ~15,000 บาท+/คืน) / PBP สั้นกว่า (Commercial Priority)
ความแตกต่าง (USP)	- วัฒนธรรมและประสบการณ์ชุมชนวิถีชาวเล - High Ancillary Revenue จาก Local Activity	- ความเป็นส่วนตัวสูงสุด (ทุกยูนิตมี Private Pool) - ชื่อเสียงระดับโลกในด้าน Wellness และ Sustainability	- ขนาดใหญ่ 148 ยูนิต - Family-Centric Amenities
กลไก SROI/ชุมชน	Shared Value Model ผ่านการเป็นหุ้นส่วนธุรกิจ F&B/Activity กับชาวเล โดยตรง	CSR และ Environmental Impact โครงการอนุรักษ์นกเงือก การศึกษาสุขภาพ	CSR Activity กิจกรรมเฉพาะกิจ การบริจาค เน้นการสร้างชื่อเสียงแบรนด์

ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

ตารางที่ 3.17 ตารางการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ด้านการเงิน

ประเด็นวิเคราะห์	รีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยววิถีชาวเลเกาะยาวใหญ่	Six Senses Yao Noi	Anantara Koh Yao Yai
ADR และสัดส่วนรายได้	ADR สูงมาก เน้นรายได้เสริมสูง (High Ancillary Revenue 35%) จากกิจกรรมท้องถิ่น	ADR สูงสุด เน้นรายได้จากห้องพัก เป็นหลัก	ADR สูง เน้นปริมาณการเข้าพัก รายได้เสริมเน้น F&B และกิจกรรมตลาดทั่วไป
ความยืดหยุ่นของ CAPEX	CAPEX สูง แต่ใช้เป็นเครื่องมือสร้าง SROI โดยตรง (สร้างโครงสร้างพื้นฐานชุมชน)	ต้นทุนการลงทุนสูง (CAPEX) เพื่อ มาตรฐานสิ่งแวดล้อมสากล และการออกแบบระดับสูง (ความยืดหยุ่นต่ำ)	CAPEX เหมาะสมกับขนาดและสิ่งอำนวยความสะดวก มาตรฐานสากลทั่วไป
Implied RevPAR	สูง (PBP 12-20 ปี แสดงว่ารายได้ต่อห้องว่างทั้งหมดต้องสูงมาก เพื่อชดเชย CAPEX)	สูงที่สุด (แม้ % การเข้าพักอาจไม่เต็ม 100%)	สูง (เน้น % การเข้าพักที่สูงเพื่อผลักดันรายได้ต่อห้องว่างทั้งหมด)
การลดต้นทุนความเสี่ยง	- โมเดลคุณค่าร่วม - ช่วยลดความเสี่ยงทางสังคม	- การลงทุนด้านสิ่งแวดล้อมช่วยลด ความเสี่ยงด้านกฎหมาย - ความเสี่ยงด้านภาพลักษณ์	- การจัดการแบรนด์ขนาดใหญ่ - ช่วยลดความเสี่ยงด้านการตลาด

ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

ตารางที่ 3.18 ตารางการแบ่งส่วนตลาดตามหลักจิตวิทยาและพฤติกรรม

กลุ่มเป้าหมายหลัก	คำจำกัดความ / ลักษณะสำคัญ	ค่านิยมที่สอดคล้องกับโครงการ
The Conscious/Transformational Traveler	- นักเดินทางที่แสวงหาประสบการณ์ - เน้นการเรียนรู้และต้องการให้การเดินทางของตนเองมีผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม	ยินดีจ่ายในราคาสูงเพื่อสนับสนุน โมเดลคุณค่าร่วม ต้องการ Authentic Cultural Immersion และความรู้เชิงลึกเกี่ยวกับวิถีชีวิตชาวเล
The Experiential/Bespoke Seeker	- นักเดินทางที่ให้ความสำคัญสูงสุดกับความพิเศษและประสบการณ์ที่ไม่ซ้ำใคร เพื่อหมายไปโรงแรมหรูแบบทั่วไป	มองหา USP ที่แข็งแกร่ง (วิถีชาวเล) และบริการที่ปรับแต่งได้เฉพาะ เช่น Private Activity Tour กับคนท้องถิ่น
The Luxury Eco-Family	ครอบครัวที่มีกำลังซื้อสูงที่ให้ความสำคัญกับ ESG และต้องการให้บุตรหลานได้เรียนรู้นอกห้องเรียนในสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและยั่งยืน	ต้องการกิจกรรม Family-Centric ที่บูรณาการวัฒนธรรม เช่น Workshop ชาวเล) เป็นทางเลือกที่เหนือกว่า Family-Centric Amenities ทั่วไปของ Anantara

ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

ตารางที่ 3.19 ตารางการแบ่งส่วนตลาดตามหลักจิตวิทยาและพฤติกรรม

มิติการเปรียบเทียบ	Six Senses Yao Noi	Anantara Koh Yao Yai	รีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยววิถีชาวเลเกาะยาวใหญ่
แกนหลักของประสบการณ์	Wellness & Isolation ความเป็นส่วนตัวและการดูแลสุขภาพ	Convenience & Mass Luxury ความสะดวกสบายและความหรูหราแบบครอบครัว	Authentic Cultural Immersion & SROI การดื่มด่ำวัฒนธรรมและการสร้างคุณค่าร่วม
จุดเด่น	มีชื่อเสียงด้าน ESG สิ่งแวดล้อมและวิถีธรรมชาติ	ห้องพักจำนวนมาก เข้าถึงง่าย สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับครอบครัวครบวงจร	USP แข็งแกร่งที่สุดในมิติวัฒนธรรม มี High Ancillary Revenue จาก Local Activity
ช่องว่างที่เข้าถึง	ช่องว่างระหว่างกลุ่มที่เน้นสิ่งแวดล้อม (Six Senses) กับกลุ่มที่เน้นครอบครัว (Anantara) ที่ยังไม่มีเน้น "วัฒนธรรม" อย่างจริงจัง		

ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

3.1.3 การสอดคล้องกับความต้องการของสังคมปัจจุบัน

ความต้องการของตลาดการท่องเที่ยวในปัจจุบันได้เปลี่ยนจากการแสวงหาความหรูหราทางกายภาพ ไปสู่การแสวงหาความหรูหราเชิงประสบการณ์และคุณค่าทางจริยธรรม โดยมีแรงผลักดันหลักคือ การให้ความสำคัญกับ ESG และการท่องเที่ยวเชิงฟื้นฟู

1. ความต้องการด้านสังคม (Social Demand Axis: S)

1.1 การแสวงหาความแท้จริงทางวัฒนธรรม

1.1.1 ความต้องการของตลาด

ตลาดท่องเที่ยวระดับ Ultra-Luxury และกลุ่มนักเดินทางผู้สร้างการเปลี่ยนแปลง ไม่ได้พิจารณาเพียงความหรูหราทางกายภาพ เช่น ห้องพัก แต่แสวงหาคูณค่าเชิงประสบการณ์ที่ลึกซึ้งและมีความหมาย การเข้าถึงวัฒนธรรมท้องถิ่นที่ "หาซื้อไม่ได้" หรือไม่ถูกทำให้เป็นสินค้าในรูปแบบทั่วไป กลายเป็นสิ่งจำเป็นในการกำหนดราคาที่สูงมาก

1.1.2 การสอดคล้องเชิงกลยุทธ์ของโครงการ

รีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยววิถีชาวเลเกาะยาวใหญ่ ใช้ "วิถีชาวเล" เป็น จุดขายหลักที่ไม่สามารถลอกเลียนแบบได้ โดยเปลี่ยนการรับรู้ของลูกค้าจากการเป็น "สถานที่พักผ่อน" ไปเป็น "ศูนย์เรียนรู้และมีส่วนร่วมทางวัฒนธรรม" การสอดคล้องนี้เกิดขึ้นผ่านรูปแบบดังนี้

กิจกรรมที่มีส่วนร่วมอย่างลึกซึ้ง : นักท่องเที่ยวร่วมกิจกรรมหลักของวิถีชาวเล โดยตรง เช่น การร่วมออกเรือหาปลา หรือ การเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น จากปราชญ์ชาวบ้าน ซึ่งแตกต่างจากการนำเที่ยวชมทั่วไป

ตัวชี้วัดความสำเร็จ : การกำหนดเป้าหมาย รายได้เสริมสูงถึง 35% (High Ancillary Revenue 35%) จากกิจกรรมท้องถิ่นนี้ เป็นการยืนยันว่านักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายมีความเต็มใจที่จะจ่ายในราคาสูงเพื่อแลกกับประสบการณ์ทางวัฒนธรรมที่แท้จริง

1.2 ความยุติธรรมทางสังคมและการกระจายรายได้

1.2.1 ความต้องการของตลาด

ผู้บริโภคระดับสูงในปัจจุบันใส่ใจใน ผลกระทบทางสังคมของการใช้จ่าย และต้องการมั่นใจว่าการท่องเที่ยวของตนเองสนับสนุนหลักการ การค้าที่เป็นธรรมและการสร้างความยั่งยืนทางเศรษฐกิจให้แก่ชุมชน

1.1.2 การสอดคล้องเชิงกลยุทธ์ของโครงการ

โครงการสอดคล้องกับความต้องการนี้ผ่านการใช้ โมเดลคุณค่าร่วม (Shared Value Model) ซึ่งเป็นกลไกที่ก้าวหน้ากว่า ความรับผิดชอบต่อสังคมในองค์กร (CSR) ทั่วไป

ชุมชนในฐานะหุ้นส่วนทางธุรกิจ (Business Partners) : โครงการให้ชุมชนชาวเลเป็น ผู้จัดการกิจกรรมหลักและผู้จัดการวัตถุประสงค์โดยตรง ทำให้ชุมชนได้รับผลประโยชน์ในฐานะ เจ้าของธุรกิจร่วมไม่ใช่เพียงพนักงานการวัดผล SROI (Social Return on Investment) ชัดเจน

การแบ่งปันรายได้ : กำหนดสัดส่วนการแบ่งปันรายได้อย่างชัดเจน เช่น 2-5% ของบิลกิจกรรม เพื่อมอบคืนให้กองทุนชุมชนหรือผู้จัดการกิจกรรมโดยตรง

การจ้างงานท้องถิ่นสูง : ตั้งเป้าหมายการจ้างงานบุคลากรท้องถิ่นในตำแหน่งหลักและตำแหน่งบริการที่สูงถึงประมาณ 70%

2. ความต้องการด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Demand Axis: E)

2.1 การลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

2.1.1 ความต้องการของตลาด

นักท่องเที่ยวปัจจุบันให้ความสำคัญกับความโปร่งใสและหลักฐานเชิงประจักษ์ของการดำเนินงานที่สอดคล้องกับมาตรฐานการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน พวกเขาต้องการเห็นการลงทุนในเทคโนโลยีและกระบวนการที่ช่วย ลดภาระทางนิเวศวิทยาของรีสอร์ท

2.1.2 การสอดคล้องเชิงโครงสร้างของโครงการ

สถาปัตยกรรมที่คำนึงถึงบริบท : การใช้เทคนิคการก่อสร้างแบบ ผลกระทบต่ำเพื่อรบกวนภูมิทัศน์และระบบนิเวศเดิมให้น้อยที่สุดและการเลือกใช้วัสดุในท้องถิ่นหรือวัสดุที่ยั่งยืน

ระบบจัดการทรัพยากรแบบปิด : การลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานเชิงสิ่งแวดล้อมที่ไม่เพียงแต่ประหยัด แต่ยังช่วยฟื้นฟู เช่น การบำบัดน้ำเสีย การนำน้ำที่ผ่านการบำบัดกลับมาใช้ใหม่สำหรับรดน้ำต้นไม้หรือการใช้งานอื่น ๆ หรือพลังงานหมุนเวียน เช่น การติดตั้งระบบ พลังงานแสงอาทิตย์หรือการใช้พลังงานสะอาดอื่น ๆ เพื่อลดการพึ่งพาเชื้อเพลิงฟอสซิล

2.2 การอนุรักษ์ระบบนิเวศทางทะเล

2.2.1 ความต้องการของตลาด

ในพื้นที่เกาะความต้องการของนักท่องเที่ยวไม่ได้หยุดที่การลดผลกระทบต่อขยายไปสู่การมีส่วนร่วมใน การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติเฉพาะถิ่น โดยเฉพาะระบบนิเวศทางทะเล ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของพื้นที่

2.2.1 การสอดคล้องเชิงปฏิบัติการของโครงการ

การทำประมงที่ยั่งยืนร่วมกับชาวเล : การจัดกิจกรรม การทำประมงที่ยั่งยืนร่วมกับชาวเลในพื้นที่ ทำให้แขกได้เรียนรู้การทำประมงที่ไม่ทำลายทรัพยากร ซึ่งเป็นการเปลี่ยนจากการทำประมงแบบดั้งเดิมไปสู่โมเดลที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

การศึกษาและฟื้นฟูป่าโกงกาง : การนำเสนอกิจกรรม การให้ความรู้ด้านระบบนิเวศป่าโกงกาง และอาจรวมถึงการปลูกป่าโกงกางทดแทน โดยมีชาวเลเป็นผู้นำทัวร์

การสร้างแรงจูงใจทาง : การเชื่อมโยงรายได้เสริมจากกิจกรรมอนุรักษ์เหล่านี้เข้ากับชุมชนโดยตรง ทำให้เกิดแรงจูงใจทางเศรษฐกิจที่เข้มแข็งให้ชาวบ้านปกป้องสิ่งแวดล้อมของตนเอง ในฐานะแหล่งรายได้ที่ยั่งยืน ซึ่งกลไกนี้ทำให้การอนุรักษ์ถูกฝังอยู่ในโมเดลธุรกิจอย่างถาวร

3.2 การวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการ

การวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยววิถีชาวเลเกาะยาวใหญ่ เป็นขั้นตอนสำคัญในการประเมินศักยภาพเชิงกายภาพและเชิงกลยุทธ์ของทำเล เพื่อให้มั่นใจว่าที่ตั้งนั้นเอื้อต่อการพัฒนาเป็นรีสอร์ทระดับ Luxury Eco-Cultural และสามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายหลักได้ การวิเคราะห์นี้ครอบคลุมปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ การเข้าถึง และโอกาสในการเชื่อมโยงกับชุมชนและแหล่งท่องเที่ยวโดยรอบ

3.2.1 การเลือกที่ตั้งและขนาดที่ตั้ง

3.2.1.1 เกณฑ์การเลือกที่ตั้งระดับยุทธศาสตร์

1. ตำแหน่งศูนย์กลางทางยุทธศาสตร์

เกาะยาวใหญ่ตั้งอยู่ในตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ที่เป็น ศูนย์กลางเชิงยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน โดยอยู่กึ่งกลางระหว่าง 3 จังหวัดท่องเที่ยวหลัก คือ ภูเก็ต พังงา และกระบี่ ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติว่าเป็น จุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวทางทะเลระดับโลก

ตำแหน่งนี้ทำให้เกาะยาวใหญ่เป็นเสมือน "สะพานธรรมชาติ" ที่เชื่อมโยงนักท่องเที่ยวจากท่าเรือสำคัญของทั้งสามจังหวัด ทำให้การเข้าถึงสะดวกและมีทางเลือกหลากหลาย ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในอนาคต เช่น "โครงการท่าเรือวงแหวนอันดามัน" ที่จะยิ่งต่อยอดศักยภาพด้านการคมนาคมทางน้ำ

2. ความสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาที่ยั่งยืน

การเลือกที่ตั้งบนเกาะยาวใหญ่มีความสอดคล้องโดยตรงกับ วิสัยทัศน์ของจังหวัดพังงา ที่มุ่งเน้นการพัฒนาเป็น "ศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ" และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ

โครงการใช้คุณลักษณะของพื้นที่เป็นฐานในการวางตำแหน่งทางการตลาดแบบ Luxury Eco-Cultural ซึ่งเป็นเทรนด์การท่องเที่ยวที่ให้มูลค่าสูงต่อประสบการณ์ทางวัฒนธรรมและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มากกว่าการท่องเที่ยวเชิงปริมาณแบบดั้งเดิม

3. ความสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและนิเวศวิทยา

พื้นที่เกาะยาวใหญ่โดดเด่นด้วย ความอุดมสมบูรณ์ทางนิเวศวิทยาชายฝั่ง โดยมีทรัพยากรทางธรรมชาติที่สำคัญ ได้แก่ ป่าชายเลนที่เขียวชอุ่มและสมบูรณ์และแนวปะการังบางส่วน ทรัพยากรเหล่านี้เป็น ฐานเศรษฐกิจและวิถีชีวิตหลักของชาวเลดั้งเดิม อาทิ การประมงพื้นบ้านและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง ซึ่งเป็น "ฉากหลัง" ที่เป็นจริงและเป็นเอกลักษณ์สำหรับการพัฒนาประสบการณ์

วิถีชาวเล ความเปราะบางของระบบนิเวศ บังคับให้โครงการต้องประยุกต์ใช้หลักการ การออกแบบเพื่อความยั่งยืนและสถาปัตยกรรมเพื่อความยืดหยุ่นเพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งเพิ่มคุณค่าให้กับโครงการในเชิงของการอนุรักษ์

4. อัตลักษณ์ชุมชนที่เข้มแข็งและภูมิปัญญาดั้งเดิม

ชุมชนบนเกาะยาวใหญ่ยังคงรักษา อัตลักษณ์ดั้งเดิมของชาวเล และวิถีชีวิตแบบอิสลามไว้ได้อย่างมั่นคง รวมถึงมีภูมิปัญญาพื้นถิ่น ในด้านการประมง หัตถกรรม และการปลูกข้าว ด้วยอัตลักษณ์และวิถีชีวิตที่เข้มแข็งนี้เป็น "แกนหลัก" ที่ทำได้ยากสำหรับรีสอร์ทระดับลักซ์วรี ทำให้โครงการสามารถสร้างประสบการณ์ท่องเที่ยวที่ลึกซึ้งและมีความหมาย

การเลือกที่ตั้งเอื้อต่อการสร้าง "กลไกโมเดลคุณค่าร่วม" โดยรีสอร์ททำหน้าที่เป็นกลไกตัวกลางเชื่อมโยงนักท่องเที่ยวกับชุมชน ทำให้ชาวบ้านสามารถเข้าร่วมเป็นส่วนธุรกิจและผู้สร้างรายได้ ผ่านการจัดกิจกรรมเชิงวัฒนธรรม เช่น การทำอาหารพื้นบ้าน การเรียนรู้การประมง ซึ่งเป็นการสร้างความยั่งยืนทางเศรษฐกิจและสังคมในระยะยาว

3.2.1.2 ขอบเขตเชิงพื้นที่สำหรับการออกแบบ

พื้นที่ศึกษาหลักในการวางผังและออกแบบโครงการคือ พื้นที่ชายฝั่งทะเลบนเกาะยาวใหญ่ ครอบคลุมพื้นที่ในเขต ตำบลเกาะยาวใหญ่ และ ตำบลพรุใน โดยเน้นบริเวณที่สามารถสร้างการเชื่อมโยงองค์ประกอบสำคัญ 3 ส่วน

1. พื้นที่ชายหาด : สำหรับกิจกรรมหลักของรีสอร์ทและทัศนียภาพทางทะเล
2. พื้นที่ป่าชายเลน : เพื่อการเรียนรู้เชิงนิเวศและกิจกรรมวิถีชาวเล เช่น การพายเรือคายัค การเดินชมธรรมชาติ
3. พื้นที่ใกล้เคียงชุมชนชาวเลดั้งเดิม : เพื่ออำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมและการเข้าร่วมของชุมชนในฐานะพันธมิตรทางธุรกิจ

ตารางที่ 3.20 ตารางศักยภาพทางภูมิยุทธศาสตร์และการเข้าถึง

เกณฑ์	คำอธิบายเชิงวิชาการ	การประยุกต์ใช้ในโครงการ
ตำแหน่ง Hub ภาคอันดามัน	จังหวัดพังงาเป็นส่วนหนึ่งของ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ซึ่งประกอบด้วย ภูเก็ต พังงา และกระบี่ ถือเป็น Global Marine Tourism Corridor	ตำแหน่งของอำเภอเกาะยาว เป็น Gateway ที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวระดับสูงจากศูนย์กลางการบินนานาชาติอย่าง สนามบินภูเก็ต และการคมนาคมทางทะเลจากกระบี่
การเชื่อมต่อโครงสร้างพื้นฐาน	แม้เกาะยาวใหญ่จะมีความเป็นส่วนตัวสูง แต่ได้รับประโยชน์จาก โครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดข้างเคียงที่ครบวงจร	การเข้าถึงของโครงการมีความยืดหยุ่นสูง โดยอาศัยการเชื่อมต่อจากท่าเรือสำคัญในจังหวัดพังงาและจังหวัดภูเก็ต ซึ่งลดความเสี่ยงด้าน Logistics และเพิ่มความสะดวกสบายให้กลุ่มเป้าหมาย
ความมั่นคงทางตลาด	พังงาเป็นจังหวัดที่มี อัตราการเติบโตของนักท่องเที่ยวที่ต่อเนื่อง คาดการณ์จำนวนนักท่องเที่ยวปี พ.ศ. 2567 มากกว่า 4.1 ล้านคน เพิ่มขึ้นจากปี 2566 ถึง 23%	ตอกย้ำถึง Market Viability และศักยภาพในการดึงดูดเงินลงทุน โดยโครงการอยู่ในพื้นที่ที่ตลาดการท่องเที่ยวได้รับการพิสูจน์แล้วว่ามีความต้องการสูง

ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

ภาพที่ 3.3 การเข้าถึงของโครงการ

ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

3.2.3 การเลือกที่ตั้งเฉพาะในระดับพื้นที่

การกำหนดเกณฑ์ในระดับพื้นที่หรือระดับจุลภาค คือขั้นตอนสำคัญที่สุดในการคัดเลือกพื้นที่ เพื่อเป็นกรอบการออกแบบรีสอร์ทระดับ Luxury Eco-Cultural ที่ตั้งเป้าหมายไว้ให้กลายเป็นข้อกำหนดทางกายภาพที่ชัดเจน

วิเคราะห์ระดับเมือง ยืนยันว่า เกาะยาวใหญ่ นั้น "ดีพอ" ในเชิงตลาดและยุทธศาสตร์

วิเคราะห์ระดับจุลภาค ยืนยันว่า "ที่ดินผืนนี้" สามารถ "สร้างได้จริง" และสามารถ "ดำเนินงานได้จริง" ตามเป้าหมายของโครงการ

ตารางที่ 3.21 ตารางการเลือกที่ตั้งเฉพาะในระดับพื้นที่

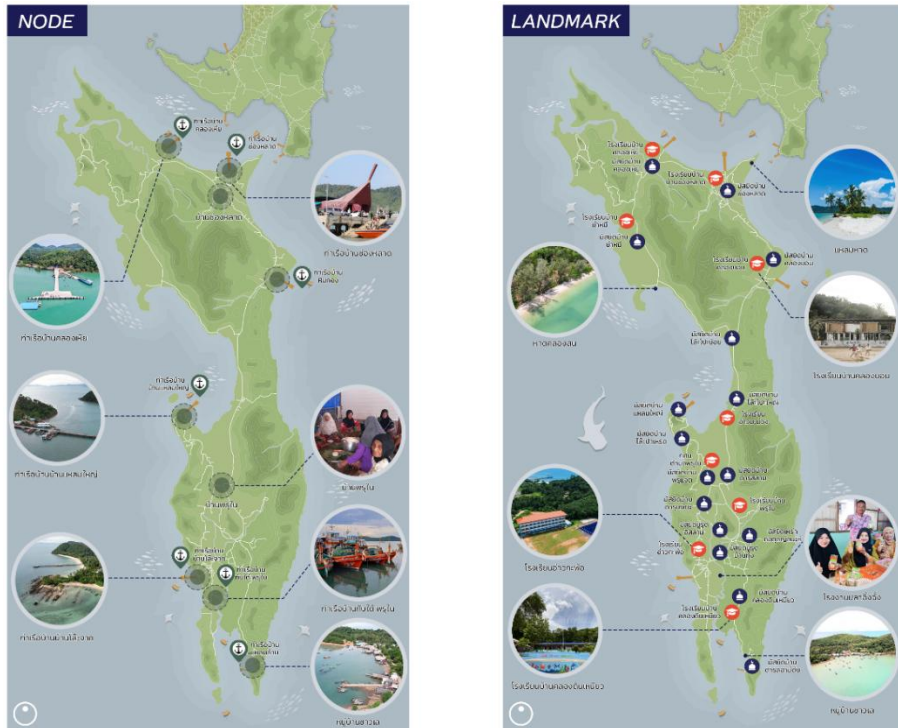
เกณฑ์	คำอธิบาย	ทำไมถึงสำคัญกับโครงการ
1. ต้องติดธรรมชาติเด่น	ที่ตั้งต้องอยู่ติดกับชายหาด เพื่อให้สามารถใช้ธรรมชาติเป็นส่วนหนึ่งของประสบการณ์ได้	นี่คือ หัวใจของรีสอร์ท Eco-Cultural แหกที่มาพักจะได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ธรรมชาติและวิถีชาวเลได้อย่างเต็มที่และรู้สึกผูกพันกับสถานที่
2. ต้องอยู่ใกล้ชุมชน	ที่ตั้งควรอยู่ใกล้หมู่บ้านชาวเลดั้งเดิม เพื่อให้เดินทางไปมาหาสู่กันง่าย แต่ต้องมีพื้นที่กันชน เพื่อไม่ให้รีสอร์ทไปรบกวนความเป็นส่วนตัวของชาวบ้าน	รีสอร์ทจะสามารถจ้างงานชาวบ้าน จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม และช่วยเหลือชุมชนได้อย่างยั่งยืน ตามแนวคิด "ร่วมสร้างคุณค่า"
3. ต้องวิวสวยและเป็นส่วนตัว	ที่ตั้งต้องมี วิวทะเลอันดามันที่สวยงามที่สุด และมีพื้นที่กว้าง ไม่แออัด	เพื่อให้รีสอร์ทมีมาตรฐาน Luxury แหกจะได้รับความสงบสูงสุด เป็นส่วนตัว และเพลิดเพลินกับความสวยงามของธรรมชาติ โดยไม่รู้สึกถูกรบกวน
4. ต้องสร้างได้จริงและถูกกฎหมาย	(ก) พื้นที่ต้องไม่ชันเกินไป (ควรเป็นพื้นที่ราบหรือเนินเล็กน้อย) เพื่อให้ก่อสร้างง่ายและประหยัดค่าใช้จ่าย (ข) เข้าถึงระบบน้ำ/ไฟ ได้สะดวก (ค) ต้องไม่ผิดกฎหมาย ควบคุมอาคารในพื้นที่ชายฝั่ง	เพื่อให้มั่นใจว่าโครงการสามารถ สร้างได้จริง และดำเนินกิจการได้อย่างยั่งยืน ถูกต้องตามกฎหมาย โดยไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมที่เปราะบาง

ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

เกณฑ์เหล่านี้ถูกกำหนดขึ้นโดยมีเป้าหมายหลักในการสร้างความสมดุลระหว่างความหรูหรา การอนุรักษ์ธรรมชาติและการสนับสนุนชุมชน ผลลัพธ์จากการวิเคราะห์นี้จะนำไปสู่การกำหนดขอบเขตพื้นที่ศึกษาที่เหมาะสมสำหรับการวางผังและออกแบบทางสถาปัตยกรรม

ภาพที่ 3.4 การวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการ
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

ภาพที่ 3.5 การวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการ
ที่ท่า ผู้ศึกษา (2568)

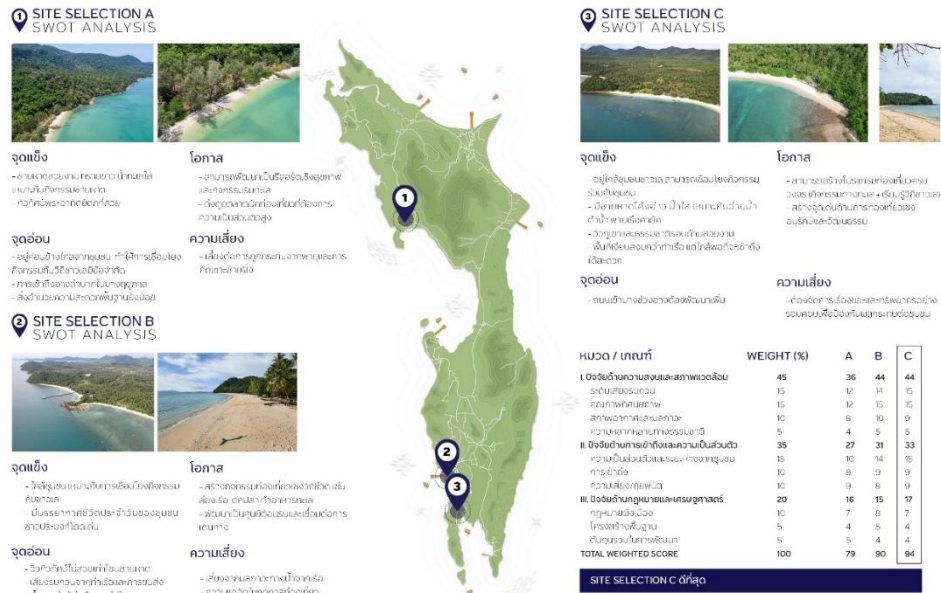
3.2.4 เกณฑ์การเลือกพื้นที่และขนาดพื้นที่

การกำหนดเกณฑ์และขนาดพื้นที่สำหรับโครงการ เป็นการนำเอาเกณฑ์ระดับจุลภาคมาผนวกเข้ากับความต้องการเชิงฟังก์ชัน เพื่อให้ได้ขนาดที่ดินที่เหมาะสมที่สุด

ตารางที่ 3.22 ตารางเกณฑ์การเลือกพื้นที่และขนาดพื้นที่

เกณฑ์หลัก	การตีความจากองค์ประกอบของพื้นที่
1. การเข้าถึงสองมิติ	ทางทะเล : ต้องมีแนวชายฝั่งที่สามารถสร้างท่าเทียบเรือหรือจุดขึ้นลงเรือได้สะดวก ทางบก: ต้องเชื่อมต่อกับถนนท้องถิ่น เพื่อความสะดวกในการเข้าถึงของพนักงานและชุมชน
2. ความหลากหลายทางนิเวศ	ต้องมีขอบเขตติดกับสองระบบนิเวศหลัก คือ ทะเล ชายหาด เพื่อใช้เป็นฉากหลังและพื้นที่กิจกรรมที่แตกต่างกัน
3. การมีอยู่ของชุมชน	ที่ตั้งต้องอยู่ใกล้ ชุมชนชาวเลดั้งเดิม เพื่อเป็นแหล่งบุคลากรและแหล่งวัฒนธรรม แต่ต้องมีพื้นที่ว่าง เพียงพอในการแยกพื้นที่ส่วนตัวของรีสอร์ทออกจากชุมชน
4. ศักยภาพด้านวิวและทิศทาง	ต้องหันหน้าไปทางทิศที่มอบ ทิศนัยภาพอันดามันที่สวยงามที่สุด และสามารถใช้ประโยชน์จากทิศทางลมเพื่อช่วยในการระบายอากาศและการออกแบบที่ยั่งยืน

ที่ท่า ผู้ศึกษา (2568)

ภาพที่ 3.6 การเลือกพื้นที่และขนาดพื้นที่ตั้งโครงการ
ที่ท่า ผู้ศึกษา (2568)

ภาพที่ 3.7 การเลือกพื้นที่และขนาดพื้นที่ตั้งโครงการ
ที่ท่า ผู้ศึกษา (2568)

3.2.5 วิเคราะห์บริบทของสภาพแวดล้อมของที่ตั้ง

การวิเคราะห์บริบทของสภาพแวดล้อมในพื้นที่เขตร้อนชื้นแบบเกาะยาวใหญ่ต้องยึดหลัก Passive Design ซึ่งคือการใช้ประโยชน์จากสภาพแวดล้อมธรรมชาติ ตารางที่ 3.23 ตารางลักษณะทางกายภาพภูมิประเทศและการวางผัง

ลักษณะทางกายภาพ	หลักการออกแบบสถาปัตยกรรม	นัยสำคัญในการออกแบบ
ที่ราบต่ำติดทะเล	หลีกเลี่ยงการถมดินและใช้ระบบยกพื้นสูง (Stilts) : ควรก่อสร้างอาคารด้วยระบบเสาหรือตอม่อ โดยเฉพาะในบริเวณที่เสี่ยงต่อระดับน้ำขึ้นสูงสุด	ลดผลกระทบทางนิเวศวิทยา : รักษาทางน้ำธรรมชาติ และป้องกันการรบกวนระบบรากของป่าชายเลน สู่ถึง สถาปัตยกรรมวิถีชาวเล
แนวชายฝั่งเปิดกว้าง	วางผังอาคารให้ขนานกับแนวชายฝั่ง: เพื่อให้ห้องพักทุกยูนิตได้รับวิวทะเลอันดามันที่เปิดกว้างและสมบูรณ์ที่สุด	เพิ่มมูลค่า : ใช้ประโยชน์จากทัศนียภาพอันสวยงาม ซึ่งเป็นปัจจัยหลักของรีสอร์ท

ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

ตารางที่ 3.24 ตารางลักษณะทางกายภาพลมและการระบายอากาศ

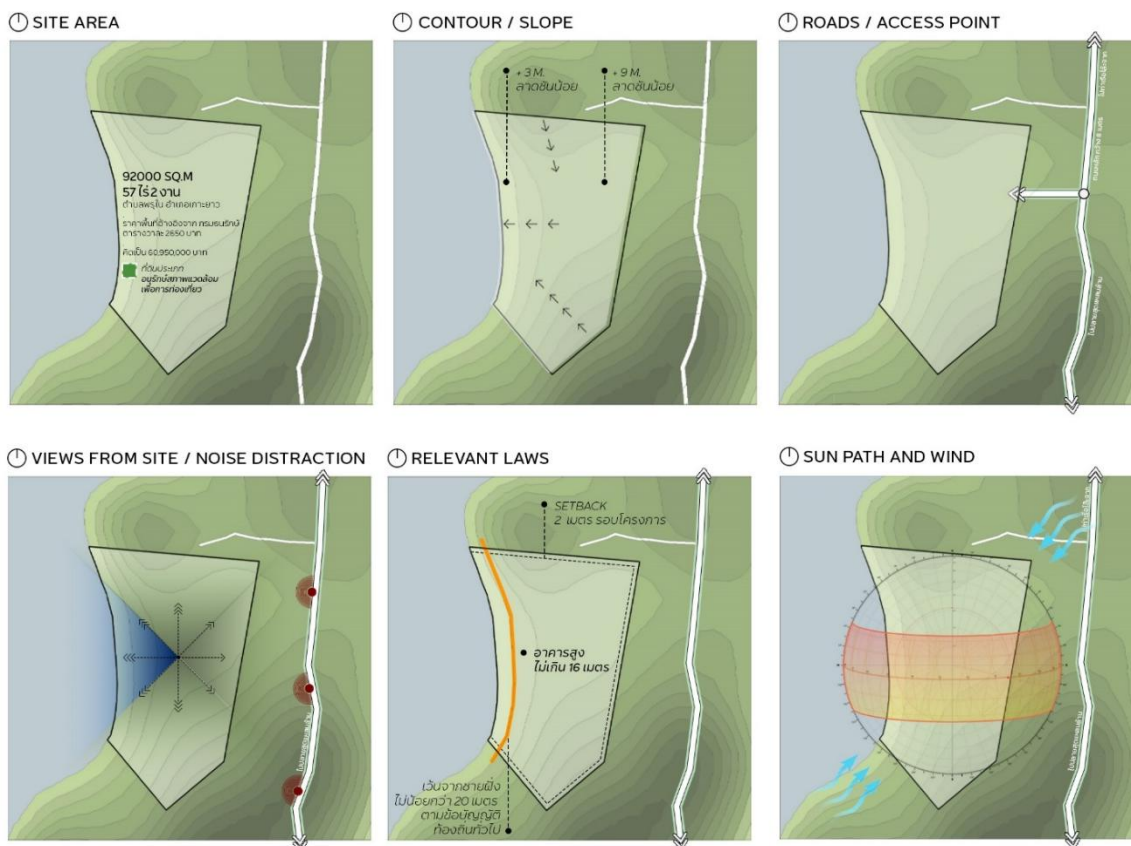
ลักษณะทางภูมิอากาศ	หลักการออกแบบสถาปัตยกรรม	นัยสำคัญในการออกแบบ
ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ (ลมแรงและฝนสาด)	การป้องกันทิศทางลมปะทะ : ออกแบบให้มีผนังที่ทึบ หรือมีการป้องกันที่แข็งแรงในทิศตะวันตกเฉียงใต้ พร้อมด้วยกันสาดเพื่อป้องกันฝนสาด	การออกแบบเพื่อความทนทาน : ป้องกันความเสียหายจากพายุฝน และลดความชื้นเข้าสู่ตัวอาคาร
ลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ (ลมพัดผ่านช่วงแล้ง)	การออกแบบช่องเปิดเพื่อรับลม: วางช่องเปิดและหน้าต่างให้สัมพันธ์กันในทิศทางตรงข้าม (Cross-Ventilation) และใช้ Stack Effect (ช่องเปิดสูง) เพื่อดึงลมร้อนออก	ลดการใช้พลังงาน : อาศัยการระบายอากาศตามธรรมชาติเพื่อลดอุณหภูมิและความชื้นภายในห้องพัก

ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

ตารางที่ 3.24 ตารางลักษณะทางกายภาพลมและการระบายอากาศ

ลักษณะทางภูมิอากาศ	หลักการออกแบบสถาปัตยกรรม	นัยสำคัญในการออกแบบ
ความเข้มแสงและความร้อนสูงในเขตร้อน	การควบคุมแสงทิศตะวันออก/ตะวันตก : ใช้แผงบังแดด เช่น ครีบกั้นแดด ระแนงไม้ หรือ Façade ที่มีมิติเพื่อสร้างเงา	ลดภาระความร้อน : ป้องกันไม่ให้แสงอาทิตย์และความร้อนเข้าสู่อาคารโดยตรง ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของสถาปัตยกรรมเขตร้อน
การให้แสงธรรมชาติ	ออกแบบให้แสงสว่างที่เข้าถึงภายในเป็น แสงแบบกระจาย โดยใช้ช่องแสงด้านบนหรือการกรองแสงผ่านวัสดุโปร่งแสง	เพิ่มคุณภาพพื้นที่ : ลดความร้อนจ้า แต่ยังคงความสว่างและประหยัดพลังงานไฟฟ้า

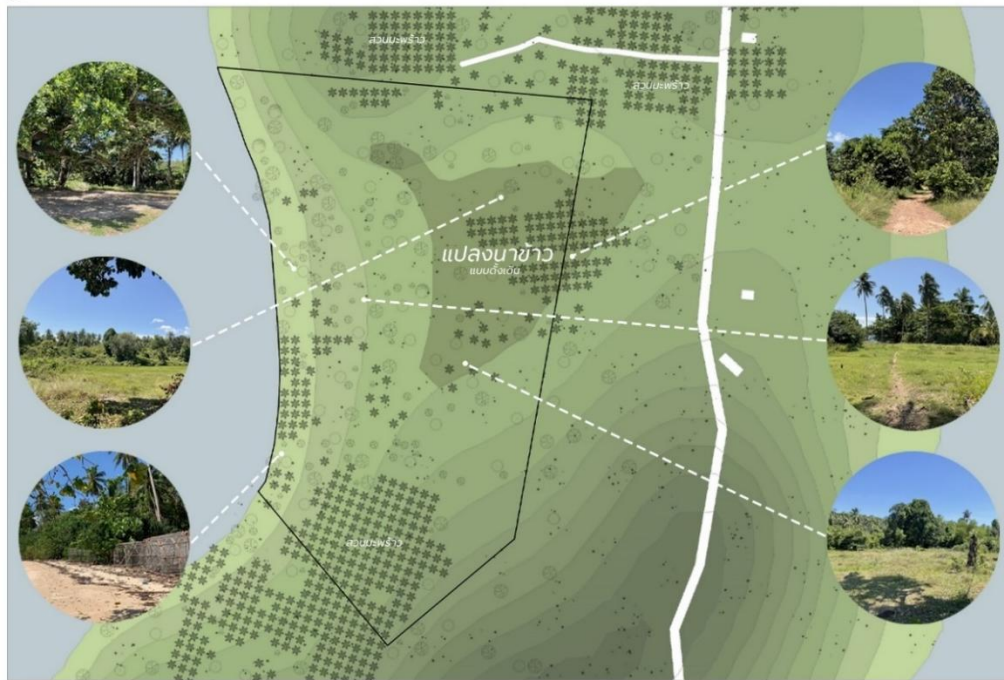
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

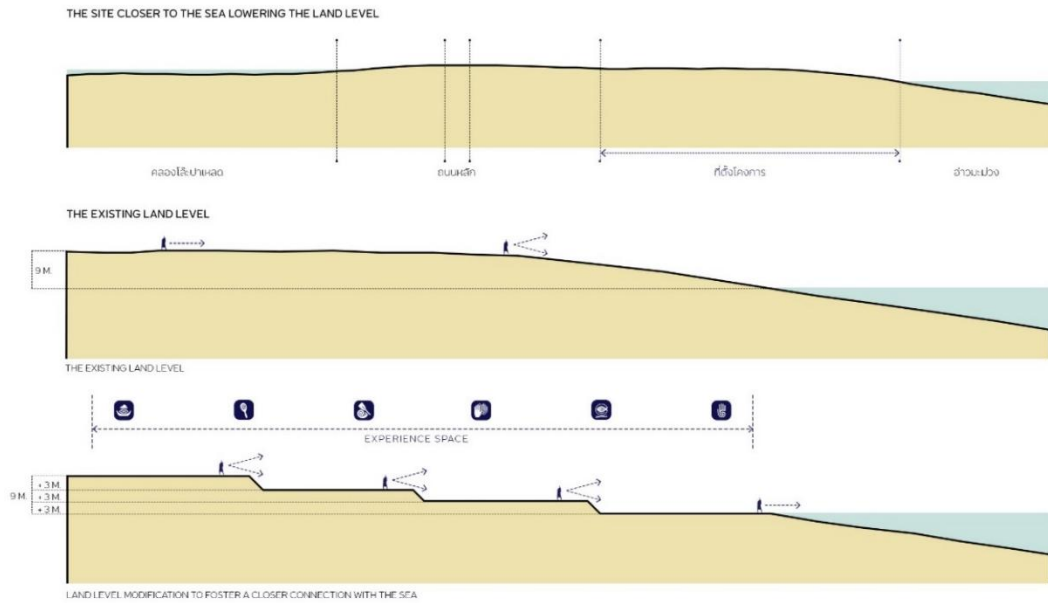
ภาพที่ 3.10 วิเคราะห์บริบทของสภาพแวดล้อมของที่ตั้งของโครงการ

ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

EXISTING PLANTS

ภาพที่ 3.11 วิเคราะห์บริบทของสภาพแวดล้อมของที่ตั้งของโครงการ
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

ภาพที่ 3.12 วิเคราะห์บริบทของสภาพแวดล้อมของที่ตั้งของโครงการ
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

ภาพที่ 3.13 บริบทของสภาพแวดล้อมของที่ตั้งของโครงการ
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

ตารางที่ 3.26 ตารางลักษณะทางกายภาพเสียง กลิ่น และความชื้น

ลักษณะทาง บริบท	หลักการออกแบบสถาปัตยกรรม	นัยสำคัญในการออกแบบ
เสียง/กลิ่นจาก กิจกรรมชุมชน	การวางผัง : ใช้พื้นที่สีเขียวหนาแน่น เป็นแนวกัน เสียง วางตำแหน่งห้องพักให้อยู่ห่างจากแหล่งกำเนิด เสียงรบกวนหลัก	รักษาความเป็นส่วนตัว : ป้องกันเสียง รบกวน ขณะที่ยังรักษาความเชื่อมโยงกับ ชุมชนไว้
ความชื้นสัมพัทธ์ สูง	การเลือกวัสดุและรายละเอียดทางสถาปัตยกรรม : ใช้วัสดุที่ทนทานต่อความชื้นสูงและออกแบบให้มี ช่องว่างเหนือฝ้า หรือใต้ถุนบ้านที่อากาศไหลเวียน ได้ดี	ความทนทานและความสะอาด: ป้องกัน ปัญหาเชื้อรา ความอับชื้น และยืดอายุการ ใช้งานของอาคารในระยะยาว

ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

3.3. การวิเคราะห์ผู้ใช้สอยอาคาร

การกำหนดตลาดกลุ่มเป้าหมายของโครงการ ควรพิจารณาจากสถิติและแนวโน้มตลาดหลักของจังหวัดพังงาและพื้นที่ใกล้เคียง ซึ่งโดดเด่นในกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีกำลังซื้อสูงและเน้นการพักผ่อนระยะยาวจากยุโรปและเอเชียบางส่วน

ตารางที่ 3.27 ตารางวิเคราะห์สถิติและข้อมูลการส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดพังงา

ลำดับ	กลุ่มตลาดเป้าหมายหลัก	สัดส่วนเป้าหมาย (โดยประมาณ)	เหตุผลเชิงกลยุทธ์และความสอดคล้องกับโครงการ
1	ยุโรป (สแกนดิเนเวีย, เยอรมนี, ยุโรปตะวันตก)	50% - 60%	ตลาดดั้งเดิมและมูลค่าสูง : กลุ่มนี้มีระยะเวลาพำนักยาวและมีกำลังซื้อสูง
2	เอเชีย (จีน, อินเดีย, อาเซียน)	20% - 30%	ตลาดเติบโตสูง : เน้นกลุ่ม Multi-Generational Families ที่ต้องการกิจกรรมเชิงประสบการณ์ ซึ่งสอดคล้องกับการจัดสรรพื้นที่
3	รัสเซีย	15% - 20%	ตลาดกำลังซื้อสูงเน้นการท่องเที่ยวระดับพรีเมียม
4	ตลาดในประเทศ (ไทย)	< 5%	ตลาดเสริม : เน้นวันหยุดยาว/เทศกาล

ที่มา ข้อมูลสถิติจากกองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา

แนวโน้มของตลาดกลุ่มเป้าหมายที่เน้นการพักผ่อนระยะยาวและกลุ่มครอบครัวที่มีกำลังซื้อสูงผนวกกับความต้องการกิจกรรมเชิงประสบการณ์ที่เพิ่มขึ้น

ตารางที่ 3.28 ตารางวิเคราะห์สถิติและข้อมูลการส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดพังงา

ลำดับ	ข้อมูลสถิติ/แนวโน้ม	การอ้างอิงพื้นที่	ความเชื่อมโยงกับโครงการ
1	ตลาดยุโรปเน้น Long Stay	พังงา/เขาหลัก	นักท่องเที่ยวจากสแกนดิเนเวีย/เยอรมนี มักเดินทางมาเป็นครอบครัวและพักผ่อนระยะยาว ความต้องการคือพื้นที่สงบ
2	ความสนใจในกิจกรรมเชิงวิถี	ทั่วไป	กิจกรรมการเรียนรู้ เช่น Cooking Class งานฝีมือ ถูกจัดเป็นกิจกรรมหลักที่กลุ่มครอบครัวให้ความสำคัญเพื่อเสริมการเรียนรู้ของบุตรหลาน
3	ตลาดเอเชียเน้น Multi Generational	ภูเก็ต/พังงา	นักท่องเที่ยวจีนและอินเดียมักเดินทางแบบครอบครัวใหญ่หลายช่วงวัย ซึ่งต้องการที่พักประเภท Family และกิจกรรมที่สามารถทำร่วมกัน
4	การยกระดับประสบการณ์	ททท.พังงา	ททท. มุ่งเน้นการส่งมอบคุณค่าผ่าน Experience-based-Tourism ซึ่งรูปแบบนี้เหมาะสมกับ กิจกรรมเชิงวิถีชาวเล

ที่มา ข้อมูลสถิติจากกองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา

การวิเคราะห์ผู้ใช้สอยอาคารในโครงการรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยววิถีชาวเลเกาะยาวใหญ่ เป็นการศึกษาเชิงสถาปัตยกรรมเพื่อแปลงความต้องการของกลุ่มผู้ใช้งานหลัก 3 กลุ่ม คือ ลูกค้ำเป้าหมาย บุคลากรผู้ให้บริการ และกลุ่มชุมชนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียให้เป็นโปรแกรมทางสถาปัตยกรรมที่มีประสิทธิภาพ และมีมิติทางวัฒนธรรม

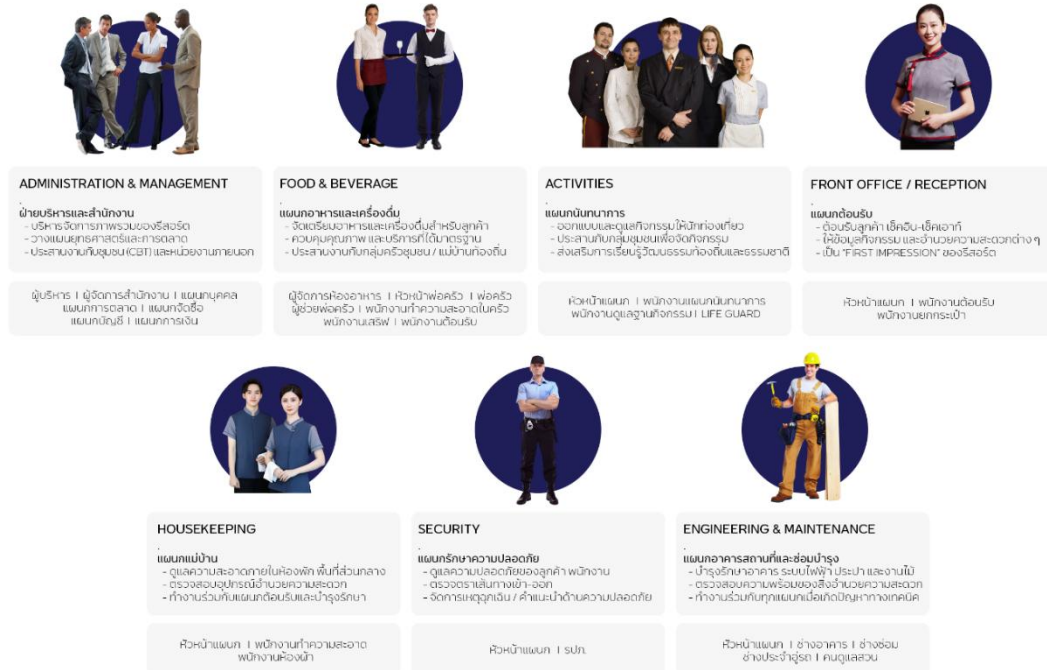
3.3.1. การวิเคราะห์กลุ่มลูกค้ำเป้าหมาย

การวิเคราะห์ลูกค้ำเน้นที่กลุ่มครอบครัว Family Focused Group Travel เนื่องจากเป็นกลุ่มที่มีกำลังซื้อสูงและต้องการประสบการณ์เชิงวัฒนธรรม การออกแบบพื้นที่จึงต้องสร้างพื้นที่ประสบการณ์ที่ตอบโจทย์การพักผ่อนและการเรียนรู้ร่วมกัน

 <p>YOUNG FAMILIES ครอบครัว ที่มีเด็กอายุต่ำกว่า 12 ปี</p>	 <p>MULTI-GENERATIONAL FAMILIES ครอบครัวหลายรุ่น ที่มีพ่อแม่ เด็ก ปู่ย่า ตายาย</p>	 <p>FAMILY WITH TEENS ครอบครัว ที่มีวัยรุ่น 12-18 ปี</p>	 <p>FAMILY FOCUSED GROUP TRAVEL กลุ่มหลายครอบครัว รวมกลุ่มกัน</p>	
<p>ADVENTURE แนวผจญภัยที่ได้สัมผัสวัฒนธรรมในป่า วิถีชีวิตดั้งเดิม หรือการผจญภัยที่เรียบง่าย แบบไม่เคยเจอมาก่อน</p>	<p>ECO-TOURIST กลุ่มที่ให้ความสำคัญกับธรรมชาติ ความเป็นอยู่ และการท่องเที่ยว กิจกรรมหรือที่พัก ที่มีความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม</p>	<p>CULTURAL ADVENTURE การท่องเที่ยวผ่านวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยผู้เดินทาง ต้องการเข้าไปมีส่วนร่วมกับชุมชน เรียนรู้ประวัติศาสตร์ วิถีชีวิต และศิลปวัฒนธรรม</p>	<p>WELLNESS SEEKER แนวฟื้นฟูสุขภาพใจที่ได้สัมผัสวิถี วัฒนธรรม และการดูแลแบบท้องถิ่น</p>	
<p>EXPERIENTIAL ACTIVITIES</p>		<p>DESIGN GUIDELINES</p>		
 <p>กิจกรรมพายเรือ ชมธรรมชาติ</p>	 <p>ดำเนินา ปลูกชายเลน เดินป่าชมธรรมชาติ</p>	 <p>สวนสนุกไพร่ท้องถิ่น</p>	 <p>จัดพื้นที่กิจกรรมครอบครัวทุกวัย</p>	 <p>พื้นที่พักผ่อนริมน้ำยืดหยุ่น ปรับเปลี่ยนได้</p>
 <p>เรียนรู้วิถีชีวิตชาวเล แบบดั้งเดิม</p>	 <p>เวิร์กช็อปทำอาหาร การทำกะปิ / ปลาจิ้งฉ้าง</p>	 <p>COOKING CLASS เวิร์กช็อปทำอาหารพื้นบ้าน</p>	 <p>ออกแบบโซนพักผ่อนเชิงธรรมชาติ</p>	 <p>มีลานกิจกรรม/สนามเด็กเล่นโซนเวิร์กช็อป</p>

ภาพที่ 3.14 การวิเคราะห์กลุ่มลูกค้ำเป้าหมาย
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

3.3.2. การวิเคราะห์บุคลากรผู้ให้บริการ

ภาพที่ 3.15 การวิเคราะห์บุคลากรผู้ให้บริการ
 ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

3.3.2.1 โครงสร้างบุคลากรฝ่ายบริหารโครงการ

โครงสร้างองค์กรของโครงการแบ่งบุคลากรออกเป็นกลุ่มปฏิบัติการและกลุ่มงานสนับสนุน โดยบุคลากรฝ่ายบริหารโครงการส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มงานสนับสนุนและมีการอ้างอิงถึงจำนวนบุคลากรที่ต้องใช้พื้นที่ในส่วน Back of House (BOH)

ตารางที่ 3.29 ตารางโครงสร้างบุคลากรฝ่ายบริหารโครงการ

แผนกหลักในฝ่ายบริหารโครงการ	จำนวนพนักงาน	บทบาทหลัก
Executive Office	10	ดูแลการบริหารระดับสูงและการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์
Staff Office	10	พื้นที่สำนักงานสำหรับบุคลากรสนับสนุน
Main Generator	N/A	ดูแลและบำรุงรักษาระบบสาธารณูปโภค
Security	4	ดูแลความปลอดภัยของโครงการ
Canteen	40 (ความจุต่อรอบ)	ให้บริการด้านอาหารและสวัสดิการแก่บุคลากร

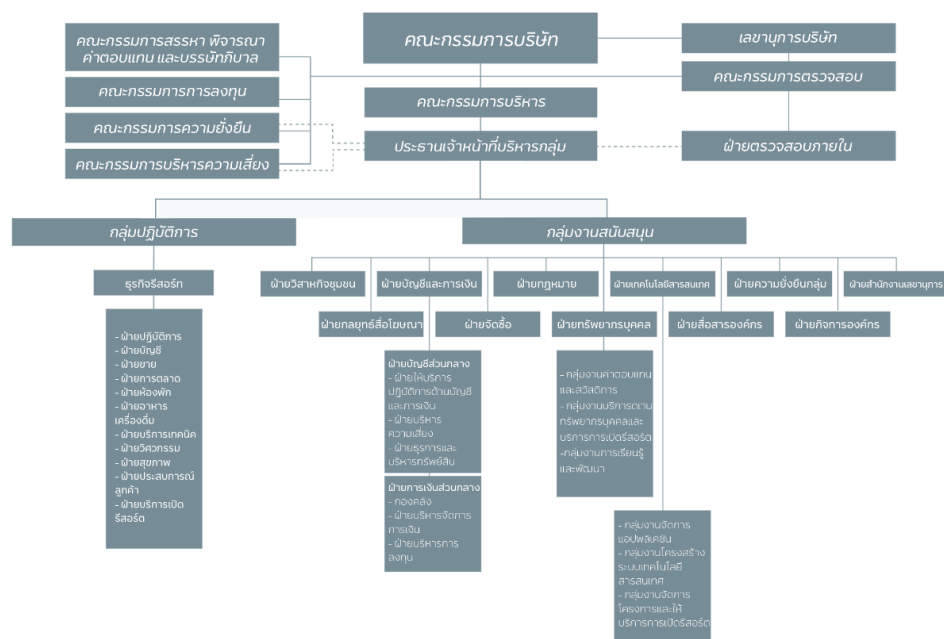
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

3.3.2.2 การจัดสรรพื้นที่ Back of House (BOH) สำหรับฝ่ายบริหาร

พื้นที่ Back of House (BOH) ซึ่งเป็นที่ตั้งของฝ่ายบริหารโครงการ คิดเป็นพื้นที่รวม 1,106.3 ตร.ม. หรือ 7.7% ของพื้นที่ใช้สอยอาคารทั้งหมด การจัดสรรพื้นที่นี้มีความจำเป็นต่อการสนับสนุนการดำเนินงานและการบริหารจัดการบุคลากร (HR) ตารางที่ 3.30 ตารางการจัดสรรพื้นที่ Back of House

พื้นที่ย่อยใน BOH	พื้นที่ (ตร.ม.)	การจัดสรรพื้นที่ต่อบุคลากร/ฟังก์ชัน
Executive Office	90	พื้นที่สำนักงานผู้บริหารระดับสูง รองรับ 10 คน
Staff Office	72	พื้นที่สำนักงานบุคลากรสนับสนุน รองรับ 10 คน
Staff Canteen	120	พื้นที่สวัสดิการอาหารบุคลากร รองรับ 40 คน/รอบ
Security / CCTV	16	พื้นที่ควบคุมความปลอดภัย
Locker Room / Laundry / Storage	338 (รวม)	พื้นที่สนับสนุนการปฏิบัติงานของฝ่าย Housekeeping และ Maintenance
Main Generator Room / Water Tank / Pump	112 (รวม)	พื้นที่ติดตั้งระบบสาธารณูปโภคและวิศวกรรม

ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

ภาพที่ 3.16 ผังโครงสร้างองค์กร

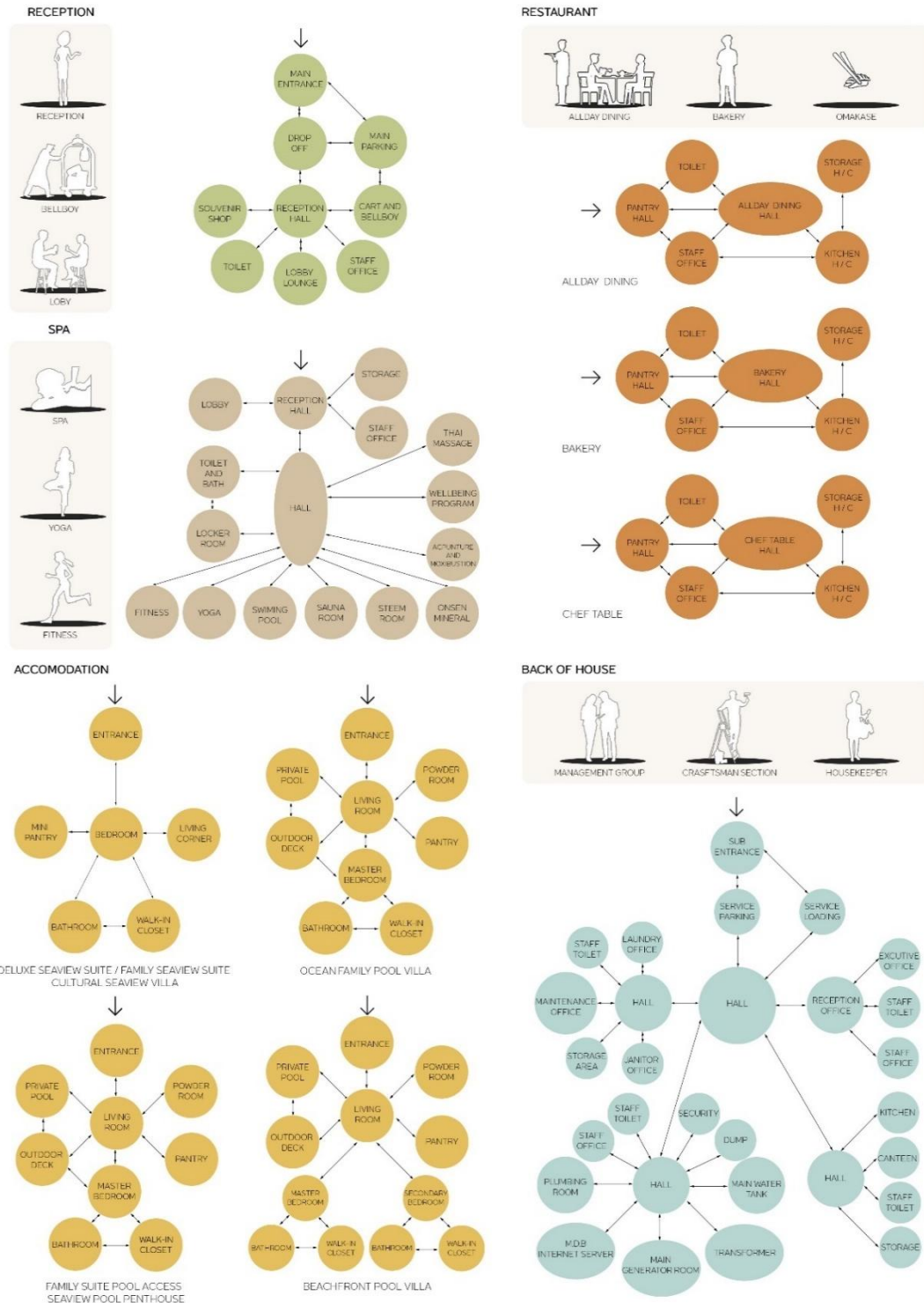
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

3.3.3. การวิเคราะห์กลุ่มชุมชนผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

การวิเคราะห์กลุ่มชุมชนท้องถิ่นเป็นหัวใจสำคัญของกลยุทธ์ Luxury Eco-Cultural และเป็นกลไกหลักในการบรรลุเป้าหมาย Social Return on Investment การออกแบบสถาปัตยกรรมจึงต้องสร้างพื้นที่ปฏิสัมพันธ์ที่ทำหน้าที่เป็นตัวเชื่อมต่อระหว่างแขกกับวิถีชีวิตชาวเล

 <p>LOCAL FISHERMEN</p> <p>กลุ่มชาวประมงพื้นบ้าน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้เข้ากิจกรรมกางกะเล - ถ่ายทอดความรู้ด้านประมงพื้นบ้าน 	 <p>LOCAL ARTISANS</p> <p>กลุ่มช่างฝีมือท้องถิ่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - ถ่ายทอดศิลปะพื้นบ้าน งานหัตถกรรม - ใช้ความรู้ชุมชนสร้างผลิตภัณฑ์ใหม่ร่วมกับรีสอร์ท 	 <p>LOCAL YOUTH</p> <p>กลุ่มเยาวชนในชุมชน</p> <ul style="list-style-type: none"> - เป็นผู้ช่วยมัคคุเทศก์ของรีสอร์ท - พัฒนากิจกรรมด้านบริการและการท่องเที่ยว
<p>ACTIVITIES</p> <ul style="list-style-type: none"> - พานักท่องเที่ยวร่วมเรียนรู้ 'ชีวิตชาวเล' - สาธิตการจับปลา วางอวน ตกหมึก ตามฤดูกาล 	<p>ACTIVITIES</p> <ul style="list-style-type: none"> - เวิร์กชอปปักอวน แห ตะกร้าใบจาก - นิทรรศการงานฝีมือในพื้นที่รีสอร์ท 	<p>ACTIVITIES</p> <ul style="list-style-type: none"> - นำชมหมู่บ้าน / ป่าชายเลน / จุดเรียนรู้ชุมชน - สาธิตกิจกรรมวัฒนธรรม เช่น การละเล่นพื้นถิ่น
<p>DESIGN GUIDELINES</p> <ul style="list-style-type: none"> - ลานกิจกรรมริมทะเลสาธิตการปักอวน - ศาลาหรือพื้นที่บังแดด เตรียมอุปกรณ์ออกทะเล 	<p>DESIGN GUIDELINES</p> <ul style="list-style-type: none"> - ลานเวิร์กชอป/งานฝีมือ เชื่อมต่อกับโซนนักท่องเที่ยว - พื้นที่สำหรับวางจำหน่ายผลิตภัณฑ์ CRAFT SHOP 	<p>DESIGN GUIDELINES</p> <ul style="list-style-type: none"> - พื้นที่ฝึกน้ำเที่ยง จุดแนะนำเส้นทางธรรมชาติ - พื้นที่สำหรับการแสดงผลงานเยาวชน

ภาพที่ 3.17 การวิเคราะห์กลุ่มชุมชนผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
ที่मा ผู้ศึกษา (2568)

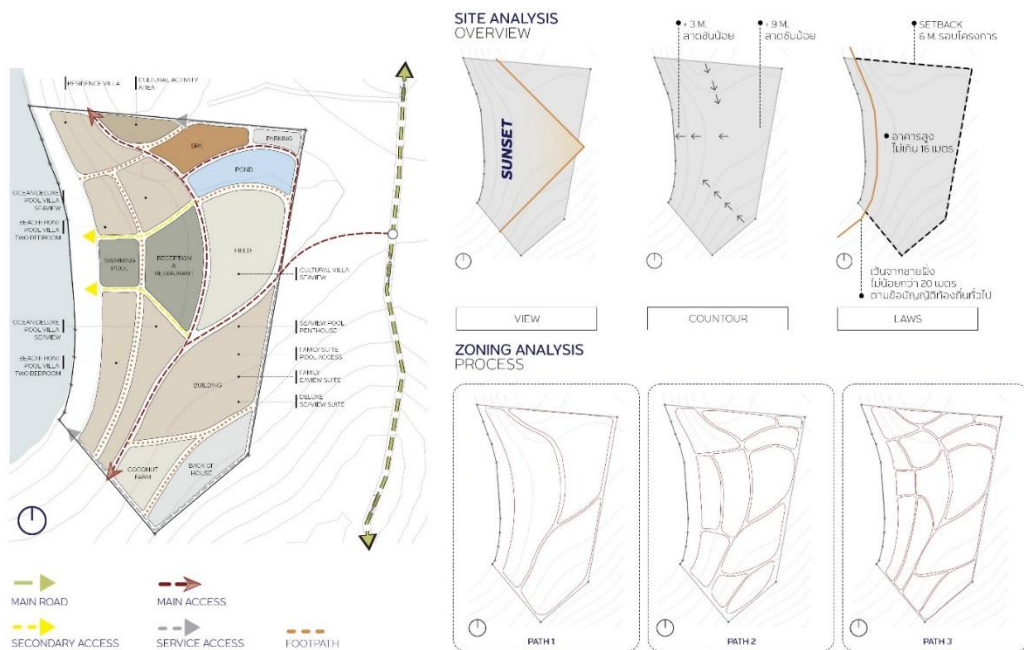

ภาพที่ 3.19 ผังการจัดกลุ่มประโยชน์ใช้สอย
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

ตารางที่ 3.32 การวิเคราะห์กิจกรรมและลักษณะพื้นที่

กลุ่มพื้นที่ใช้สอย	ลักษณะกิจกรรมหลัก	ข้อกำหนดด้านที่ตั้งเชิงสถาปัตยกรรม
1. พื้นที่พักอาศัย (Accommodation Zone)	กิจกรรมส่วนตัวสูง : การพักผ่อนส่วนตัว สระว่ายน้ำ รับประทานอาหารในที่พัก	ตำแหน่ง : ต้องอยู่ในพื้นที่ที่ได้รับ วิวทะเลที่ดีที่สุด มีระดับเสียงต่ำสุด
2. พื้นที่ส่วนกลาง/ต้อนรับ (Public/Reception Zone)	กิจกรรมกึ่งสาธารณะ : Check-in/out การรับประทานอาหารหลัก สปา สันทนาการ	ตำแหน่ง : ควรอยู่บริเวณจุดศูนย์กลางของโครงการ และจุดเชื่อมต่อการเข้าถึงหลัก เพื่อความสะดวกในการจัดการและต้องเชื่อมต่อโดยตรงกับ Back of House
3. พื้นที่บริการ (Back of House)	กิจกรรมเพื่อสนับสนุนการบริการ ชักรีด โกดัง สำนักงาน ระบบสาธารณูปโภค	ตำแหน่ง : ต้องอยู่ช้อนจากสายตาแขก มักอยู่บริเวณด้านหลังหรือติดกับถนนทางเข้า และต้องมีขนาดพื้นที่เพียงพอ
4. พื้นที่ประสบการณ์ Eco-Cultural	กิจกรรมเพื่อการเรียนรู้และการแลกเปลี่ยน	ตำแหน่ง: ต้องวางอยู่บริเวณขอบเขตของพื้นที่ทำกิจกรรมโดยตรงจากภายนอก

ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

ภาพที่ 3.20 กลุ่มพื้นที่ใช้สอย

ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

3.5 การวิเคราะห์ความต้องการของขนาดพื้นที่ใช้สอย

3.5.1 การวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยหลัก

ตารางที่ 3.33 ตารางการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยหลัก

องค์ประกอบของโครงการ	พื้นที่รวม (ตารางเมตร)	สัดส่วนของพื้นที่ ใช้สอยรวม
หมวด 1 – ส่วนต้อนรับ (Reception)	421	2.9%
หมวด 2 – ส่วนสนับสนุน (Restaurant)	1,080	7.5%
หมวด 3 – ส่วนให้บริการ (Spa)	713	4.9%
หมวด 4 – ส่วนห้องพัก (Accommodation)	10,296	71.4%
หมวด 5 – ส่วนกิจกรรมในโครงการ (Cultural Activity Area)	300	2.6%
หมวด 6 - ส่วนบริหารโครงการ (Back of house)	1,106	7.7%
หมวด 7 - ส่วนจอดรถ (Parking)	440	3.0%
รวมพื้นที่ใช้สอยทั้งหมด	14,556	100%

ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

พื้นที่สร้างรายได้เสริมรวม (หมวด 2, 3, 5) : 2,162 ตร.ม. คิดเป็น 15.0% ของพื้นที่ใช้สอยรวม

ข้อสรุป : การจัดสรรพื้นที่ 15.0% นี้ มีความสำคัญในการสนับสนุนการสร้างรายได้เสริมที่สูงถึง 35% ของรายได้รวม โดยเฉพาะพื้นที่ Cultural Activity Area (หมวด 5) ที่ใช้ขับเคลื่อนกลยุทธ์ SROI

ตารางที่ 3.34 หมวด 1 – ส่วนต้อนรับ (Reception)

องค์ประกอบ	จำนวน (คน)		จำนวน (หน่วย)	สัดส่วน ต่อพื้นที่	พื้นที่ต่อหน่วย (ตารางเมตร)	พื้นที่รวม (ตารางเมตร)	อ้างอิง
	พนักงาน	ลูกค้า					
Reception	5	90	1	1.5	135	135	A
Lobby	6	30	1	3	108	108	A,C
Cart and Bellboy	5	-	1	3	200	15	A
Souvenir Shop	2	10	1	6x5	170	30	C
Staff Office	6	-	1	2	12	12	C
Toilet	-	3	2	4	12	24	A
พื้นที่รวมทั้งหมด						324	
รวมพื้นที่สัญจร 30 %						97	
รวมพื้นที่ทั้งหมด 421 ตารางเมตร							

ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

ตารางที่ 3.35 หมวด 2 – ส่วนสนับสนุน (Restaurant)

องค์ประกอบ	จำนวน (คน)		จำนวน (หน่วย)	สัดส่วน ต่อพื้นที่	พื้นที่ต่อหน่วย (ตารางเมตร)	พื้นที่รวม (ตารางเมตร)	อ้างอิง
	พนักงาน	ลูกค้า					
Restaurant							
All-day Dining	6	90	1	2	180	180	C
Pantry	-	-	1	3x8	24	24	C
Kitchen (H/C)	10	-	2	4	40	80	C
Storage (H/C)	-	-	2	5x5	25	50	C
Office	16	-	1	1.5	24	24	C
Toilet	-	9	2	4	36	72	A
พื้นที่รวมทั้งหมด						430	
Bakery	2	30	1	3	90	90	C
Pantry	3	-	1	4	12	12	C
Kitchen (H/C)	2	-	1	4x4	16	16	C
Storage (H/C)	-	-	2	3x3	9	18	C
Office	6	-	1	1.5	9	9	C
Toilet	-	3	2	4	24	12	A
พื้นที่รวมทั้งหมด						169	
Chef Table	1	15	1	4	60	60	C
Pantry	5	-	1	4	12	12	C
Kitchen (H/C)	6	-	2	4	24	48	C
Storage (H/C)	-	-	2	3x3	9	18	C
Office	11	-	1	1.5	24	24	C
Toilet	-	2	2	4	8	16	A
พื้นที่รวมทั้งหมด						232	
รวมพื้นที่สำรอง 30 %						249	
						รวมพื้นที่ทั้งหมด 1,080 ตารางเมตร	

ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

ตารางที่ 3.36 หมวด 3 – ส่วนให้บริการ (Spa)

องค์ประกอบ	จำนวน (คน)		จำนวน (หน่วย)	สัดส่วน ต่อพื้นที่	พื้นที่ต่อหน่วย (ตารางเมตร)	พื้นที่รวม (ตารางเมตร)	อ้างอิง
	พนักงาน	ลูกค้า					
Lobby	2	20	1	3	60	60	A,C
Locker Room	-	15	2	3	45	90	C
Customer Toilet and Bath	-	15	2	3	45	90	A,C
Staff Office	10	-	1	1.5	20	20	C
Storage	5	-	1	3X3	9	9	C
Wellbeing Program (S/D)	5	5	1	2X3	30	30	C
Acupuncture and Moxibustion	5	5	1	2X3	30	30	C
Thai Massage	5	5	1	2X3	30	30	C
Sauna Room (M/F)	-	5	2	4	20	40	C
Steam Room (M/F)	-	5	2	4	20	40	C
Fitness	1	5	1	8	30	80	C
Yoga	1	5	1	6	30	30	A,C
พื้นที่รวมทั้งหมด						549	
รวมพื้นที่สัญจร 30 %						164	
						รวมพื้นที่ทั้งหมด 713 ตารางเมตร	

ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

ตารางที่ 3.37 หมวด 4 – ส่วนห้องพัก (Accommodation)

ประเภทห้องพัก	จำนวน (คน)	ประเภทเตียง	จำนวน (หน่วย)	ราคาขาย เฉลี่ยต่อคืน	พื้นที่ต่อ หน่วย (ตาราง เมตร)	พื้นที่ รวม (ตาราง เมตร)	อ้างอิง
Residence Villa	จำนวนสูงสุด ผู้ใหญ่ 3 คน เด็ก 3 คน	เตียงคิงไซส์และ เตียงคู่	1	40,000 บาท/คืน	500	500	c
BeachFront Pool Villa Two Bedroom	จำนวนสูงสุด ผู้ใหญ่ 5 คน	เตียงคิงไซส์หรือ เตียงคู่	6	36,000 บาท/คืน	360	720	C
Seaview Pool Penthouse	จำนวนสูงสุด ผู้ใหญ่ 4 คน	เตียงคิงไซส์	4	30,000 บาท/คืน	300	1200	C
Ocean Deluxe Pool Villa Seaview	จำนวนสูงสุด ผู้ใหญ่ 3 คน เด็ก 1 คน	เตียงคิงไซส์หรือ เตียงคู่	21	22,500 บาท/คืน	200	1600	C
Cultural Villa Seaview	จำนวนสูงสุด ผู้ใหญ่ 3 คน เด็ก 1 คน	เตียงคิงไซส์หรือ เตียงคู่	6	16,500 บาท/คืน	170	1700	C
Family Suite Pool Access	จำนวนสูงสุด ผู้ใหญ่ 3 คน เด็ก 2 คน	เตียงคิงไซส์หรือ เตียงคู่ + เตียง สองชั้น	16	14,000 บาท/คืน	90	900	C
Family Seaview Suite	จำนวนสูงสุด ผู้ใหญ่ 3 คน เด็ก 2 คน	เตียงคิงไซส์หรือ เตียงคู่ + เตียง สองชั้น	6	12,000 บาท/คืน	90	900	C
Deluxe Seaview Suite	จำนวนสูงสุด ผู้ใหญ่ 2 คน เด็ก 1 คน	เตียงคิงไซส์หรือ เตียงคู่	6	11,000 บาท/คืน	90	900	C
พื้นที่รวมทั้งหมด						8,420	
รวมพื้นที่สัญญา 30 %						2,526	
รวมพื้นที่ทั้งหมด						10,946 ตารางเมตร	

ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

ตารางที่ 3.38 หมวด 5 – ส่วนกิจกรรมในโครงการ (Cultural Activity Area)

องค์ประกอบ	จำนวน (คน)		จำนวน (หน่วย)	สัดส่วน ต่อพื้นที่	พื้นที่ต่อหน่วย (ตารางเมตร)	พื้นที่รวม (ตารางเมตร)	อ้างอิง
	พนักงาน	ลูกค้า					
แปลงนาสาธิตนาปี	-	-	1	N/A	N/A	N/A	C
สวนผักชาวเล	-	-	1	N/A	N/A	N/A	C
ครัวชุมชนชาวเล	2	5	1	8	40	40	C
Workshop Area	2	5	2	8	40	80	C
Learning Area	2	5	2	6	30	60	C
Storage	-	-	1	6x5	30	30	C
Toilet	-	3	2	4	12	24	A
พื้นที่รวมทั้งหมด						234	
รวมพื้นที่สัญจร 30 %						66	
รวมพื้นที่ทั้งหมด 300 ตารางเมตร							

ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

ตารางที่ 3.39 หมวด 6 - ส่วนบริหารโครงการ (Back of house)

องค์ประกอบ	จำนวน (คน)		จำนวน (หน่วย)	สัดส่วน ต่อพื้นที่	พื้นที่ต่อหน่วย (ตารางเมตร)	พื้นที่รวม (ตารางเมตร)	อ้างอิง
	พนักงาน	ลูกค้า					
Executive Office	10	-	10	3x3	9	90	A,C
Staff Office	12	-	2	3	36	72	C
Janitor Office	40	-	1	1.5	60	60	C
Maintenance Office	14	-	1	4	16	16	C
Laundry Office	10	-	1	6x6	36	36	C
Storage Area	5	-	1	6x6	36	36	C
Cart and Service	5	-	1	3	15	15	C
Staff Toilet	5	-	4	4	20	80	C
Transformer	1	-	1	4x4	16	16	C

ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

ตารางที่ 3.40 หมวด 6 - ส่วนบริหารโครงการ (Back of house) (ต่อ)

องค์ประกอบ	จำนวน (คน)		จำนวน (หน่วย)	สัดส่วน ต่อพื้นที่	พื้นที่ต่อหน่วย (ตารางเมตร)	พื้นที่รวม (ตารางเมตร)	อ้างอิง
	พนักงาน	ลูกค้า					
M.D.B. / Internet Service	1	-	1	6x6	36	36	C
Main Generator Room	1	-	2	6x6	36	72	C
Plumbing Room	1	-	1	4x4	16	16	C
Main Water Tank / Reserve	1	-	2	6x6	36	72	C
Plumbing Room	1	-	1	4x4	16	16	C
Main Water Tank	1	-	2	6x6	36	72	C
Dump	1	-	1	6x6	36	36	C
Security / CCTV	3	-	1	4x4	16	16	C
VRF / VRV / Split Type Unit	-	-	-	N/A	N/A	N/A	C
Kitchen (H)	10	-	1	4	40	40	C
Storage (H)	-	-	1	5x5	25	25	C
Canteen	40	-	1	3	120	120	A,C
พื้นที่รวมทั้งหมด						851	
รวมพื้นที่สัญญา 30 %						255	
รวมพื้นที่ทั้งหมด 1,106 ตารางเมตร							

ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

ตารางที่ 3.41 หมวด 7 - ส่วนจอดรถ (Parking)

องค์ประกอบ	จำนวน (คัน)	จำนวน (หน่วย)	พื้นที่ต่อหน่วย (ตารางเมตร)	พื้นที่รวม (ตารางเมตร)	อ้างอิง
ที่จอดรถยนต์	5	1	12.5	62.5	C
ที่จอดรถพ่วงข้าง	10	1	3	30	C
ที่จอดรถจักรยานยนต์	30	1	2	60	C
ที่จอดรถจักรยาน	30	1	0.3	9	C
ที่จอดรถยนต์พนักงาน	3	1	12.5	37.5	C
ที่จอดรถจักรยานยนต์พนักงาน	70	1	2	140	C
พื้นที่รวมทั้งหมด				339	
รวมพื้นที่สัญญา 30 %				101	
				รวมพื้นที่ทั้งหมด 440 ตารางเมตร	

ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

ข้อมูลอ้างอิง

A – Architect Data

C – Case Study

3.6. การวิเคราะห์ข้อกำหนดและข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง

3.6.1 กฎกระทรวงผังเมืองรวมจังหวัดพังงา พ.ศ.2560

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518 และมาตรา 26 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการผังเมือง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2544 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้

ข้อกำหนดกระทรวงผังเมืองรวมจังหวัดพังงา พ.ศ.2560 ที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

ข้อ 8 ที่ดินประเภทชนบทและเกษตรกรรม ให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อเกษตรกรรมหรือเกี่ยวข้องกับเกษตรกรรม การท่องเที่ยว สถานบันเทิง โรงแรม สถานศึกษา สถาบันศาสนา สถาบันราชการ การสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ สำหรับการให้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการอื่น ให้เป็นไปตามที่กำหนด ดังต่อไปนี้

(1) ให้ดำเนินการหรือประกอบกิจการได้ในอาคารที่ไม่ใช่โรงงานหรืออาคารขนาดใหญ่

(2) ให้มีที่ว่างไม่น้อยกว่าร้อยละสามสิบของแปลงที่ดินที่ยื่นขออนุญาต เว้นแต่การใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อประกอบกิจการโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในวรรคสาม

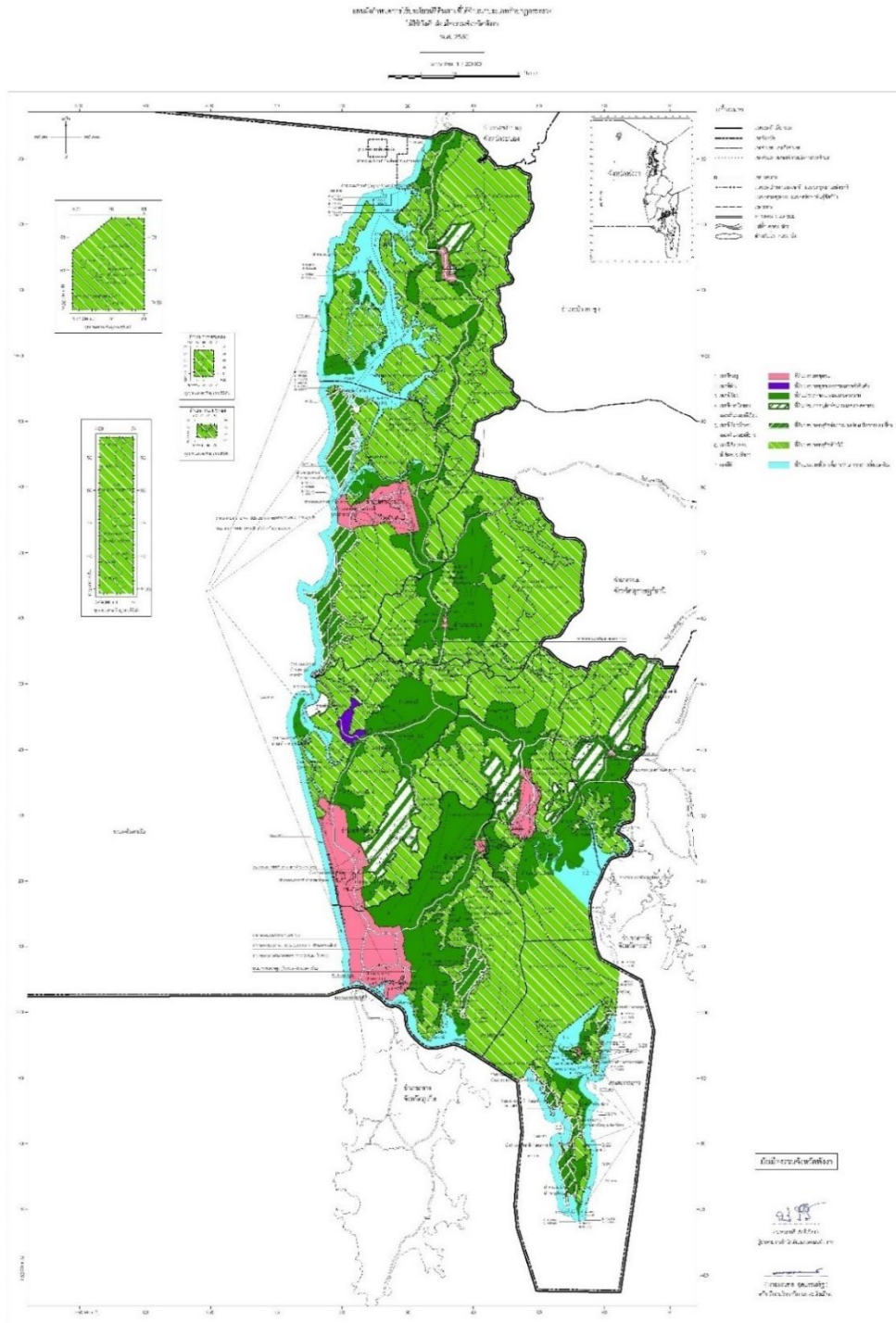
ข้อ 10 ที่ดินประเภทอนุรักษ์สภาพแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยว ให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการอนุรักษ์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว พาณิชยกรรม การอยู่อาศัย เกษตรกรรม สถาบันการศึกษา สถาบันศาสนา สถาบันราชการ การสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ หรือสาธารณประโยชน์สำหรับการท่องเที่ยวเท่านั้น สำหรับการให้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการอื่น ให้เป็นไปตามที่กำหนด

(1) ให้ดำเนินการหรือประกอบกิจการได้ในอาคารที่ไม่ใช่โรงงานหรืออาคารขนาดใหญ่

(2) ให้มีที่ว่างไม่น้อยกว่าร้อยละสี่สิบของแปลงที่ดินที่ยื่นขออนุญาต

การใช้ประโยชน์ที่ดินริมทางหลวงแผ่นดินและทางหลวงชนบท ให้มีที่ว่างตามแนวขนานริมเขตทางไม่น้อยกว่า 6 เมตร

การใช้ประโยชน์ที่ดินริมฝั่งลำคลองหรือแหล่งน้ำสาธารณะ ให้มีที่ว่างตามแนวขนานริมฝั่งตามสภาพธรรมชาติของลำคลองหรือแหล่งน้ำสาธารณะไม่น้อยกว่า 6 เมตร เว้นแต่เป็นการก่อสร้างเพื่อการคมนาคมทางน้ำหรือการสาธารณูปโภค

ภาพที่ 3.21 แผนที่ผังเมืองรวมจังหวัดพังงา พ.ศ.2560
ที่มา ผังเมืองรวมจังหวัดพังงา พ.ศ.2560

3.6.2 กฎกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ.2568

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 45 วรรคหนึ่งและวรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรีออกประกาศไว้

ข้อ 2 ในประกาศนี้

“แนวชายฝั่งทะเล” หมายความว่า แนวที่น้ำทะเลขึ้นถึงสูงสุดตามปกติทางธรรมชาติ

“ชายหาด” หมายความว่า พื้นที่ภายในแนวที่น้ำทะเลขึ้นถึงสูงสุดตามปกติทางธรรมชาติ จนถึงแนวพื้นที่ซึ่งแสดงลักษณะภูมิลักษณะทางธรรมชาติ และให้หมายความรวมถึงบริเวณพื้นที่ซึ่งอยู่ติดกับชายหาด ซึ่งเป็นที่สาธารณประโยชน์ให้ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน

“พื้นที่ชุ่มน้ำ” หมายความว่า พื้นที่ในระดับดินที่ขึ้นได้ เพื่อให้บานเกิดชุ่มน้ำลงสู่ใต้ดิน โดยสะดวกและต้องมีการปลูกต้นไม้

ข้อ 7 ในพื้นที่ตามข้อ 4 ห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนแปลงการใช้อาคารใด ๆ ให้เป็นอาคาร ดังต่อไปนี้

(3) โรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม อาคารอยู่อาศัยรวมตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรืออาคารชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด ในเขตพื้นที่ที่ให้เป็นการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในท้องที่อำเภอเกาะยาว เว้นแต่

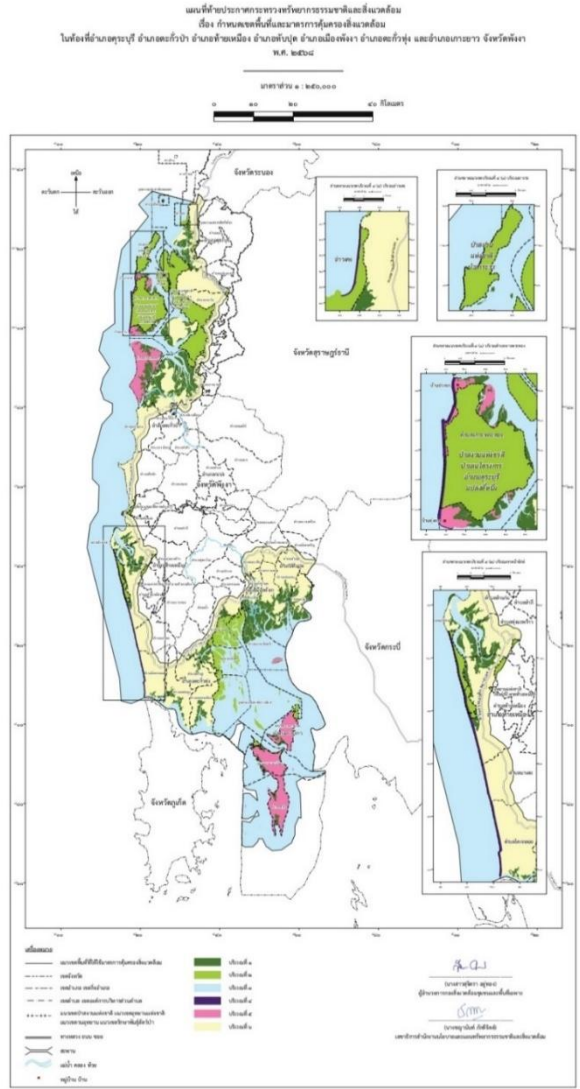
(ข) อาคารหรือกิจการดังกล่าวที่ตั้งอยู่ในเขตท้องที่ตำบลเกาะยาวใหญ่และตำบลพรุใน ซึ่งมีจำนวนห้องพักไม่เกิน 79 ห้อง มีความสูงไม่เกิน 16 เมตร และมีพื้นที่ใช้สอยของทุกอาคารรวมกันไม่ ถึง 4,000ตารางเมตร

ข้อ 11 การก่อสร้าง ดัดแปลงอาคารซึ่งเป็นการขยายขนาดหรือเพิ่มจำนวนห้องพักหรือเปลี่ยนแปลงการใช้อาคารเป็นโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม อาคารอยู่อาศัยรวมตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรืออาคารชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด ที่มีจำนวนห้องพักตั้งแต่ 11 ห้องถึง 49 ห้อง ต้องดำเนินการตามข้อกำหนดท้ายประกาศ

ข้อ 12 ในพื้นที่ตามข้อ 4 นอกจากต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ แล้ว ก่อนการดำเนินโครงการหรือประกอบกิจการให้จัดทำและเสนอรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้นหรือรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม แล้วแต่กรณี ต่อสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระเบียบปฏิบัติที่กำหนดไว้ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

(1) การจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น

(ก) โรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม อาคารอยู่อาศัยรวมตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรืออาคารชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด ที่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ที่ไม่เข้าข่ายการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในท้องที่อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต อำเภอกะทู้ อำเภอเมืองภูเก็ตอำเภอเมืองพังงา และอำเภอตะกั่วทุ่ง ที่มีจำนวนห้องพักตั้งแต่ 50 ห้อง ถึง 79 ห้อง หรือมีพื้นที่ใช้สอยของทุกอาคารทั้งหมดตั้งแต่ 2,500 ตารางเมตร แต่ไม่ถึง 4,000 ตารางเมตร

ภาพที่ 3.22 แผนที่กฎกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ที่มา กฎกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ.2568

3.6.3 กฎกระทรวง กำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนแปลงการใช้อาคารบางชนิด หรือบางประเภท ในพื้นที่บางส่วนในท้องที่อำเภอเกาะปง อำเภอกระบุรี อำเภอท้ายเหมือง อำเภอเมืองพังงา อำเภอเกาะปง อำเภอตะกั่วทุ่ง และอำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 8 (1) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 และมาตรา 8 (1) และ (10) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2543 อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการ เกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 32 มาตรา 33 มาตรา 41 มาตรา 42 และมาตรา 43 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย โดยคำแนะนำของ คณะกรรมการควบคุมอาคารออกกฎกระทรวงไว้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกความใน (ก) ของข้อ 2 แห่งกฎกระทรวงกำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนแปลงการใช้อาคารบางชนิดหรือบางประเภท ในพื้นที่บางส่วนในท้องที่อำเภอเกาะปง อำเภอกระบุรี อำเภอท้ายเหมือง อำเภอเมืองพังงา อำเภอตะกั่วทุ่ง และอำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา พ.ศ. 2549 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(ก) ภายในบริเวณที่ 4 ห้ามบุคคลใดก่อสร้างอาคารขึ้นได้ เว้นแต่

(2) สระว่ายน้ำที่มีความสูงจากพื้นดินไม่เกิน 1 เมตร และต้องห่างจากแนวชายฝั่งทะเลไม่น้อยกว่า 30 เมตร

(3) เขื่อน ทำเทียบเรือ ทางหรือท่อระบายน้ำ และรั้วหรือกำแพงที่มีความสูงไม่เกิน 2 เมตร ซึ่งมีลักษณะโปร่ง หรือมีส่วนที่เป็นผนังที่บุงสูงจากพื้นดินไม่เกิน 1 เมตร”

ข้อ 7 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ 2/1 แห่งกฎกระทรวงกำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนแปลงการใช้อาคารบางชนิดหรือบางประเภท ในพื้นที่บางส่วนในท้องที่อำเภอเกาะปง อำเภอกระบุรี อำเภอท้ายเหมือง อำเภอเมืองพังงา อำเภอตะกั่วทุ่ง และอำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา พ.ศ. 2549

“ข้อ 2/1 ภายในบริเวณพื้นที่ที่กำหนดตามข้อ 2 ห้ามก่อสร้างอาคาร ดังต่อไปนี้

(ก) อาคารที่มีห้องใต้ดิน เว้นแต่เป็นห้องลิฟต์ ห้องเครื่อง หรือถังเก็บน้ำใต้ดิน

(ข) อาคารที่มีลักษณะของหลังคาเป็นรูปทรงอันเป็นที่ใช้อาคารที่มีหลังคาลาด ขึ้นตามแบบสถาปัตยกรรมไทย สถาปัตยกรรมเมืองร้อนขึ้น หรือสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ทั้งนี้ พื้นที่หลังคาลาดชั้นดังกล่าวจะต้องมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า 3 ใน 100 ส่วนของพื้นที่อาคารที่ปกคลุมดินและมีสีกลมกลืนธรรมชาติ เช่น สีอิฐ สีดินเผา สีน้ำตาล สีฟ้า สีเขียวใบไม้ เป็นต้น”

3.6.4 กฎกระทรวงกำหนดลักษณะและระบบความปลอดภัยของอาคารที่ใช้ประกอบธุรกิจ
โรงแรม พ.ศ.2566

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 (3) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 มาตรา 8 (1) (2) (3) (4) (5) (6) (7) (8) และ (9) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2543 และมาตรา 8 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ ควบคุมอาคาร (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2558 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย โดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมอาคาร ออกกฎกระทรวงไว้

หมวด 1 โครงสร้างหลัก บันได และวัสดุของอาคาร

ข้อ 4 บันไดต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(1) โรงแรมตั้งแต่สองชั้นขึ้นไป บันไดต้องมีความกว้าง ระยะดิ่งของบันได ชานพักบันได พื้นหน้าบันได ลูกตั้ง ลูกนอน และราวบันได ตามที่กำหนดในข้อ 24 ข้อ 25 และข้อ 26 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 55 (พ.ศ. 2543) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

หมวด 2 ระบบป้องกันและระงับอัคคีภัย ระบบการจัดการอาคารและสิ่งอำนวยความสะดวก

ข้อ 6 โรงแรมที่ไม่ใช่โรงแรมตามข้อ 5 ต้องจัดให้มีระบบป้องกันและระงับอัคคีภัย

(1) ติดตั้งเครื่องดับเพลิงแบบมือถือในแต่ละชั้นไว้ 1 เครื่อง ต่อพื้นที่อาคารไม่เกิน 1,000 ตารางเมตร ทุกระยะไม่เกิน 45.00 เมตร โดยมีขนาดบรรจุสารเคมีไม่น้อยกว่า 4 กิโลกรัม ตามชนิดที่เหมาะสมสำหรับดับเพลิงที่เกิดจากวัสดุในอาคารนั้น ทั้งนี้ การติดตั้งเครื่องดับเพลิงแบบมือถือต้องติดตั้งให้ส่วนบนสุดของตัวเครื่องสูงจากระดับพื้นอาคารไม่เกิน 1.50 เมตร ในที่ที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน รวมถึงสามารถอ่านคำแนะนำการใช้ได้ สามารถเข้าใช้สอยได้โดยสะดวก และต้องอยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ตลอดเวลา

(2) ติดตั้งระบบแจ้งเหตุเพลิงไหม้โดยอย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(ก) อุปกรณ์ส่งสัญญาณเพื่อให้หนีไฟที่สามารถส่งเสียงหรือสัญญาณให้คนที่อยู่ในอาคารได้ยินหรือทราบอย่างทั่วถึง

(ข) อุปกรณ์ตรวจจับอัตโนมัติอุปกรณ์แจ้งเหตุที่ใช้มือและแผงควบคุมระบบแจ้งเหตุเพลิงไหม้เพื่อให้อุปกรณ์ตาม (ก) ทำงาน

(ค) มีแสงสว่างจากระบบไฟฟ้าฉุกเฉินเพียงพอที่จะมองเห็นเส้นทางหนีไฟได้ชัดเจนขณะเกิดเพลิงไหม้ และมีป้ายบอกทางหนีไฟด้วยสัญลักษณ์

(ค) กรณีที่โรงแรมมีทางไปสู่ทางหนีไฟที่มีลักษณะเป็นทางปลายตันต้องมีระยะความยาวของทางปลายตันไม่เกิน 10.00 เมตร

(ข) พื้นหน้าบันไดหนีไฟและชานพักบันไดหนีไฟต้องมีความกว้างและความลึกไม่น้อยกว่า ความกว้างของบันไดหนีไฟ ทั้งนี้ ประตูที่เปิดเข้าสู่บันไดหนีไฟ ตลอดแนวการเปิดของประตูจะต้องไม่ทำให้ความกว้างของเส้นทางการอพยพที่เป็นพื้นหน้าบันไดหนีไฟและชานพักบันไดหนีไฟลดลงมากกว่า ครึ่งหนึ่ง

(3) ติดตั้งแผนผังของอาคารแต่ละชั้นไว้ในตำแหน่งที่เห็นได้ชัดเจนของทุกชั้น เช่น บริเวณห้องโถงหรือหน้าลิฟต์ทุกแห่ง ทั้งนี้ แผนผังของอาคารอย่างน้อยต้องประกอบด้วยสัญลักษณ์อักษรภาษาไทย และภาษาอังกฤษที่ชัดเจน และให้ติดตั้งตามทิศทางการวางตัวของอาคาร โดยแผนผังของอาคารแต่ละชั้นให้ประกอบด้วย

- (ก) ตำแหน่งของห้องทุกห้องของชั้นที่ติดตั้งแผนผังของอาคาร
- (ข) ตำแหน่งที่ติดตั้งอุปกรณ์ดับเพลิง ตู้สายฉีดน้ำดับเพลิงหรือหัวต่อสายฉีดน้ำดับเพลิงและอุปกรณ์ฉุกเฉินอื่น ๆ ของชั้นที่ติดตั้งแผนผังของอาคาร
- (ค) ตำแหน่งประตูและเส้นทางหนีไฟของชั้นที่ติดตั้งแผนผังของอาคาร
- (ง) ตำแหน่งลิฟต์ดับเพลิงของชั้นที่ติดตั้งแผนผังของอาคารในกรณีที่มีลิฟต์ดับเพลิงติดตั้งอยู่
- (จ) ตำแหน่งที่ติดตั้งแผนผังของอาคาร

ข้อ 7 การเก็บรักษาแผนผังของอาคารตามข้อ 6 (6) และแบบแปลนของอาคาร ให้เก็บรักษาไว้บริเวณพื้นชั้นล่างของอาคารหรือที่ห้องควบคุมหรือห้องที่สามารถเข้าถึงได้ง่ายเพื่อให้สามารถตรวจสอบได้โดยสะดวก ทั้งนี้ ให้จัดเก็บเป็นแบบที่เขียน พิมพ์ สำเนา หรือภาพถ่าย อย่างหนึ่งอย่างใดรวมทั้ง ให้จัดเก็บในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถใช้งานได้ขณะเกิดเหตุฉุกเฉิน

ข้อ 12 โรงแรมตั้งแต่สองชั้นขึ้นไป ต้องมีป้ายบอกชั้นที่อยู่ในตำแหน่งที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจนตลอดเวลาในแต่ละชั้น

ข้อ 13 โรงแรมต้องจัดให้มีระบบการจัดการอาคาร และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นที่เกี่ยวข้องตามประเภทของอาคารที่ใช้ประกอบธุรกิจโรงแรม ดังต่อไปนี้

(1) ระบบการจัดแสงสว่าง ระบบระบายอากาศ และระบบไฟฟ้า ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ฉบับที่ 33 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และกฎกระทรวง ฉบับที่ 39 (พ.ศ. 2537) ออกตามความในพระราชบัญญัติ ควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(2) ระบบบำบัดน้ำเสียและการระบายน้ำทิ้ง และระบบกำจัดขยะมูลฝอย ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ฉบับที่ 33 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และกฎกระทรวง ฉบับที่ 44 (พ.ศ. 2538) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(3) ระบบประปาและระบบลิฟต์ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ฉบับที่ 33 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(4) ที่จอดรถยนต์ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2517) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช 2479 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(5) ห้องน้ำและห้องส้วม ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ฉบับที่ 39 (พ.ศ. 2537) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(6) สิ่งอำนวยความสะดวกในอาคารสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวงกำหนดสิ่งอำนวยความสะดวกในอาคารสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพและคนชรา พ.ศ. 2548 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

หมวด 3 พื้นภายในอาคารและที่ว่างภายนอกอาคาร

ข้อ 14 โรงแรมต้องมีขนาดของห้องพัก ซึ่งไม่รวมห้องน้ำ ห้องส้วม และระเบียง

(1) ห้องพักที่มีผู้พักไม่เกิน 1 คน ต้องมีขนาดไม่น้อยกว่า 6 ตารางเมตร

(2) ห้องพักที่มีผู้พักไม่เกิน 2 คน ต้องมีขนาดไม่น้อยกว่า 8 ตารางเมตร

(3) ห้องพักรวมที่มีเตียงสูงหนึ่งชั้นต้องมีอัตราส่วนพื้นที่ห้องพักต่อผู้พักไม่น้อยกว่า 3 ตารางเมตรต่อคน

(4) ห้องพักรวมที่มีเตียงสูงสองชั้นต้องมีอัตราส่วนพื้นที่ห้องพักต่อผู้พักไม่น้อยกว่า 1.50 ตารางเมตรต่อคน

ข้อ 15 ห้องพักของโรงแรมต้องมีระยะตั้งไม่น้อยกว่า 2.60 เมตร โดยวัดจากพื้นถึงพื้น หรือวัดจากพื้นถึงยอดฝ้ายหรือยอดผนังอาคารของชั้นใต้หลังคา สำหรับห้องพักที่อยู่ในโครงสร้างของหลังคาหรือผนังที่ลาดเอียงต้องมีระยะตั้งไม่น้อยกว่า 1.80 เมตร โดยวัดจากพื้นถึงเพดานหรือยอดฝ้ายหรือยอดผนังอาคารตอนต่ำสุด

ข้อ 16 ช่องทางเดินในโรงแรมต้องมีความกว้างไม่น้อยกว่า 1.50 เมตร เว้นแต่กรณีที่กำหนด ดังต่อไปนี้

(1) โรงแรมที่มีจำนวนห้องพักในชั้นเดียวกันไม่เกิน 10 ห้อง ช่องทางเดินในโรงแรมต้องมีความกว้างไม่น้อยกว่า 1.00 เมตร

3.7. ภาพบรรยากาศโครงการ

ภาพที่ 3.23 แสดงภาพบรรยากาศโครงการ
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

แนวคิดทางสถาปัตยกรรมของโครงการรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยววิถีชาวเลเกาะยาวใหญ่ จังหวัดพังงา ถูกรังสรรค์ขึ้นภายใต้แนวคิดหลักของ "สถาปัตยกรรมที่ตอบสนองต่อบริบท" โดยมีการผนวกองค์ประกอบทางกายภาพของอาคารเข้ากับภูมิปัญญาชุมชนและระบบนิเวศชายฝั่งอย่างแนบแน่น ภาพรวมของโครงการสะท้อนถึงการออกแบบที่ยั่งยืนและมีอัตลักษณ์เฉพาะ

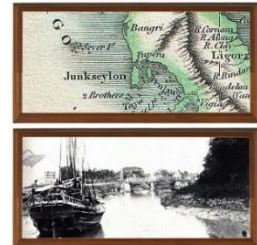
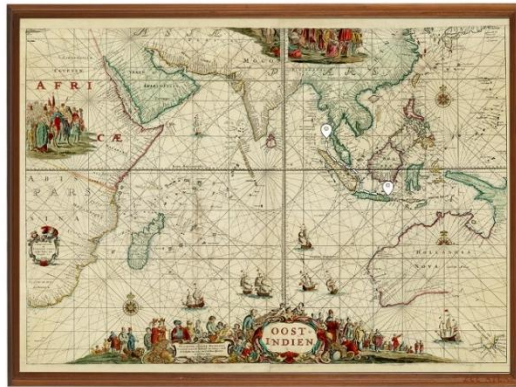
บทที่ 4

แนวคิดในการออกแบบ

การพัฒนาแนวคิดในการออกแบบถือเป็นส่วนสำคัญที่เชื่อมโยงผลการศึกษาข้อมูลในบทที่ 3 ทั้งในด้านบริบทกายภาพ ข้อกำหนดทางกฎหมาย และวิถีชีวิตของชาวเลเกาะยาวใหญ่ เข้าสู่กระบวนการทางสถาปัตยกรรม เพื่อกำหนดทิศทางของโครงการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

กระบวนการในบทนี้เริ่มต้นจากการตั้งจุดเด่นของเรื่องเล่าทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมดั้งเดิมของเกาะยาวใหญ่ หรือ "ปูเลา ปานญัง (Pulau Panjang)" มาเป็นสาระสำคัญในการสร้างอัตลักษณ์ให้กับโครงการ โดยหลอมรวมเข้ากับหลักการออกแบบสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ เพื่อถ่ายทอดนิยามของ "คีนาลาย์ (KINALAY)" ให้สะท้อนภาพลักษณ์ของรีสอร์ทเชิงนิเวศที่มอบประสบการณ์ผ่านวิถีชีวิตและวัฒนธรรมชาวเลได้อย่างเป็นรูปธรรม

ข้อมูลทางประวัติศาสตร์ บันทึกของ JOHANNES II VAN KEULEN ยืนยันว่าพื้นที่นี้ได้ทำหน้าที่เป็น "บันไดแก" หมู่เกาะสำหรับพิภพและตั้งเพิงอัคราว มีความสำคัญในฐานะจุดพักเรือและเมืองท่าสำหรับชาวชวาที่ล่องเรือหนีภัยสงครามและการล่าอาณานิคมจากชาติตะวันตกในยุคโบราณ

เอกสาร HISTORICAL PERSPECTIVE OF JUNKIEYLEN ISLAND สนับสนุนชื่อของเกาะยาวโดยชื่อ PENJIANG JUNKIEYLEN ในโบราณเป็นจุดสำคัญที่เรือสำเภาใช้ไปกลับจากประเทศตะวันตกลงเรือผ่านเพื่อไปสู่แหลมมลายู ฮานตานู รังสรรค์ภาพต่างๆ ยิงสื่อในช่วงต้นของกรุงรัตนโกสินทร์ ปรากฏชื่อ เกาะยาวบนแผนที่ของ ปูลาปานญัง แสดงให้เห็นถึงกลยุทธ์ทางการเมืองของฮาน และเกาะยาวเป็นที่ที่มีความสำคัญ บันทึกของพ่อค้าชาวเมืองงา พ.ศ. 2506 (ค.ศ. 1963)

JOHANNES II VAN KEULEN
โจวันเนส ฟาน เคอเลน

ต้นฉบับบันทึกภาษาชวา ปี ค.ศ. 1804 หอสมุดแห่งชาติอังกฤษ

บันทึก JOHANNES II VAN KEULEN นักเดินเรือและ
นักค้ามนุษย์ชาวฮอลันดาในคริสต์ศตวรรษที่ 18 ได้กล่าวถึงเหตุการณ์
สำคัญทางทะเลในยุคนั้น
"เนื้อความในบันทึกได้ระบุถึงเหตุการณ์การล่องเรือเพื่อ
หลบหนีภัยสงครามและการล่าอาณานิคมจากชาติตะวันตก
โดยมีจุดหมายปลายทางเพื่อพิภพและตั้งเพิงอัคราว
ณ เกาะปูเลา ปานญัง"

รุ่นบุกเบิกหลายครอบครัว เรือสำเภาจากเกาะชวา ประเทศอินโดนีเซีย

กลุ่มผู้นำสำเภา **อินัน โกลา** และ **โต๊ะกอลา** ได้นำพาและ
ถ่ายทอดวัฒนธรรม ประเพณี และภาษาจากเกาะชวาสู่เกาะยาว
การผสมผสานทางศาสนาและวิถีชีวิตยังเป็นเอกลักษณ์
เฉพาะตัว ทั้ง **ความเชื่อเรื่องผี** ระหว่าง **ฮินดู-พุทธ** และ **อิสลาม**
เข้าไว้ด้วยกันอย่างกลมกลืน ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญของอัตลักษณ์
ชาวเกาะยาวในปัจจุบัน

"บันไดแก" จุดพักเรือสำเภาบันไดแกทาง

อัตลักษณ์หนึ่ง เกาะยาวได้เป็นเพียงแต่เกาะทั่วไป แต่เป็น
ที่ตั้งในนาม **"บันไดแก"** ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสำคัญในอดีตของเกาะยาว
มีความสำคัญอย่างยิ่งในฐานะ **จุดพักเรือสำเภา** **บันไดแกทางทะเล**
และ **ชาวประมง** ในท้องที่ ด้วยบทบาทนี้ทำให้เกาะยาวได้พัฒนา
กลายเป็น **จุดศูนย์กลางเมืองท่า** ที่มีความสำคัญในเส้นทาง
การเดินเรือของภูมิภาค

ภาพที่ 4.1 ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของเกาะยาว
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

จากจุดพักเรือสู่แหล่งตั้งถิ่นฐานถาวรอย่างน่าอัศจรรย์ ด้วยความสมบูรณ์ของภูมิศาสตร์ที่ครบเครื่อง ภูเขา ป่า และพริกกลางเกาะ ซึ่งเป็น 'สายเลือดของเกาะ' หล่อเลี้ยงวิถีชีวิต ด้วยตำแน่งยุคศาสตร์ กลางทะเลอันดามัน เกาะยาวจึงกลายเป็นศูนย์กลางการค้าอันรุ่งเรือง

การปรับเปลี่ยนบทบาท สุภากรตั้งถิ่นฐาน

เกาะยาวได้เปลี่ยนบทบาทจากจุดพักเรือสำหรับเรือเดินทาง และศูนย์กลางเมืองท่า สุภากรเริ่มสร้างบ้านเรือนเพื่อตั้ง แหล่งพักพิง ด้วยภูมิศาสตร์บริบทของเกาะ ภูเขา ไร่เลื่อน ป่าอุดมสมบูรณ์และพริกกลางเกาะที่เป็นแหล่งป่าธรรมชาติ ตลอดจนท้องน้ำอันเขียวชะอุ่ม 'สายเลือดของเกาะ' ที่เลือดการหล่อเลี้ยงทั้งภูเขาและสวนมะพร้าว ทำให้การเข้ามาพักพิงเป็นไปอย่างยั่งยืน

ศูนย์กลางเมืองท่า การค้าและอารยธรรมผ่านคาบสมุทร

ด้วยตำแน่งเชิงยุทธศาสตร์ที่เป็น 'เกาะกลาง ทะเลอันดามัน' เกาะยาวได้เป็นเพียงศูนย์กลาง หากแต่ได้พัฒนากลายเป็น 'ศูนย์กลางเมืองท่าในการแลกเปลี่ยนและค้าขาย' ที่มีวิถีชีวิตและสำคัญอย่างสูงในภูมิภาค เกาะแห่งนี้ คือจุดบรรจบของวัฒนธรรมการค้าจากสองฟากฝั่งทะเล

ชาววินอกเกี้ยน บทกวีบทเสียด้านการค้าและอุตสาหกรรม

ชาววินอกเกี้ยน ซึ่งเป็นชนเชื้อสายจีนที่เข้ามาถาวรบนเกาะยาว ในทะเลอันดามันมาแต่โบราณ ได้นำเรื่องเล่าทางเมืองใหม่เข้ามาถ่ายทอดเพื่อทำการค้า ที่สำคัญเกาะยาวเรียกตัวเองว่า 'เอเลียมเหล็ก' หลังฐานสำคัญคือการค้าแบบ 'หลุมเผาทำขนาดใหญ่อันชวนมาก ที่รู้จักกันในชื่อ หลุมเผาเจ้าเจ๊อ้อย' ในหลายพื้นที่ของชุมชนเกาะยาวใหม่และเกาะยาวน้อย

กลุ่มชนวนหลาย ชวาและเกาะตอนใต้ดินแดน วัฒนธรรมและร่องรอยแห่งชีวิต

เกาะยาวมีความสัมพันธ์ทางสายเลือดและวัฒนธรรมกับกลุ่มชนวนหลาย ชวาและเกาะตอนใต้ดินแดน ผ่านการแลกเปลี่ยนและการอพยพจากแหล่งผลิตสำคัญจากกรีเนาะ (แกมบี, ซีบง, ฮวา เซบเตดดีเย) และอินเดียนี ศรีลังกาและมาเลเซียในฐานะที่เป็นกลุ่มมุสลิมในบิลานายัตมามาฮารี ในรัฐยะลา อยู่ทางตอนใต้ของประเทศไทยตั้งแต่วังมาตุภูมิเป็นการตั้งค่ายค้าขายครั้งแรก

ภาพที่ 4.2 ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของเกาะยาว
ที่หมา ผู้ศึกษา (2568)

"สถาปัตยกรรมชวา" แรบบินดาไลส์ KINALAY
วิถีพลของชวาได้กลายเป็น INSPIRATION หลักที่ทำให้รีพอร์ตศิโนเลปเป็น DESTINATION เชิงวัฒนธรรม ที่พาแขกย้อนเวลากลับไปในสัมผัสถึงความรื่นรมย์ของศิลปะวัฒนธรรมชวา ที่เคยมีวิถีชีวิตของผู้คนบนเกาะ "ปูเลา ปานนุง" ผ่านการถ่ายทอดด้วย ภาษากางสถาปัตยกรรม

"รูปแบบอาคารแบบดั้งเดิมของชาวอินโดนีเซียที่เรียกว่าบ้านประมงของหลังคา และความหมายเชิงสัญลักษณ์อันเชื่อมโยงระหว่างธรรมชาติและเส้นทางจิตวิญญาณ"

โจบลอ JOGLO

หลังคาอันโดดเด่นบนหลังคาประดับและประดับปลาทูน่าขนาดใหญ่

ลิมาซัน LIMASAN

หลังคาทรงปิรามิดหรือทรงพีระมิดลาดเอียงห้าด้าน

กำปุง KAMPUNG

หลังคาทรงริ้วหรือริ้วตา มีจุดเด่นด้านช่อง สลักไม้กรรมวิธานและงานแกะสลักที่ปรากฏให้เห็นทั้งใน และสวนเชิงทางศาสนาที่สร้างขึ้น ทั้งศาลาบ้านปูเลา ปานนุง และวัด

ช่างไม้ชาวชวาทำสิ่งทอผ้าจากขนสัตว์ในชุดผู้หญิงอันมีเสน่ห์ของชวา

กรงกามาฮวา

หมวกสังคายน์และเสนา

ภาพที่ 4.3 ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของเกาะยาว
ที่หมา ผู้ศึกษา (2568)

4.1 แนวคิดในการออกแบบ

4.1.1 นิยามแนวคิดเพื่อการออกแบบ

ชื่อแนวคิด : "The Pulau Panjang Legacy : สถาปัตยกรรมชาวที่ปรับตัวสู่ภูมิทัศน์เชิงนิเวศ (The Eco-Cultural Adaptive Vernacular)"

คำจำกัดความเชิงวิทยานิพนธ์ :

โครงการรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยววิถีชาวเลเกาะยาวใหญ่ มีหัวใจสำคัญคือการสร้างสรรค์สถาปัตยกรรมที่สะท้อนถึงรากเหง้าทางวัฒนธรรม โดยการถอดรหัสและตีความรูปแบบทางสถาปัตยกรรมดั้งเดิมของชาวชาว-อินโดนีเซีย ซึ่งเป็นมรดกจากกลุ่มผู้บุกเบิกกลุ่มแรกของ "ปูเลา ปานจาง"

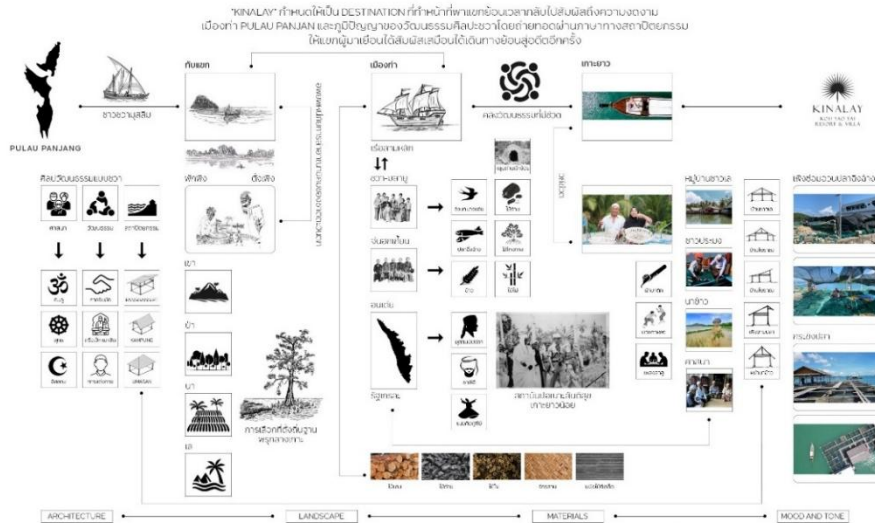
ในด้านกายภาพ ผู้ออกแบบได้นำหลักการออกแบบเชิงรับ (Passive Design) และการออกแบบเพื่อการปรับตัว (Resilient Design) มาประยุกต์ใช้ เพื่อให้ตัวอาคารสามารถตอบสนองต่อสภาพภูมิอากาศและบริบททางภูมิทัศน์ของพื้นที่ "พรูโน" ได้อย่างยั่งยืน โดยมุ่งเน้นให้สถาปัตยกรรมทำหน้าที่สื่อสารและนำเสนอประสบการณ์วิถีชีวิตชาวเล ผ่านรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของโครงการ

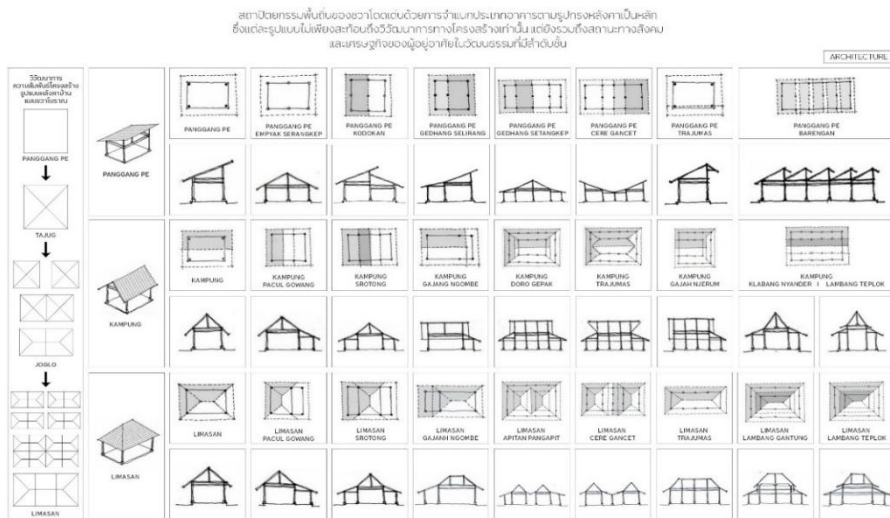
ภาพที่ 4.4 ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของเกาะยาว
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

4.1.2 การถอดรหัสแนวคิดหลักสู่การกำหนดภาษาทางสถาปัตยกรรม

โครงการรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยววิถีชาวเลเกาะยาวใหญ่ กระบวนการออกแบบเริ่มต้นจากการตั้งคำถามถึงความสมดุลระหว่างการเติบโตทางเศรษฐกิจผ่านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และการดำรงอยู่ของอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมดั้งเดิมของชุมชนชาวเล

ภาพที่ 4.5 การสังเคราะห์อัตลักษณ์แนวคิดสู่ภาษาและองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรม
ที่มาจากผู้ศึกษา (2568)

ภาพที่ 4.6 การกำหนดภาษาสถาปัตยกรรมและองค์ประกอบการออกแบบจากอัตลักษณ์แนวคิด
ที่มาจากผู้ศึกษา (2568)

โครงการนี้จึงไม่ใช่เพียงที่พักอาศัยสำหรับนักท่องเที่ยว แต่คือการสร้างระบบนิเวศจำลองที่สะท้อนถึงภูมิปัญญาในการปรับตัวของมนุษย์ให้เข้ากับธรรมชาติ ผ่านการสังเคราะห์ข้อมูลจากวิถีชีวิตจริง การตั้งถิ่นฐาน และสภาพภูมิอากาศเฉพาะถิ่นชายฝั่งทะเลอันดามัน มาสู่การกำหนดภาษาสถาปัตยกรรมที่มีความเฉพาะตัว เพื่อให้เห็นถึงการเปลี่ยนผ่านจาก “แนวคิดนามธรรม” ไปสู่ “รูปธรรมทางสถาปัตยกรรม” ที่เป็นระบบและมีหลักการทางวิชาการรองรับ จึงสามารถจำแนกกระบวนการถอดรหัสแนวคิดหลักออกเป็นขั้นตอนสำคัญดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ต้นทุนทางวัฒนธรรมและกายภาพ ในขั้นแรกมีการถอดรหัสคุณค่าของ "วิถีชาวเล" และ "ระบบนิเวศเกาะยาวใหญ่" ออกเป็น 3 แกนหลัก

- 1.1 วิธีการตั้งถิ่นฐานแบบเรือนเครื่องผูก การทำประมงพื้นบ้าน และงานหัตถกรรม
- 1.2 สภาพภูมิอากาศแบบมรสุม ทิศทางลม และการขึ้น-ลงของน้ำทะเล
- 1.3 ความสัมพันธ์ระหว่างผู้คนภายในชุมชนที่มีความเรียบง่ายและเป็นกันเอง

2. การสังเคราะห์แนวคิดสู่หลักการออกแบบ จากข้อมูลข้างต้น ได้ถูกสังเคราะห์เป็นแนวคิดหลักคือ "Resilient & Vernacular Integration" ซึ่งทำหน้าที่เป็นตัวกลางเชื่อมโยงระหว่าง "ความทันสมัยของการท่องเที่ยวระดับสูง" และ "ความดั้งเดิมของท้องถิ่น" โดยใช้หลักการต่อไปนี้

- 2.1 การสร้างที่ว่างที่เอื้อต่อการถ่ายเทอากาศและเปิดรับทัศนียภาพ
- 2.2 ลดการรบกวนหน้าดินและสิ่งแวดล้อมเลียนแบบลักษณะการก่อสร้างแบบพื้นถิ่น
- 2.3 การใช้หน่วยย่อยของอาคาร (Module) ที่สามารถปรับเปลี่ยนได้ตามฟังก์ชันและบริบทที่ตั้ง

3. การกำหนดภาษาทางสถาปัตยกรรม ขั้นตอนสุดท้ายคือการนำแนวคิดมาแปรรูปเป็นรูปธรรมผ่านองค์ประกอบ 3 ส่วน

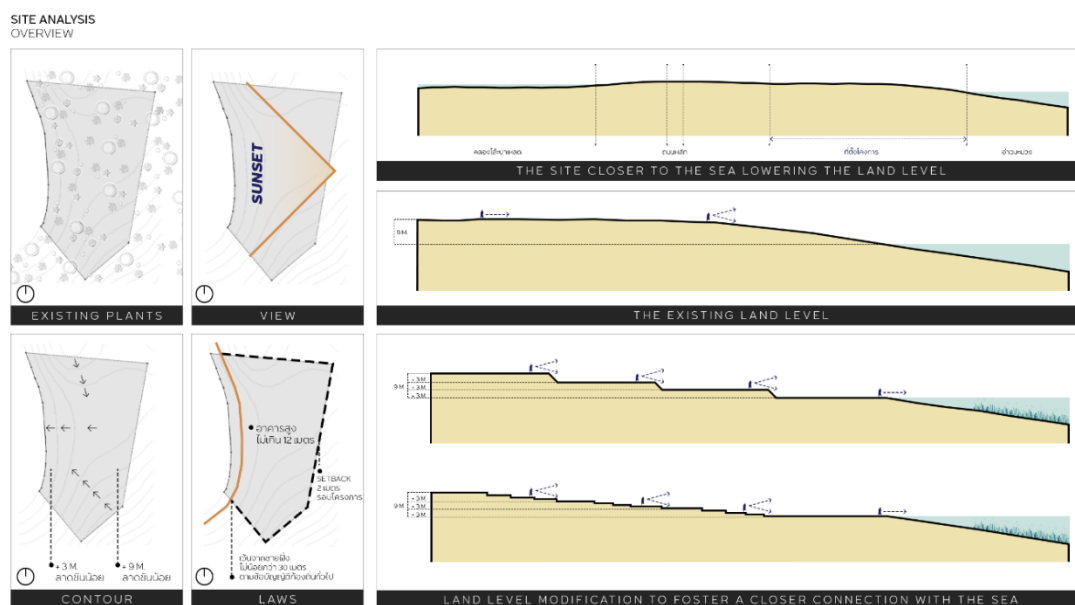
3.1 Mass & Form (รูปทรง) : การถอดรหัสทรงหลังคา "จั่ว" และ "ปั้นหย่า" ของเรือนไทยมุสลิมในภาคใต้มาลดทอนรูปทรงให้มีความทันสมัย แต่ยังคงประสิทธิภาพในการระบายน้ำฝนและกันแดด

3.2 Materiality (วัสดุ) : การเลือกใช้วัสดุที่มีความขัดแย้งอย่างลงตัวระหว่างวัสดุพื้นถิ่น เช่น ไม้ไผ่ ไม้พารา หลังคาจาก และวัสดุสมัยใหม่ เช่น คอนกรีตเปลือยผิว โลหะ และกระจก เพื่อความร่วมสมัย

3.3 Space & Sequence (ลำดับที่ว่าง) : การจัดวางอาคารแบบกระจายเลียนแบบหมู่บ้านชาวเล มีการใช้ "พื้นที่ใต้ถุน" และ "ชาน" เป็นตัวเชื่อมพื้นที่ใช้สอยภายในและภายนอก สร้างประสบการณ์การเข้าถึงพื้นที่แบบค่อยเป็นค่อยไป

4.1.3 การศึกษาและวิเคราะห์แนวคิดเพื่อการออกแบบ

ขั้นตอนนี้คือการนำนิยามแนวคิดหลักเพื่อการออกแบบ (The Pulau Panjang Legacy: The Eco-Cultural Adaptive Vernacular) ที่กำหนดไว้ในหัวข้อ 4.1.2 มาวิเคราะห์และแปลผลอย่างละเอียดในเชิงสถาปัตยกรรม โดยเน้นการสร้างกลยุทธ์การออกแบบเพื่อให้แนวคิดหลักสามารถนำไปสู่การพัฒนาผังแม่บทและรูปทรงอาคารในขั้นตอนต่อไป

ภาพที่ 4.7 การศึกษาระดับที่ทางกายภาพและสภาวะเชื่อมต่อกับสภาพแวดล้อมทางทะเล
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

4.1.3.1 การจัดโซนพื้นที่เชิงกลยุทธ์

การวางผังโครงการไม่ได้เป็นเพียงการแบ่งสัดส่วนพื้นที่ตามหน้าที่ใช้สอยเท่านั้น แต่เป็นการใช้กลยุทธ์ "การแบ่งโซนตามลำดับความเป็นส่วนตัวและกิจกรรมทางวัฒนธรรม" เพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้มาเยือนและชุมชนอย่างเหมาะสม โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วนหลัก

1. Public and Cultural Hub (โซนสาธารณะและศูนย์เรียนรู้วัฒนธรรม) : ตั้งอยู่บริเวณส่วนหน้าของโครงการเพื่อทำหน้าที่เป็น "Interfacing Space" หรือพื้นที่ส่วนต่อประสานระหว่างโลกภายนอกกับโครงการ ประกอบด้วยส่วนต้อนรับ (Lobby) และพื้นที่กิจกรรมชาวเล (Workshop Area) ซึ่งเน้นที่วางแบบเปิดโล่ง เพื่อรองรับการสัญจรและกิจกรรมที่หลากหลาย

2. Semi-Private Buffer (โซนกึ่งส่วนกลาง) : คือพื้นที่สันหนนาการและบริการ เช่น ห้องอาหารและสระว่ายน้ำส่วนกลาง ทำหน้าที่เป็นตัวเชื่อมที่ค่อยๆ ปรับเปลี่ยนอารมณ์ของผู้ใช้งานจากพื้นที่กิจกรรมไปสู่พื้นที่พักผ่อน

3. Private Living Sanctuary (โซนที่พักอาศัย) : วางผังแบบกระจายตามลักษณะภูมิประเทศดั้งเดิม เพื่อรักษาความเป็นส่วนตัวสูงสุดและเปิดรับทัศนียภาพเฉพาะตัวในแต่ละหน่วยพักอาศัย โดยเน้นการสร้าง "ที่ว่างระหว่างอาคาร" ให้เป็นพื้นที่สีเขียวเพื่อลดความหนาแน่นของงานสถาปัตยกรรม

4.1.3.2 การวิเคราะห์โครงสร้างและเทคโนโลยีอาคาร

ในด้านวิศวกรรมสถาปัตยกรรม โครงการใช้หลักการ "Resilient Structural Logic" เพื่อให้ตัวอาคารสามารถคงอยู่ร่วมกับสภาวะแวดล้อมริมชายฝั่งที่มีความแปรปรวนสูงได้

1. Hybrid Structural System (ระบบโครงสร้างลูกผสม) : การผสมผสานระหว่าง "โครงสร้างฐานรากคอนกรีตเสริมเหล็ก" ในส่วนที่สัมผัสกับดินหรือน้ำเพื่อความมั่นคงแข็งแรง และ "โครงสร้างส่วนบนแบบเบา" เช่น ไม้แปรรูปหรือเหล็ก เพื่อลดน้ำหนักบรรทุกและช่วยให้การก่อสร้างในพื้นที่เกาะที่เข้าถึงยากทำได้สะดวกขึ้น

2. Elevation and Permeability (การยกใต้ถุนและการระบายอากาศ) : โครงสร้างหลักถูกยกสูงจากระดับดินเพื่อป้องกันความชื้นและน้ำหลาก อีกทั้งยังช่วยให้เกิดการไหลเวียนของกระแสลมใต้ตัวอาคาร ซึ่งเป็นการนำภูมิปัญญาเรือนไทยมุสลิมมาประยุกต์ใช้ด้วยเทคโนโลยีรอยต่อ สมัยใหม่ที่เพิ่มความแม่นยำและความทนทาน

3. Adaptive Roof Structure (โครงสร้างหลังคาเชิงปรับตัว) : การออกแบบโครงสร้างจันทันและแปให้มียุทธศาสตร์ที่เหมาะสมกับการมุงด้วยวัสดุธรรมชาติ เช่น จาก หรือแฝก โดยมีการซ้อนชั้นวัสดุสมัยใหม่ไว้ภายในเพื่อประสิทธิภาพในการกันรั่วซึมและกันไฟ ซึ่งเป็นการแก้ข้อจำกัดของวัสดุพื้นถิ่น

ภาพที่ 4.8 บ้านชาวเลและบ้านโบราณบนเกาะยาว
ที่มา เทศบาลตำบลเกาะยาวใหญ่ จังหวัดพังงา

4.1.4 การวิเคราะห์ความแข็งแกร่งของแนวคิดหลักเชิงเปรียบเทียบ

4.1.4.1 การกำหนดความแตกต่างจากตลาดคู่แข่ง

รีสอร์ททั่วไปในตลาดมักเน้นจุดขายที่ ความหรูหราทางกายภาพ การบริการ มาตรฐานสากลและทัศนียภาพเท่านั้น ซึ่งทำให้ขาดมิติของอัตลักษณ์ท้องถิ่นที่แท้จริง โครงการรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยววิถีชาวเลแก้ไขช่องว่างนี้ด้วยการนำเสนอ

ตารางที่ 4.1 ตารางกำหนดความแตกต่างจากตลาดคู่แข่ง

จุดขายทั่วไปของตลาด	จุดขายเฉพาะของรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยววิถีชาวเล	ความแตกต่างที่สำคัญ
Luxury ความหรูหราของวัสดุ	Authenticity ความแท้จริงของประสบการณ์	การเปลี่ยนจาก "การบริโภค" มาสู่ "การมีส่วนร่วม"
Sight ทัศนียภาพของทะเล	Six Senses Immersion การดื่มด่ำ 6 ประสาทสัมผัส	การยกระดับประสบการณ์จากภาพนิ่งสู่สถาปัตยกรรมเชิงปรากฏการณ์
Sustainability มาตรฐาน LEED/Green	Eco-Cultural Resilience ความยืดหยุ่นเชิงนิเวศและวัฒนธรรม	การผสมผสานความยั่งยืนทางเทคนิคเข้ากับการอนุรักษ์วิถีชีวิต

ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

4.1.4.2 ความแข็งแกร่งของแนวคิดหลักในเชิงสถาปัตยกรรมและวิชาการ

1. ความแข็งแกร่งด้านรากเหง้าทางประวัติศาสตร์

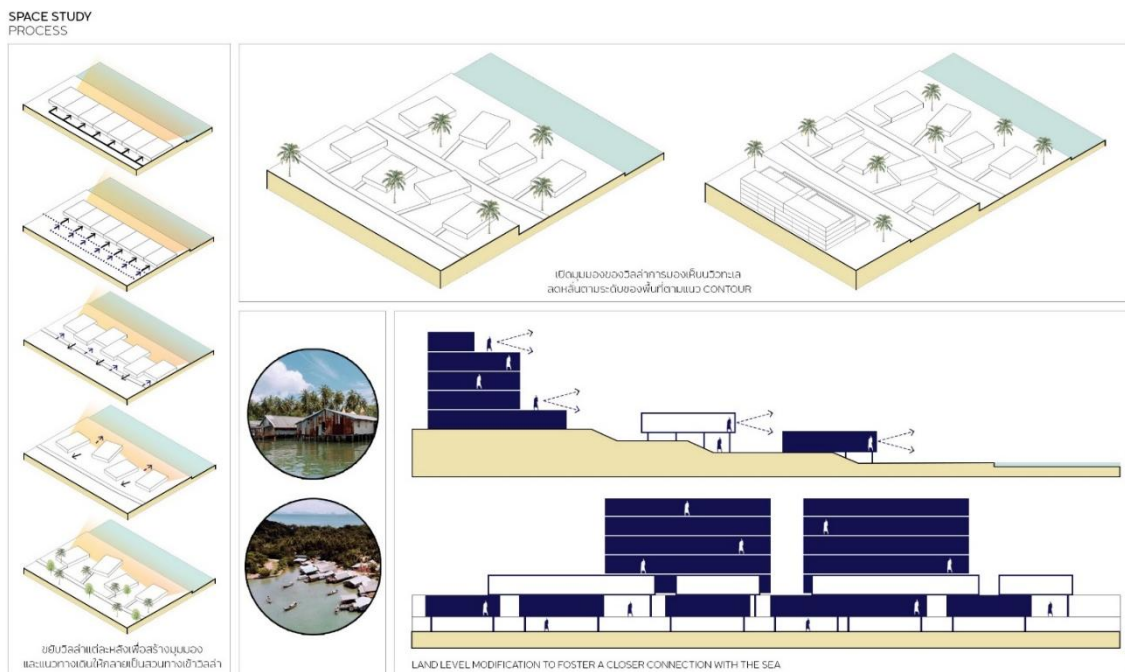
1.1 Sense of Place : การศึกษาประวัติศาสตร์ของ "ปูเลา ปานญิง" และอิทธิพลวัฒนธรรมชาว-อินโดนีเซีย ทำให้โครงการมีเรื่องเล่าที่ลึกซึ้งและไม่ซ้ำใคร การออกแบบที่ถอดรหัส "มรดกทางบรรพบุรุษ"

1.2 การเชื่อมโยงพื้นที่ภายใน : การนำเรื่องเล่าของ "พรุไน" ซึ่งเป็นแหล่งน้ำหล่อเลี้ยงเกาะมาเป็นส่วนหนึ่งของแนวคิดภูมิทัศน์ ทำให้พื้นที่ภายในของรีสอร์ทมีความหมายเชิงนิเวศนอกเหนือจากชายหาดเพียงอย่างเดียว

2. ความแข็งแกร่งด้านการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์เชิงลึก

ยกระดับแนวคิด "การท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์" ทำให้การประยุกต์ใช้ Six Senses ไม่ใช่เพียงแค่การตกแต่ง แต่เป็นกลไกการเรียนรู้ทางวัฒนธรรม เช่น The Taste of Legacy (รสชาติมรดก) คือการเรียนรู้ภูมิปัญญาอาหารชาวเล โดยใช้วัตถุดิบจากระบบนิเวศของพรุ

1. การวางผังความสัมพันธ์เชิงระนาบ : ผู้ออกแบบนำแผนผังความสัมพันธ์ของหน้าที่ใช้สอย (Bubble Diagram) มาถ่ายทอดลงบนพื้นที่ตั้งโครงการ (Site) เพื่อวิเคราะห์จุดเชื่อมต่อและการเข้าถึง โดยให้ความสำคัญกับการวางตำแหน่งกลุ่มอาคารให้สอดคล้องกับทัศนียภาพทะเลและแนวป่าชายเลนเดิม เพื่อกำหนดขอบเขตของกิจกรรม (Zoning) ที่ตอบสนองต่อพฤติกรรมผู้ใช้งานได้อย่างเหมาะสม
2. กลยุทธ์การจัดลำดับชั้นและความหนาแน่นใน : มีการใช้แผนผังการจัดเรียงพื้นที่ในแนวตั้ง (Stacking Diagram) เพื่อบริหารจัดการความโปร่งโล่งและการระบายอากาศตามแนวคิด Eco-Adaptive โดยมีการแยกส่วนกิจกรรมอย่างชัดเจน เช่น การจัดวางส่วนบริการและสนับสนุนไว้ในชั้นระดับดินเพื่อความสะดวกในการจัดการ และยกส่วนพักอาศัยขึ้นสู่ระดับที่สูงขึ้นเพื่อเพิ่มความเป็นส่วนตัวและเปิดรับลมธรรมชาติ
3. การทดลองออกแบบและพัฒนาที่ว่าง : จากการศึกษาที่ว่าง (Space Study) ผู้ออกแบบได้ทำการทดลองจัดองค์ประกอบ (Organization) เพื่อค้นหาความเป็นไปได้ใหม่ๆ ในการสร้างที่ว่างเชิงประสบการณ์ โดยมุ่งเน้นการสร้าง "พื้นที่กึ่งภายนอก" (Semi-outdoor Space) ที่เชื่อมโยงระหว่างภายในอาคารและบริบทธรรมชาติรอบข้าง

ภาพที่ 4.10 การศึกษา Space Study
 ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

4.2.2 การพัฒนาแนวคิดในการออกแบบเพื่อตอบสนองความยั่งยืน

การพัฒนาแนวคิดเพื่อความยั่งยืนของโครงการรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยววิถีชาวเล ไม่ได้มุ่งเน้นเพียงมิติทางกายภาพเท่านั้น แต่เป็นการบูรณาการหลักการ Resilient Design และ Catalytic Mechanism เข้าด้วยกันเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของรีสอร์ทเชิงนิเวศและวัฒนธรรม โดยแบ่งออกเป็นสองมิติหลักตามนิยามของ UNWTO (2016) คือความยั่งยืนเชิงสิ่งแวดล้อมและความยั่งยืนเชิงสังคมวัฒนธรรม

4.2.2.1 การพัฒนาแนวคิดเพื่อความยั่งยืนเชิงสิ่งแวดล้อมและนิเวศ

หลักการนี้มุ่งเน้นการลดผลกระทบทางนิเวศวิทยา และเพิ่มความสามารถของอาคารในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยอาศัยหลักการ The Adaptive & Eco-Resilient Principle เป็นตัวนำ

1. การออกแบบที่ยืดหยุ่นต่อสภาพอากาศ (Resilient Design Strategy)

กลยุทธ์โครงสร้างยกพื้น (Elevated Architecture for SLR)

วัตถุประสงค์ : ป้องกันความเสี่ยงจากการเพิ่มขึ้นของระดับน้ำทะเลและเหตุการณ์น้ำท่วมฉับพลันตามแนวชายฝั่ง

แนวทางปฏิบัติ : กำหนดให้โครงสร้างของอาคารทั้งหมดเป็นระบบเสาและคาน โดยคำนวณระดับพื้นอาคารให้สูงกว่าระดับน้ำสูงสุดที่คาดการณ์ไว้ในอนาคต การออกแบบนี้ไม่เพียงแต่ตอบโจทย์ความยืดหยุ่นเท่านั้น แต่ยังสอดคล้องกับรูปแบบบ้านพื้นถิ่นของชาวเลอีกด้วย

การลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (Low-Impact Development - LID)

แนวทางปฏิบัติ : การใช้โครงสร้างยกพื้นสูงช่วย ลดรอยเท้าของอาคารบนผิวดิน ทำให้เกิดการรบกวนระบบนิเวศบริเวณชายฝั่งน้อยที่สุด และการไหลเวียนของน้ำผิวดินและอากาศใต้ถุนอาคารได้อย่างเป็นธรรมชาติ ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของ LID

2. การออกแบบอาคารประหยัดพลังงาน (Passive Design for Energy Efficiency)

การควบคุมความร้อนและการระบายอากาศ

หลักการ : ใช้หลักการ Cross-Ventilation และ Stack Effect โดยการออกแบบช่องเปิดและตำแหน่งอาคารให้สอดคล้องกับทิศทางลมหลัก เพื่อลดความจำเป็นในการใช้เครื่องปรับอากาศ ซึ่งเป็นการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในการใช้งานอาคาร

องค์ประกอบสถาปัตยกรรม : การใช้ชายคาที่ยื่นยาวและแผงกันแดดที่ได้รับแรงบันดาลใจจากสถาปัตยกรรมชาวเล เพื่อป้องกันความร้อนจากแสงอาทิตย์โดยตรง

2. การบูรณาการทางชีวภาพ (Biophilia and Landscape Strategy)

การอนุรักษ์พื้นที่ "พรวน"

แนวทางปฏิบัติ : แม้พื้นที่โครงการจะอยู่ริมชายหาด แต่การออกแบบภูมิทัศน์จะต้องมีการจัดสรรพื้นที่ชุ่มน้ำจำลองหรือ Bio-Retention Pond เพื่อแสดงถึงความสำคัญของระบบนิเวศ "พรวน" และใช้พืชพรรณท้องถิ่นในการบำบัดน้ำเสียเบื้องต้น

Biophilic Materiality : การเลือกใช้วัสดุที่เผยผิวจริง เช่น ไม้และปูนที่มีผิวสัมผัสหยาบ เพื่อสร้างการรับรู้ทางสัมผัสที่เชื่อมโยงมนุษย์กับธรรมชาติและลดการใช้วัสดุสังเคราะห์ที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

4.2.2.2 การพัฒนาแนวคิดเพื่อความยั่งยืนเชิงสังคมและวัฒนธรรม

หลักการนี้มุ่งเน้นการสร้างความรู้สึกผูกพันต่อสถานที่ (Sense of Place) และการใช้โครงการเป็นกลไกขับเคลื่อนการอนุรักษ์วิถีชีวิตชาวเล โดยอาศัยหลักการ The Catalytic & Conservation Principle เป็นตัวนำ

1. การสร้างกลไกตัวกลางทางเศรษฐกิจ

Permeable Boundary Design : การออกแบบผังแม่บทให้มีขอบเขตที่นุ่มนวล ในบริเวณ Communal Hub (Pendopo Area) เพื่อให้ชุมชนสามารถเข้ามาดำเนินกิจกรรมเชิงพาณิชย์ขนาดเล็ก หรือการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ประมงพื้นบ้านได้อย่างสะดวกและปลอดภัย โดยมีการแยกเส้นทางสัญจรของชุมชนออกจากพื้นที่ส่วนตัวของแขกอย่างมีกลยุทธ์

Local Value Chain Integration : ออกแบบพื้นที่ Service Zone ให้มี จุดรับ/ส่งสินค้าและวัตถุดิบ ที่มาจากชุมชนโดยตรงอย่างเป็นทางการ เพื่อสร้างความมั่นใจว่าการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวจะถูกกระจายไปสู่เศรษฐกิจฐานรากอย่างมีประสิทธิภาพ

2. การอนุรักษ์วัฒนธรรมเชิงประสบการณ์

Experiential Learning Space : การออกแบบ Hybrid Functional Space ในอาคารส่วนกลาง เช่น ห้องอาหารหรือครัวสาธิต ให้เป็นพื้นที่สำหรับจัดกิจกรรม The Taste of Legacy (Cooking Class) หรือ งานฝีมือพื้นถิ่น โดยมีชาวบ้านเป็นผู้ถ่ายทอดองค์ความรู้โดยตรงซึ่งเป็นการแปลงภูมิปัญญาดั้งเดิม ให้มีมูลค่าทางเศรษฐกิจและสร้างความภาคภูมิใจในท้องถิ่น

Visibility of Heritage : การจัดวางแกนสายตา ภายในอาคารให้เปิดรับมุมมองไปยังกิจกรรมวิถีชีวิตของชาวเล เช่น จุดที่เรือประมงเข้าฝั่ง หรือการทำกิจกรรมตามปกติของชุมชน เพื่อให้ผู้เข้าพักเกิดความเข้าใจและผูกพันกับ Sense of Place ที่แท้จริง

4.2.3 การพัฒนาแนวคิดในการออกแบบเพื่อตอบสนองความยืดหยุ่นในการรองรับภัยพิบัติ

การออกแบบเพื่อความยืดหยุ่นในการรองรับภัยพิบัติ เป็นองค์ประกอบสำคัญของ The Eco-Cultural Adaptive Vernacular โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพื้นที่ชายฝั่งทะเลอันดามันที่เผชิญความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

4.2.3.1 สถาปัตยกรรมยกพื้น

Stilts and Pilotis System : กำหนดให้โครงสร้างทั้งหมดของอาคารหลักและวิลล่าเป็นระบบใต้ถุนสูง เพื่อยกส่วนใช้งานหลักให้พ้นจากระดับน้ำท่วมสูงสุดที่คาดการณ์ไว้ ซึ่งเป็นการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาบ้านชาวเลดั้งเดิมเข้ากับเทคนิควิศวกรรมสมัยใหม่

Flood Vents and Open Base : พื้นที่ใต้ถุนต้องถูกออกแบบให้เป็นพื้นที่เปิดโล่ง หรือมีช่องระบายน้ำท่วม เพื่อยอมให้น้ำทะเลไหลผ่านโครงสร้างได้โดยไม่สร้างแรงดันทำลายอาคาร

4.2.3.2 การออกแบบต้านทานแรงลมและคลื่น

Form and Massing : การเลือกใช้รูปร่างหลังคาที่มีความมั่นคงและลดแรงยก จากลมพายุ เช่น ทรงสี่เหลี่ยมคางหมูแบบสถาปัตยกรรมชาวเลและออกแบบให้มวลอาคารต่ำและกระจายตัวเพื่อลดพื้นที่ปะทะลม

Connection Detailing : รายละเอียดการต่อเชื่อมระหว่างส่วนประกอบของอาคาร เช่น โครงสร้างหลังคา ผนัง และเสา ต้องได้รับการออกแบบทางวิศวกรรมให้มีความแข็งแรงสูงเป็นพิเศษเพื่อป้องกันการหลุดออกจากกันเมื่อถูกแรงลมพายุ

4.2.3.3 กลยุทธ์การฟื้นตัวอย่างรวดเร็วและการซ่อมแซม

1. การออกแบบแบบโมดูลาร์

Modular Elements: พิจารณาการใช้ระบบผนังหรือส่วนประกอบที่ไม่ใช่โครงสร้างแบบสำเร็จรูปหรือแบบที่สามารถถอดประกอบและติดตั้งใหม่ได้ง่าย การออกแบบนี้จะช่วยลดระยะเวลาและค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูหลังเกิดความเสียหาย

Access for Inspection : ออกแบบให้มีพื้นที่สำหรับการเข้าถึงและการตรวจสอบโครงสร้างหลัก (โดยเฉพาะใต้พื้นอาคาร) เพื่อประเมินความเสียหายได้อย่างรวดเร็ว

2. การเลือกใช้วัสดุที่ทนทาน

Corrosion Resistance : เลือกใช้วัสดุโครงสร้างที่มีค่าการต้านทานการกัดกร่อนสูง เช่น การใช้คอนกรีตเสริมเหล็กที่มีส่วนผสมป้องกันการซึมผ่านของคลอไรด์

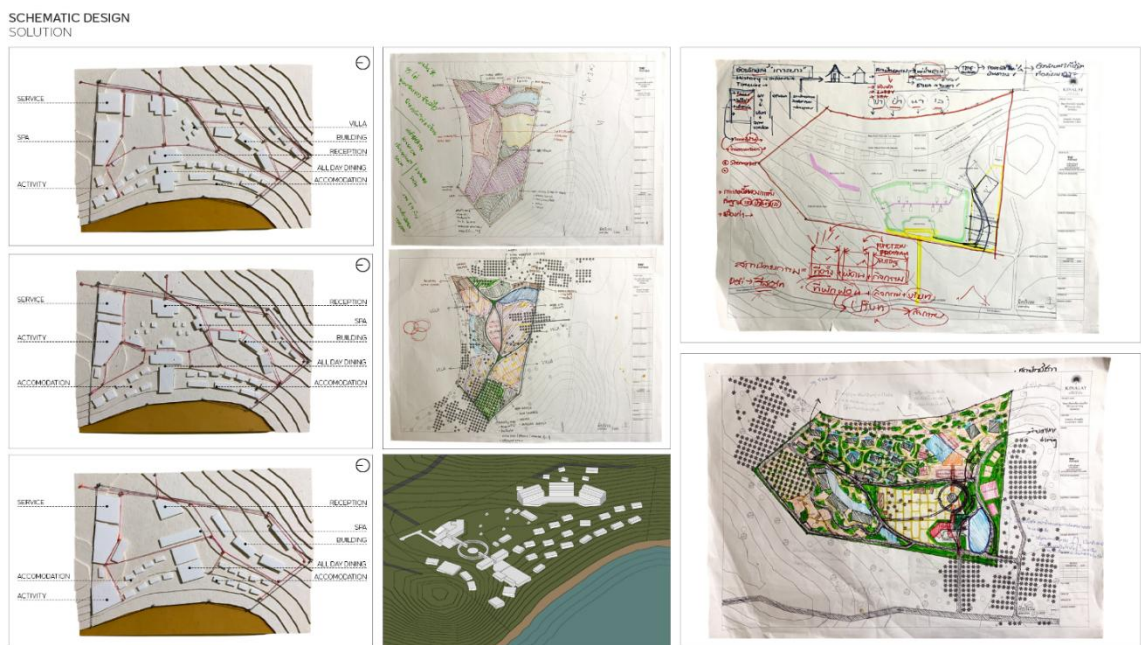
Local and Tested Materials : เน้นการใช้วัสดุไม้เนื้อแข็งท้องถิ่นที่ได้รับการพิสูจน์แล้วว่าทนทานต่อสภาพภูมิอากาศและแมลงในพื้นที่

4.3 การพัฒนาแบบร่าง

กระบวนการพัฒนาแบบร่างภายใต้โครงการรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยววิถีชาวเลเกาะยาวใหญ่ เป็นขั้นตอนที่เปลี่ยนแปลงจาก "แนวคิดนามธรรม" สู่ "รูปทรงและที่ว่างเชิงสถาปัตยกรรมโดยมุ่งเน้นการทดลองจัดวางองค์ประกอบเพื่อให้ได้สถาปัตยกรรมที่ตอบสนองต่อบริบทเฉพาะถิ่นและความต้องการของผู้ใช้งานระดับสูงได้อย่างสมดุล ในขั้นตอนนี้ผู้ออกแบบได้ดำเนินกระบวนการวิเคราะห์และทดลองผ่านลำดับขั้นตอนที่สำคัญ ดังนี้

4.3.1 การออกแบบร่างทางเลือก (Schematic Design Solution)

เป็นการแสวงหาความเป็นไปได้ในการจัดวางผังอาคารและที่ว่าง ผ่านการสร้างทางเลือกที่หลากหลาย เพื่อประเมินประสิทธิภาพของการเข้าถึงการไหลเวียนของกิจกรรมและความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มอาคารกับระบบนิเวศ โดยพยายามค้นหาแนวทางที่ดีที่สุดในการสอดแทรกงานสถาปัตยกรรมลงในพื้นที่โดยไม่ทำลายคุณค่าดั้งเดิมของที่ตั้ง

ภาพที่ 4.11 การออกแบบร่างทางเลือก

ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

4.3.2 การพัฒนาสถาปัตยกรรมต้นแบบ (Architectural Prototype Development)

เมื่อได้แนวทางเบื้องต้นที่สอดคล้องกับแนวคิดหลักแล้ว ผู้ออกแบบจึงดำเนินการพัฒนาในเชิงลึกเพื่อกำหนด "ภาษาทางสถาปัตยกรรม" ที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรม ผ่านกระบวนการทดลองและสังเคราะห์องค์ประกอบทางสถาปัตยกรรม 3 มิติหลักที่บูรณาการเข้าด้วยกัน

ภาพที่ 4.12 การพัฒนาต้นแบบภาพรวมโครงการ
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

กระบวนการวิเคราะห์มวลอาคารและสัดส่วนสถาปัตยกรรม ผู้ออกแบบเริ่มต้นจากการศึกษามวลอาคารเพื่อกำหนดสัดส่วนและขนาด ให้มีความสอดคล้องกับบริบทเฉพาะถิ่น โดยมุ่งเน้นการสร้างสรรค์รูปทรงที่มีความเบาบาง เพื่อลดทอนความแปลกปลอมเชิงทัศนียภาพและแสดงออกถึงความเคารพต่อระบบนิเวศชายฝั่ง กระบวนการนี้ดำเนินการควบคู่ไปกับการใช้หุ่นจำลองเชิงทดลอง เพื่อวิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์ของแสง เงา และการไหลเวียนอากาศ ซึ่งถือเป็นปัจจัยวิกฤตของสถาปัตยกรรมในภูมิอากาศเขตร้อนชื้น วิธีการดังกล่าวช่วยให้สามารถปรับแก้รูปทรงอาคารให้ตอบสนองต่อสภาวะน่าสบาย

การบูรณาการหน้าที่ใช้สอยและลำดับที่ว่าง ในขณะเดียวกันผู้ออกแบบได้นำผลลัพธ์จากการพัฒนารูปทรงมาทำการขัดเกลาแผนผังความสัมพันธ์เชิงหน้าที่ เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ที่ว่างทางสถาปัตยกรรม

ภาพที่ 4.12 การพัฒนาต้นแบบภาพรวมผังโครงการ
ที่मा ผู้ศึกษา (2568)

ภาพที่ 4.12 การพัฒนาต้นแบบภาพรวมผังโครงการ
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

บทที่ 5

ผลงานการออกแบบ

ผลงานการออกแบบที่เสร็จสมบูรณ์ของโครงการรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยววิถีชาวเลเกาะยาวใหญ่ ซึ่งเป็นบทสรุปจากการสังเคราะห์ข้อมูลการศึกษาวิจัยและกระบวนการวิเคราะห์เชิงลึกสู่รูปแบบกายภาพที่เป็นรูปธรรม โดยมุ่งเน้นการถ่ายทอดนิยามแนวคิดหลัก “The Pulau Panjang Legacy : The Eco-Cultural Adaptive Vernacular” ผ่านองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรม

ภาพที่ 5.1 ภาพรวมโครงการ
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

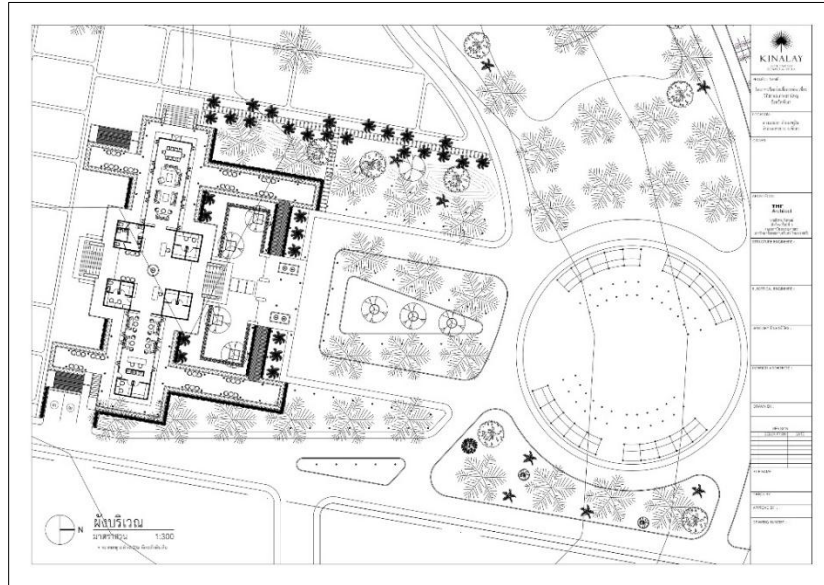
5.1 ผังบริเวณ

ภาพที่ 5.2 ผังบริเวณ (Layout)
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

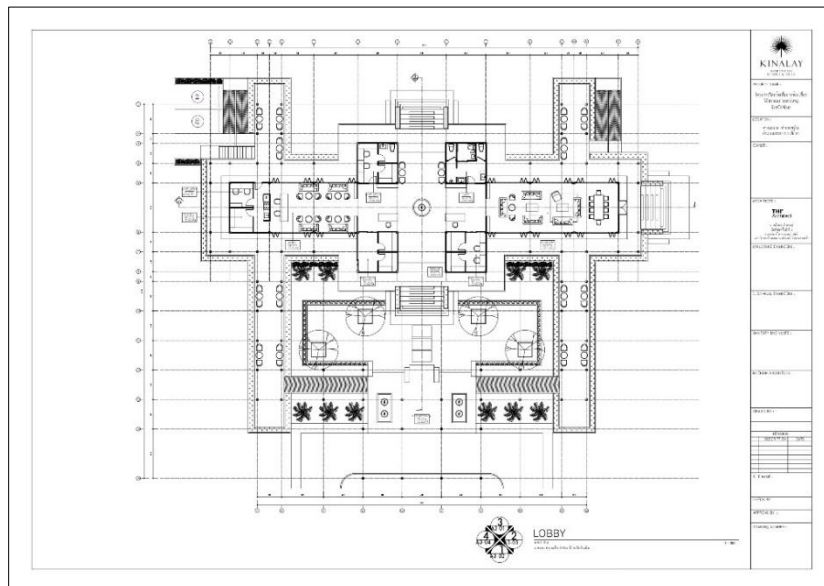
5.3 แบบขยายส่วนต้อนรับ (Reception)

5.3.1 ผังบริเวณ

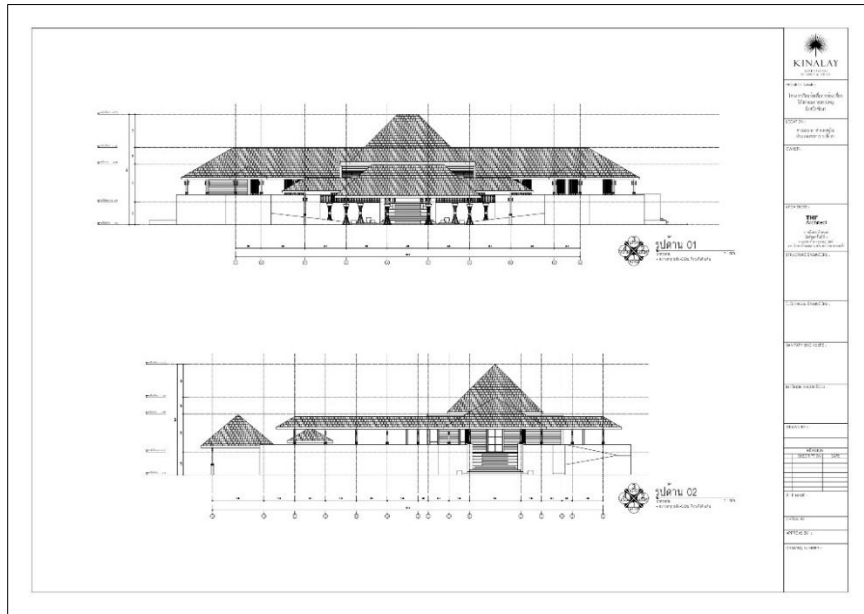
ภาพที่ 5.4 ผังบริเวณส่วนต้อนรับ (Reception)
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

5.3.2 ผังพื้นที่ส่วนต้อนรับ (Reception)

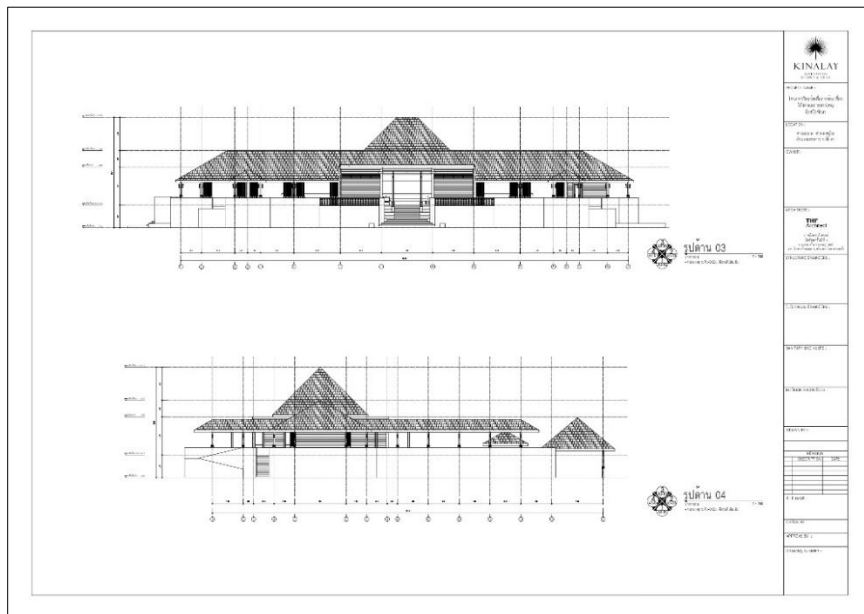

ภาพที่ 5.5 ผังพื้นที่ส่วนต้อนรับ (Reception)
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

5.3.3 รูปด้าน

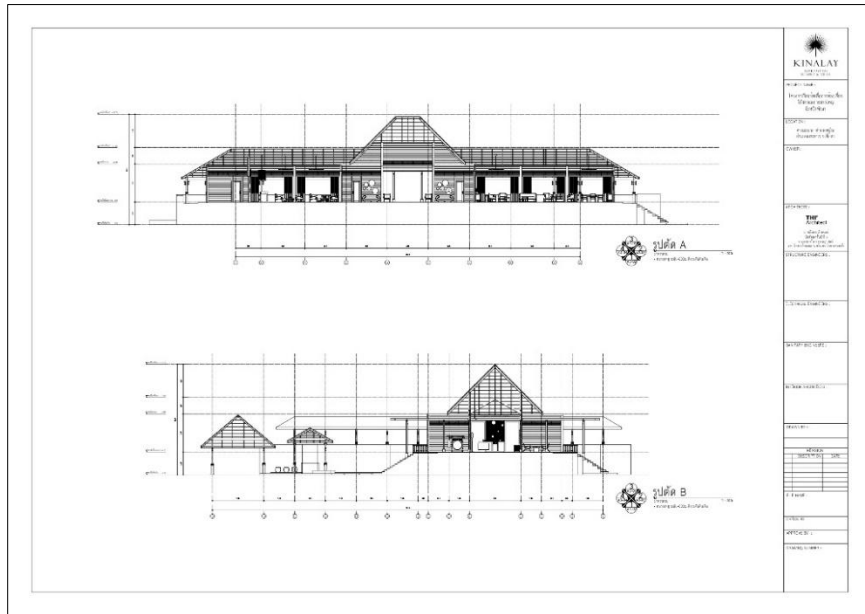

ภาพที่ 5.6 รูปด้านอาคารส่วนต้อนรับที่ 1 และ 2
 ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

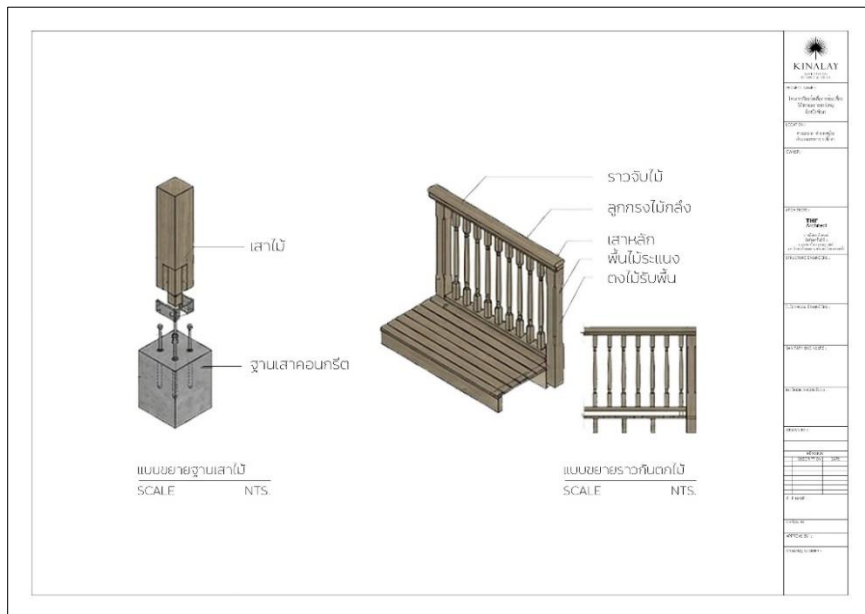
ภาพที่ 5.7 รูปด้านอาคารส่วนต้อนรับที่ 3 และ 4
 ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

5.3.4 รูปตัด

ภาพที่ 5.8 รูปตัดอาคารบริหารโครงการที่ A และ B
 ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

5.3.5 แบบขยายรายละเอียด

ภาพที่ 5.9 แบบขยายฐานเสาไม้และราวกันตกไม้
 ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

5.3.6 ทักษะคุณภาพ

ภาพที่ 5.10 ทักษะคุณภาพภายนอกด้านหน้าส่วนต้อนรับ
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

ภาพที่ 5.11 ทักษะคุณภาพภายนอกทางเข้าส่วนต้อนรับ
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

ภาพที่ 5.12 ทศนียภาพภายนอกโถงทางเดินส่วนต้อนรับ
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

ภาพที่ 5.13 ทศนียภาพภายนอกด้านหลังส่วนต้อนรับ
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

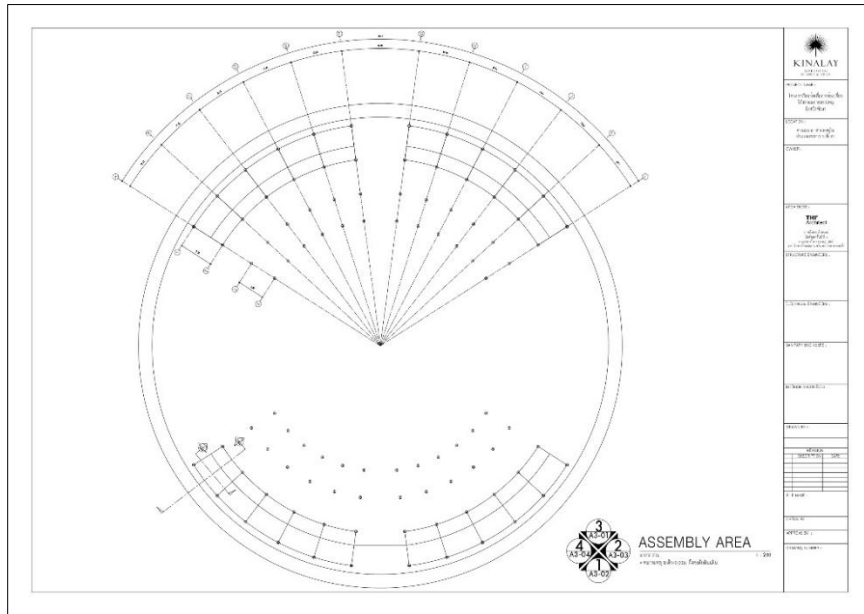

ภาพที่ 5.14 ทรรศนียภาพภายในส่วนโถงกลาง
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

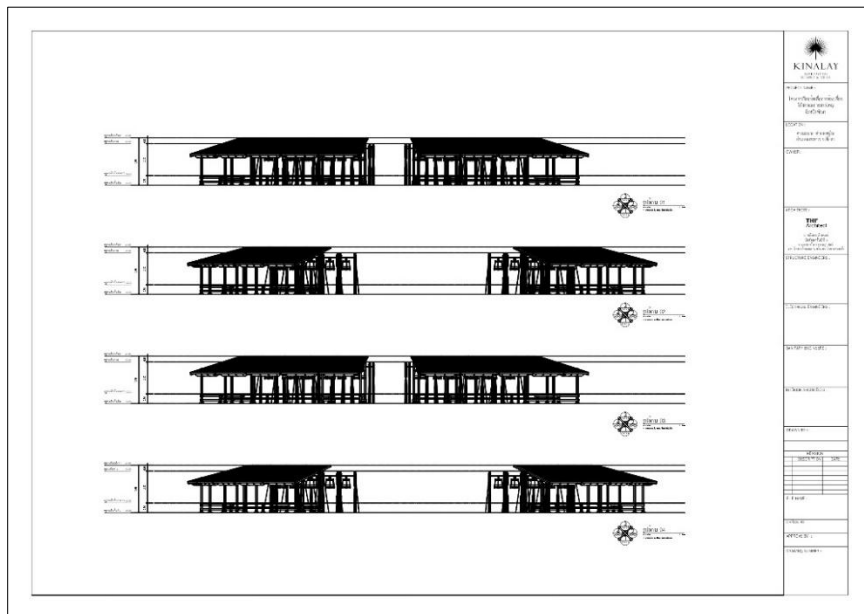
ภาพที่ 5.15 ทรรศนียภาพภายในส่วน Lobby
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

5.3.7 ส่วนรวมพลหรือลานนกรงหัวจุก (Assembly area)

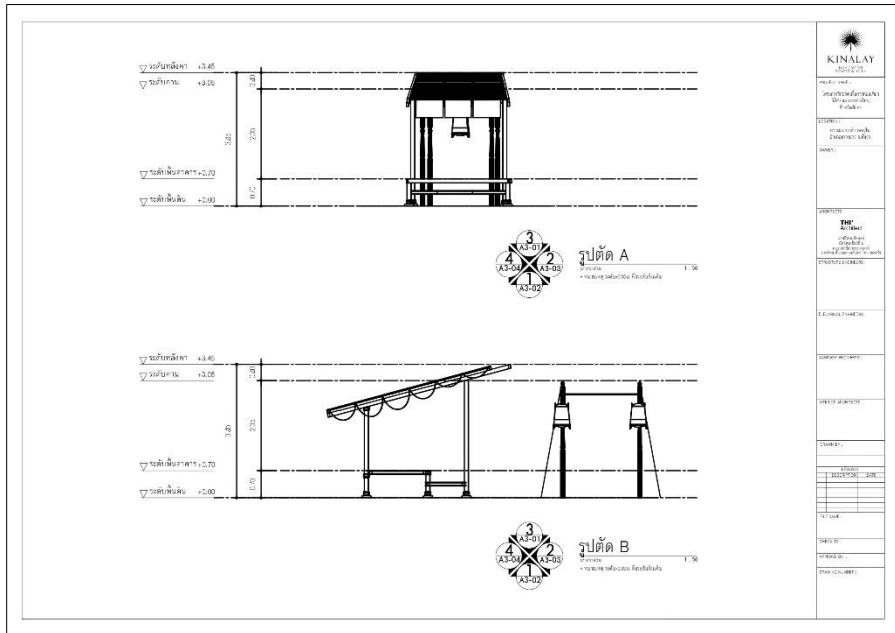
ภาพที่ 5.16 ผังพื้นส่วนรวมพลหรือลานนกรงหัวจุก (Assembly area)
 ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

5.3.8 รูปด้าน

ภาพที่ 5.17 รูปด้านรวมพลหรือลานนกรงหัวจุก
 ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

5.3.9 รูปตัด

ภาพที่ 5.18 รูปตัดส่วนรวมพลหรือลานนกรงหัวจุกที่ A และ B
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

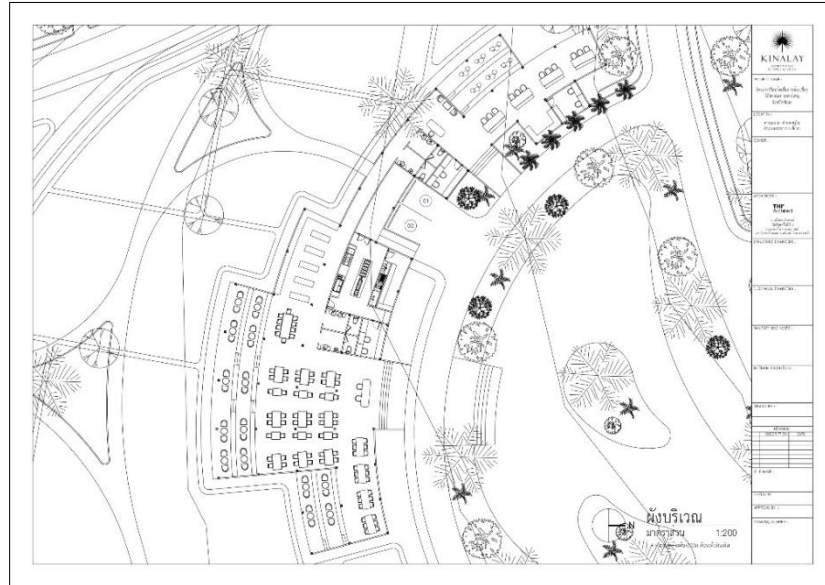
5.3.10 ทศนียภาพ

ภาพที่ 5.19 ทศนียภาพภายนอกลานนกรงหัวจุก
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

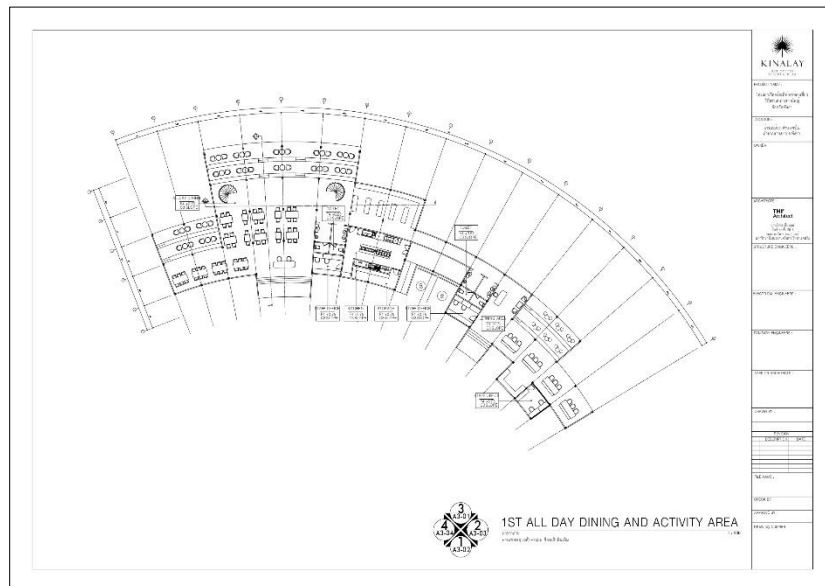
5.4 แบบขยายส่วนสนับสนุน (Restaurant)

5.4.1 ผังบริเวณส่วนร้านอาหารและส่วนกิจกรรม (All day dining and activity area)

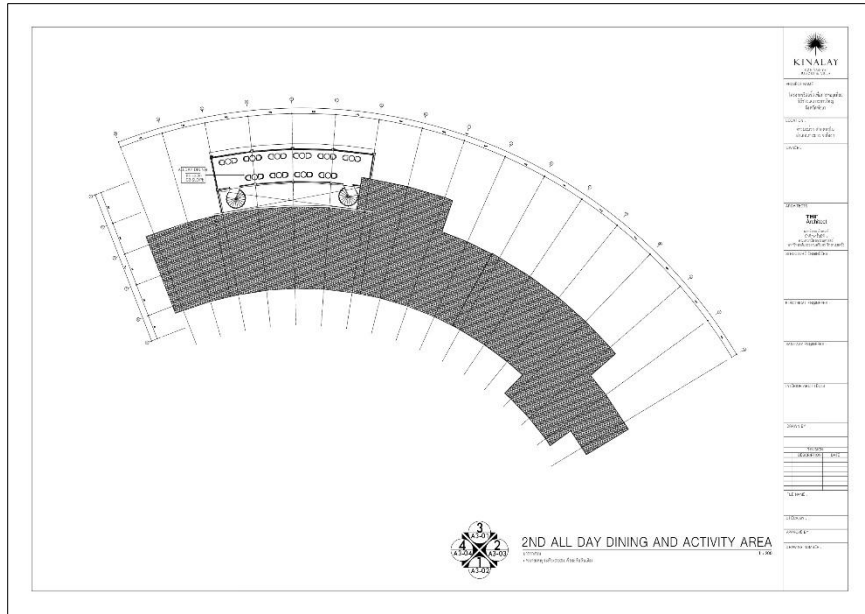

ภาพที่ 5.20 ผังบริเวณส่วนร้านอาหารและส่วนกิจกรรม
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

5.4.2 ผังพื้น

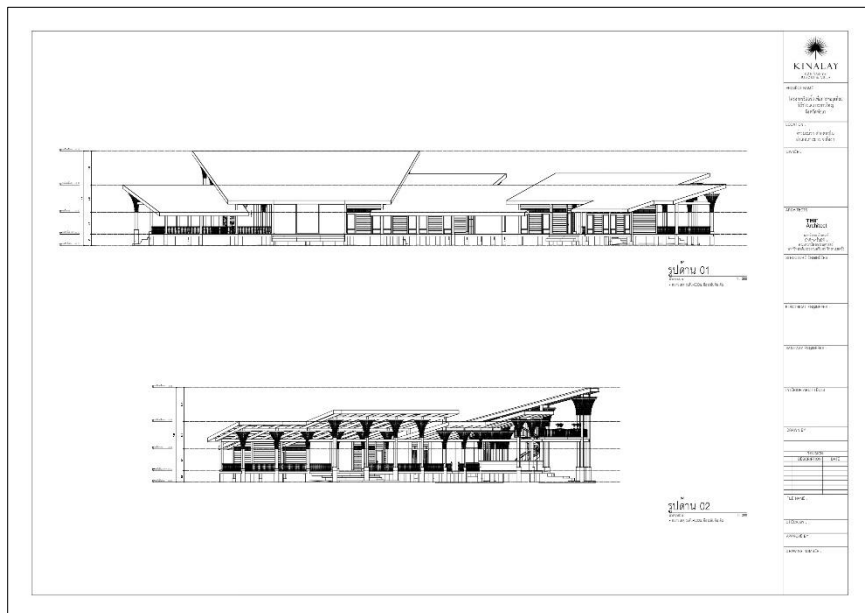

ภาพที่ 5.21 ผังพื้นส่วนร้านอาหารและส่วนกิจกรรม ชั้นที่ 1
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

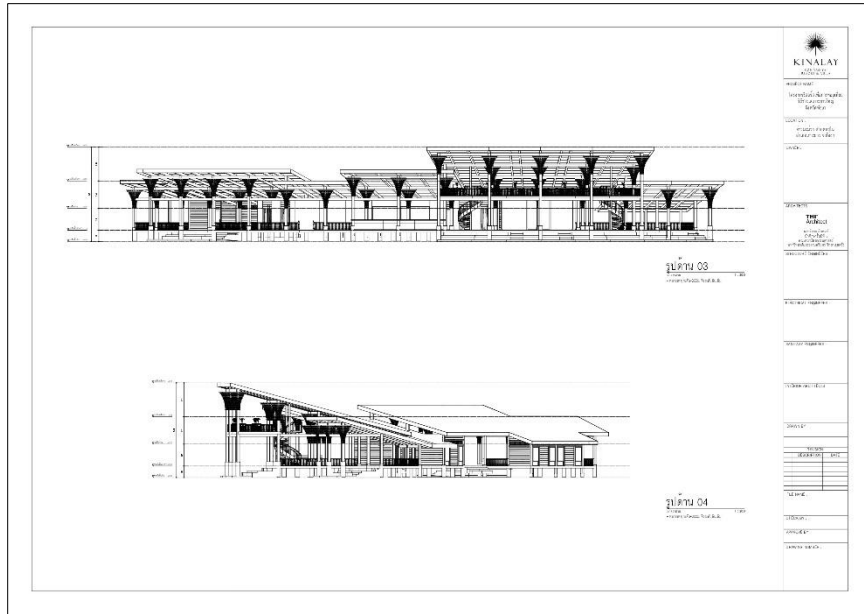

ภาพที่ 5.22 ผังพื้นที่ส่วนร้านอาหารและส่วนกิจกรรม ชั้นที่ 2
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

5.4.3 รูปด้าน

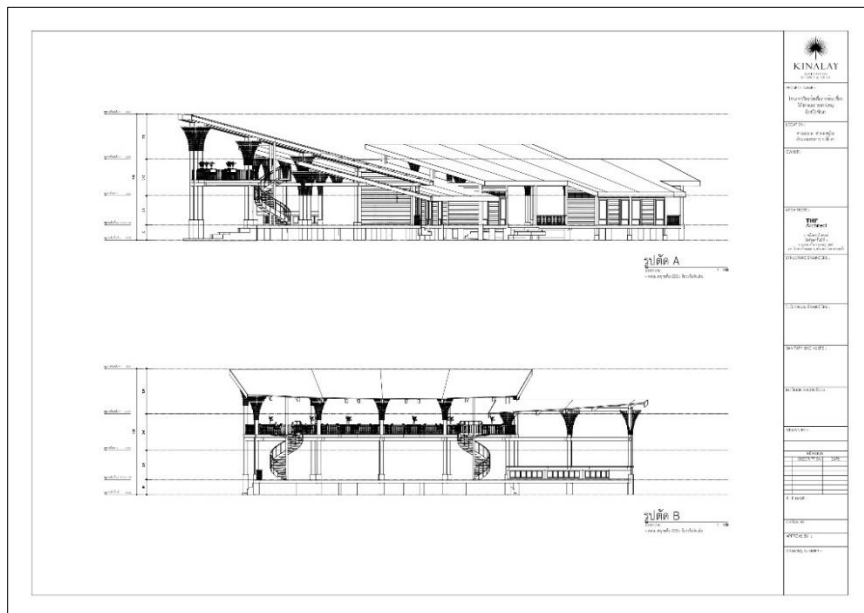

ภาพที่ 5.23 รูปด้านส่วนร้านอาหารและส่วนกิจกรรมที่ 1 และ 2
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

ภาพที่ 5.24 รูปด้านส่วนร้านอาหารและส่วนกิจกรรมที่ 3 และ 4
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

5.4.4 รูปตัด

ภาพที่ 5.25 รูปตัดส่วนร้านอาหารและส่วนกิจกรรมที่ A และ B
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

5.4.5 ทักษะถ่ายภาพ

ภาพที่ 5.26 ทักษะถ่ายภาพภายนอกส่วนร้านอาหาร
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

ภาพที่ 5.27 ทักษะถ่ายภาพภายนอกส่วนกิจกรรม
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

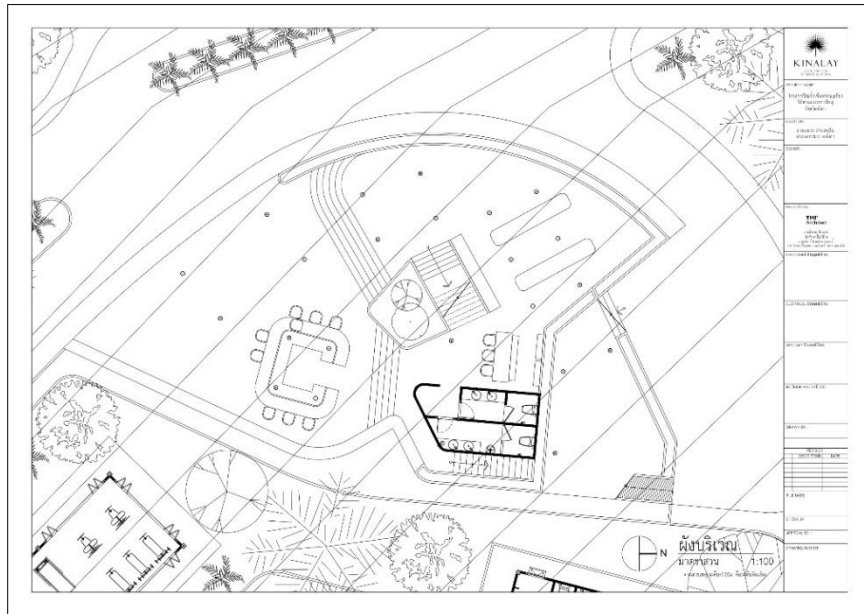

ภาพที่ 5.28 ทศนียภาพภายในส่วนร้านอาหาร
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

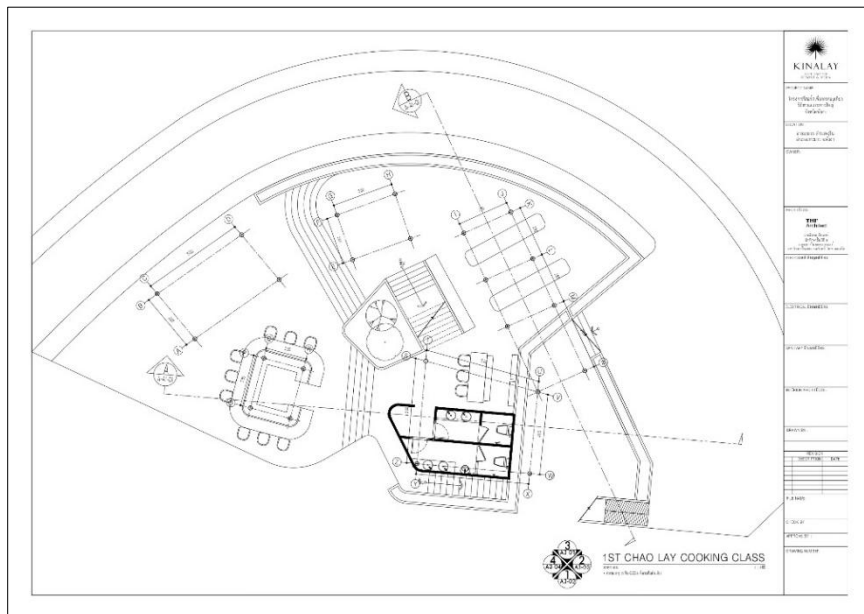
ภาพที่ 5.29 ทศนียภาพภายในส่วนพื้นที่กิจกรรม
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

5.4.6 ผังบริเวณ Cooking class

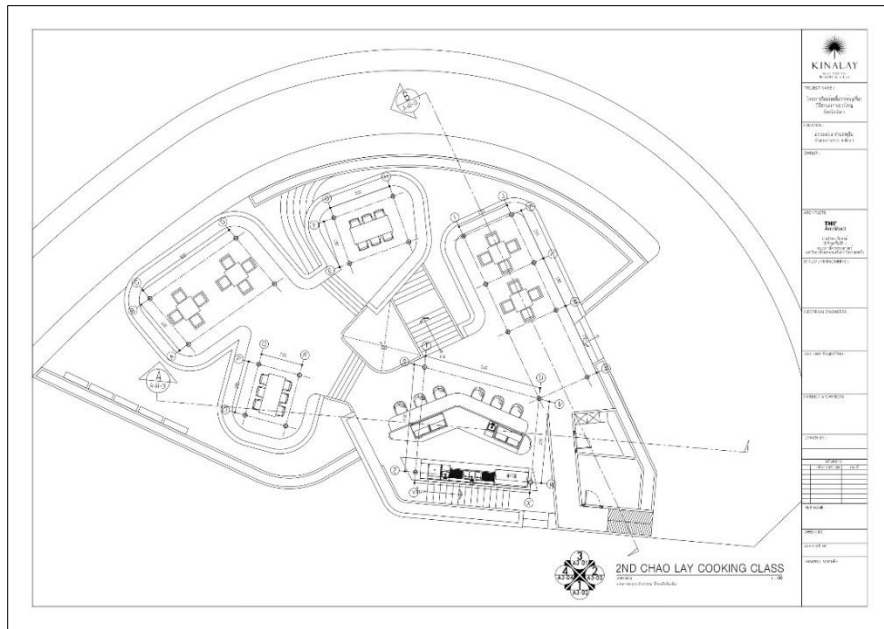

ภาพที่ 5.30 ผังบริเวณ Cooking class
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

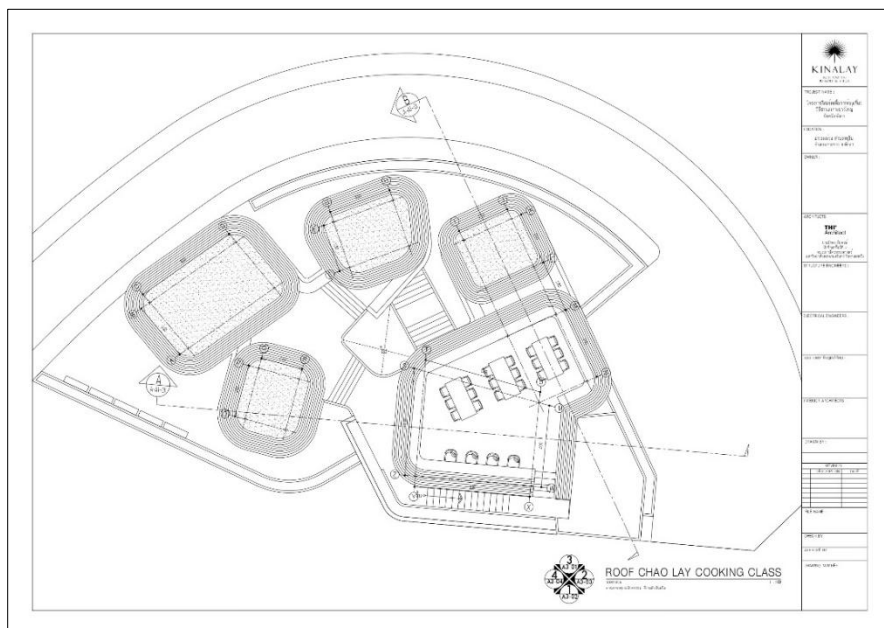
5.4.7 ผังพื้นที่

ภาพที่ 5.31 ผังพื้นที่ Cooking class ชั้นที่ 1
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

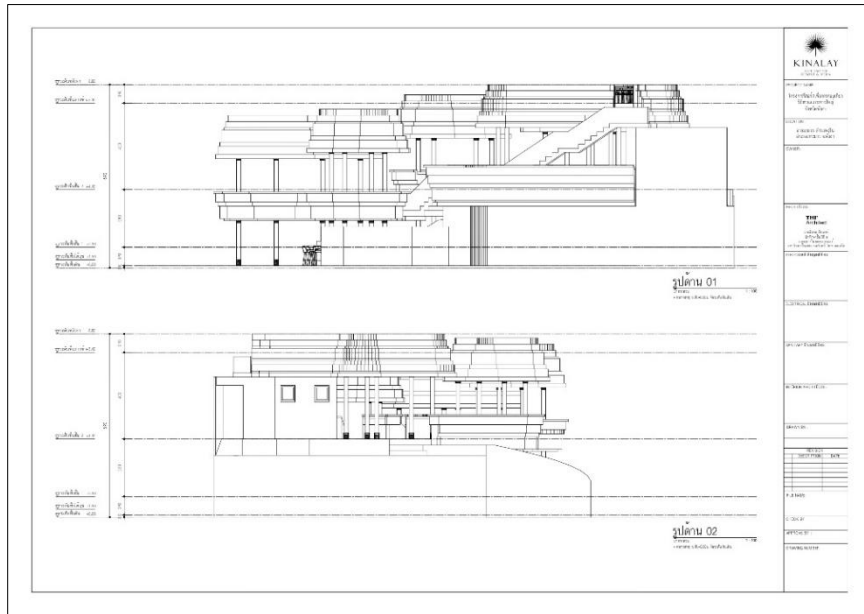

ภาพที่ 5.32 ผังพื้น Cooking class ชั้นที่ 2
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

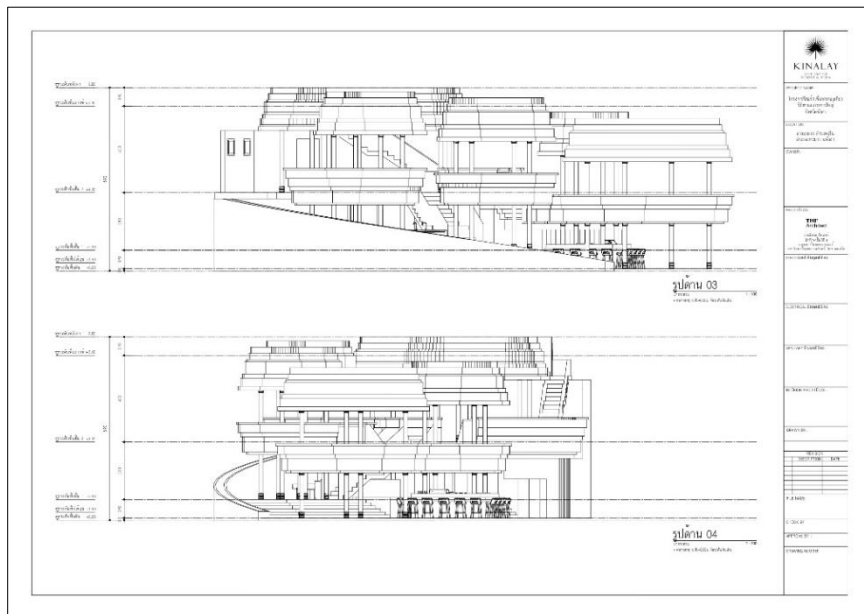

ภาพที่ 5.33 ผังพื้น Cooking class ชั้นที่ 3
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

5.4.8 รูปด้าน

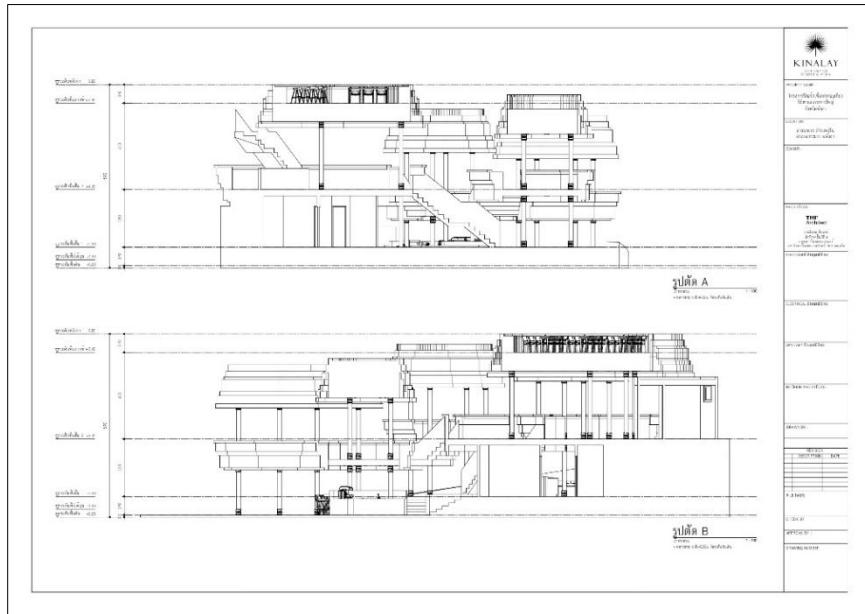

ภาพที่ 5.34 รูปด้าน Cooking class ที่ 1 และ 2
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

ภาพที่ 5.35 รูปด้าน Cooking class ที่ 3 และ 4
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

5.4.9 รูปตัด

ภาพที่ 5.36 รูปตัด Cooking class ที่ A และ B
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

5.4.10 แบบขยายรายละเอียด

ภาพที่ 5.37 แบบขยายโครงสร้างพื้นและโครงคร่ำรับผิวดัด
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

5.4.11 ทักษะถ่ายภาพ

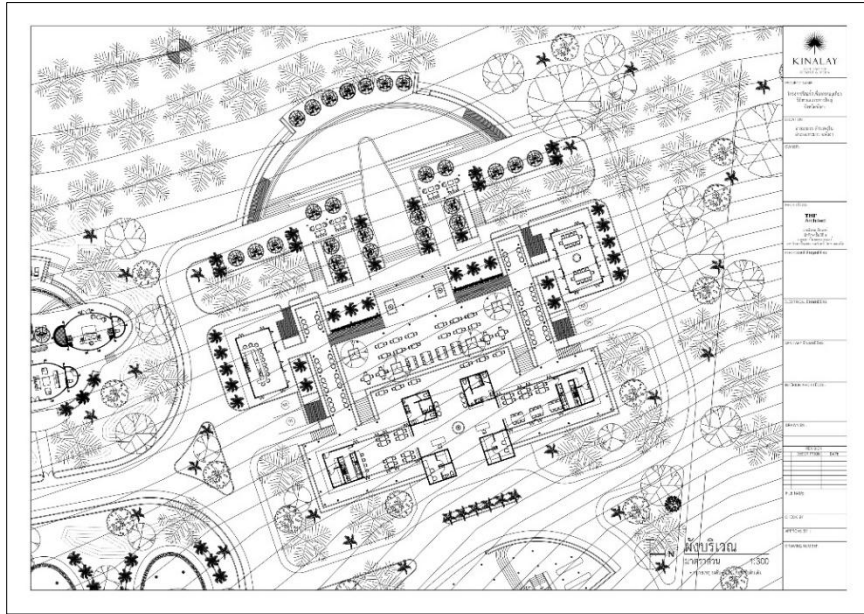

ภาพที่ 5.38 ทักษะถ่ายภาพภายนอก Cooking class
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

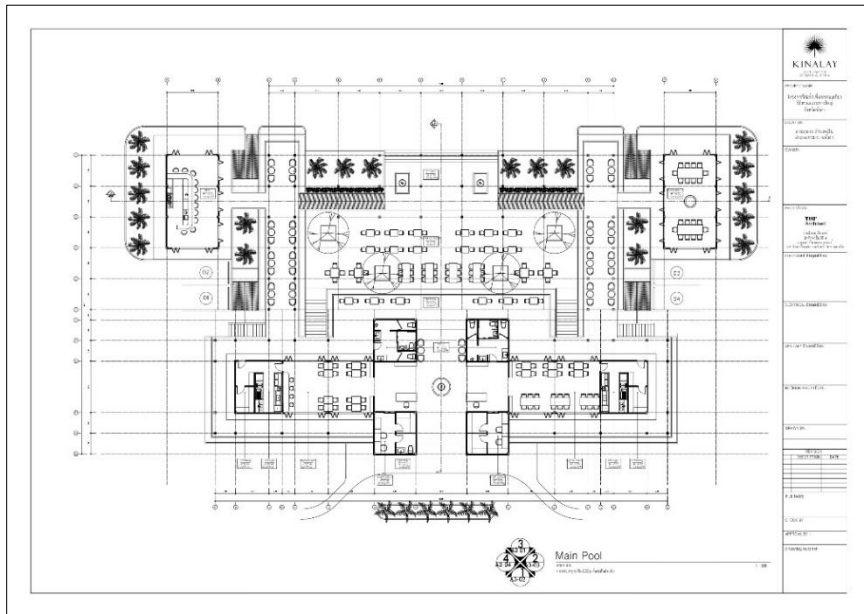
ภาพที่ 5.39 ทักษะถ่ายภาพภายในส่วน Cooking class
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

5.4.12 ผังบริเวณ Main Pool

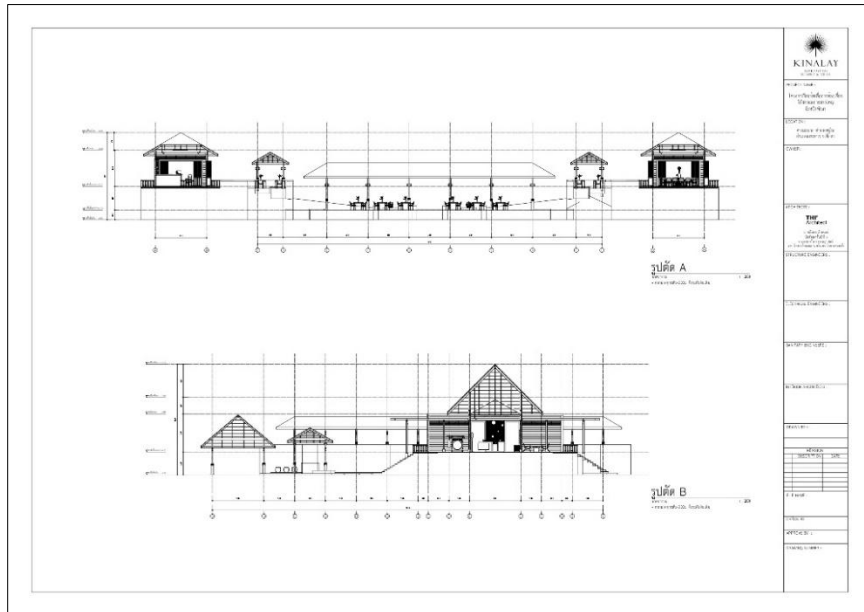
ภาพที่ 5.40 ผังบริเวณส่วน Main Pool
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

5.4.13 ผังพื้น

ภาพที่ 5.41 ผังพื้นส่วน Main Pool
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

5.4.15 รูปตัด

ภาพที่ 5.44 รูปตัด Main Pool ที่ A และ B
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

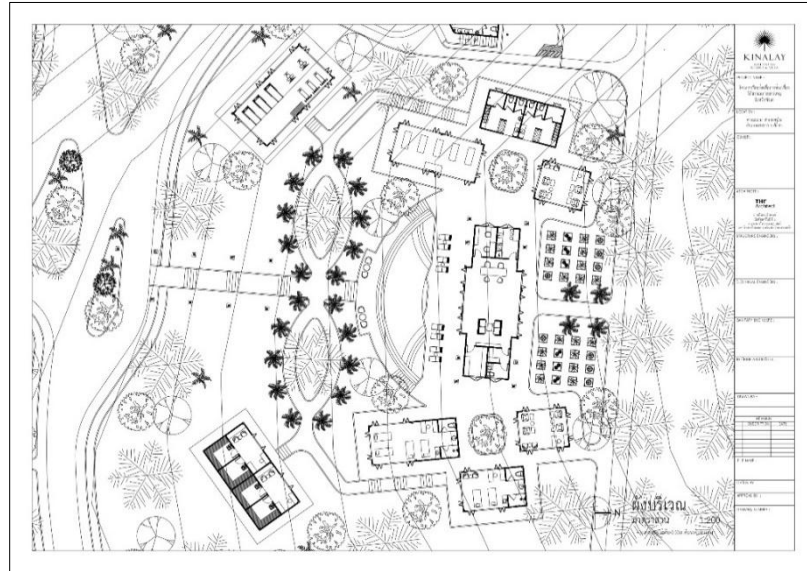
5.4.16 ทัศนียภาพ

ภาพที่ 5.45 ทัศนียภาพภายนอกส่วน Main Pool
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

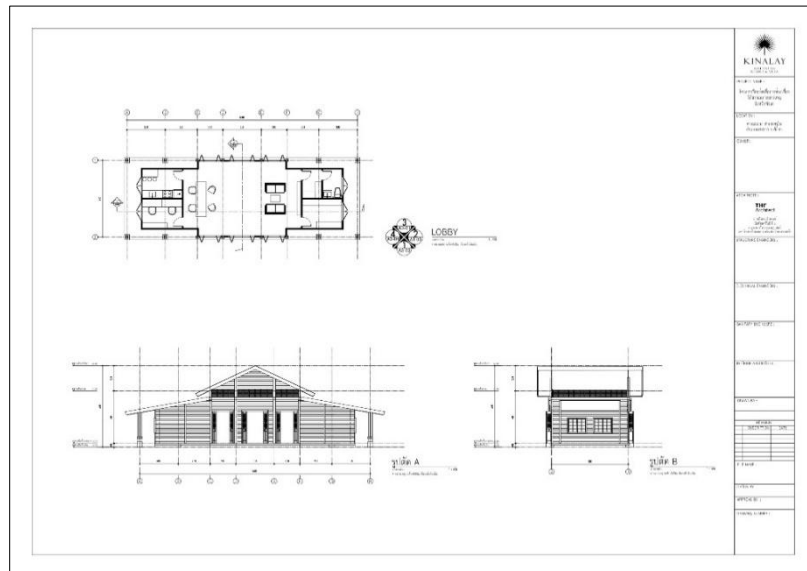
5.5 แบบขยายส่วนให้บริการ (Spa)

5.5.1 ผังบริเวณ

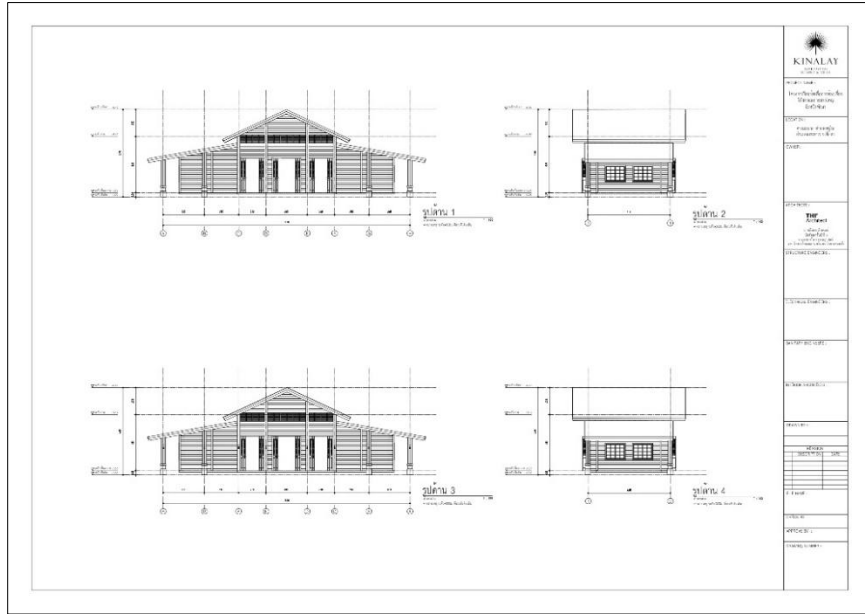
ภาพที่ 5.46 ผังบริเวณส่วนให้บริการ Spa
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

5.5.2 แบบขยายอาคาร Lobby

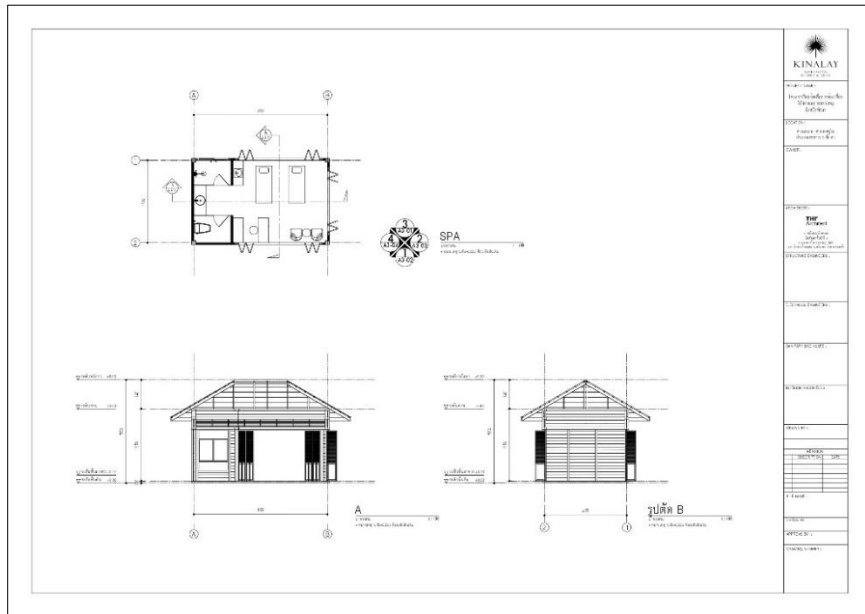
ภาพที่ 5.47 ผังพื้น และรูปตัดอาคาร Lobby
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

5.5.3 รูปด้าน

ภาพที่ 5.48 รูปด้านอาคาร Lobby
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

5.5.4 แบบขยายอาคาร Spa Type 1

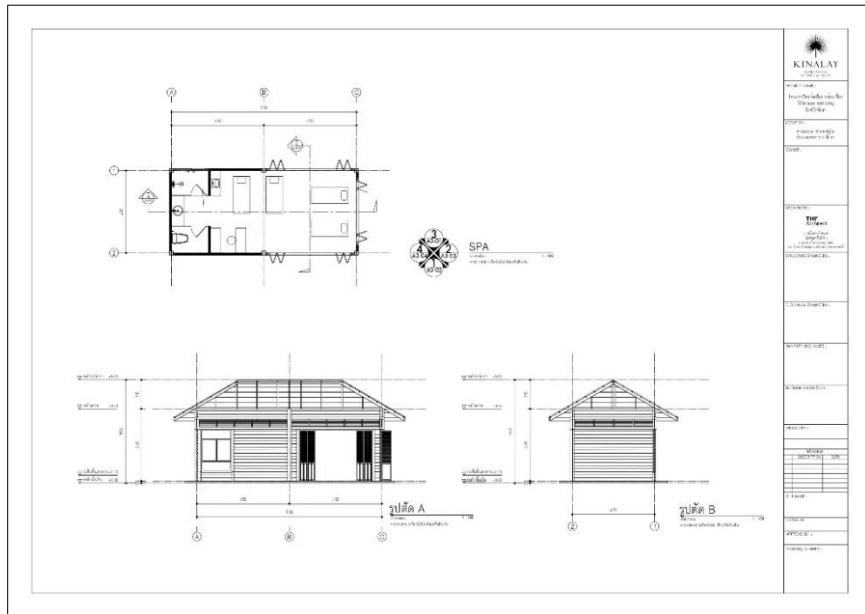
ภาพที่ 5.49 ผังพื้น และรูปตัดอาคาร Spa Type 1
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

5.5.5 รูปด้าน

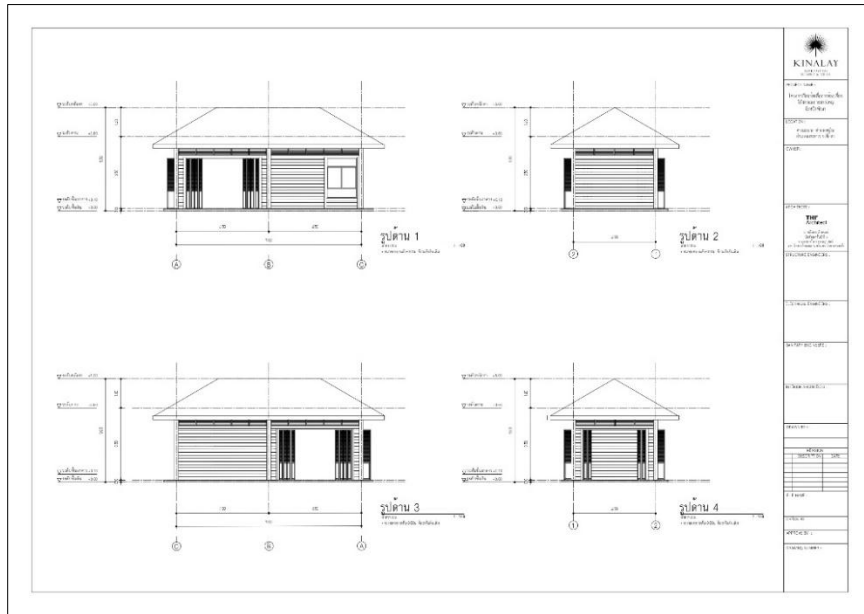
ภาพที่ 5.50 รูปด้านอาคาร Spa Type 1
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

5.5.6 แบบขยายอาคาร Spa Type 2

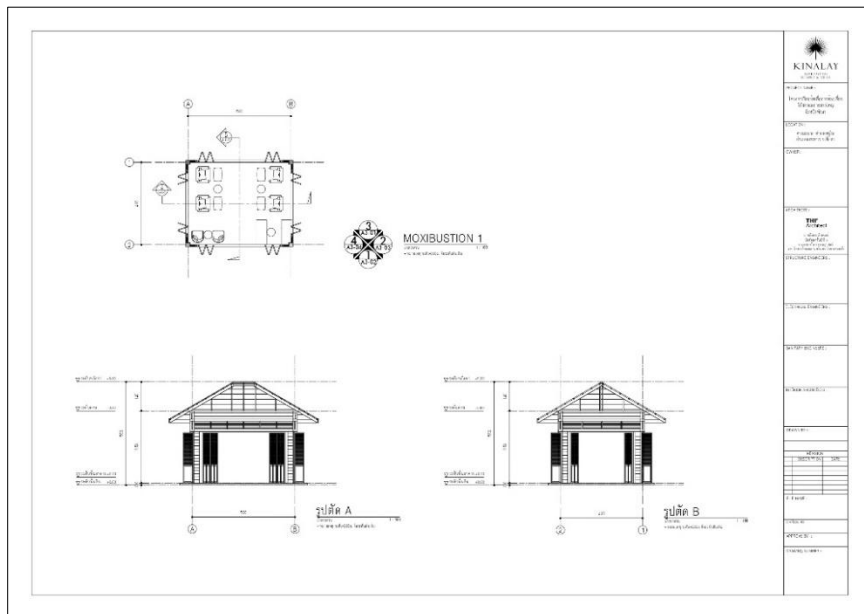
ภาพที่ 5.51 ผังพื้น และรูปตัดอาคาร Spa Type 2
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

5.5.7 รูปด้าน

ภาพที่ 5.52 รูปด้านอาคาร Spa Type 2
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

5.5.8 แบบขยายอาคาร Moxibustion Type 1

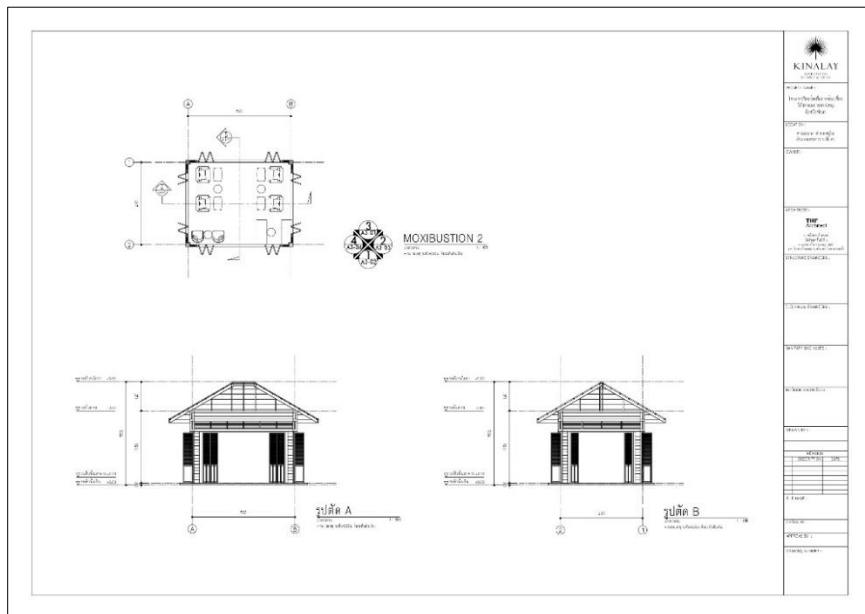
ภาพที่ 5.53 ผังพื้น และรูปตัดอาคาร Moxibustion Type 1
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

5.5.9 รูปด้าน

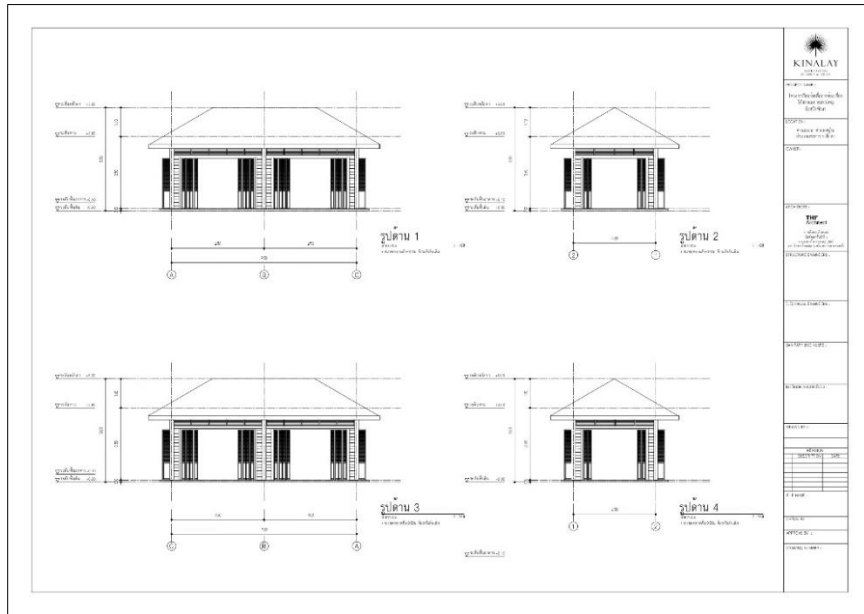
ภาพที่ 5.54 รูปด้านอาคาร Moxibustion Type 1
 ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

5.5.10 แบบขยายอาคาร Moxibustion Type 2

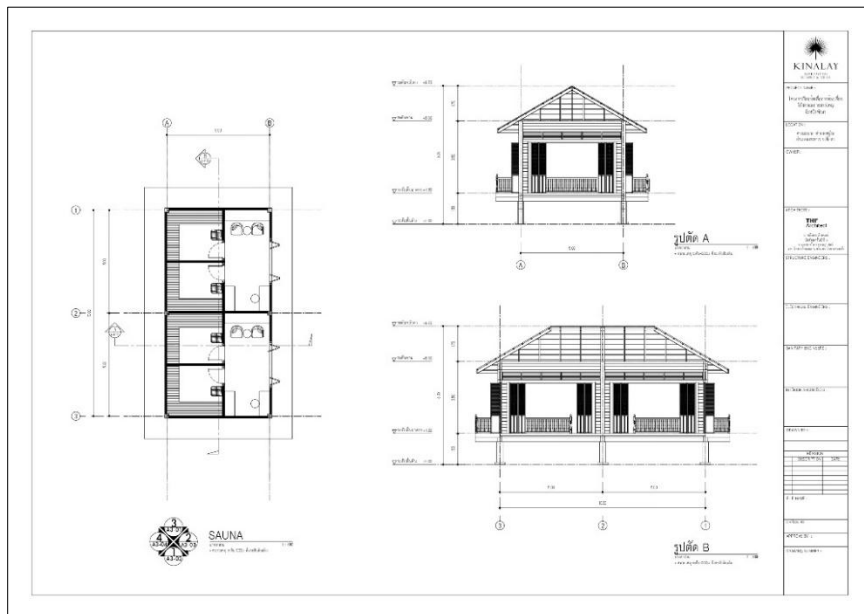
ภาพที่ 5.55 ผังพื้น และรูปตัดอาคาร Moxibustion Type 2
 ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

5.5.13 รูปด้าน

ภาพที่ 5.58 รูปด้านอาคาร Yoga
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

5.5.14 แบบขยายอาคาร Sauna

ภาพที่ 5.59 ผังพื้น และรูปตัดอาคาร Sauna
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

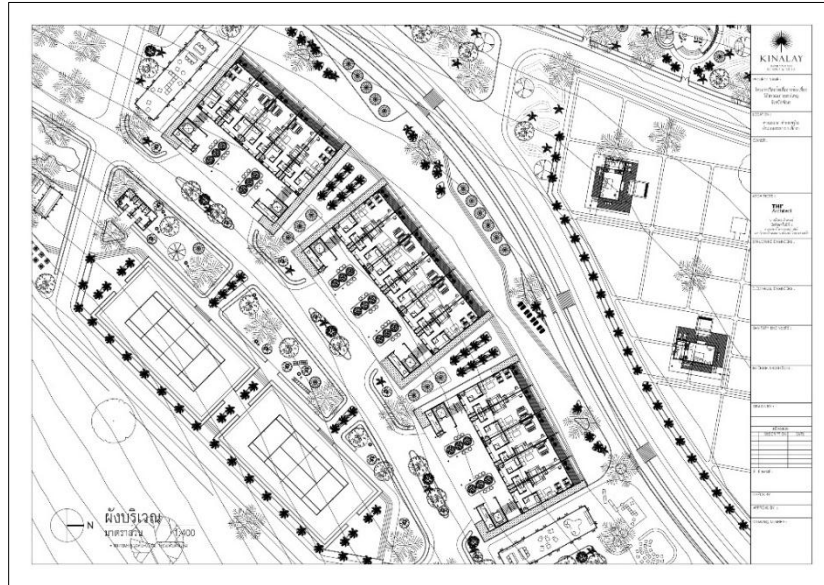
ภาพที่ 5.66 ทัดนียภาพภายในส่วน Spa
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

ภาพที่ 5.67 ทัดนียภาพภายนอกส่วน Spa
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

5.6 แบบขยายส่วนห้องพัก (Accommodation)

5.6.1 ผังบริเวณ The Building type A,B

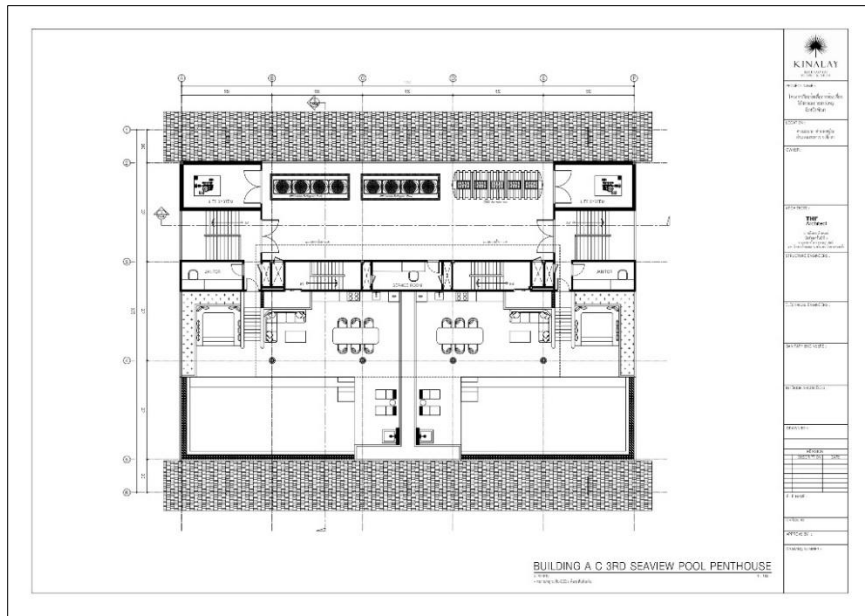

ภาพที่ 5.68 ผังบริเวณ The Building type A,B
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

5.6.2 ผังห้องพัก

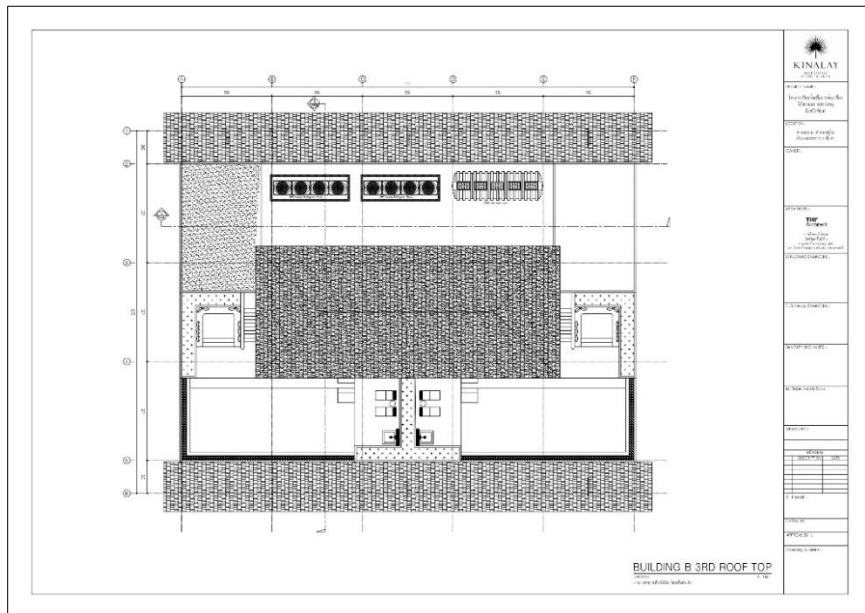

ภาพที่ 5.69 ผังห้องพัก Family Suite Pool Access
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

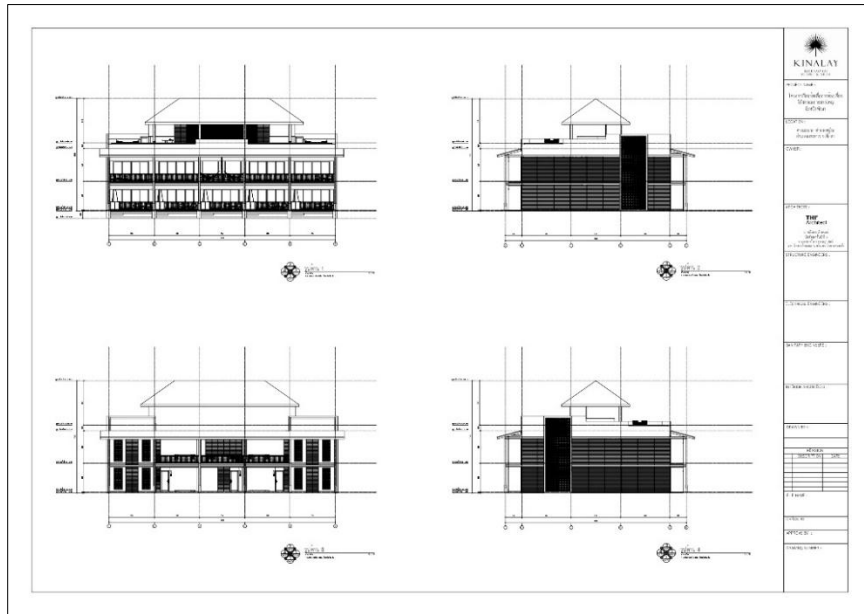
ภาพที่ 5.76 ผังพื้น 3RD Building A C Seaview Pool Penthouse
 ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

5.6.4 ผังหลังคา

ภาพที่ 5.77 ผังหลังคา 3RD Building A C Seaview Pool Penthouse
 ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

5.6.5 รูปด้าน

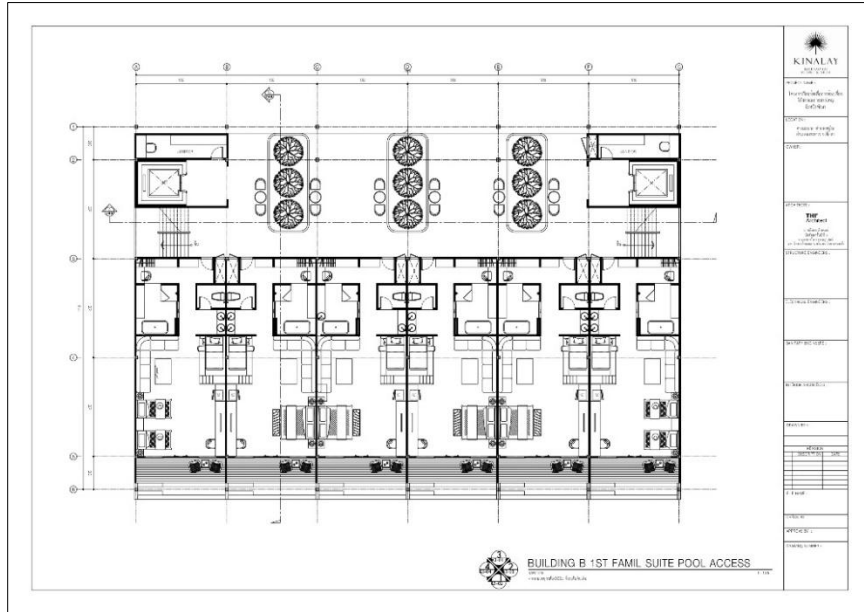
ภาพที่ 5.78 รูปด้าน Building A
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

5.6.6 รูปตัด

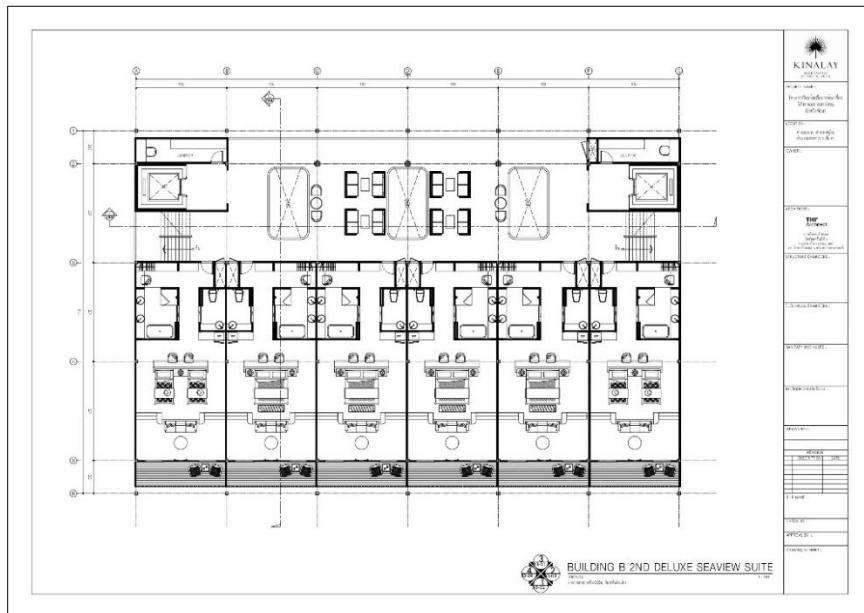

ภาพที่ 5.79 รูปตัด Building A
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

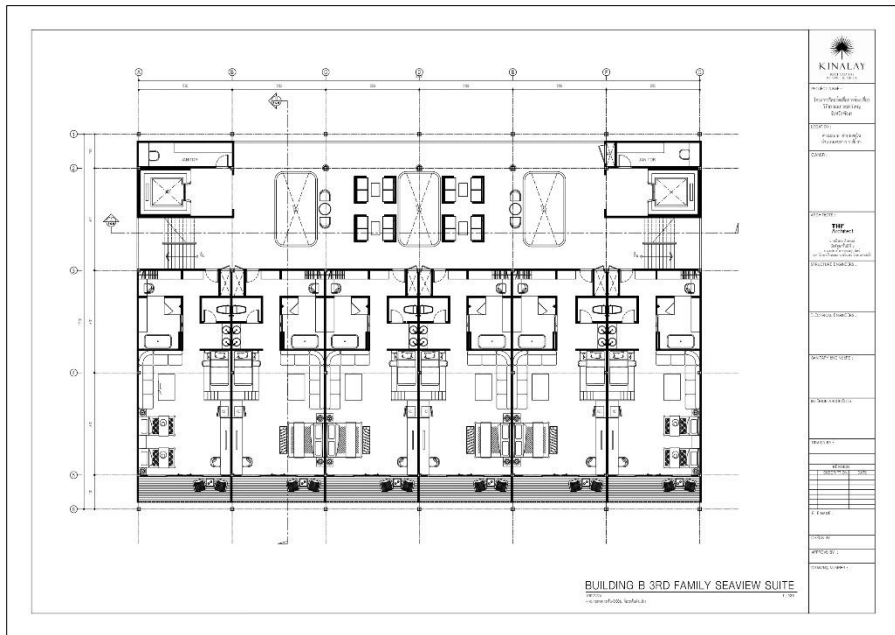
5.6.7 ผังพื้น Building B

ภาพที่ 5.80 ผังพื้น 1ST Building B Family Pool Access
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

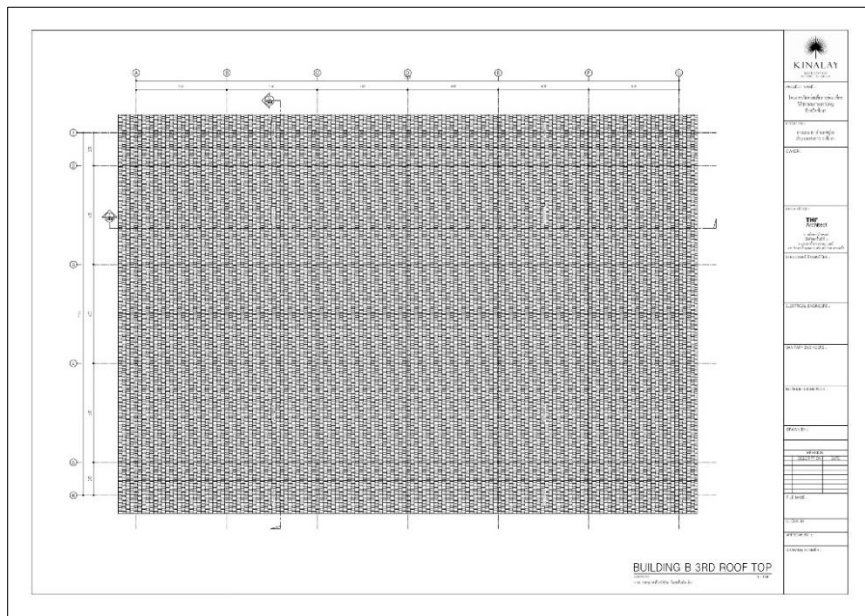

ภาพที่ 5.81 ผังพื้น 2ND Building B Deluxe Seaview Suite
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

รูปที่ 5.82 ผังพื้น 3RD Building B Family Seaview Suite
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

5.6.8 ผังหลังคา

ภาพที่ 5.83 ผังหลังคา Building B
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

5.6.11 ทัดนียภาพ

ภาพที่ 5.86 ทัดนียภาพภายนอก Building A
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

ภาพที่ 5.87 ทัดนียภาพภายนอก Building B
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

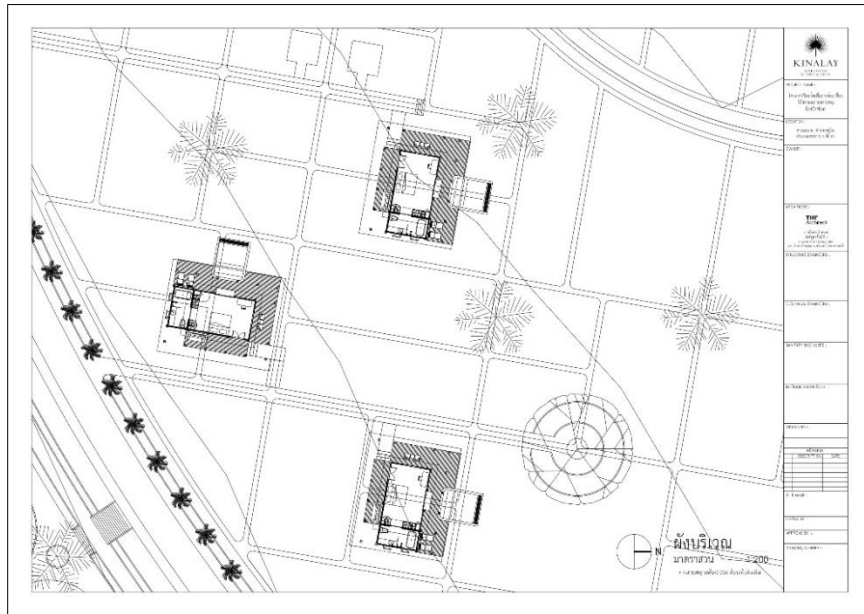

ภาพที่ 5.88 ทรรศนียภาพใน Family Pool Access
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

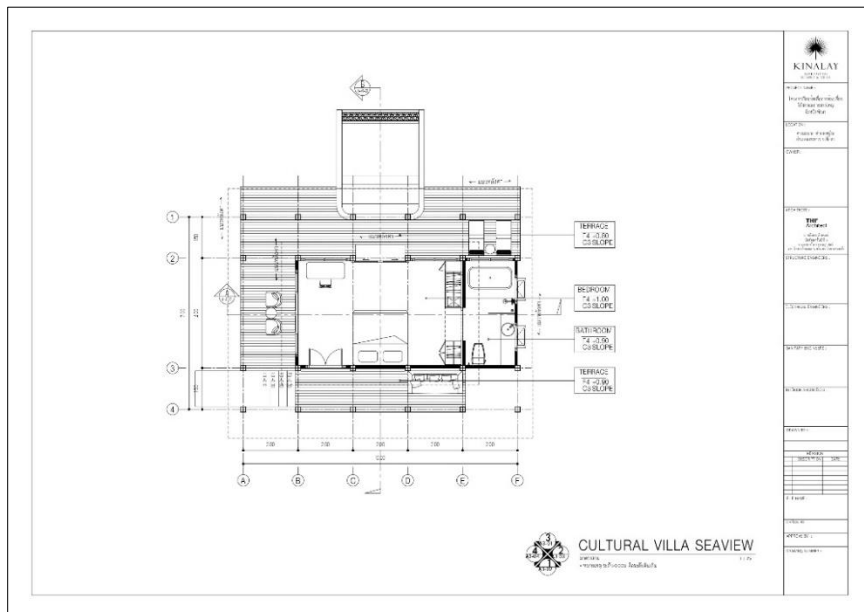
ภาพที่ 5.89 ทรรศนียภาพภายนอก Deluxe Seaview Suite
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

5.6.12 ผังบริเวณ Cultural Villa Seaview

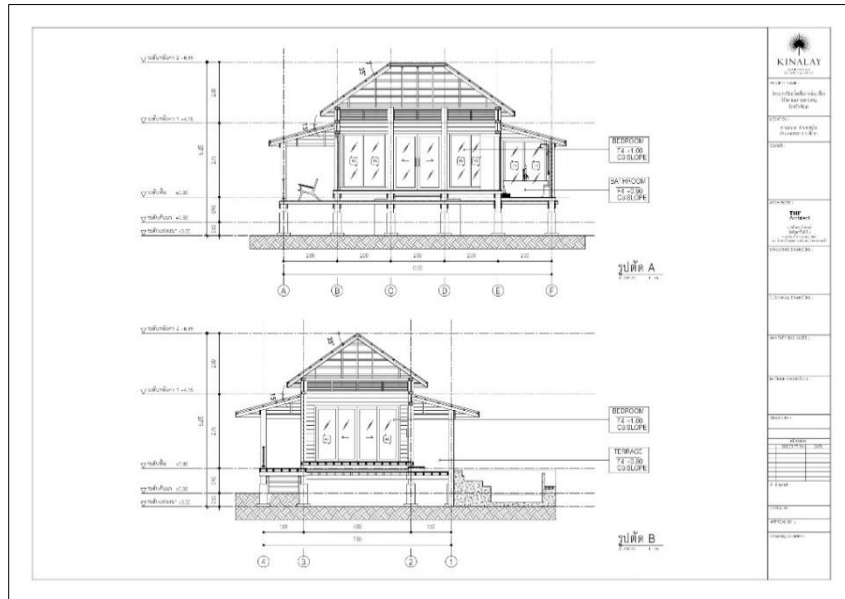
ภาพที่ 5.90 ผังบริเวณส่วน Cultural Villa Seaview
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

5.6.13 ผังพื้นที่

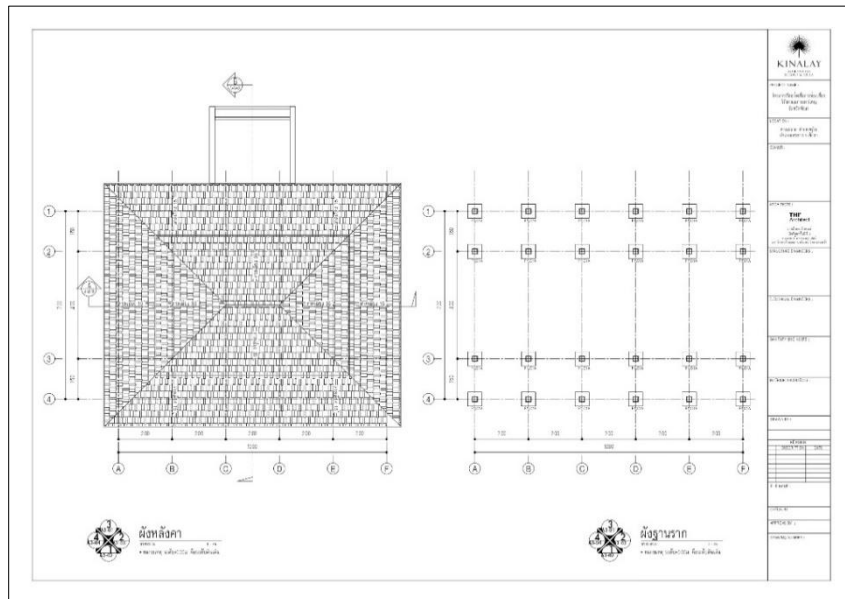
ภาพที่ 5.91 ผังพื้นที่ส่วน Cultural Villa Seaview
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

5.6.15 รูปตัด

ภาพที่ 5.94 รูปตัด Cultural Villa Seaview ที่ AและB
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

5.6.16 ผังหลังคาและผังฐานราก

ภาพที่ 5.95 ผังหลังคาและผังฐานราก
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

5.6.19 ทักษะถ่ายภาพ

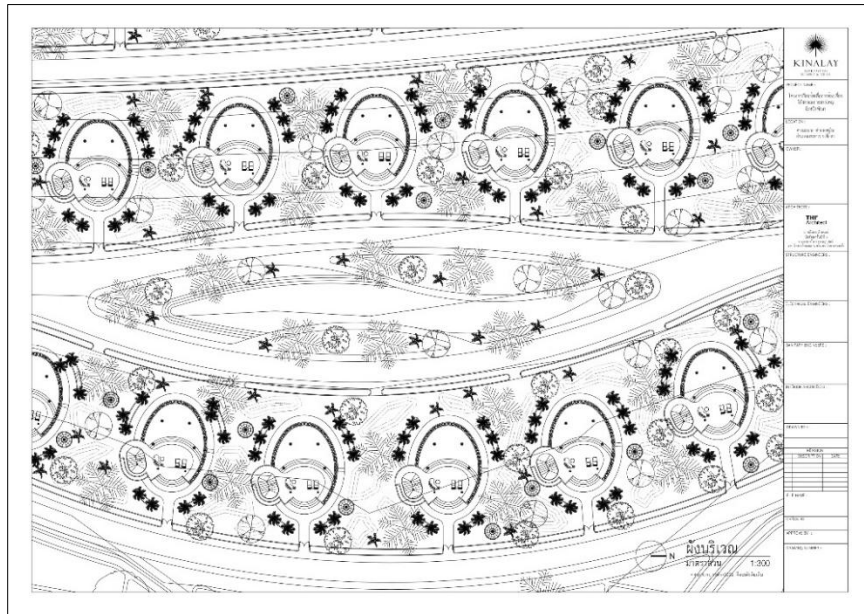

ภาพที่ 5.98 ทักษะถ่ายภาพภายนอก Cultural Villa Seaview
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

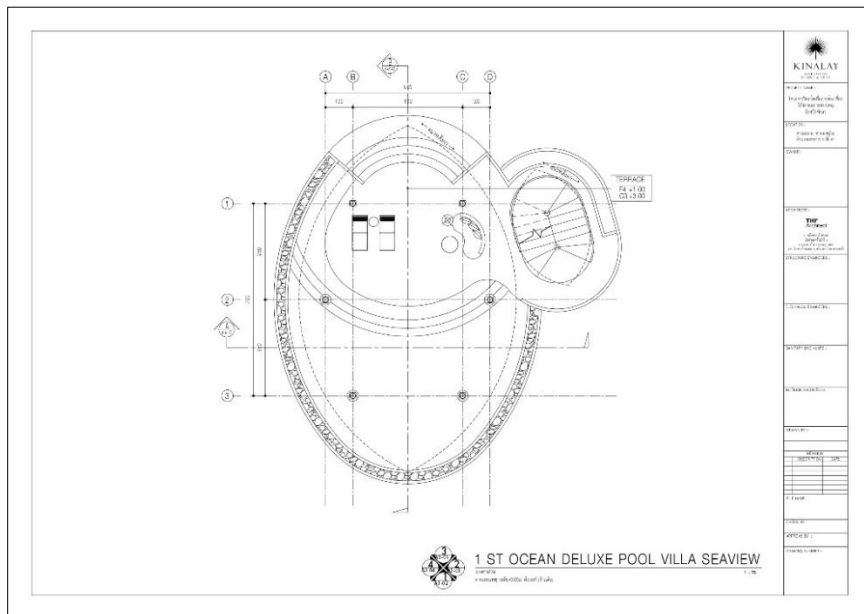
ภาพที่ 5.99 ทักษะถ่ายภาพภายใน Cultural Villa Seaview
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

5.6.20 ผังบริเวณ Ocean Deluxe Pool Villa

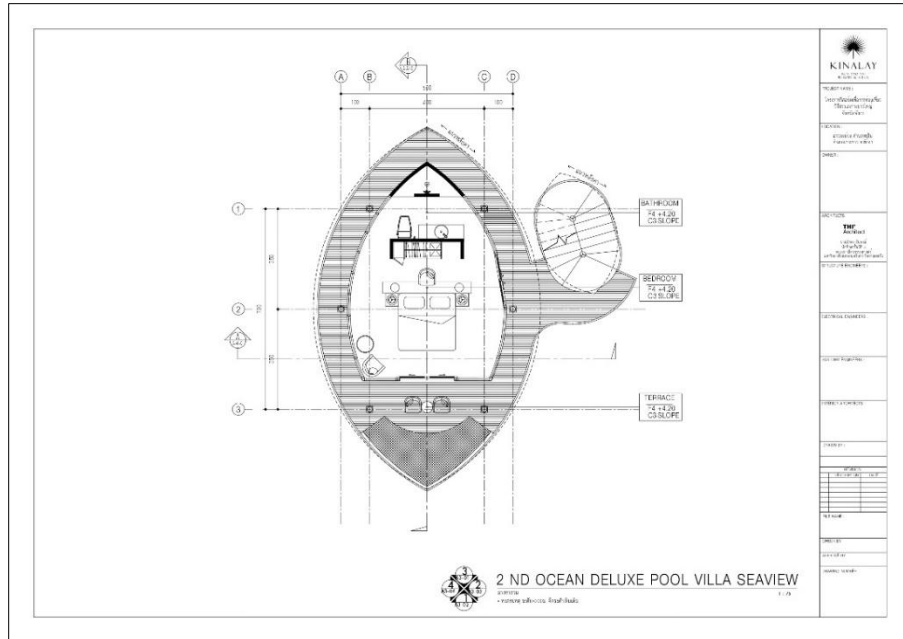

ภาพที่ 5.100 ผังบริเวณส่วน Ocean Deluxe Pool Villa
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

5.6.21 ผังพื้นที่

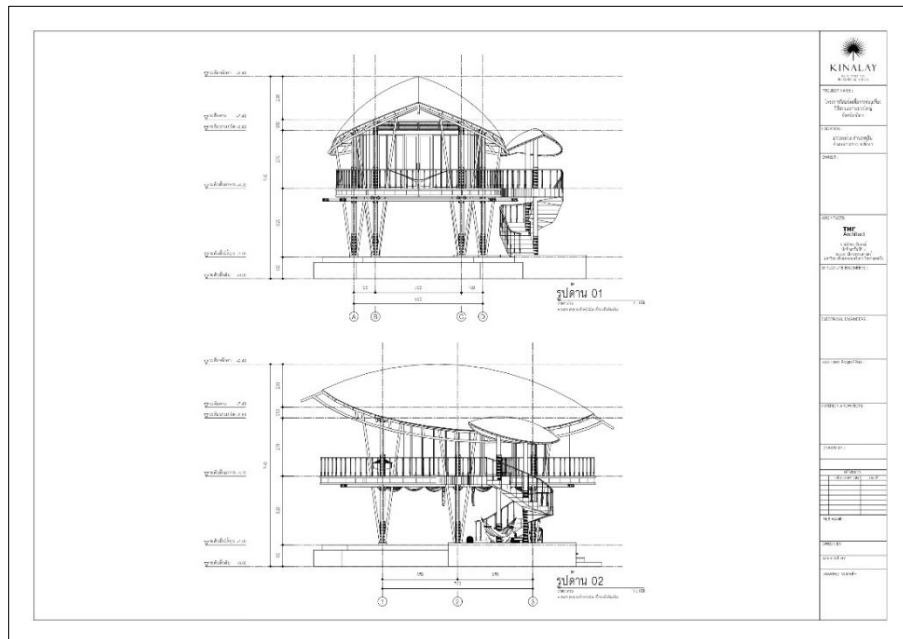

ภาพที่ 5.101 ผังพื้นที่ส่วน Ocean Deluxe Pool Villa ชั้นใต้ถุน
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

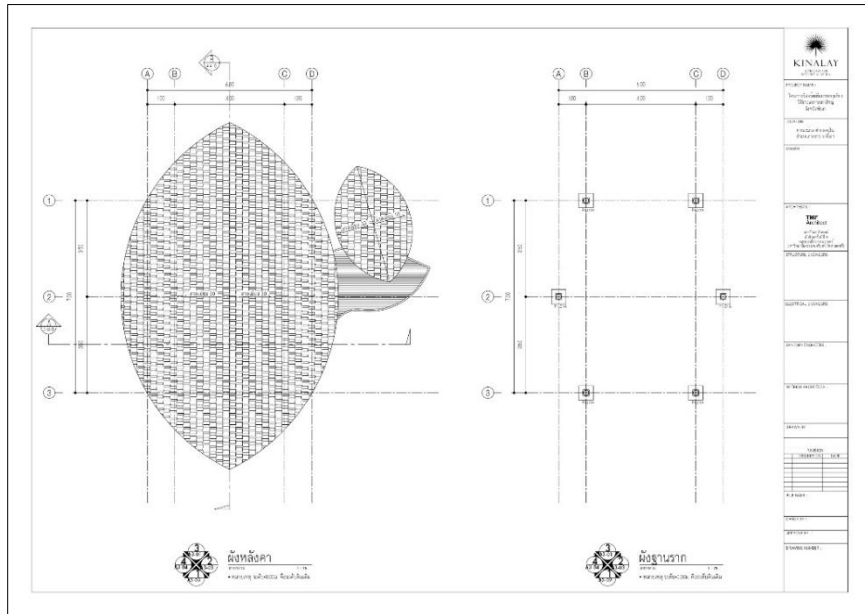
ภาพที่ 5.102 ผังพื้นส่วน Ocean Deluxe Pool Villa ชั้น 2
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

5.6.22 รูปด้าน

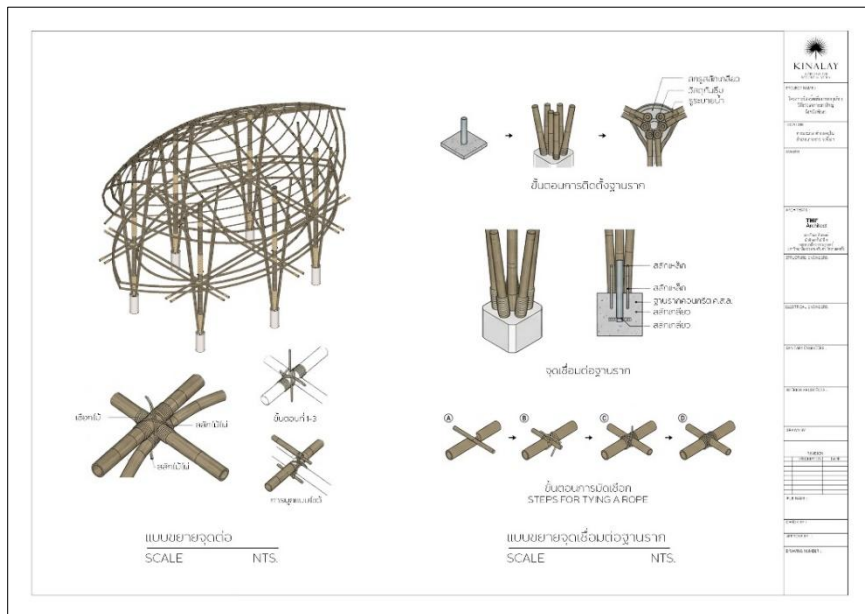
ภาพที่ 5.103 รูปด้าน Ocean Deluxe Pool Villa ที่ 1และ2
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

5.6.24 ผังหลังคาและผังฐานราก

ภาพที่ 5.106 ผังหลังคาและผังฐานราก
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

5.6.25 แบบขยายรายละเอียด

ภาพที่ 5.107 แบบขยายจุดต่อและจุดเชื่อมต่อฐานราก
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

5.6.26 ทักษะถ่ายภาพ

ภาพที่ 5.108 ทักษะถ่ายภาพภายนอก Ocean Deluxe Pool Villa
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

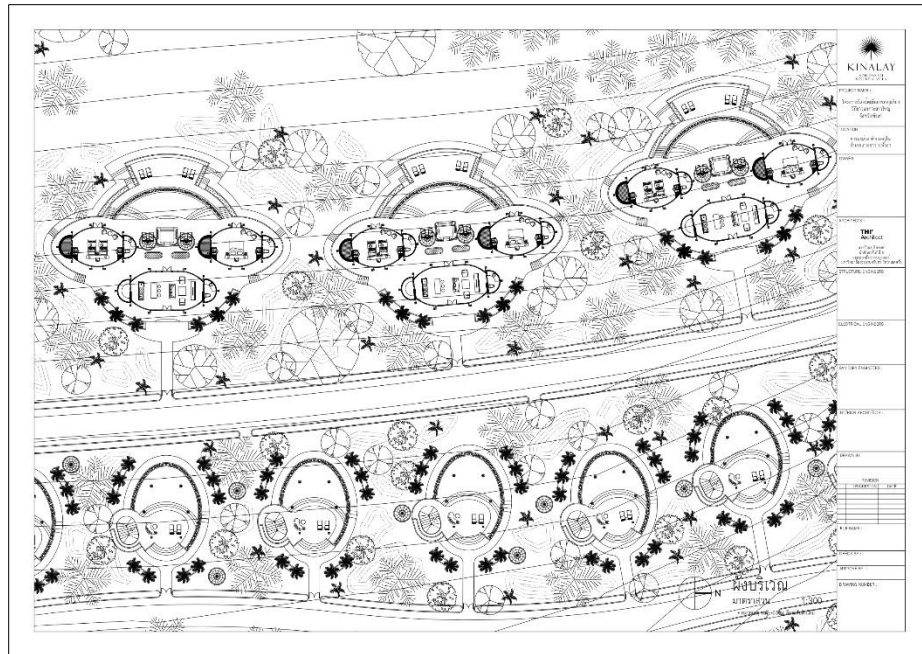

ภาพที่ 5.109 ทักษะถ่ายภาพภายนอก Ocean Deluxe Pool Villa
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

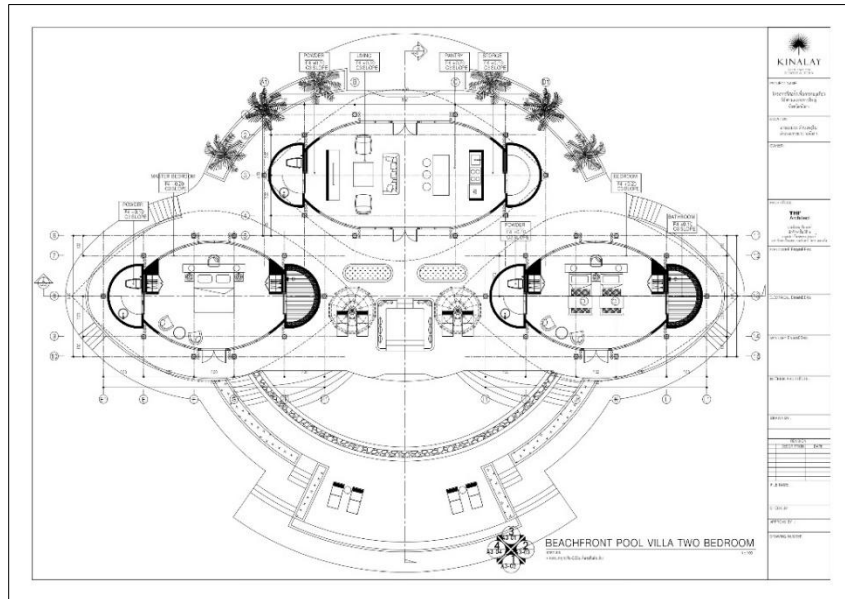
ภาพที่ 5.110 ทรรศนียภาพภายใน Ocean Deluxe Pool Villa
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

5.6.27 ผังบริเวณ Beach front pool villa

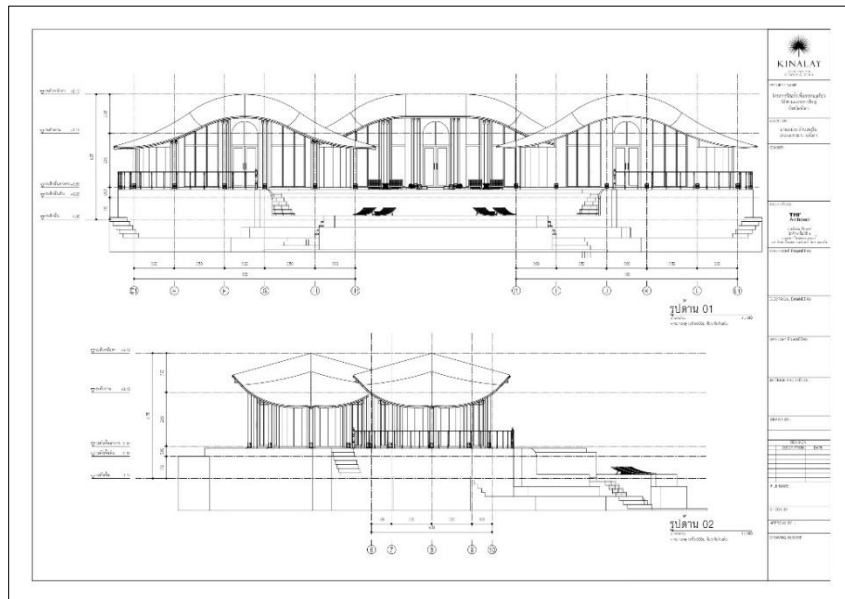
ภาพที่ 5.111 ผังบริเวณส่วน Beach front pool villa
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

5.6.28 ผังพื้น

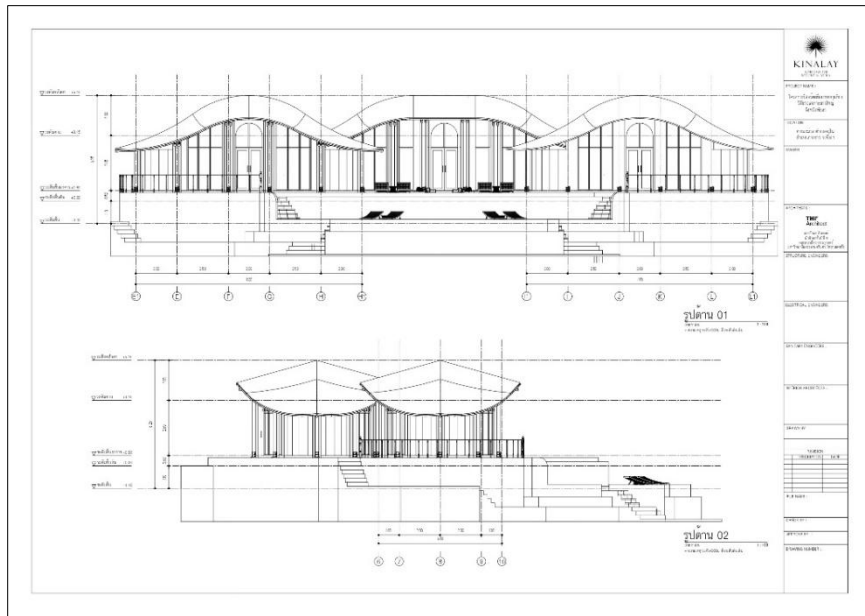

ภาพที่ 5.112 ผังพื้นส่วน Beach front pool villa
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

5.6.29 รูปด้าน

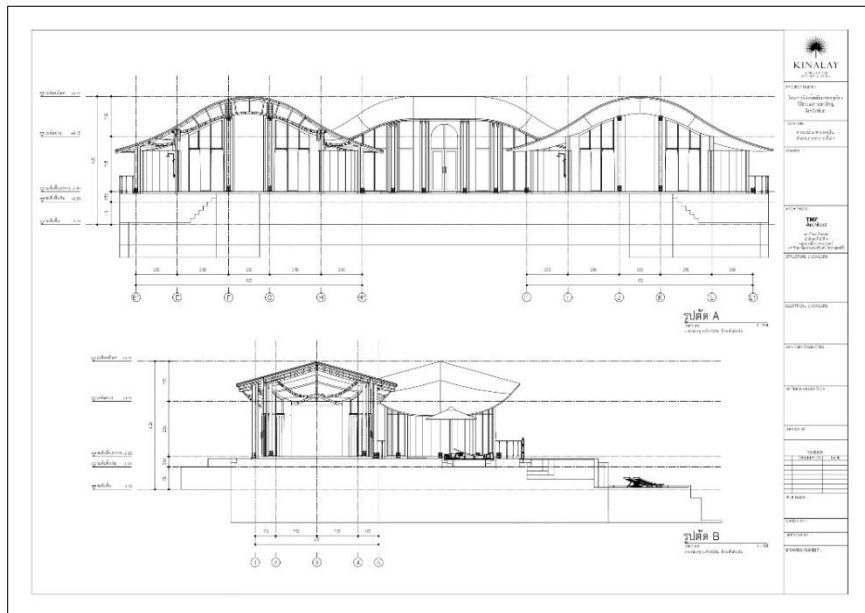

ภาพที่ 5.113 รูปด้าน Beach front pool villa ที่ 1 และ 2
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

ภาพที่ 5.114 รูปด้าน Beach front pool villa ที่ 3 และ 4
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

5.6.30 รูปตัด

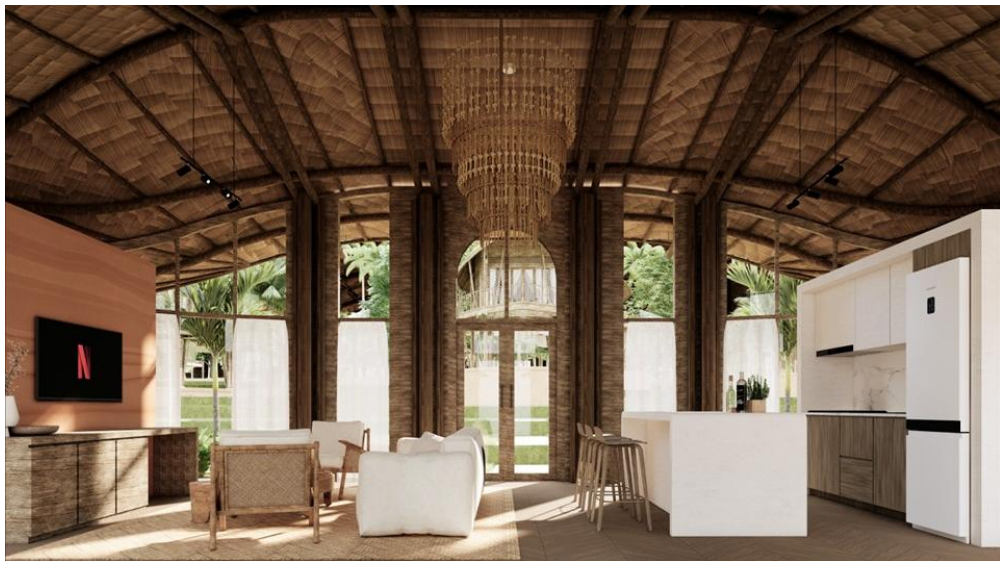

ภาพที่ 5.115 รูปตัด Beach front pool villa ที่ A และ B
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

5.6.33 ทรรศนียภาพ

ภาพที่ 5.118 ทรรศนียภาพภายนอกส่วน Beach front pool villa
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

ภาพที่ 5.119 ทรรศนียภาพภายในส่วน Living Area
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

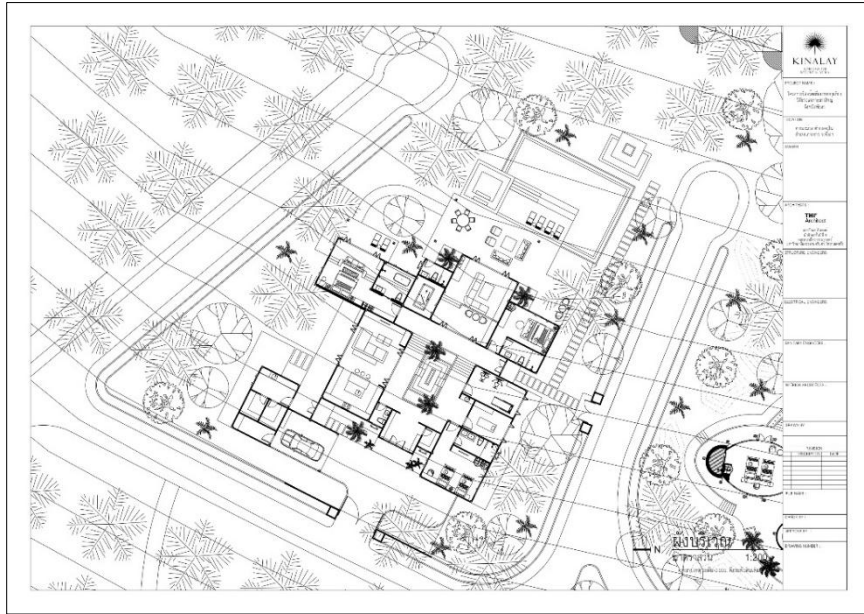

ภาพที่ 5.120 ทักษณียภาพภายในส่วน Master Bedroom
 ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

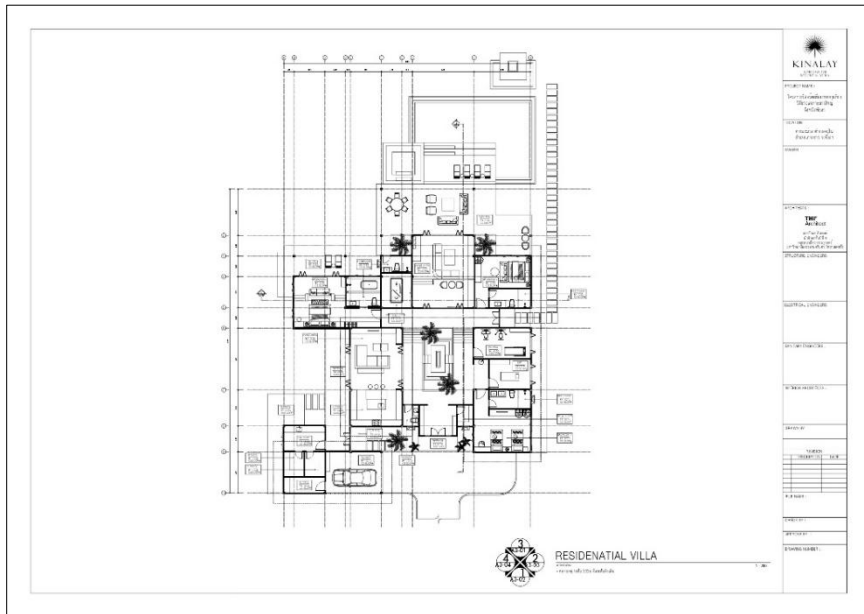
ภาพที่ 5.121 ทักษณียภาพภายในส่วน Bedroom
 ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

5.6.34 ผังบริเวณ Residential Villa

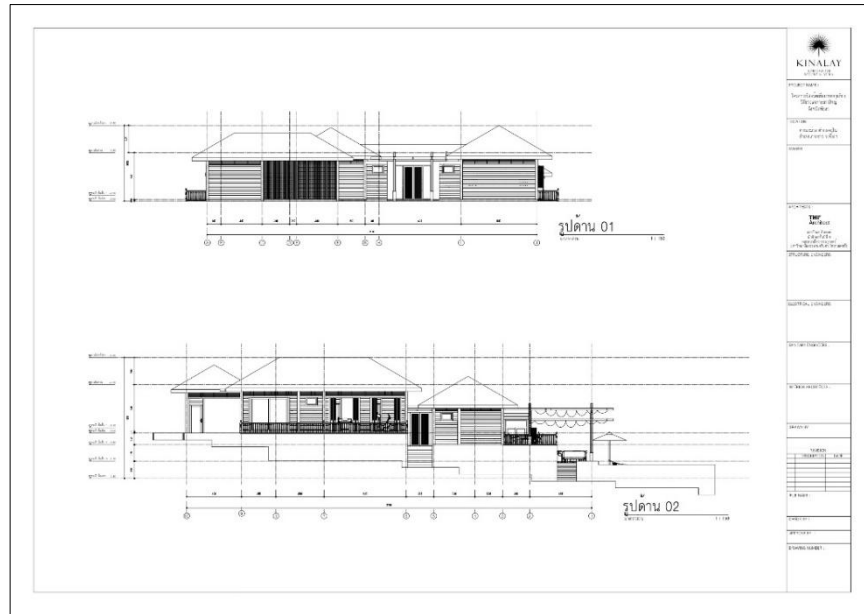
ภาพที่ 5.122 ผังบริเวณส่วน Residential Villa
 ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

5.6.35 ผังพื้นที่

ภาพที่ 5.123 ผังพื้นที่ส่วน Residential Villa
 ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

5.6.36 รูปด้าน

ภาพที่ 5.124 รูปด้าน Residential Villa ที่ 1 และ 2
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

ภาพที่ 5.125 รูปด้าน Residential Villa ที่ 3 และ 4
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

5.6.37 รูปตัด

ภาพที่ 5.126 รูปตัด Residential Villa ที่ A และ B
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

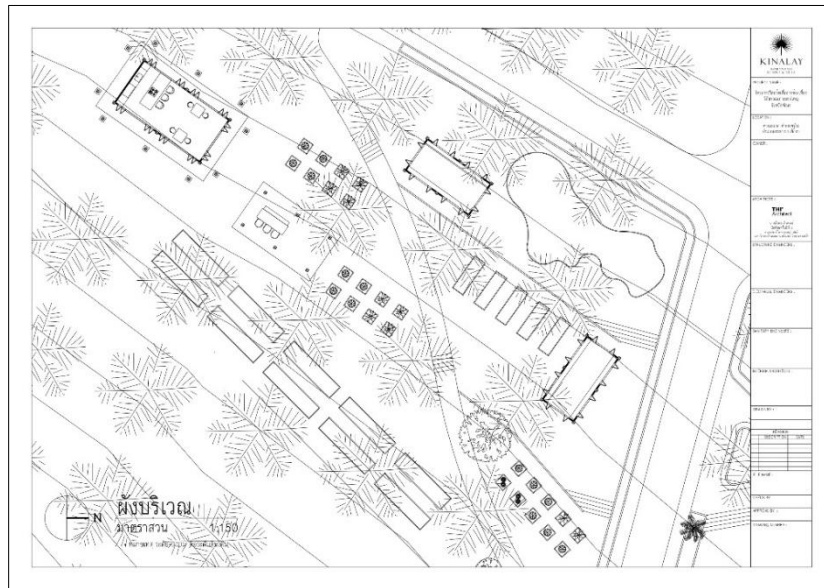
5.6.38 ทัศนียภาพ

ภาพที่ 5.127 ทัศนียภาพภายนอก Residential Villa
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

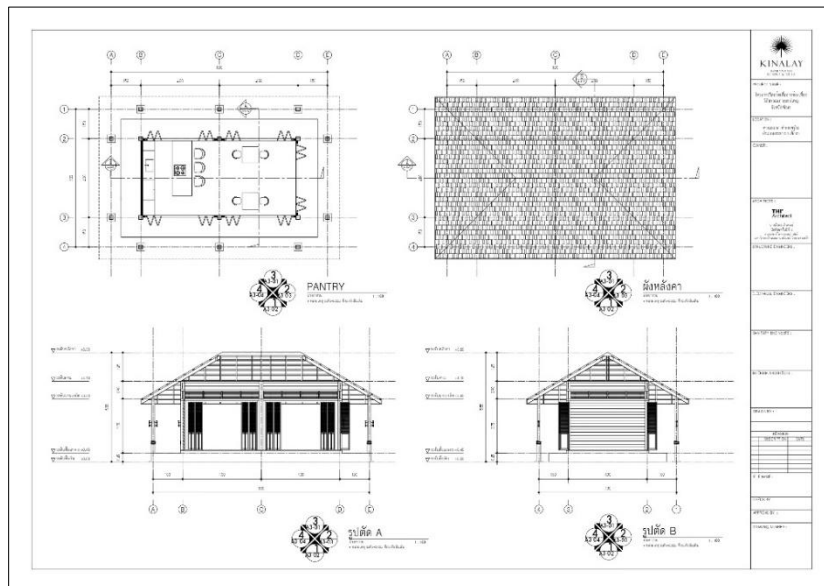
5.7 แบบขยายส่วนกิจกรรมในโครงการ (Cultural Activity Area)

5.7.1 ผังบริเวณ

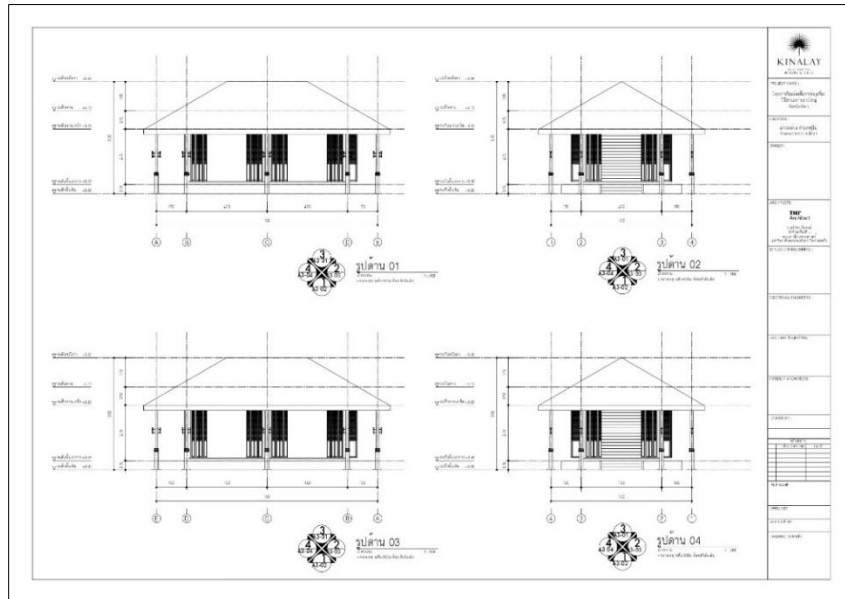
ภาพที่ 5.128 ผังบริเวณส่วนกิจกรรมโครงการ
ที่ท่า ผู้ศึกษา (2568)

5.7.2 แบบขยายอาคารเตรียมอาหาร

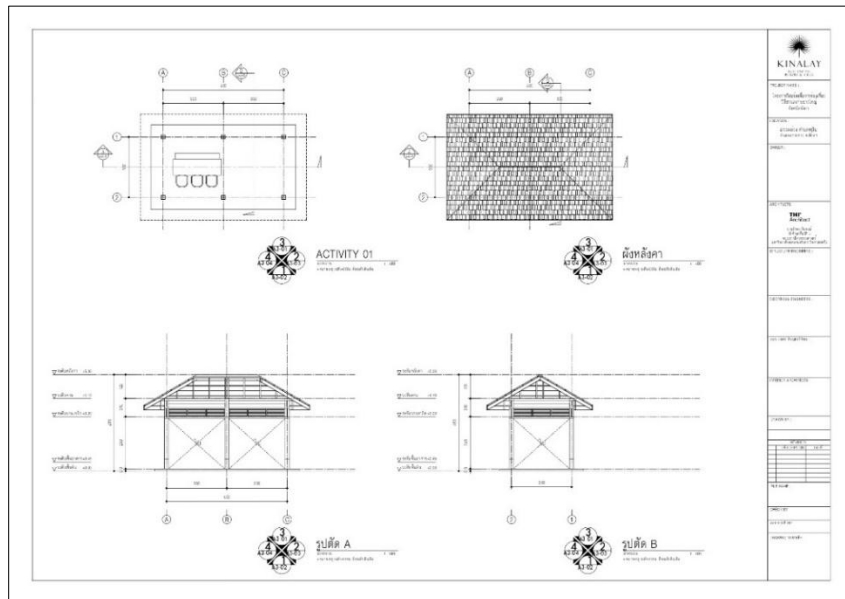
ภาพที่ 5.129 ผังพื้น ผังหลังคาและรูปตัดอาคารเตรียมอาหาร
ที่ท่า ผู้ศึกษา (2568)

5.7.3 รูปด้าน

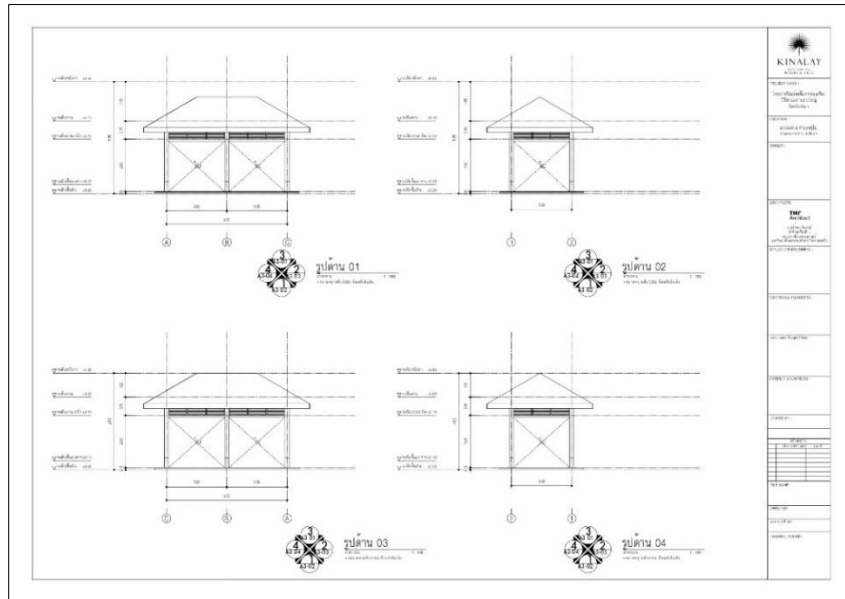
ภาพที่ 5.130 รูปด้านอาคารเตรียมอาหาร
ที่मा ผู้ศึกษา (2568)

5.7.4 แบบขยายส่วนอาคารกิจกรรม 01

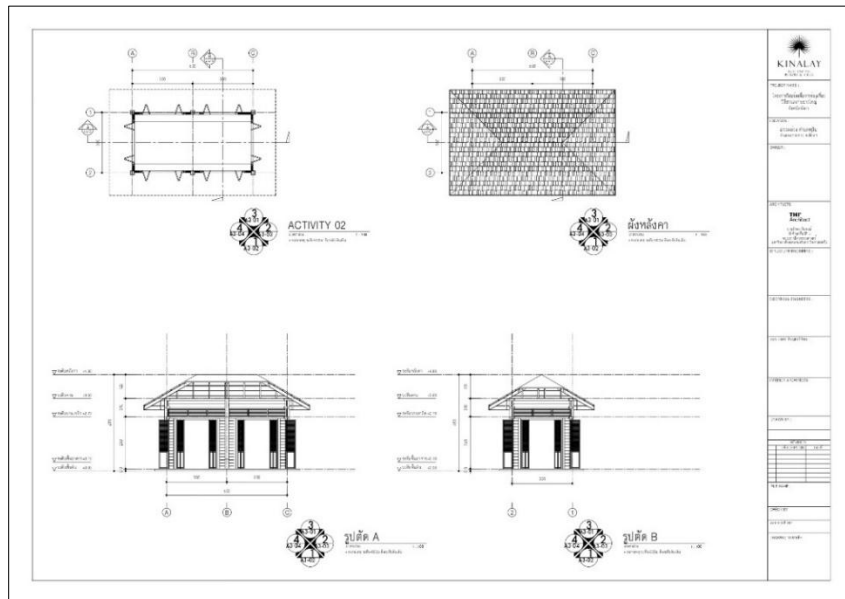
ภาพที่ 5.131 ผังพื้น ผังหลังคาและรูปตัดอาคารกิจกรรม 01
ที่मा ผู้ศึกษา (2568)

5.7.5 รูปด้าน

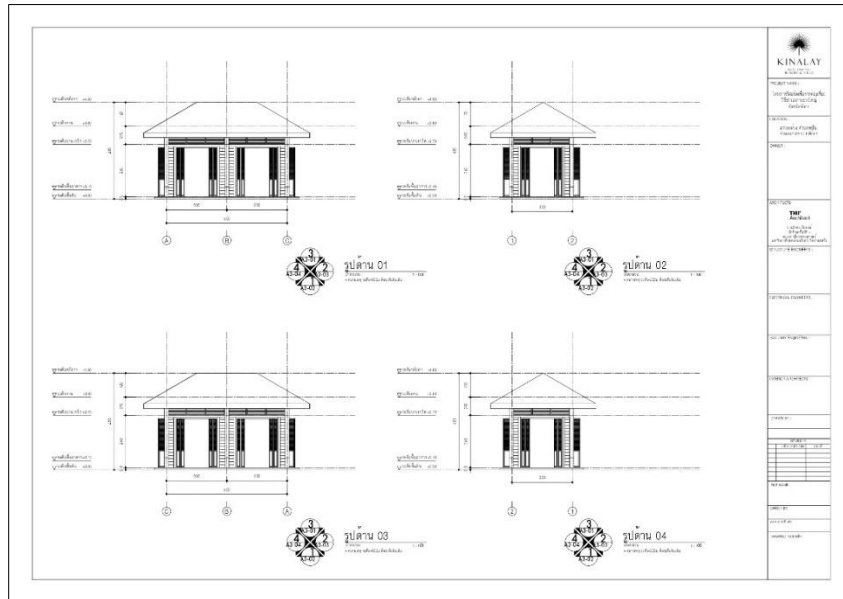
ภาพที่ 5.132 รูปด้านอาคารกิจกรรม 01
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

5.7.6 แบบขยายส่วนอาคารกิจกรรม 02

ภาพที่ 5.133 ผังพื้น ผังหลังคาและรูปตัดอาคารกิจกรรม 02
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

5.7.7 รูปด้าน

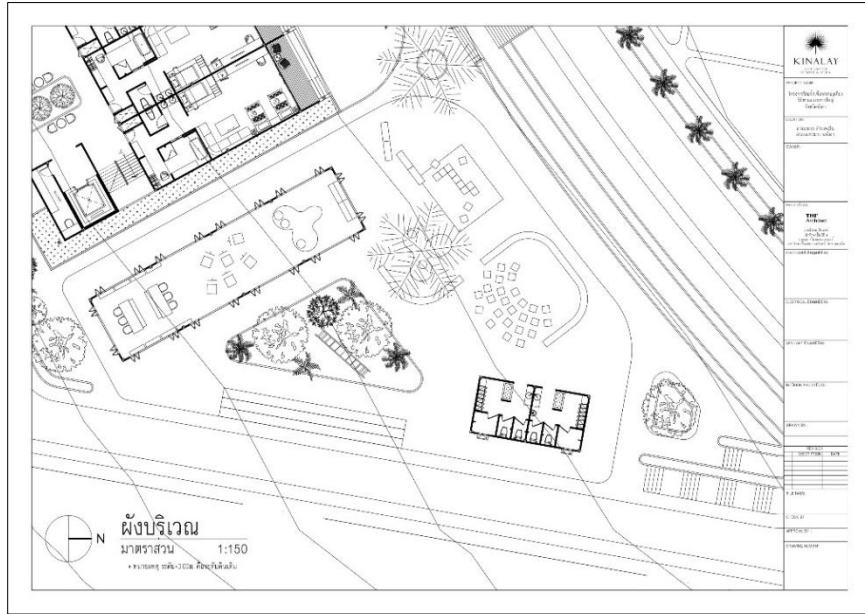
ภาพที่ 5.134 รูปด้านอาคารกิจกรรม 01
ที่मा ผู้ศึกษา (2568)

5.7.8 ทศนียภาพ

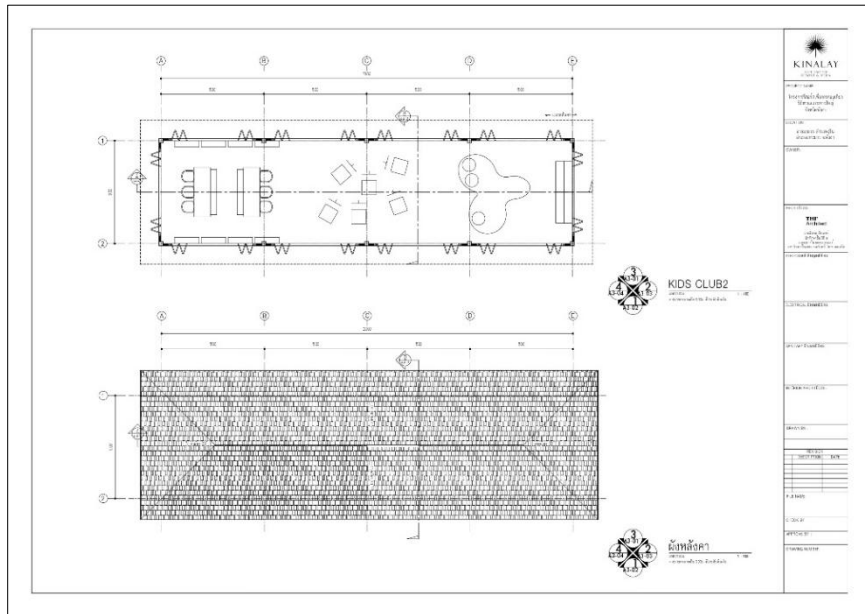
ภาพที่ 5.135 ทศนียภาพภายนอกส่วนกิจกรรม
ที่मा ผู้ศึกษา (2568)

5.7.9 ผังบริเวณ Kids Area 1

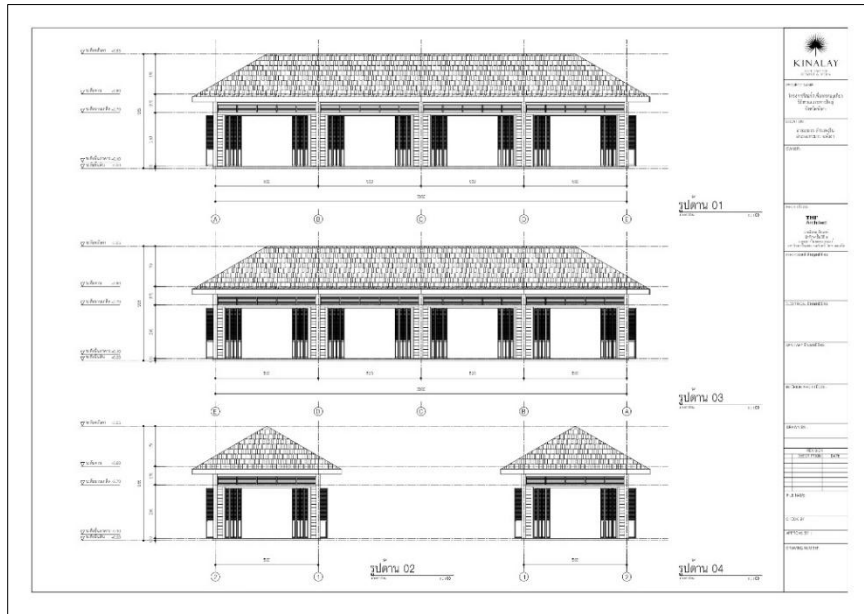
ภาพที่ 5.136 ผังบริเวณส่วน Kids Area 1
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

5.7.10 ผังพื้น

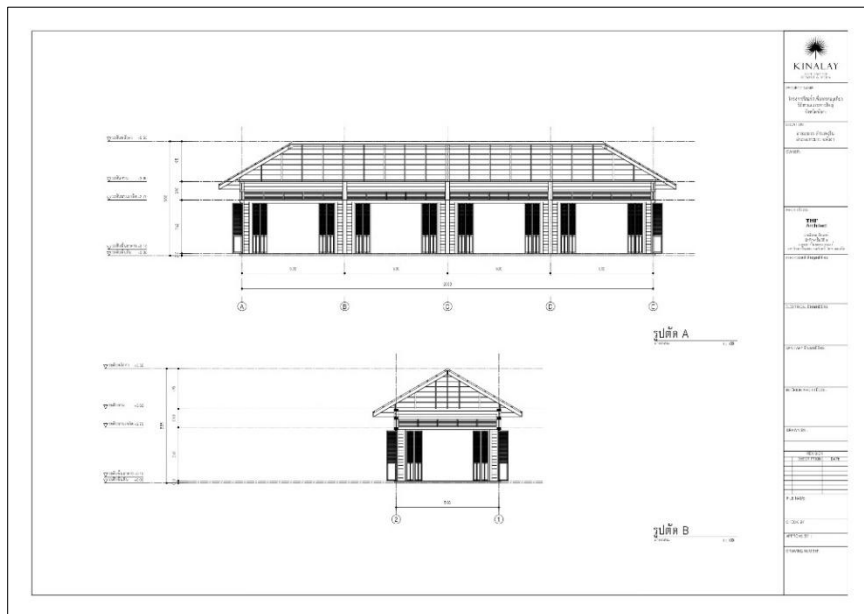
ภาพที่ 5.137 ผังพื้นส่วน Kids Area 1
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

5.7.11 รูปด้าน

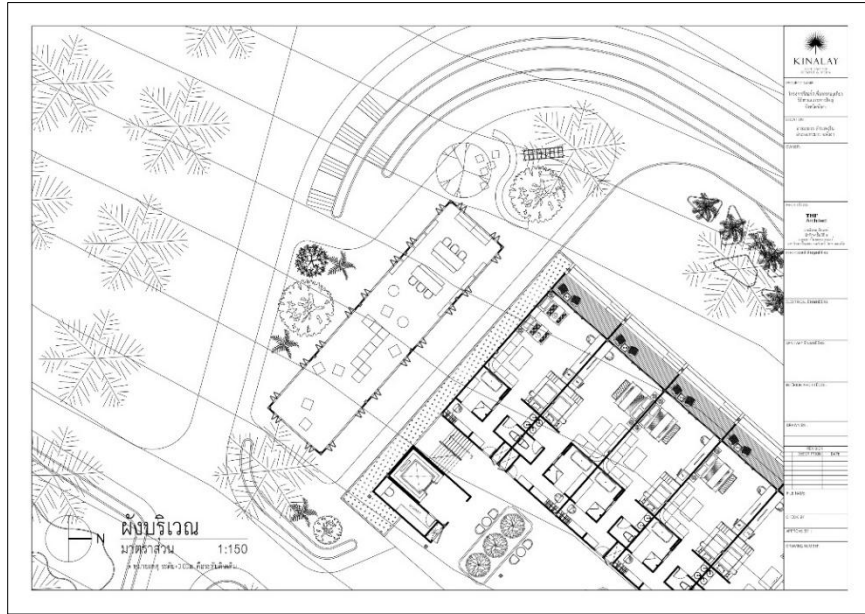
ภาพที่ 5.138 รูปด้านส่วน Kids Area 1
 ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

5.7.12 รูปตัด

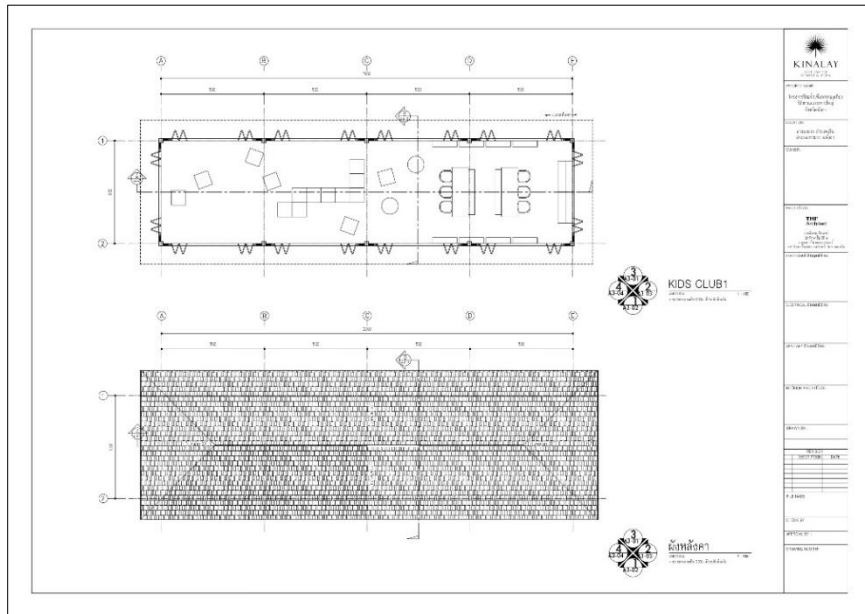
ภาพที่ 5.139 รูปด้านส่วน Kids Area 1
 ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

5.7.13 ผังบริเวณ Kids Area 2

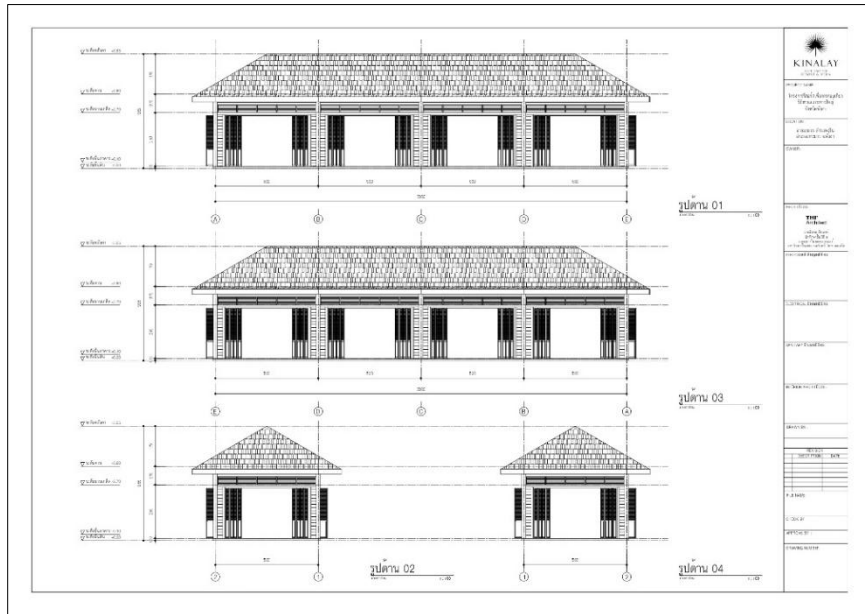
ภาพที่ 5.140 ผังบริเวณส่วน Kids Area 2
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

5.7.14 ผังพื้น

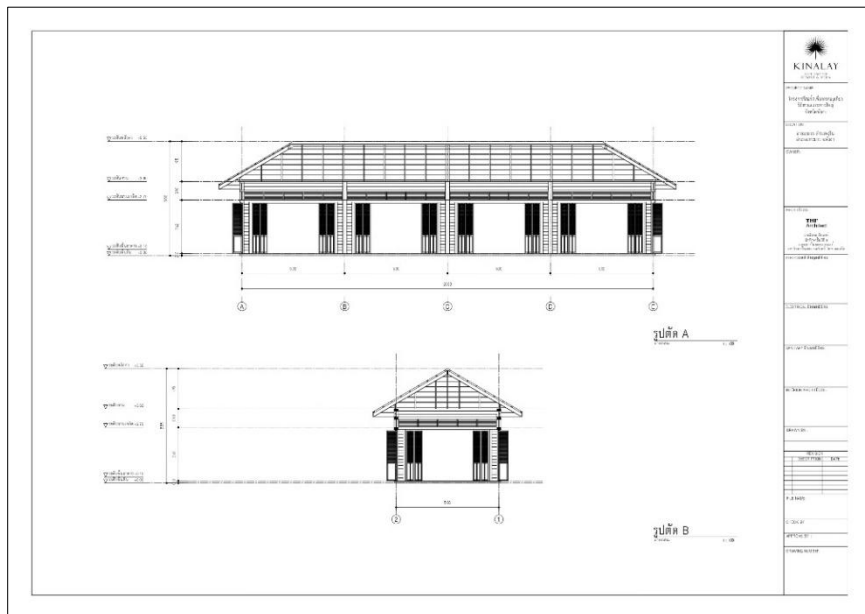
ภาพที่ 5.141 ผังพื้นส่วน Kids Area 2
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

5.7.15 รูปด้าน

ภาพที่ 5.142 รูปด้านส่วน Kids Area 2
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

5.7.16 รูปตัด

ภาพที่ 5.143 รูปด้านส่วน Kids Area 2
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

5.7.17 ทัดนียภาพ

ภาพที่ 5.144 ทัดนียภาพภายในส่วน Kids Area
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

5.8 แบบขยายส่วนบริหารโครงการ (Back of house)

5.8.1 ผังบริเวณ

ภาพที่ 5.145 ผังบริเวณส่วนบริหารโครงการ
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

5.8.2 ผังพื้น

ภาพที่ 5.146 ผังพื้นส่วนบริหารโครงการ
ที่मा ผู้ศึกษา (2568)

5.8.3 รูปด้าน

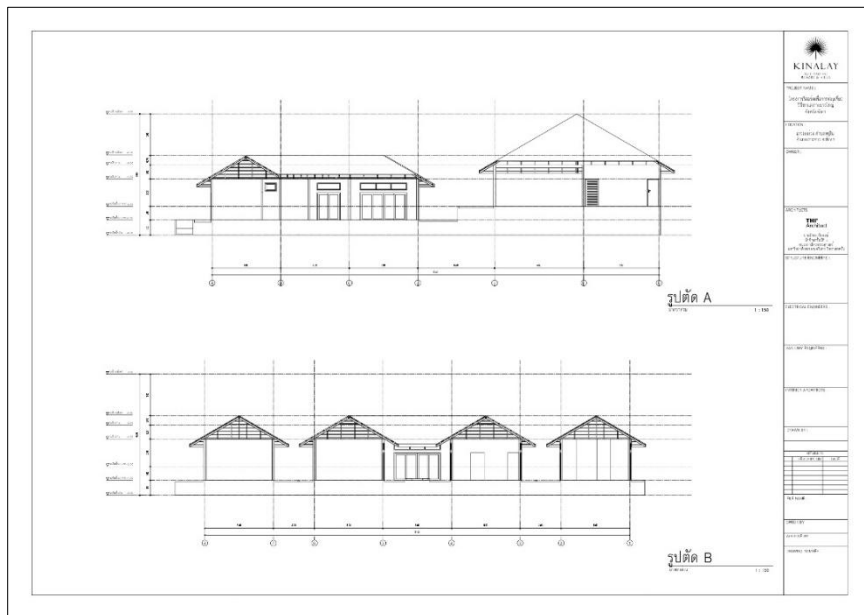

ภาพที่ 5.147 รูปด้านอาคารบริหารโครงการที่ 1 และ 2
ที่मा ผู้ศึกษา (2568)

ภาพที่ 5.148 รูปด้านอาคารบริหารโครงการที่ 3 และ 4
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

5.8.4 รูปตัด

ภาพที่ 5.149 รูปตัดอาคารบริหารโครงการที่ A และ B
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

ภาพที่ 5.150 ภาพ QR วิดีโอของโครงการ
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

ภาพที่ 5.151 ข้อมูลสนับสนุนโครงการ
ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

บทที่ 6

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาวิจัยและออกแบบโครงการวิทยานิพนธ์ "โครงการรีสอร์ตเพื่อการท่องเที่ยววิถีชาวเล เกาะยาวใหญ่ จังหวัดพังงา" ผู้ศึกษาได้ดำเนินการศึกษาข้อมูลอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่การวิเคราะห์บริบททางสังคม วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ตลอดจนข้อกำหนดทางกฎหมายและศักยภาพทางเศรษฐกิจ เพื่อนำมาสังเคราะห์เป็นแนวทางการออกแบบสถาปัตยกรรมที่ตอบสนองต่ออัตลักษณ์ของพื้นที่และความยั่งยืน บทสรุปและข้อเสนอแนะในบทนี้ จึงเป็นการประมวลผลความสำเร็จของโครงการตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ พร้อมทั้งระบุข้อจำกัดและแนวทางในการพัฒนาต่อยอดเพื่อเป็นประโยชน์ต่อวิชาชีพสถาปัตยกรรมและการท่องเที่ยวในอนาคต

6.1 สรุปผลการศึกษาและการออกแบบ

6.1.1 การสะท้อนอัตลักษณ์และภูมิปัญญาท้องถิ่น

โครงการประสบความสำเร็จในการบูรณาการแนวคิด "สถาปัตยกรรมพื้นถิ่นประยุกต์" โดยไม่ใช่เพียงการลอกเลียนรูปแบบ แต่เป็นการตีความใหม่ผ่านองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรม

1. การถ่ายทอดรูปทรงและที่ว่าง : นำลักษณะเด่นของเครื่องมือประมงพื้นบ้านและโครงสร้างเรือพื้นเมืองมาสร้างสรรค์เป็นปริมาตรอาคารและที่ว่างที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว

2. การสร้างความผูกพันต่อสถานที่ : การใช้วัสดุพื้นถิ่น เช่น ไม้ไผ่ และเทคนิคการมุงหลังคาแบบดั้งเดิม ผสานกับฟังก์ชันการใช้งานรีสอร์ตระดับมาตรฐานสากล ช่วยสร้างประสบการณ์ใหม่ให้กับผู้เข้าพักผ่าน "พื้นที่กิจกรรมเชิงประสบการณ์" ที่เชื่อมโยงวิถีชีวิตชาวเลเข้ากับสถาปัตยกรรม

6.1.2 แนวคิดการออกแบบเพื่อความยืดหยุ่นและยั่งยืน

การออกแบบได้ให้ความสำคัญกับการตอบสนองต่อบริบททางกายภาพที่เปราะบางของพื้นที่ชายฝั่งทะเล โดยใช้หลักการออกแบบที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมอย่างรอบด้าน

1. การวางผังแม่บทที่เคารพธรรมชาติ: เน้นการรักษาแนวต้นไม้เดิมและการจัดการน้ำดินเพื่อป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง โดยจัดวางอาคารให้สอดคล้องกับระดับความสูงต่ำของพื้นที่

2. สถาปัตยกรรมแบบ Passive Design: ออกแบบอาคารให้สอดคล้องกับทิศทางลมและแสงแดด เพื่อลดการใช้พลังงานภายในอาคาร พร้อมทั้งใช้โครงสร้างยกใต้ถุนสูงเพื่อระบายความชื้นและรองรับสภาวะน้ำท่วมตามธรรมชาติ ซึ่งเป็นแนวทางของสถาปัตยกรรมที่พร้อมรับมือกับความเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศ

6.1.3 ศักยภาพเชิงกลยุทธ์และการสร้างคุณค่าทางเศรษฐกิจ

ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่าโครงการนี้ไม่ได้ทำหน้าที่เป็นเพียงสถานประกอบการพักผ่อน แต่มีฐานะเป็น "กลไกตัวกลาง" ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจชุมชน

1. การวิเคราะห์ทางการเงิน : ด้วยงบประมาณการลงทุนรวมประมาณ 1,277.97 ล้านบาท และมีกรอบระยะเวลาการลงทุนอยู่ที่ประมาณ 9-11 ปี แสดงให้เห็นว่าโครงการมีความเป็นไปได้สูงในเชิงพาณิชย์และมีความเสี่ยงต่ำในระยะยาว

2. คุณภาพของผลตอบแทน : โครงการสามารถสร้างความสมดุลระหว่างผลตอบแทนจากการลงทุนและผลตอบแทนทางสังคม ผ่านการจ้างงานท้องถิ่นและการสนับสนุนผลิตภัณฑ์ชุมชน ซึ่งเป็นการยกระดับคุณภาพชีวิตของชาวเลเกาะยาวใหญ่อย่างยั่งยืน

6.2 อุปสรรคและข้อจำกัดในการศึกษา

ในการดำเนินโครงการวิทยานิพนธ์เรื่อง "โครงการรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยววิถีชาวเลเกาะยาวใหญ่ จังหวัดพังงา" ผู้ศึกษาได้เผชิญกับเงื่อนไขที่เป็นอุปสรรคและข้อจำกัดสำคัญ ซึ่งส่งผลกระทบต่อกระบวนการคิดวิเคราะห์และการตัดสินใจออกแบบ ดังนี้

6.2.1 ความซับซ้อนและกฎเกณฑ์ที่เคร่งครัดของข้อกำหนดทางกฎหมายในพื้นที่ชายฝั่ง

เนื่องจากที่ตั้งโครงการตั้งอยู่ในพื้นที่ที่มีความอ่อนไหวทางระบบนิเวศสูง การออกแบบจึงต้องอยู่ภายใต้การบังคับใช้ของกฎกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2568 และกฎหมายผังเมืองที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด

1. ข้อจำกัดด้านระยะถอยร่น : ข้อกำหนดเรื่องระยะห่างจากแนวชายหาดและทางสาธารณะส่งผลโดยตรงต่อการจัดวางผังอาคาร ทำให้พื้นที่ที่สามารถก่อสร้างได้จริงมีอยู่อย่างจำกัด ผู้ศึกษาจึงต้องใช้เทคนิคการจัดวางพื้นที่ใช้สอยที่มีความหนาแน่นต่ำแต่มีประสิทธิภาพสูง เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมเดิม

2. การควบคุมความสูงและปริมาตรอาคาร : ข้อจำกัดด้านความสูงอาคารในเขตควบคุมสิ่งแวดล้อมทำให้ไม่สามารถออกแบบอาคารในแนวตั้งได้มากนัก ผู้ศึกษาจึงต้องแก้ปัญหาด้วยการกระจายมวลอาคารในแนวนอน และใช้เทคนิคการออกแบบหลังคาที่สอดคล้องกับระดับสายตา เพื่อให้สถาปัตยกรรมกลมกลืนไปกับแนวต้นไม้และภูมิประเทศโดยรอบโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย

6.2.2 ความยากลำบากในการเข้าถึงและรวบรวมข้อมูลภูมิปัญญาเฉพาะถิ่น

1. การขาดแคลนข้อมูลเชิงเอกสาร : ข้อมูลเกี่ยวกับองค์ความรู้ทางสถาปัตยกรรมดั้งเดิม เช่น เทคนิคการเข้าไม้แบบชาวเล การเลือกใช้วัสดุธรรมชาติ หรือการกำหนดทิศทางอาคารตามความเชื่อท้องถิ่น ส่วนใหญ่ไม่มีการบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรหรือตำราวิชาการที่สืบค้นได้โดยตรง

2. กระบวนการจัดทำข้อมูลเชิงคุณภาพ : ผู้ศึกษาต้องลงพื้นที่จริงเพื่อใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบการสัมภาษณ์เชิงลึกกับปราชญ์ชาวบ้านและผู้นำชุมชน รวมถึงการสังเกตการณ์ภาคสนามเพื่อจัดเก็บข้อมูลเชิงพฤติกรรมและสถาปัตยกรรม ซึ่งกระบวนการเปลี่ยนข้อมูลเชิงคุณภาพเหล่านี้ให้กลายเป็นข้อมูลเชิงรูปธรรมเพื่อการออกแบบ ต้องอาศัยกระบวนการสังเคราะห์และการวิเคราะห์ที่ซับซ้อนและใช้ระยะเวลามากกว่าปกติ เพื่อให้งานออกแบบยังคงความถูกต้องตามรากเหง้าวัฒนธรรมแต่ยังสอดคล้องกับฟังก์ชันการใช้งานในปัจจุบัน

6.3 ข้อเสนอแนะ

จากการดำเนินโครงการวิทยานิพนธ์และการสังเคราะห์ผลการออกแบบ ผู้ศึกษาขอเสนอแนะแนวทางสำหรับการพัฒนาโครงการและการศึกษาในอนาคต เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อวิชาชีพและชุมชน ดังนี้

6.3.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการพัฒนาโครงการ

6.3.1.1 การบูรณาการระบบบริหารจัดการทรัพยากรแบบปิด

เนื่องจากที่ตั้งของโครงการตั้งอยู่บนพื้นที่เกาะที่มีความเปราะบางทางนิเวศวิทยาและอยู่ใกล้กับแหล่งทรัพยากรทางทะเลที่สำคัญ การพัฒนาโครงการในลำดับต่อไปควรยกระดับสู่ระบบ Zero Waste Management อย่างเต็มรูปแบบ ดังนี้

1. การจัดการน้ำเสีย : ควรติดตั้งระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลางที่ใช้เทคโนโลยีชีวภาพร่วมกับวิศวกรรม เช่น Constructed Wetlands เพื่อบำบัดน้ำให้ได้มาตรฐานก่อนหมุนเวียนกลับมาใช้ในพื้นที่สีเขียว หรือปล่อยสู่ธรรมชาติโดยไม่กระทบต่อค่าความสมดุลของน้ำบริเวณแหล่งปะการังและหญ้าทะเล

2. การจัดการขยะมูลฝอย : ควรมีมาตรการคัดแยกขยะตั้งแต่ต้นทาง โดยขยะอินทรีย์จากส่วนบริการอาหารและเครื่องดื่มควรถูกนำมาแปรรูปเป็นปุ๋ยหมักสำหรับใช้ภายในสวนเกษตรของรีสอร์ท และมีการประสานความร่วมมือกับวิสาหกิจชุมชนในการนำขยะรีไซเคิลออกจากพื้นที่เกาะอย่างเป็นระบบ

6.3.1.2 การพัฒนาโมเดลการมีส่วนร่วมและสร้างความยั่งยืนทางสังคม

เพื่อไม่ให้โครงการเป็นเพียงการแทรกซึมทางสถาปัตยกรรม แต่เป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตอย่างแท้จริง การบริหารจัดการพื้นที่ Cultural Activity Area ควรมีแนวทางดังนี้

1. กลไกครัวชุมชน : สนับสนุนให้ชาวบ้านเป็นผู้จัดหาวัสดุดิบและถ่ายทอดกรรมวิธีการปรุงอาหารแบบดั้งเดิมให้กับผู้เข้าพัก ซึ่งเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตท้องถิ่นและสร้างรายได้โดยตรงแก่ครัวเรือน

2. พื้นที่เวิร์กช็อปภูมิปัญญา : ควรจัดสรรพื้นที่สำหรับสาธิตและการเรียนรู้หัตถกรรมพื้นบ้าน เช่น การทำเครื่องมือประมงจำลอง หรือการสานวัสดุท้องถิ่น โดยให้ประชาชนชาวบ้านเป็นวิทยากรหลัก เพื่อรักษามรดกทางวัฒนธรรมและสร้างความภาคภูมิใจในอัตลักษณ์ของชาวเลเกาะยาว

6.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาทางวิชาการในอนาคต

6.3.2.1 การศึกษาเชิงปริมาณด้านสภาวะน่าสบาย

ควรมีการต่อยอดงานวิจัยในเชิงลึกเกี่ยวกับ ประสิทธิภาพการระบายอากาศและสภาวะน่าสบาย ของวัสดุธรรมชาติในบริบทอาคารขนาดใหญ่ โดยมีประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

1. การทดสอบวัสดุพื้นถิ่น : ศึกษาเปรียบเทียบค่าการนำความร้อน (K-Value) และการสะสมความร้อนของวัสดุอย่างไม้ไผ่ มุงจาก หรือผ้าขัดแตะ เมื่อนำมาใช้ในปริมาตรอาคารที่มีความซับซ้อนมากกว่าบ้านเรือนขนาดเล็ก

2. การจำลองพลศาสตร์ของไหล : ควรมีการใช้โปรแกรมจำลองเพื่อวัดทิศทางความเร็วลมภายในห้องพักที่ออกแบบด้วยวิธี Passive Cooling เพื่อวิเคราะห์ว่ารูปแบบสถาปัตยกรรมแบบเปิดโล่ง สามารถลดการใช้พลังงานไฟฟ้าในระบบปรับอากาศได้มากน้อยเพียงใด

6.3.2.2 การสร้างมาตรฐานสถาปัตยกรรมเขตร้อนชื้น

ผลจากการศึกษานี้ควรถูกนำไปพัฒนาเป็นฐานข้อมูลหรือข้อกำหนดเบื้องต้นสำหรับการออกแบบรีสอร์ทในพื้นที่ชายฝั่ง เพื่อเป็นต้นแบบของ Resilient Architecture ที่สามารถยืดหยุ่นและปรับตัวเข้ากับสภาพภูมิอากาศที่แปรปรวนในปัจจุบัน โดยยังคงรักษาจิตวิญญาณของสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นเอาไว้ได้อย่างสมบูรณ์

บรรณานุกรม

- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2564). คู่มือการออกแบบและพัฒนาที่พักและรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน. กรุงเทพฯ: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2561). ระเบียบว่าด้วยมาตรฐานการประกอบธุรกิจโรงแรม พ.ศ. 2561. กรุงเทพฯ: สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- กระทรวงคมนาคม/กรมเจ้าท่า. (2567, 9 กันยายน). “กระทรวงคมนาคมสั่งกรมเจ้าท่าเร่งดำเนิน 4 โครงการพัฒนา ‘ท่าเรือวงแหวนอันดามัน’ งบ 740 ล้านบาท.” ข่าวประชาสัมพันธ์. กรุงเทพฯ: สำนักงานประชาสัมพันธ์กรมเจ้าท่า.
- กรมการท่องเที่ยว. (2560). มาตรฐานการท่องเที่ยวไทย: ประเภทที่พักแรม. กรุงเทพฯ: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง. (2567). รายงานสถานภาพทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง จังหวัดพังงา ประจำปี 2567. กรุงเทพฯ: กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง.
- กรมทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. (2568). กฎกระทรวงกำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนแปลงการใช้อาคารบางชนิด หรือบางประเภท พ.ศ. 2568. กรุงเทพฯ: กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม.
- กรมโยธาธิการและผังเมือง. (2560). ผังเมืองรวมจังหวัดพังงา พ.ศ. 2560. กรุงเทพฯ: กรมโยธาธิการและผังเมือง กระทรวงมหาดไทย.
- สถาบันอาศรมศิลป์. (2563). สถาปัตยกรรมและการออกแบบเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้. กรุงเทพฯ: สถาบันอาศรมศิลป์.
- สำนักงานสถิติจังหวัดพังงา. (2567). รายงานสถิติประชากรและเศรษฐกิจจังหวัดพังงา. พังงา: สำนักงานสถิติจังหวัดพังงา.
- สุทธิณี พรพันธุ์ไพบูลย์. (2565). “การรับรู้ผลกระทบจากการท่องเที่ยวเกี่ยวกับขีดความสามารถในการรองรับการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกาะยาวน้อย จังหวัดพังงา.” วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 10(1), 45–60.
- องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะยาวน้อย. (2563). ข้อมูลพื้นฐานตำบลเกาะยาวน้อย จังหวัดพังงา. เกาะยาวน้อย: องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะยาวน้อย.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ข้อมูลสัมภาษณ์ชาวประมงพื้นบ้านและผู้นำชุมชนชาวเล ตำบลเกาะยาวใหญ่ จังหวัดพังงา (สัมภาษณ์ภาคสนาม, 2568).
- Arnstein, S. (1969). A Ladder of Citizen Participation. *Journal of the American Planning Association*, 35(4), 216–224.
- Architect Space. (n.d.). Keemala Resort, Phuket. Retrieved from <https://www.architectspace.co.th>
- Bensley Design Studios. (2018). *Designing Hospitality for Nature and Culture: Case Studies in Southeast Asia*. Singapore: Bensley Press.
- Blackstock, K. (2005). A Critical Look at Community Based Tourism. *Community Development Journal*, 40(1), 39–49.
- Browning, W., Ryan, C., & Clancy, J. (2014). 14 Patterns of Biophilic Design: Improving Health and Well-Being in the Built Environment. Terrapin Bright Green.
- Butler, R. W. (1999). *Sustainable Tourism: A State-of-the-Art Review*. Tourism Geographies. Chulalongkorn University. (2564). แผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชน เกาะยาวน้อย จังหวัดพังงา. Bangkok: Chula Institutional Repository.
- Cresswell, T. (2004). *Place: A Short Introduction*. Oxford: Blackwell Publishing.
- Forman, R. T. T., & Godron, M. (1986). *Landscape Ecology*. New York: Wiley.
- Kellert, S. R. (2005). *Building for Life: Designing and Understanding the Human-Nature Connection*. Washington, D.C.: Island Press.
- Kolb, D. (1984). *Experiential Learning: Experience as the Source of Learning and Development*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.
- MacCannell, D. (1973). Staged Authenticity: Arrangements of Social Space in Tourist Settings. *American Journal of Sociology*, 79(3), 589–603.
- Murphy, P. E. (1985). *Tourism: A Community Approach*. New York: Methuen.
- Oliver, P. (1997). *Encyclopedia of Vernacular Architecture of the World*. Cambridge: Cambridge University Press.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Pine, B. J., & Gilmore, J. H. (1999). *The Experience Economy: Work is Theatre and Every Business a Stage*. Boston: Harvard Business School Press.
- Pisud Design Company. (2015). *Keemala Resort Interior Concept*. Phuket: Pisud Design Studio.
- Pretty, J. N. (1995). *Participatory Learning for Sustainable Agriculture*. World Development
- Rapoport, A. (1969). *House Form and Culture*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.
- Relph, E. (1976). *Place and Placelessness*. London: Pion.
- Resilient Design Institute. (2015). *Principles of Resilient Design*. Vermont: RDI Publications.
- Shamai, S. (1991). Sense of Place: An Empirical Measurement. *Geoforum*, 22(3), 347–358.
- Six Senses Resorts & Spas. (2020). *Sustainability at Six Senses Yao Noi*. Retrieved from <https://www.sixsenses.com>
- Tuan, Y.-F. (1977). *Space and Place: The Perspective of Experience*. Minneapolis: University of Minnesota Press.
- United Nations Environment Programme (UNEP). (2017). *Sustainable Building and Construction Initiative*. Nairobi: UNEP.
- United Nations World Tourism Organization (UNWTO). (2016). *Tourism and Sustainability: Global Report*. Madrid: UNWTO Publications.
- Williams, D. R., & Roggenbuck, J. W. (1989). *Measuring Place Attachment: Some Preliminary Results*. NRPA Symposium on Leisure Research.
- Wilson, E. O. (1984). *Biophilia*. Cambridge, MA: Harvard University Press.

ภาคผนวก

ภาคผนวก

ภาพหุ่นจำลอง "รีสอร์ทคีนาลาย (KINALAY) เกาะยาวใหญ่ จังหวัดพังงา" : โครงการรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยววิถีชาวเลเกาะยาวใหญ่ จังหวัดพังงา

ภาพแสดงภาพหุ่นจำลองโครงการ 1

ภาพแสดงภาพหุ่นจำลองโครงการ 2

ภาพแสดงภาพหุ่นจำลองโครงการ 3

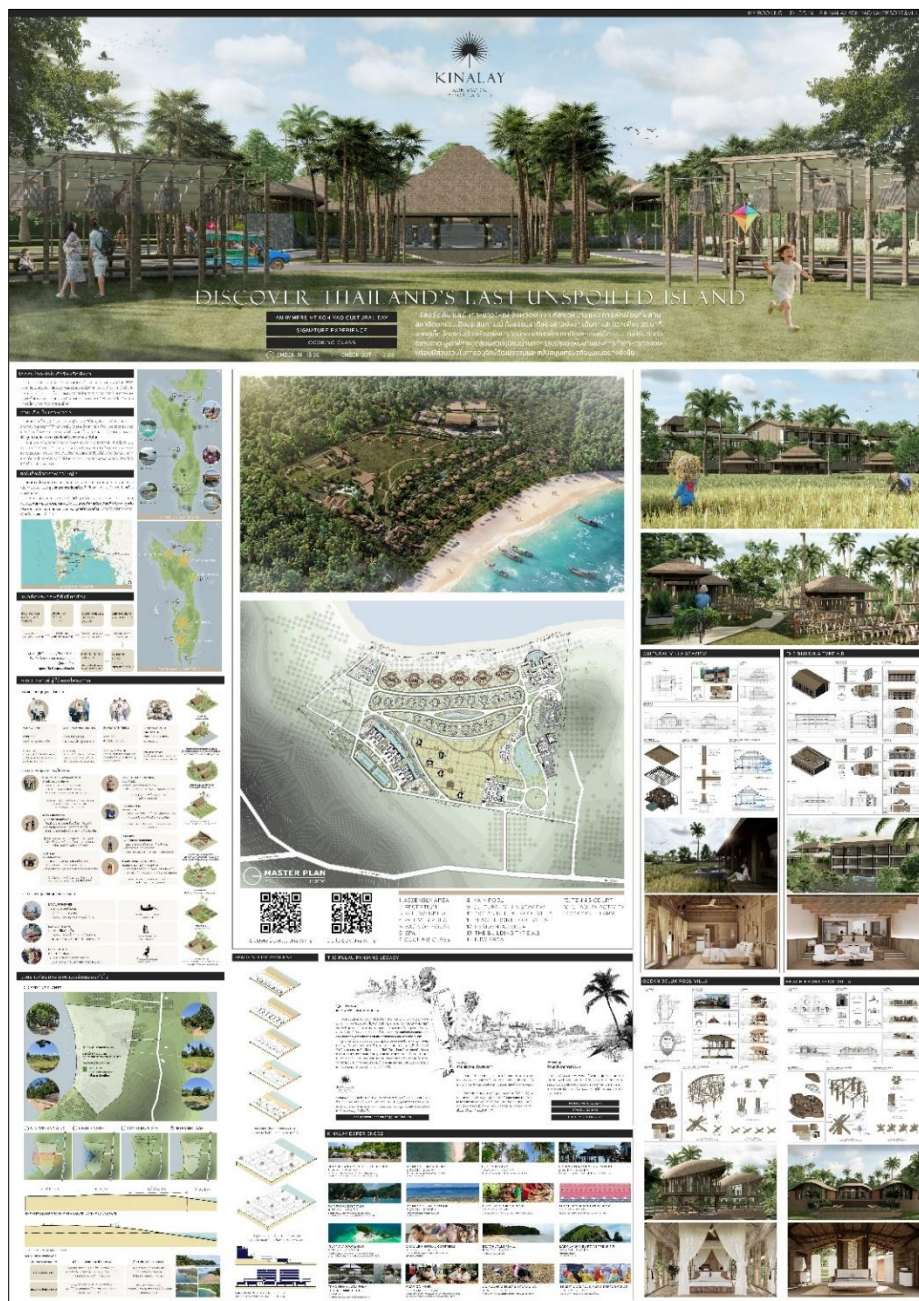

ภาพแสดงภาพหุ่นจำลองผังโครงการและหุ่นจำลองสภาพแวดล้อมพื้นที่โดยรอบ

ภาพแสดงภาพหุ่นจำลองแบบขยายส่วนห้องพัก (Accommodation)

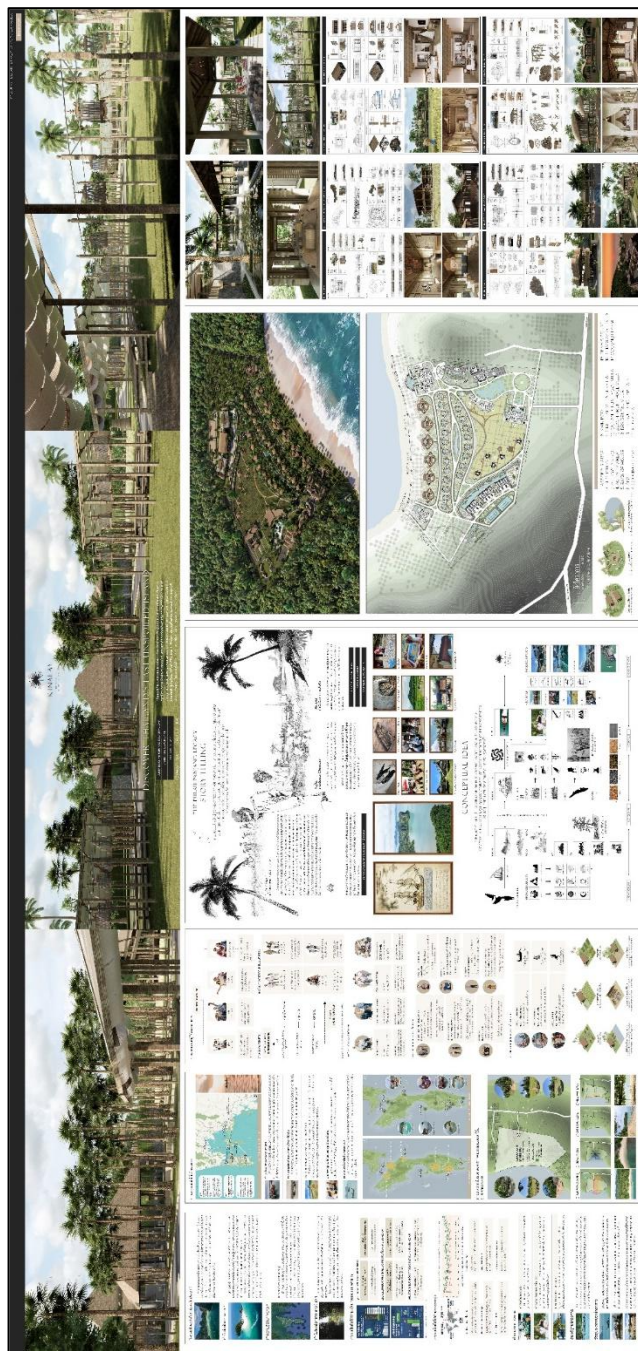
ภาพรวม"รีสอร์ทคีนาลีย์ (KINALAY) เกาะยาวใหญ่ จังหวัดพังงา" : โครงการรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยววิถีชาวเลเกาะยาวใหญ่ จังหวัดพังงา

ภาพรวมโครงการ (แนวตั้ง)

ที่มา ผู้ศึกษา (256

ภาพรวม"รีสอร์ทคินาเลย์ (KINALAY) เกาะยาวใหญ่ จังหวัดพังงา" : โครงการรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยววิถีชาวเลเกาะยาวใหญ่ จังหวัดพังงา

ภาพรวมโครงการ (แนวนอน)

ที่มา ผู้ศึกษา (2568)

ภาพบรรยากาศการนำเสนอ "รีสอร์ทคีนาลาย์ (KINALAY) เกาะยาวใหญ่ จังหวัดพังงา" : โครงการรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยววิถีชาวเลเกาะยาวใหญ่ จังหวัดพังงา

ภาพบรรยากาศการนำเสนอโครงการ

ภาพบรรยากาศการตรวจแบบ "รีสอร์ทคีนาลี (KINALAY) เกะยาวใหญ่ จังหวัดพังงา" :
โครงการรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยววิถีชาวเลเกาะยาวใหญ่ จังหวัดพังงา

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ - นามสกุล	นายธีรพล สืบพงษ์
รหัสนักศึกษา	6450210010
วัน เดือน ปีเกิด	10 เมษายน พ.ศ.2545
ที่อยู่	3/12 หมู่1 ต.เกาะยาวน้อย อ.เกาะยาว จ.พังงา 82160
ประวัติการศึกษา	
ประถมศึกษา	โรงเรียนเกาะยาว
มัธยมศึกษา	โรงเรียนเกาะยาววิทยา
ปริญญาตรี	กำลังศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง
ประสบการณ์ทำงาน	บริษัท อีโค อาร์คิเทค จำกัด (สาขาภูเก็ต)